

“Нехай Бог Буде Правдивий”

“Що бо, що не увірували деякі? Хіба невірство їх віру Божу оберне в ніщо? Боже борони. Ні, нехай Бог буде правдивий, усякий же чоловік омана, яко ж писано: Щоб оправдився Ти в словах Твоїх.”—
Римлян 3: 3, 4, Анг. Вер.

“Нехай Бог Буде Правдивий”

Видано в Англійській мові в 1946 р.

Видано в Українській мові в 1948 р.

через

WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.

International Bible Students Association

Brooklyn 1, N. Y., U. S. A.

Перше видання в Англійській мові

ОДИН МІЛІОН ПРИМІРНИКІВ

“Let God Be True”

Ukrainian

Made in the United States of America
Друковано в Зєднаних Державах Америк

ПРИСВЯЧЕНО

НАЙВИСШОМУ

"Богові привди"

i

для добра

"Інших овець" Його

ДОБРОГО ПАСТИРЯ

5 Мойсея 32: 4

Йоана 10: 11, 14, 16

З М І С Т

Голова		Сторона
I.	“Нехай Бог Буде Правдивий”	7
II.	“Хто Цей Бгова?”	21
III.	“Що Ви Думаєте Про Месію?”	33
IV.	Сатана, Диявол	45
V.	Що Це Чоловік	57
VI.	Некля, Місце Відпочинку в Нахії	69
VII.	Чи Ісус Трійця?	82
VIII.	“Викун За Многих”	94
IX.	“Церква Вежа”	105
X.	“Царство Небесне”	118
XI.	Уживання Образів в Почитанню	130
XII.	Дорога до Бога Через Молитву	142
XIII.	Шабас: В Тіні й в Дійсності	155
XIV.	“Не Під Законом, а під Благодаттю”	171
XV.	Поворот Господа	186
XVI.	Зібрання Жидів—Минулих і Теперішніх	198
XVII.	Хто це Свідки Бгови?	211
XVIII.	Салюти та Політика	227
XIX.	“Кенець Світа”	245
XX.	“Нова Земля”	258
XXI.	Воскресення	270
XXII.	Судний День	281
XXIII.	Посвячення—Дорога до Життя	293
XXIV.	Служення Праведному Богу	304

“НЕХАЙ БОГ БУДЕ ПРАВДИВИЙ”

ГОЛОВА I

БІЛЬШЕ й більше очей чесних чоловіків і жінок починають бачити світове релігійне замішання й недорічність релігійних провідників, які говорять про одну річ а чинять другу. Думаючи, що такі релігійністи представляють і промовляють за Бога, многі щирі люди дивують ся чи існує в світі яканебудь правда. Вони приходять до стану ума в якому знайшовсь був муж у старинних часах, що писав у своїм розчарованню: “Сказав я в зворушенню моім: всі люди обманьчиви.”* Вони відчують знеохоту й сумують у серці своїм. Тож нема сумніву, що коли вони почують чистий голос правди, який виходить з правдивого джерела, вони пізнають його й радо приймають й держаться його.

* Величезна вселенна, яку ми бачимо, є основана на правді, й тому вона кружить в порядку й безстривожно помимо злющого гніву людства на землі. Ї Творець—це великий Бог правди. Він Той, якого всі люди Християнства ніби по-

* Наведено з Віблії, з Псалми 116: 11, переклад Лісара.

1. Як багато чесних людей нахилилось протиділати релігійним обетавинам сьєгодня?
2. (а) Чому Віблія не може підлягати ніякому стародавньому поясненню? (б) До якої біблійної студії читачі цієї книжки є запрошені й проваджені?

читають суспільно, але їх століття-старі релігійні розбіжності, непорозуміння та блуди; стягнули зневаги на Нього й на Його написане Слово, яке Він дав для людства. Такі заблудивші люди, шукаючи за правдою, в багатьох випадках кажуть в безнадійності: “Ах, Біблія,—це собі стара скрипка на якій можна заграти всілякої арії.” Якщо це правда, тоді значило б, що й самий автор Біблії став помішаний і противорічить сам собі. Але ж така річ неможлива для Бога, якого видиме твориво—вселенна—знаходить ся в чудовій гармонії й не є розділена проти себе. Тож згідно зі здоровим розсудком Його Книжка, Біблія, не може бути хаосом, щоб її цілком не можна було зрозуміти. Таке замішання належить до майбутніх і так званих товмачів її, себто, релігійних провідників так званого “Християнства”, які не погоджуються самі між собою, і то часто по дикунськи. Тож читач, приступаючи до студії Біблії при помочи цієї книжки в руках, цим він не є прошений або заставлений слідкувати Боже святе Слово згідно з загадочними, релігійними блудами так званого Християнства. Він прошений слідкувати те, що самий Бог говорить у своїм Слові. “Бог бо не є Богом замішання, а впокою.”*

* Щоб дійти до правди, ми мусимо позбутися релігійного упередження з свого серця й ума.

* Наведено з 1 Коринтян 14: 33, Американська Стандард Біблія.

3. Щоб досягнути правду, те що ми мусимо робити? (6) Вогляду на брак віри в людях, яке становище ми повинні вжити?

Ми мусимо дозволити, щоб самий Бог говорив за себе. Всякий інший напрям провадить тільки до дальшого заклоту. Що ж бо, що релігійні й нерелігійні люди споневірили й зневажали Біблію й поставили свої власні або інших людей думки й перекази висше від Біблії? Що ж бо, що високі духовні достойники так званого "Християнства" знайшлись бути ложними й звідничими? Чи ті потрясаючі та знеохочуючі факти зміняють саму Біблію й її вість правди? Здоровий розсудок запевняє нас, що правдивий і живий Бог мусів дати запитуючому людству якесь натхнене відкриття про себе. Коли так, тоді наша постанова є уподібнена до одного з писателів Біблії, який сказав: "Що ж бо, що не увірували деякі? Хіба невірство їх віру Богу оберне в ніщо? Боже борони! Ні, нехай Бог буде правдивий, всякий же чоловік омана, яко ж писано: Щоб оправдався Ти в словах Твоїх, і побідив, як прийдеш судити."* Цей писатель, якого слова наведено тут, був чесний чоловік і відважний настільки, що він признав себе за облудного грішника і оправдував Бога, як правдивого в кожному случаї. Він сказав до Бога: "Перед тобою одним я согрішив, і вчинив те, що є зло, перед очима твоїми; признаюсь в гріхах, щоб ти був оправданий в словах твоїх, і справедливий в суді твоїм."† Якщо ми признаємо Бога

* Навадане в листа до Римлян 4: 3, 4, Американська Стандард Версія.

† Ісаїя 51: 4, А.С.В.

правдивим, тоді Він навчить нас правди своїм написаним Словом.

«Признати Богу праведність значить погодитись із тим, що Він каже є правда, яка визволяє людей. Це значить прийняти Його Слово, Біблію, як правду. Тож в цій книжці ми віднесемось до Біблії за правдою. Наша відповідальність є піддержати подані тут твердження цитатами з Біблії, як доказ правдивості й вірогідності. Такий бо напрям взяли й поручали натхнені писателі й вірні характери Біблії. Ісаїя знатний пророк, писав відносно цього: «Коли радять вам: Питайте тих, що померших викликають, чарівників, шептунів та тих, що з черева говорять, — то ви відкажіть: Хіба ж народові не питати їх Бога? Хіба ж (нам) про живих мерців питати? Звертайтеся до закону та до свідчення. А вони, — як не так говорять, як там сказано, нема в них світла.» (Ісаїї 8: 19, 20, переклад Лісара) «До закону та до свідчення, вони, як не говорять згідно із цим словом, не отримають поранішого світла.» (Ісаїї 8: 20, Версія Дуя) Немає світла правди в навчаннях людей сього світа, що знаходяться під впливом невидимих надлюдських демонів, себто лукавих бісів, які головню є відповідальні за темряву в цім світі. Хіба що ми звернемось прямо до закону та до свідчення Божого написаного Слова, то ми ніколи не осягне-

4. (а) Що значить оправдати Бога? (б) Чому курс студії цієї книжки погоджується в Ісаїю 8: 20?

мо світла, якого лучі показують, що поранок нового світа праведности вже наближився.

* Малахія, останний з старинних єврейських пророків, указав на той самий напрям, що Ісаїя — на написане Слово Боже. Як натхнений речник Божий, він сказав: “Держіте ж у пам’яті закон слуги мого Мойсея, що я завітував йому на Горібі, заповіді й права про всього Ізраїля.” (Малахія 3: 22, Лісар) Писання пророка Мойсея обнимають зміст перших п’ять книг нинішньої Біблії; і так останний з старинних єврейських пророків заявив себе в згоді з першими писателями Біблії, які жили перед ним більш ніж тисяча літ. Всі писателі від Мойсея до Малахії взяли таке саме становище; та й Мойсей схоронив у своїх записках натхнені слова всіх пророків Божих, що жили перед ним.

* Ніхто з писателів Біблії, від Малахії назад до Мойсея, не споминає про ніякий устний закон або традиційний закон, що мав би існувати побіч написаного Божого Слова. Нігде вони не заявляють, що устні перекази релігійних людей є нарівні з написаним Словом Божим, або написане Боже Слово не є повне без таких устних переказів. Пророк Мойсей рішучо заявивсь проти додавання устних переказів ненахнених людей до Божого закону й свідчення. Кажє Мойсей: “Не прибавите ви до слова, що я заповідав

5. Як від першого до останнього писателі старинних Єврейських Писань не противорічать собі в навчанні?

6. Що Мойсей і Приповісті показують відносно так званого “устного закону” або традиційного закону?

вам, і не відіймете нічого, пильнуючи заповідей Господа, Бога вашого, що їх заповідаю вам.” (5 Мойсея 4:2) Боже написане Слово є чисте без таких людських переказів; і ті, що навчають і тримаються таких переказів і оціняють їх, як рівні а може й висші ніж написане Слово, ті роблять себе ложниками. “Всяке слово Боже — чисте; він — схорона вповаючим на його. Не додавай нічого до слів його, щоб він не доказав тобі твоєї неправди,” — Приповісти 30:5, 6, Лісер.

⁷ Бог порушив свого пророка Ісаїю висказати погрозу проти тих, що називають себе Божими людьми, але котрі практикують лицемірство через наслідування заповідей і переказів людських радше чим натхнені Писання. “І сказав Господь: Тому що цей нарід устами тільки мене шанує, серце ж його далеко від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських, тим і я з людьми такими незвичайно дивно диво-чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх премудрих не стане.” — Ісаїї 29:13, 14, Лісер.

НАПИСАНЕ СЛОВО ПРОТИ ПЕРЕКАЗІВ

⁸ Через той власне спір над переказами та писаннями релігійних провідників, воликий Навчитель з Назарету виступив до боротьби проти ра-

7. Якими словами докору Ісаїя говорить проти послідовників людських переказів та установ?

8. Який спір над традиціями записано в Маттея 15:1-9, і хто показавсь бути правдивий а хто ложний?

бінів першого століття нашої спільної ери. Про це ми читаємо слідуєче писання: “Тоді прийшли до Ісуса письменники та Фарисеї з Єрусалиму, кажучи: Чого Твої ученики переступають переказ старших? бо не миють рук своїх, як їдять хліб, Він же озвавшись, сказав до них: Чого ж це й ви переступаєте заповідь Божу ради переказу вашого? Бог бо заповідав: **Поважай батька твого й матір, і: Хто лає батька або матір, нехай умре смертю.** Ви ж кажете, Хто скаже батькові або матері: Це дар, чим би з мене мав покористуватися, той може не поважати батька свого або матери своєї. І знівечили ви заповідь Божу ради переказу вашого. Лицеміри, добре прорік про вас Ісаїя: **Народ цей приближується до мене губами своїми, й устами мене шанує, серце ж їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук заповідей чоловічих.**» (Маттея 15: 1-9, Дуя.) Ось так релігійні переказчики показалися бути брехунами й переступниками Божого написаного закону; коли ж чесний Навчитель з Назарету оправдував Бога, тому що Він відносився до Божого написаного Слова й наслідував його.

° Оце є певне: Старинні Еврейські Писання не навчають нас вірувати в устні перекази релігійністів, котрі то людські перекази були пізніше написані й видані, як рівні натхненим Писанням або навіть висші від святого Письма, якщо є.

9. (а) Яко маємо заповнення відносно позиції всіх Святих Писань щодо людських переказів? (б) Як Ісус, в молитві й словах, показує послану до написаного Слова?

яка розбіжність між ними обома. Рівно ж і це певне, що натхнені Писання в грецькій мові з першого століття нашої ери не навчають нас приймати й вповати на перекази й моральні установи тих, що називають себе християнськими духовниками. Сотки раз ті Християнські Писання в грецькій мові відносяться й наводять Боже написане Слово, яке міститься в Еврейських Писаннях. Відносячись до тих Писань, які єдині Він посідав в тих часах, Ісус з Назарет сказав був у своїй молитві до Бога про своїх учеників: “Освятити їх правдою Твоею; слово Твоє правда.” (Йоана 17: 17) Коли Він був спокушуваний великим противником в часі Його сорок-денного відокремлення в пустині, Він відпер напади ворога при помочи написаного Божого Слова. Він ужив написане Слово, показуючи противникові, що він—брехун. Стрічаючи першу спокусу, Він сказав: “Писано: не самим хлібом жити мені чоловік, а кожним словом, що виходить із уст Божих.» Відбиваючи другу спокусу, Він заявив: “Писано знов: Не спокушуй Господа Бога твого.” Відпираючи третю спокусу, Він сказав: “Геть від мене, сатано! писано бо: Господу Богу твоему кланятися мешся, і Йому одному служити меш.” В кожному случаї Він наводив Боже Слово, як це воно написане було пророком Мойсейом.—Маттея 4: 4, 7, 10; 5 Мойсея 8: 3; 6: 16; 6: 13.

¹⁰ Проголошуючи свою місію на землі, Ісус, будучи в синагозі в Назаретах, попросив о звій Писання пророцтва Ісаї і перечитав в нім шістдесят першу голову, перший і другий вірші. (Луки 4: 16-21) Пізніше Він сказав: “Не думайте, що я прийшов знівечити закон або пророків; не прийшов я знівечити, а сповнити. Направду бо кажу вам: Доки перейде небо й земля, одна йота, або одна титла не перейде з закону, аж поки все станеться.” (Маттея 5: 17, 18) Релігіоністам, що не вірували в Його, Він радив студіювати Боже написане Слово: “Прослідіть писання: бо ви думаете в них життя вічне мати; й ті свідкують про мене. Коли б ви вірували Мойсейові, вірували б мені; бо про мене той писав. Коли ж його писанням не віруете, як моїм словам вірувати мете?”—Йоана 5: 39, 46, 47, Дух.

¹¹ Нарешті, при помочи зрадника, його релігійні вороги незаконно увязнили його. Чому ж Він відмовився упертись їм? Тому, що Він признав правду Божому Слові. Остерігаючи наперед про це, Він сказав до своїх учеників: “Кажу бо вам, що ще й це писання мусять справдитись на мені: і з беззаконними полічено його: бо все про мене сповняється.” (Луки 22: 37, А.С.В.) Кілька днів опісля, вияснюючи своє чудне доповідчення своїм дивуючим ся ученикам, Він знов

10. Як Ісус дальше показав пошану до Писань в своїм проповіданні, і що Він радив невірющим релігіоністам?

11. Чому Він не противився, коли вороги увязнили його? і як кілька днів опісля Він возвеличив Боже Слово перед своїми учениками?

возвеличив написане Слово Боже, як правдиве, указуючи, що воно сповнилось на Ньому. Про Його розмову з двома Його учениками ми читаємо: "І, почавши від Мойсея і від усіх пророків, вияснив їм у всіх писаннях про Нього." Пізніше, в розмові з більшим гуртком учеників, Він сказав їм: "Оце ж слова, що я говорив вам, ще будши з вами, що мусить справдитися все писане в законі Мойсейовому, й пророках і псалмах про мене. Тоді розкрив їм розум розуміти писання, і каже їм: що так написано." (Луки 24: 27, 44-46, Поп. Вер.) В ніякому разі Він не відносивсь до рабінських шкіл навчання з їх традиціями та установами чоловічими. Він вірно відсилав своїх учеників до Божого написаного Слова, щоб цим чином прославити Бога, як правдивого, хоч в той самий час це доказувало, що людьми-поважані релігійні провідники були брехуни.

¹² Справа Ісуса з Назарет була взірцевим зразком. Вона запевняє, що люди, які йдуть за релігійними навчаннями релігійністів, і які ставлять людські перекази висше святого написаного Слова, будуть напевно противитися й переслідувати Його вірних послідовників, що проголошують чисте Боже Слово. Один з Його власних послідовників уживає себе, як ілюстрацію, щоб показати, як сліпе причіплення до релігійних переказів і систем провадить людей в

12. Що Ісусова справа указує дотично послідовників традицій? і як Його ученик Павло ужив себе за приклад?

противенство до тих, що вірують в Слово Боже, як правдиве. Павло, послідовник Ісуса, робить оце визнання: "Чували бо про життя мое колись в жидівській релігії, що без міри гонив я церкву Божу, та руйнував її, і перебував я в жидівській релігії перед многими ровесниками народу мого, будучи аж надто ревнителем отцівських моїх переказів." — Галат 1: 13, 14, А.С.В.

¹³ Павло знав, як релігійні перекази засліпили його тимчасово до правди в писаннях Мойсея й інших пророків і псалмів. Він також предбачив, що люди, які будуть вдавати за християнських духовників, розвинуть систему релігійних установ та переказів і цим чином заховають правду від членів релігійних організацій. Ради того то він писав: "Гледіть, щоб хто не пожакував вас філософією і марним підступом, по переказу людському, по первотинам світа, а не по Христу." (Колосян 2:8, Дуя) Павло знав, що такі перекази будуть ложні, і що вони представляти муть дорогу спасення відмінну від тієї, що міститься в натхненім написанім Слові Божім. Релігійні люди сьогодні, яких релігійні перекази звели на манівці від доброї новини, яка є записана в святій Біблії, нехай добре застановляться над порадою Павла, а іменно: "Є такі, що вами колотять, і хочуть перевернути благовістя Христове. Та, коли б і ми або ангел з неба проповідував вам більш того, що ви прийняли,

13. Які остерети Павло написав відносно установаження системи релігійних переказів?

нехай буде анатема. Як перше говорили вам, так і тепер говоримо: коли хто благовістує вам більш того, що ви прийняли, нехай буде анатема.”—Галат 1: 7-9, Поп. Вер.

¹⁴Тимто Павло тримався близько написаного Божого Слова коли він навчав і проповідував. Він також дозволяв своїм слухачам перевірити його навчання на підставі Біблії. І справді, Павлів особистий лікар, Лука, назвав тих людей благородними, що чинили так, радше чим докорив їм за слідкування Біблії, щоб перевірити правдомовність апостола. Лука пише: “Брати ж зараз уночі вислали Павла та Силу в Берію. Прибувши туди, вони зайшли в жидівську школу. Оці були благородніші від тих, що в Солуні; Вони прийняли слово з великою охотою, щодня розбираючи писання, чи так воно є.” (Діяння Апостолів 17: 10, 11, Поп. Вер.) Отже коли релігійна організація забороняє своїм членам читати Біблію й вимагає від своїх членів приймати те, що духовенство навчає без порівняння їх навчання з Святим Письмом, то цим така релігійна організація противорічить своєму привлащенню, що вона—апостольська.

ПЕТРОВЕ СТАНОВИЩЕ ВЗГЛЯДОМ СЛОВА

¹⁵Павлів спів-апостол, Петро, був тієї самої думки відносно тієї справи, а це:—дати перше місце Святим Писанням. Петро наводив дуже часто з Еврейських Писань і писав: “А слово 14. Отже, який напрям Павло взяв відносно Божого Слова? і який є достойний наслідкуванням характер тих, що проповідують?
15. Як Петро показав той самий ум про ту справу, що й Павло?

Господне пробуае по вік. Це ж слово-благо-
віствоване між вами.”—1 Петра 1:25, Дуя.

¹⁶ Нігде в Петрових листах або деінде в його записаних промовах він не привлащував собі неомильности, ані не приписував собі якісь високозвучні релігійні титули, ані не старавсь, щоб йому хто давав почесні й обожання. Він завжди звертав своїх слухачів або читачів до незмінного Слова Божого, як до одного сияючого провідника покіль день Божого царства засияє. Петро пише: “Ще ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на нього, як на світильника, що світить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших; це найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не діється своїм розв'язанням. Бо ніколи з волі чоловіка не wypowiedано пророцтво, а від духа святого розбуджувані, промовляли святі люди Божі. Були ж і лже пророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть ересі погібелі, і відцуравшись викупившого їх Владики, приведуть на себе скору погібель. . . . щоб згадали слова, проречені від святих пророків, і заповідь від нас, яко апостолів Господа й Спаса.”—2 Петра 1:19-21; 2:1; 3:2, Дуя.

¹⁷ Отже в цій книжці, що в руках читача, ми рішились йти за вказівками апостола. Ми оправдаємо Бога, коли звернемо наших читачів до

16. Чи Петро старавсь вивиснити себе? і чому він напаминнає християн уважати на Боже написане Слово?

17. В який спосіб ця книжка наслідє напрям апостолів?

Його нетлінного написаного Слова. Знаючи, що Бог через свого святого духа натхнув Святі Писання, зробивши їх цим вірогідними, ми позволимо Йому вияснювати їх через Його записки словнених пророцтв і при помочи р'чей, які Він спричинив статись в новочасній історії, щоб сповнити пророцтва, призначені для наших часів. "Чи ж пояснення не належать до Бога?" (1 Мойсея 40: 8, Дуя) Так; тай пояснення Його є правдиві. Тому в цій книжці знаходиться повно цитатів і відносників до Писання, і тому подаємо гадку, щоб наші читачі віднаходили в своїх Бібліях подані тут відносники й перечитували їх.

¹⁸ Коли наші наведення не зазначають з чийого перекладу вони взяті, тоді вони відносяться до найбільш популярної версії, так званої Звичайної або Версії Короля Якова, (т. е, англійська Біблія). Наші читачі скоро спостережуть в цій книжці, що ті цитати є наведені з різних перекладів Біблії, як от жидівської, римо католицької, та інших, залежно від їх найбільше ясного зміслу, що погоджується з єврейським і грецьким текстом. Питання на споді сторінок є подані для само-іспиту читача із того, що він читав у параграфах, або для ужиття в класі для студії Біблії з іншими. Наступаючі розділи є присвячені для поступового слідкування перших або головних наук божественного Слова.

18. Що тут сказано про цитати, надруковані питання, і про зміст розділів в цій книжці?

ГОЛОВА II

"ХТО ЦЕЙ ЄГОВА?"

“ХТО цей Єгова?” Оттаке є стародавнє питання. Шіснацять століть перед Христом це питання поставив був в гордім і зухвалім тоні Фараон єгипецький, який, запитуючи, додав:—“щоб я мав слухати голосу його й відпустити синів Ізраїлевих? Я не знаю Єгови й не відпущу Ізраїля.” Такий визов викликав слідуючі слова потіхи для пророка Мойсея: “І не послухає вас Фараон, і наложу руку мою на Єгипет, і виведу силою ватаги мої, люди мої, сини Ізраїлеві з єгипецької землі з присудами великими. І визнають Єгиптяни, що я—Єгова, як простягну руку мою на Єгипет і виведу синів Ізраїлевих спроміж них.” (2 Мойсея 5: 2 і 7: 4, 5, А.С.В.) У Біблії Єгипет, в малій мірі, є прообразом на цей цілий світ сьогодні. Отже в тих словах відносно Єгипту міститься пророче повідомлення про яке цілий світ довідається й знати ме, що єдиний правдивий й живий Бог є Той, що Його ім'я—Єгова; але про це він довідається в такий спосіб, що радіти цим не буде. Тож добре б пізнати хто Він є, щоб ми могли ділати для нашого добра.

1. Коли був поставлений запит “Хто цей Єгова?” і з якою намірено?

² Мойсей, ставши перед єгипецьким Фараоном і поставивши йому це домагання, вивів те ім'я Бога, який післав його. Мойсей не сказав: "Господь каже так і так . . ."; бо ж Фараон і Єгиптяни почитали й признавали своїх власних богів за господів. Навіть коли він промовляв до власних людей, щоб пояснити причину свого повороту до них в Єгипті, Мойсей вивів те ім'я Боже, щоб указати на Того, що післав його назад в Єгипет. Ми читаємо: "І сказав Бог до Мойсея: Я ТОЙ ХТО ЄСТЬ: і каже він: Так промовиш до синів Ізраїлевих, Я ЄСТЬ [по єврейськи Єгвег] послав мене до вас. І каже Бог знов до Мойсея: Так промовиш до синів Ізраїля: Єгова, Бог наших отців, Бог Авраама, Бог Ісаака, і Бог Якова, післав мене до вас: Це ім'я мое на віки, і це спомин мій на всі роди." (2 Мойсея 3: 14, 15, А.С.В.) Опісля, як Мойсей і його брат явилися перед Фараоном перший раз, ми читаємо: "І говорив Бог до Мойсея, і сказав до нього: я Єгова: і являвсь я Авраамові, Ісаакові і Якові, як Бог їх всемогучий, але ім'ям моїм Єгова я не був знаний їм."—2 Мойсея 6: 2, 3, А.С.В.

³ Із цим ми розминутись не можемо; бо читаючи Його написане Слово, ми стринимось з тим ім'я Бога. Немає ніякої користи зі суперечних доводів, що те ім'я Єгова не вимовляється властиво. Писання написані перед нашою добою,

2. Під яким ім'ям Мойсей говорив про Бога перед Фараоном та Ізраїлем?

3. Як Воже ім'я являється в Єврейських Писаннях, і чому Його ім'я не являється в грецькій Септуагінті Версії?

були майже всі писані по єврейськи, а по часті по сирийськи; і в тих то писаннях являється Боже імя під буквами Єод Ге Вау Ге (יהוה, або ЄГВГ), від першої до послідної книги. Це імя, представлене тими чотирма єврейськими шестозвуками, являється разом 6,823 рази* в Єврейських Писаннях. Єврейські Писання були перший раз переложені на грецьку мову приблизно в 285-247 рр., перед Хр.; але якийсь час перед тим, Євреї почали залишати вимовляти те імя, а це з причини забобонного страху, щоб не взяти його на марно. Отже, коли вони читали писання й прийшли до того імя, на тім місці вони вимовляли слово Адонаї (Господь) або Елогім (Бог) Через те в першім перекладі св. Письма на грецьку мову, знаний як Септуагінт Версія (LXX), перекладачі наслідували цей єврейський звичай і переложили повисше підставлені слова замість Божого імя (Єгова) в їх грецькій версії.

* Писателі Грецько-Християнського Письма уживали тієї Септуагінт Версії й наводили з неї грецький текст з якого вилишене було імя Всемогучого Бога; а цей факт бодай почасті вияснює причину чому те імя не являється в Християнсько-Грецьких Писаннях. Єромий, коли робив переклад Латинського Вулгат, наслідував той

* Гляди сторону 89, пар. 2, Біблійний Текст у Творенню, написав Роберто Гордіс.

4. Чому імя “Єгова” не являється в Грецьких Християнських Писаннях? і чому таке ужиття імя є помічне?

самий звичай, і в 2 Мойсея 6: 3 він ужив титул Адонай замість Єгова, а це пояснює чому імя Єгова не знаходиться в англійській римо-католицькій Версії Дуя. В Уповаженій або Короля Якова Версії ми знаходимо те імя "Єгова" в 2 кн. Мойсея 6: 3; Псалма 83: 18, і в Ісаї 12: 2 і 26: 4. Ротергамів переклад, Емфатична Біблія, містить те імя 6,823 рази, як "Єгвег"; але в Американській Стандард Версії воно переложене на—"Єгова". Хоч би жадне оце вимовлення не було точно таке, як Бог його вимовив для Мойсея, то однак воно помагає нам зараз пізнати кого треба розуміти під тим імям. В такий же спосіб і імя "Ісус" не вимовляється після первісного способу єврейського або арамаїського; все ж таки те приближене вимовлення помагає нам пізнати кого треба розуміти під цим імям, тай це не приносить ніякої нечести або зневаги для Нього.

* На приклад: В католицькій версії Дуя сказано в Псалмі 109: 1, 2: «Господь сказав мойому Господеві: Сядь праворуч, покіль зроблю ворогів твоїх підніжком твоїм. Господь вишле жезло сили твоеї з Сиона: царюй серед ворогів твоїх!» Зате в Американській Стандард Версії, в тій же псалмі царя Давида (Псалма 110: 1, 2) читаємо: "Єгова сказав мойому Господеві: Сядь праворуч коло мене, аж зроблю ворогів твоїх підніжком тобі. Єгова пришле жезло сили твоеї з Сиона: царюй серед ворогів твоїх!" Ось так в цім останнім перекладі, чесно віддавши нале-

5. Як можна добре поклонити поміч через уживання цього імя?

жите оцінення Божому імені, цим чином усувається всяке замішання з ума; воно показує, що Той, кого Давид назвав “моїм Господом”, це Месія, якого Єгова настановив бути Царем і Священником по чину Мелхизедика. Коли Уповажна або Короля Якова Версія містить переклад Божого імя під титулом “Господь” або “Бог”, то завжди містить цей титул виписаний всіма великими буквами, як от “ГОСПОДЬ”, або “БОГ”, щоб відрізнити його від звичайних слів “Господь” і “Бог”.—Завважте це в Псалмі 110: 1 (в Анг. Вер.).

ХТО ВІН Є

Через досліджування віршів, де те імя являється в Еврейській Біблії, ми зможемо знайти відповідь на питання: Хто є Єгова? В Псалмі 90 пророк Мфйсей писав: “Господи, ти був пристанню нашою з роду в рід. Перше чим гори постали, і ти сотворив землю й весь світ, од віку до віку ти еси, Боже. Зглянься, Єгово! Доки? І змилося над слугами твоїми!” (Псальма 90: 1, 2, 13, А.С.В.) Хто є Єгова? Єгова—це Бог, і, яко такий, Він ніколи не мав початку. Про Його віковічність заявляє також Ісаїя 57: 15: “Так бо говорить всевишній, величний, Той, що перебуває вічність, якого імя—Святий: Я живу на висотах і в святині.” З огляду на Його віковічність, то це пряме зневаження Бога говорити про якубудь жінку, як “матір Божу”, бо ж жінка,

6. Хто є Єгова, і як на довго?

це тільки низьке сотворіння, яку Бог сотворив для чоловіка, як помічницю йому.

Єгова вічно царює над цілим простором вселенної. Він достойний всякої чести й слави, і один з Його натхнених писателів добре сказав про Нього: “Цареві ж вічному нетлінному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на вічні віки.” (1 Тимотея 1: 17) Будучи предвічним і безсмертним, в тім змислі Він єдиний є Іство. Є й такі люди, що думають що Його ім'я Єгова значить “самоіснуючий” або “предвічний”; отже жидівський учений І. Лісер, також Й. Мофат переложили те єврейське ім'я на англійську мову на “Предвічний”, замість Єгова.

* Звідци слідує, що був колись час, коли Єгова був сам-на-сам у цілому просторі вселенної. Все життя й енергія й думка містились в Йому одному. Одначе Він не міг скучати, бо ж Він містить у собі все, що значить Він звершений в собі й не відчуває браку в нічому. З бігом часу прийшла пора й Єгова почав творити. Тоді перший раз Він ставсь Богом для всього свого творива. Вже в самому початку історії творива перший вірш Біблії говорить про Нього, як про Бога. “У початку Бог сотворив небо й землю.” (1 Мойсея 1: 1) Тому що Єгова є Богом Творцем, отже вислів “Бог Єгова” є відповідний для уживання; і такий вислів являється зараз по даний історії творення. Ми читаємо: “Це початок

7. В якому змислі Він єдиний є Іство?

8. (а) Чи Він був колись самий, і чому такий вислів, як “Єгова Бог” є відповідний? (б) Чому чоловік ніколи не побачить Бога?

настання небес і землі, як сотворено їх того часу; коли ЄГОВА БОГ творив небо й землю.” (1 Мойсея 2: 4, 5, 7, 8, 9, 15, 18, 19, 21, 22, А.С.В.) Його перші сотворіння були духи-особи, як і Він самий. Про це повідомляє нас евангелия Йоана 4: 24: “Бог—дух, і ті, що поклоняються Йому, мусять поклонятися Йому духом і правдою.” (Поправлена Версія) Тому що Він дух, Єгова завжди буде невидимий для людського ока. Він сказав до Мойсея: “Не можна тобі бачити лице мое; бо не жити ме вже людина, що бачила лице мое.” (2 Мойсея 33: 20) Він так вельми славний, що жадне людське сотворіння не може видержати виду Його.

° Хоч Він є Великий Дух, вельми інтелігентна й діяльна Персона й невидима для чоловіка, все ж таки Він об'явив себе чоловікові через свої чудові сотворені діла. Тимто ті, що заперечують його божество, що Він Бог Творець, стались предметом осудження. “Невидимо бо Його від сотворення світа думанням про твори робить видиме, і вічна Його сила й божество, щоб бути їм без оправдання.” (Римлян 1: 20, Дуя) Натхнений псалміст, виспівуючи про Його славу, як Творця, сказав вірою: “Благослови Господа (Єгову), душе моя! Господи, Боже мій, ти вельми величний; ти зодягнувся величчем і красою. Ти світлом, як шатою, покриваєш себе, розіпняв небеса, як плахту наметну; що поста-

9. Як Він дав себе побачити людетву? І чим Він зробив своїх ангелів?

вив двори свої над водами, що твориш з хмар колесницю собі, ти несешся на крилах вітру! Ти робиш своїх ангелів-духів—огонь пожираючий!—Псалма 104: 1-4, Жидів 1: 7, 14, А.С.В.

¹⁰ Будучи Творцем, Єгова є джерелом всякого життя й сили й всякої доброї чесноти; і всі діла Його—звершені. Йому то Мойсей співав оцю пісню: "Імя Єгови прославляти буду: Воздайте славу Богові нашому! Він скеля: діла його звершені; всі дороги його справедливі. Він Бог вірний і без омані, справедливий і правдивий!" Отже Він Той, що про Нього писання кажуть: "Усякий добрий дар і всякий звершений дар з висоти сходять, від Отця світла, в котрого нема переміни ані тіни зміни." (5 Мойсея 32: 3, 4, А.С.В.; Якова 1: 17) Бог ніколи не дав цій вселенній диявола, тому що Він не сотворив такого лукавого сотворіння. Навпаки, Він є Автором всіх умовин для спасення людства від гріха, неволі, смутку й смерті, що той лукавий противник стягнув на наш рід. Для цієї то причини написано: "Від Єгови спасення; твоє благословення над народом твоїм."—Псалма 3: 8, А.С.В.

ЙОГО ВСЕСВІТНА ОРГАНІЗАЦІЯ

¹¹ Бог Єгова упорядкував всі свої святі, розумні сотворіння в небесах в правильну, гармонійну, мирну організацію під собою для виконання своєї волі. Всі такі ангелські духові сотворіння,

10. В якому стані знаходяться Його діла? і від кого залежить спасення?

11. Як Він установив всевітну організацію?

будучи так упорядковані, становили Його все-світну організацію в небесах. Всі вони були си-нами Божими, всі отримали життя від Нього, як Джерала життя. Коли звершений чоловік і жінка були сотворені на землі й отримали запо-відь сповнити Божий мандат в Раю Еден, тоді вони стались видимою частию Його всесвітної організації. Вони стались Його земними ді-тьми; і через те Адам тоді називався “сином Божим”. (Луки 3: 38) Адам і Ева втратили своє споріднення, як діти Божі в Його всесвітній ор-ганізації, коли вони прилучилися до бунту про-ти всесвітньої верховної влади Єгови.

¹² Як Творець і Голова своєї всесвітньої ор-ганізації, яка складаєть ся із святих і вірних сотво-рінь, Єгова править правильно цим всесвітнім царством; одначе велике питання перед цілим небом і землею сьогодні є: Хто є всевишній? Хто в дійсности й правильно уживає верховної власти над цілою вселенною? Найперша ціль Єгови є, полагодити це питання-визов, бо це значить оправдання Його всесвітньої верховної влади або царства. Молитва, щоб Він оправдав свою найвисшу позицію й царювання проти всіх Його обєднаних противників, є висказана в Пса-льмі 83: 17, 18 оцими словами: “Щоб осороми-лись і злякались на віки, і зб’стидом погибли. Тай щоб люди знали, що ти, якого єдиного імя ЄГОВА, один еси найвисший над цілою землею.”

12. Яке велике питання виринуло сьогодні, і як воно буде пола-годжено?

Його верховна власть буде доказана поза всяке заперечення.

¹³ Коли Єгова оправдає так своє всесвітнє царювання через знищення всіх своїх ворогів в небі й на землі, тоді Він знов станєсь великим Теократом або Теократичним Володарем над усіма сотворіннями, що живуть. Його Теократичне Правительство управляти ме всіма заселеними частинами вселенної. Його Теократичному законі будуть повинуватись усіди. Тоді уже не буде дозволу на довго-триваючий бунт, як от цей, що існував впродовж чоловічих шість тисяч літ, бо Бог Єгова раз на все оправдає свою всесвітну верховну власть і своє святе імя проти всіх ложних закидів, зневаг та опрокинень Його злющих ворогів, бісів та людей. Він є Всемогучий і Найвисший. Він і Його небесний Син, якого Він назначив бути Теократичним Царем під Собою в Теократичнім Правительстві, становлять разом "Висші Власти", якому всі душі, достойні життя, мусять підлягати. Це Бог Єгова присудив, щоб так було.—Римлян 13: 1, 2.

¹⁴ Небесний Син навчив своїх послідовників молитися: "Отче наш, що на небі! Нехай святиться імя твое. Нехай почйде царство твое. Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі." (Мат. 6: 9, 10) Тут Він відносився до святого імя й царства Бога Єгови. Боже імя мусить колись святитися між усіма сотворіннями, що докажуть

13. Як Його Теократія буде знов управляти цілою вселенною?

14. Чи імя мусить святитися, і як?

їх гідність посідати право до вічного життя в небі й на землі. Средство при помочи якого Його імя буде оправдане, як святе й достойне пошани, це Його царство під Месією, яке небагом воювати ме останну битву Армагедон проти всіх Його ворогів. Ніякий бунтівник ані ідол ані організація не відбере слави від Нього. Він бо сказав: “Я Єгова; це імя мое, і не поступлюсь славою моєю кому іншому, величчю моєю—бовванам.”—Ісаїя 42: 8, А.С.В.

ІМЯ

¹⁵ Імя “Єгова”—це єврейське дієслово й буквально значить, “Він спричиняє бути”, себго, Він ділає для цілі. Коли Він об’явив те імя в особливий спосіб своєму пророкові Мойсейові, то це Він зробив підчас проголошення свого наміру дотично своїх вибраних людей, які в той час знаходилися в неволі єгипецькій. І так, опріч буквального значіння, імя “Єгова” представляє Його намір взглядом Його сотворинь. (2 Мойсея 3: 15-21; 6: 2-8; А.С.В.) Багато раз у Біблії Єгова заявив свою ціль дати себе пізнати всім народам, включаючи Його люблених людей, що Він—Єгова. В одній пророчій книзі Езекиїла являється більше ніж шістьдесять раз заява, що Він замірив дати себе пізнати, що Він—Єгова. (2 Мойсея 6: 7; Езекиїла 6: 7, 10, 13, 14, А.С.В.) Отже важність Його наміру є, оправдати своє імя із наруг та мильного представництва. А

¹⁵. Що Його імя значить, і що воно представляє? і яка Його ціль відносно нього?

оправдання Його імя важніше чим спасення людства.

¹⁶ Чому ж той Всемогучий Бог дозволив своїму головному противникові й всім слугам лукавого жити й виконувати їх лукавство аж до остаточної битви Армагедону? В короткім поясненню Егова сказав до запеклого-серцем Фараона єгипецького: "Щоб навчити тебе, що нема нікого подібного мені в цілому світі. Інакше, я уживби своєї сили й вдарив би й твоїх людей пошестю, аж ти зник би з цієї землі; та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя мое проповідано по всій землі." (2 Мойсея 9: 14-16, Мофат; також Американський Переклад і Лісер) Оцим Егова відкрив свій намір піднести собі свідків, щоб вони проголосили й звістили про славу імени Його по цілій землі нім усі вороги будуть знищені. Його Головний Свідок, це Його Месія або Помазаний Цар в Його Теократичнім Правительстві. Ширший опис про цього Головного Свідка і Його спів-свідків, відносно котрих Біблія багато говорить від першої до останньої книги, лишаємо для наступаючих розділів.

16. Чому Всемогучий Бог дозволив великому противникові й його злим слугам спорувати аж до Армагедону?

ГОЛОВА ІІІ

"ЩО ВИ ДУМАЄТЕ ПРО МЕСІЮ?"

ЖИДИ з першого століття нашої суспільної ери, що говорили сирійською мовою, називали Його "Єшуя гам-Маші-яг". Знов Жиди й погани, що говорили по грецьки, називали Його "Ісус Месія" або "Ісус Христос". В якійнебудь мові це значить "Ісус Помазанник"; а імя Ісус або Йосуя, це тільки скорочена форма єврейського імя Єгошуя, що значить Єгова Спаситель. Що один Жидовин носив таке імя й титул і ходив і навчав по Палестині в першій половині першого століття, то це вповні удодіняє історія і на це не потрібно дальшого доказу тут. Тепер ми віднесемось до правдивої історії, яку написали Його особисті други й їх приятелі, щоб нам довідатись деякі подробиці про Нього.

² Життя й наука того Жидовина дотикнула була хід цілої людської історії, та й ще дальше дотикне в наступаючій тисячліттю. Нім Він появивсь на землі, Він уже мав за собою чудову минувшість. Щоб довідатись правди відносно цього, ми звернемось до слів чоловіка, що був колись гірким ворогом Його, але котрий зча-

1. Що значить певне імя "Ісус Христос"?

2. Що колишній ворог пише про Ісусове існування, ніж Він став чоловіком?

сом стався вірним другом, який сказав про себе: "Обрізаний восьмого дня, з роду Ізраїлевого, з коліна Веняминового, Євреїн з Євреїв, по закону Фарисей, по ревности гонив я церкву." (Филипян 3: 5, 6) В тім самім листі до віруючих у Филипії, той самий Євреї каже нам дещо про минушину Ісуса нім Він стався чоловіком: "Так бо нехай думається у вас, як і в Христі Ісусі, котрій, бувши в образі Божому, не вважав хижактвом бути рівним Богу; тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги, бувши в подобії чоловічому, і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, бувши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної. Тим же і Бог Його високо возніс, і дав Йому імя, більше всякого імени, щоб в імя Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господом, на славу Бога Отця." —Филипян 2: 5-11, А.С.В.

* Оцей не був Богом Єговою, але був "в образі Божому". Як? Він був духовою особою, як от "Бог є дух"; він був могучий, та не всемогучий, як Бог Єгова; Він також був перед усіма іншими Божими сотворіннями, тому що Він був перший народжений син Богом Єговою. Для цієї причини Він носить титул "єдинородний Син" Божий, тому що Бог не мав спільника в народженню цього єдинородного Сина. Він був перше сотворіння Бога Єгови. Самий Він говорить про себе в Одкриттю (або в Апокаліпсії) 3: 14: "Це го-

3. Як Він існував "у виді Бога"?

ворить Амін, свідок вірний і правдивий, почин сотворіння Божого.” Також в листі до Колосян 1: 15 про Нього сказано, як про Того, що “єсть образ невидимого Бога, перворідень усякого творива.” Ось так Його почислено між Божими сотворіннями, як першого між ними, і також як найбільше олюбленого й в найбільшій ласці між ними. Він не був автором творива Божого; одначе потім, як Бог сотворив Його, як свого єдинородного Сина, Бог ужив Його, як свого чинного Спільника в творенню всіх інших сотворінь. Про це так сказано в листі до Колосян 1: 16-18 і в Йоана 1: 1-3.

• В євангелії Йоана, в першій голові, говорить про Нього, як про Слово Боже, інакше сказати, як про речника або Того, що як представник промовляє за Бога. Після тексту в Грецькій Біблії Слово—це Льогос; отже Його можна називати “Словом” або “Льогосом”. Будучи могутнім й займаючи високий уряд, як Льогос, і, будучи перший зо всіх сотворінь, Він був Богом, та не Всемогучим Богом, яким є Єґва. Оце відріжнення являється в перекладі Емфатичний Діяглот євангелії Йоана 1: 1-3, як слідує: “У почині був Льогос, і Льогос був з Богом, і Льогос був Бог. Він був у початку з Богом. Все Ним сталося; і без Нього не сталося ніщо, що сталося.” (Завважте тут різницю в друку між Богом а Богом, як це вона показана в Діяглоті.) В цім Діяглоті знаходиться переклад грецького

4. Який уряд Він займав нім Він стався чоловіком?

тексту між стрічками слово-в-слово, і там різниця між Єговою, як "Богом", а Льогосом, як богом, є ясно показана; "У почині було Слово, і Слово було з Богом, та й Слово було бог. Воно було в початку з Богом." (За дальшою дискусією над цим текстом гляди розділ під заголовком "Чи є Трійця?") Ось так Льогос почав існувати довго перед тим, ніж Боже друге сотворіння зробило з себе диявола, і сталось, як це названо в 2 Коринтян 4: 4, "бог цього світа".—Гляди розділ під заголовком "Сатана, Диявол".

* Що Ісус мав життя нім Він ставсь чоловіком, то про це самий Він свідкує: "Що ж, коли побачите Сина чоловічого, як входить туди, де перше був?" (Йоана 6: 62) "Ви від нижнього, я од вишнього. . . . Направду, направду кажу вам. Перш ніж Авраамові бути, я єсть." (Йоана 8: 23, 58, Анг. Вер. В первіснім грецьким тексті цей вислів "я єсть" різниться від вислову "я єсть"; який Єгова сказав про себе, після Септуагінт Версії в 2 Мойсея 3: 14) В своїй останній молитві разом з учениками, Ісус сказав до Бога: "Я прославив Тебе на землі: діло кінчав я, що дав еси мені робити. А тепер прослав мене Ти, Отче, у Тебе самого славою, що мав я в Тебе, перш ніж світу бути. . . . І вже більше я не в світі, а ці в світі, і я до Тебе йду." (Йоана 17: 4-11) Менше чим два місяці опісля Його вірні ученики, як Його свідки, бачили Його сходячого до неба й як Він опісля зник з очей їх. Десять день

5. Як Ісус свідкував про своє існування, ніж Він став чоловіком?

потім вони отримали вилиття Божого духа через Ісуса, що було доказом, що Він прибув перед присутність Його Отця в небі.—Діяння Апостолів, 1 і 2 голова.

° Перед приходом на землю, єдинородний Син Божий не уважав себе за рівного з Богом Єговою; Він не думав про себе, як про “рівного в силі й славі” з Всемогучим Богом; Він не пішов за прикладом Диявола і не плянував і не думав зробити себе подібним або рівним Всевишньому Богу, щоб обрабувати Бога і присвоїти собі Боже місце. Протівно, Він показав своє підданство Богу, як Висшій Власти, упокорився під Божу сильну руку, аж до крайнього степеня, що значить до найбільше ганебної смерти. Після перекладу в Емфатичнім Діяглот, в листі до Філіппян 2: 5-8 читаємо: “Ісус Христос, будучи в образі Божому, не думав про хижацтво статись подібним Богу, але упокорив себе, взявши вид слуги, в подобії чоловічому, і будучи в стані як чоловік, Він упокорив себе й став слухняним аж до смерти, смерти хрестної.”

° Ісус поставив був питання Жидам відносно походження Месії, кажучи: “Що ви думаєте про Христа? чий Він син?” Його вороги признали від яких предків Месія мав походити, кажучи: “Син Давидів”. (Маттея 22: 41, 42, Анг. Вер.) Так, цей

6. Що писання кажуть про Ісусове бажання статись подібним до Бога?

7. Як Ісус стрінув вимоги відносно роду з якого Месія мав походити?

син Давидів, приходячи на землю, народився з лінії Давида, бо Його діва матір Марія походила від Давида. Йосиф, з яким та молода дівчина була заручена, походив також з роду Давидового, але перед тим, нім Марія подружилась з ним, ангел Божий повідомив її, що вона стане матір'ю: "Ось зачнеш ти в утробі твоїй, і зродиш Сина, й наречеш ім'я Йому ІСУС. . . . Дух святий найде на тебе, й сила вишнього втінить тебе; тим і, що вродиться святе, звати меться Сином Божим."—Луки 1: 30-35, А.С.В.

° Ангел сказав, що диття Марії мало називатися "сином Божим". Тож виходить, що це зневага й невластиво кликати її "Матір'ю Божою". Цей титул-римо-католицьке духовенство позицило від поганського Вавилону, де богиня Рея (Семірамі) або Венера була обожана, як "мати богів". Ісус не кликав Марії "Блаженна Мати". В кожному случаю після Біблії Він кликав її "жено" (Йоана 2: 4; 19: 26; Маттея 12: 46-50); і Йо-го апостол Павло пише: "Як же прийшла повня часу, послав Бог Сина свого, що родивсь від жени і був під законом." (Галат 4: 4) В той час, коли та молода жінчина стала запліднена чудотворною силою Всемогучого Бога, життя Сина Божого було перенесене із славної позиції з Богом Його Отцем в небі в ембрію людини.

° Марія стала запліднена в місті Назарет в Галилеї, та з причини Кесарового декрету відносно

8. Чому це невластиво називати Марію "Матір'ю Божою"?

9. Де Ісус був початий, де народився а де був вихований?

податків, вона перебралась до Вєфлеєму в Юдеї, де цар Давид був народився одинацять століть перед тим. Там народився Ісус около 1 жовтня, 2 р. перед Хр. Це сталося у сповнення пророцтва Михея 5: 2. Жидівським пастирам, що берегли отари свої на полю тієї осінньої ночі, ангел заявив: “Народивсь сьогодні Спас, що єсть Христос Господь, у городі Давидовому.” Тоді явилось множество ангелів небесних, співаючи: “Слава на висоті Богу, а на землі мир для людей доброї волі.” (Луки 2: 8-14, Дуя) На восьмий день Він був обрізаний як всякий інший нормальний хлопець жидівський, а коли уплило сорок день, Марії було дозволено увійти в храм в Єрусалимі й представити Його. Пізніше те дитячко перенесено до Єгипту, щоб оминати убивчих воїнів царя Ірода, та по смерті Ірода Його забрано назад до місточка Назарет, де Він жив і вистав. Цим чином сповнилося ще одно пророцтво Осії 11: 1: “З Єгипту покликав його—сина мого.”—Маттея 2: 13-23.

¹⁰ Ісусовій теті, що була подружена з левітом священником, Захарієм, народився був син, Йоан, Ісусів кузин. Шість місяців перед тим, як Ісус мав трицять років віку, Йоан зачав проповідувати, яко прѣдтеча Ісуса, і також хрестив водою в суспіль зо своїм проповідуванням. Жидам виключно він проповідував, кажучи: “Покайтеся, бо наближилось царство небесне.” По тім

10. Як Ісус показує головну ціль ради якої Він прийшов на землю?

проголошенню Царства, Ісус пішов до Йоана, показуючи цим головну ціль ради якої Він прийшов на землю, а іменно, щоб свідкувати про царство Боже, яке оправдає верховну власть і святе ім'я Бога Єгови. Коли Ісус стояв на суді перед управителем Понтійським Пилатом три і пів роки пізніше, Він сказав: "Царство моє не од світа цього. . . тільки ж царство моє не звидісія." "Тоді пилат сказав до Нього: Так Ти цар? Відказав Ісус: Ти кажеш, що цар я. Я на це родивсь і на це прийшов у світ, щоб свідкувати правді." (Йоана 18: 36, 37, А.С.В.) Для цього то царства Божого Ісус був помазаний бути Царем-Месією Єгови. Коли?

"Ісус у трицятім році віку пішов до Йоана Хрестителя, щоб охреститися у воді. Потім, як Йоан занурив Його в Йордані, Ісус вийшов з води, і "відчинилося небо, і злинув дух святий, у тілесному виді, як голуб, на Нього, й голос із неба роздався, кажучи: Ти еси Син Мій любий, тебе вподобав я." (Луки 3: 21-23, А.С.В.) Через хрещення у воді Ісус показав свою посвиту виконувати волю Божу; і ось Бог висвятив Його Своім святим духом. Признавши Його за Свого ~~любленого~~ Сина, Бог сплотив знов Ісуса бути Його духовним Сином замість сином чоловічим. Через вилиття свого святого духа на охрещеного Ісуса, Бог помазав Його тим духом бути давно-обіцаним Царем Божого Царства. Будучи так помазаний духом, Ісус стався Месією, або Ма-

11. Які важкі події стали місце при хрещенні Ісуса?

шаїагг, або Христом, і всі ті слова значать “Помазанник”. Ось так Він дійсно став Ісусом Христом, або Ісусом Помазанником. Його жидівський ученик, Петро, сказав: “Ісуса з Назарет, як помазав Його Бог духом святим і силою.” — Діяння 10: 38, А.С.В.

¹² Перебувши сорок день у пустині, де Він відпер спокуси Диявола, Ісус повернув в Йоанову місцевість, щоб мати стичність з своїми першими учениками. Побачивши Ісуса наближаючогося, Йоан сказав до своїх слухачів: “Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа.” (Йоана 1: 29, 36) Ось так Йоан указав на другу з черги ціль ради якої Син Божий прийшов на землю, а іменно, щоб умерти як свята жертва Богу Єгови, і цим чином знести гріхи віруючих людей і увільнити їх від засуду смерти, щоб вони могли дістати життя вічне в праведному світі, який Бог обіцяв сотворити. Ісус був відповідний бути таким викупом або викупною жертвою. Через перенесення Його перфектного, безгрішного життя з неба в утробу жидівської дівчини, Ісус народився звершеним чоловіком і виріс на перфектного мужчину, вільний від усякого гріха, святий, невинний, непорочний. (Жидів 7: 26) Тож коли Він представив себе в повній посвяті для Божої волі, Бог Єгова прийняв Його на жертву, як Відкупителя людства. Тому що цим чином Ісус зобов'язавсь відложити своє чоловічство,

12. Після Йоана Хреститела, яка була друга ціль ради якої Ісус прийшов на землю?

як жертву на віки, Бог сплотив Його своїм духом, щоб Він знов ставсь духовим Сином Божим. Тимто Ісус сказав: “Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити й дати душу свою яко викуп за многих.” (Маттея 20: 28) Отже Він пожертвував своє чоловіче життя на віки.

¹⁸ Одідавши Назарети, тепер помазаний Ісус промовляв в його синагогах. Там Він пристосував до себе проповідь Ісаї 61: 1, 2. Він признавсь, що Він був помазаний Божим духом проповідувати добру новину або євангелію смирним людям, які шукали увільнення від неволі гріха й релігійного блуду. (Луки 4: 16-21) Потім Він проповідував “царство небесне наближилось” тут і там по Юдеї й в Галилеї та в Транс-Йорданії. Він зібрав коло себе дванацять апостолів і інших учеників, яких Він навчив проповідувати небесне царство, до якого Він був помазаний. Він відкривав на яв релігійні перекази та блуди й проповідував правду, щоб увільнити людей. Це допровадило Його до боротьби з жидівськими рабінами, священниками та сектанськими проповідниками, що шукали Його смерті. В часі пасхи в 33 р., при помочи зрадники апостола Юди Іскаріотського, вони увязники Ісуса, поставили перед мімічний або позірний суд, видали Його посланам на суд через Понтійського Пилата і Ірода Антипу, а опіс-

13. Як Ісус сповнив своє помазання на землі? і який наслідок це принесло Йому, як чоловікові?

ля загородили Йому увільнення через підбурення зведених жидівських людей, щоб вони домагались розп'яття Ісуса на дереві, як бунтуючого злочинця й хулителя. Він умер послухний Богу й ніколи не опрокинув Божого царства.

¹⁴ На третій день Його смерти в гробі, Його безсмертний Отець Бог Єгова підніс Його із мертвих, та вже не як Сина чоловічого, але як могутнього безсмертного духового Сина, із всякою силою в небі й на землі під Всевишнім Богом. Каже Жидовин свідок, Петро: “Був умертвенний по тілу, но ожив духом.” (1 Петра 3: 18, А.С.В. і Дуя.) Впродовж сорок день потім Він матеріялізувався, як це робили ангели перед Ним, щоб показати себе живим своїм ученикам, як свідкам. Потім Він вознісся на небо й явивсь в присутності Бога з ціною своєї людської жертви, як Божий Архиерей, і представив її в користь тих, що увірували в Нього.—Жидів 9: 11, 23, 24; 10: 12, 13.

¹⁵ Бог вивисшив свого Сина Ісуса до висшої позиції чим Він мав перед тим, як Він жив і умер, будучи чоловіком. Коли б Ісус був “рівний в силі й славі” з Найвисшим Іством, тоді Бог Єгова не міг би був вивисшити свого Сина висше ніж Він був перед тим, як Він стався чоловіком. Але тепер Ісус, під Єговою, стався Головою Божої столичної організації над цілою вселенною.

14. Що взяло місце на третій день Його смерти і впродовж сорок днів описав?

15. В який спосіб воскреслий Ісус був вивисшений?

Каже апостол Петро: “Через воскресення Ісуса Христа, котрий єсть по правиці в Бога, зійшовши на небо, котрому покорились ангели й власти й сили.” (1 Петра 3: 21, 22) Це доказує, що Ісус не взяв свого людського тіла до неба, бо тоді Він був би там низший чим ангели. Про те, що Він стався був чоловіком, сказано, “бачимо Ісуса малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти.” (Жидів 2: 6-9) Бог не мав наміру, щоб Ісус так був упокорений на віки в чоловічому тілі; але, коли Він пожертвував своє звершене чоловічство, Всемогучий Бог підніс Його до безсмертного небесного життя, як славне духове сотворіння. Він вивисив Його понад усі ангели й інші части Божої всесвітної організації, так що Він ставсь зараз другий по Всевишнім Богу. Яке діло Ісус Христос виконує в тім високім уряді, то це ми лишаємо розказати в наступаючих розділах.

ГОЛОВА IV

САТАНА, ДИЯВОЛ

ТАК був подібний зразок держав, які через шість тисяч літ одна по другій управляли справами світа, що історики прийняли правило, що "та сама історія повтарається". Таї спосіб в який ті держави світові виринали й виростали до замітності, а опісля впадали в глуху пітьму, був подібний зо всіма. Війни були виразним начерком кожної з них. Гнет і жах були пятном їх крамарського товару. Релігія сталась средством упливу кожної з них.

² Спостерігши цю подібність між ними, і ту близьку рівнобіжність із нашим новочасним світом, тямущі люди запитують: "Чи це можливо, щоб якась одна невидима сила управляла всіма народами? Чи та сама кермуюча сила була відповідальна за їх подібність в насильствах? Чому воно так, що історія неначе повтарається? Чи воно завжди так буде?"

³ Немає тут потреби робити здогадів дотично цієї справи, коли Біблія, Боже написане Слово, виразно подає удовіднення про неї. В тій історії чоловіка, від самого часу його сотворення, Бог

1. Чому історики приклали теорію, "історія сама повтарається"?
2. Вачучи це, що думаючі люди запитують?
3. Чому ми не потребуємо робити здогадів про цю справу?

доказує, що ідея про якусь висшу злющу силу, що впливає на люди й народи, не є собі марна уява. Вона існує в дійсності.

4 От застановімся над случаем Христа з початку Його місії тут на землі. Нам сказано, в 4 голові Маттея, що зараз по Його хрещенню в Йордані, дух повів Христа в пустиню “на спокусу диявольську”. Ті спокуси взяли місце у формі трьох предложень, які Сатана представив Христові, трета з котрих була як слідує:

5 “Знов бере його диявол на гору височенну, й показує йому всі царства світа й славу їх; і каже до Нього: Оце-все дам Тобі, коли, припавши, поклонишся мені.”—Маттея 4: 8, 9.

6 Виходить, що це нерозумно думати інакше тільки, що всі правительства світа цього є власністю Диявола. Як же інакше він міг був предложити їх Христові? Він був невидимим володарем їх; і ради цієї причини Христос був змушений заявити: “Царство мое не од світа сього.” “Йде бо князь [володар] світа сього, й у мені не має нічого.” (Йоана 18: 36; 14: 30) Диявольські прикмети—захланність, жорстокість та самолюбство—були схарактерезовані кожним правительством на землі. Сатана є “бог цього світа”.—2 Коринтян 4: 4.

4, 5. Яке подія в початку Христової місії кидав велике світло на це?

6. Яке заключення ми мусимо зробити на підставі Маттея 4: 8, 9? і ще Ісус був змушений сказати?

ЗВІДКИ ВЗЯВСЯ ДИЯВОЛ?

⁷ Звідкіля взявся Диявол? і чому праведний Бог дозволив йому жити й впливати на людей до лукавства? Чи воно так завжди буде? Чи нема способу для чесних людей, щоб вони здержали себе від того впливу?

⁸ Диявол не був завжди Дияволом. Був час, що він тішився високою позицією в родині Божій. Він був духовим сином Божим, якого імя було Люцифер. Супротив поняттю деяких людей, він не був препоганим потвором з рогами та хвостом, ні, він був прекрасним сотворінням. Біблія описує його в книзі Езекиїла 28: 12, 13: "Був еси печаттю звершеності, повнотою мудрости, вінцем краси. В Едені, Божому саді, пробував еси. Блискуче дороге каміння окрашувало твою одежу."

⁹ Згідно з його спорідненням як сином Божим, йому дано становище великого довіря та відповідальности: бути сторожом людства. Цей призначений уряд, після Біблії, в Езекиїла 28: 14, названо: "помазаний херувим, що охороняє". (Анг. Вер.)

¹⁰ Бог помістив був звершену пару людей в городі Еден, тож завдання духа Люцифера було, щоб помагати їм сповняти Божі заповіді й навчати їх про їх властиве споріднення до Творця.

7. Які питання є тепер на місці питати? .

8. З відкіля взявся Диявол? і як його можна описати?

9. Вудучи сином Божим, яку позицію Люцифер займав?

10. Які були завдання того "помазаного херувима"?

Тому то можна було сказати про нього, "пробував еси в Едені".

¹¹ Через якийсь час все йшло добре у вселенні, і звершений мир панував у цілому всесвіті. Але він не тривав довго. Захланність та самолюбність увійшли в нього. Люцифер мав великі видіння. Він предбачив рід людський на звершеній землі, весь гармонійно й в посвяті віддає поклін Єгови, як великому Цареві й Дателеві всякого добра. От він і забажав цієї посвати й обожання для себе, і через те його серце стало злющим. Він збунтувався проти Теократичного порядку. Писання в книзі Ісаї 14:12-14 кажуть: "Як же ти впав з неба, о Люцифери, ти сину поранку! як же ти провалився на землю, ти, що топтав народи! Ти бо сказав у серці своїм: я зйду на небо, поставлю мій престол над зорями Божими; і засяду на горі між богами на краю півночі. Взйду на висоти хмарні, рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься." (Анг. Вер.)

¹² Серце—це гніздо основних думок. Це річ, яка жине сотворіння до діяльності. "Із глибини серця уста промовляють," сказав Господь. Завважте, що Люцифер сказав "у серці своїм", що він вивисить себе. Цього він не потребував висказувати устами своїми. Його напрям діланя був вистарчальний.—Приповісти 23:7.

11. Як закінчився Теократичний порядок в Едені? і що писання кажуть про це?

12. Чому Люцифер не потребував висказувати устами своїх намірів?

¹³ Цей чин вперше появився через хитре й скрите уведення гріха в світ. Бог заповів був першій звершеній парі, що коли вони попоїдять з дерева пізнання доброго й лихого, то це принесе їм смерть. Люцифер спонукав Еву до неслухняності. Уживши свого речника, вужа, він сказав до неї: "Ти напевно не виріш." Оце була перша брехня і напаятувала Люцифера, як "батька брехні"—Йоана 8: 44, Анг. Вер.

¹⁴ Хоч Бог виповів засуд смерти на Люцифера, однак слова того вироку указують, що проми-не довший період часу нім він буде виконаний. "І положу ворогування між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно роцавлювати ме тобі голову, ти ж упивати мешся йому в п'яту." (1 Мойсея 3: 14) Диявол мусів мати час, щоб виплекати дещо свого насіння. Від цієї точки в Біблії говориться про нього не як про Люцифера, а як про Сатану, Вужа, Диявола й Змія. —Одкриття 12: 9.

¹⁵ Відвернувши першу пару від Бога в неласку, тепер він думав, що успішно дійде до своєї мети: 'зійду на небо й вирисну свій престіл над зорями Божими й буду подібний Всевишньому'. І, як здається, тепер він приступив до Єгови з глумом та насмішкою, кажучи: "Єгово, ти не можеш

13. Через який чин виявився стан серця Люцифера? і чим це зробило Люцифера?

14. Чому вирок смерті не був зараз виконаний проти Люцифера? і від того часу як його назвали?

15. Який другий грек був Сатани? і чому?

поставити людей на землі, яких я не міг би якись способом відвернути від тебе.'

¹⁶ В дійсності отті слова не являються в Біблії, але доказ, що вони були сказані в тім змислі, є ясний і неомильний. Відкривши першу голову книги Йова, ми читаємо: "Сталося ж одного дня, що сини Божі прийшли стати перед Господом. Прийшов і Сатана між ними. І спитав Господь Сатану: Звідкіля прийшов еси? Відказав Господеві Сатана й промовив: Я ходив по землі й обійшов її навкруги. І сказав Господь Сатані: А звернув ти увагу на слугу мого Йова? бо нема такого на землі, такого щирого, справедливого, богобоязливого та щоб цурався так усього лихого. І відказав Сатана Господеві та й промовив: Чи тож Йов дармо такий богобоязливий? . . . Пряцю рук його благословив еси, . . . Простягни тільки руку й торкнись до всього, що він має, а він проклинати ме тебе в лице твоє." —Йова 1: 6-11, Анг. Вер.

¹⁷ Слова того тексту відкривають давно-існуючий спір між Богом а Сатаною. Боже питання 'звідкіля прийшов еси, Сатано?' і Сатани відповідь, 'я ходив по землі', указують, що Єгова дозволив Сатані мати вільну руку в виплеканню його насіння або дітей з між людей. Опріч опрокинення хвалби Сатани, що він спритний установавити собі престіл над зорями небесними, той ви-

16. Який маємо доказ, що Сатана ругався з Єгови?

17. Що відкриває текст в Йова 1: 6-11, як давно-існуюче?

зов включав також справу невинності чоловіка відносно його Творця.

¹⁸ Йов був дійсний характер в історії. Він був пра-прабратанком Авраама й жив около 1,700 літ перед Христом, або яких 2,300 літ по бунті Сатани в Едені. Продовж усіх тих 2,300 літ люди мали нагоду доказати їх невинність до Всевишнього. Отже той спір не був новий в часі Йова.

ДОКАЗАНИЯ БРЕХУВ

¹⁹ Сторінки Біблії повні оповідань про тих, що занехали свого Творця під напором Сатани. З другої знов сторони, були й такі мужі, як от Йов, що змогли видержати все, що Сатана завдав їм, і своїм напрямом поступовання серед таких обставин доказали, що він—"батько брехнів" і цілком неспосібний "бути подібний Всевишньому".

²⁰ Народний приклад цього маємо з історії Жидів. Коли вони, як народ, сумлінно приклали свої змагання служити Єгови й сповняли Його заповіді, тоді Він був з ними, воював в битвах за них, і давав їм економічний добробут. Коли ж вони піддавалися принадам Диявола й присвоювали собі поширені поганські обряди сумежних народів, тоді Єгова забирав свою охорону, а вони, як народ і одиниці, терпіли з руки Сатани.

18. Як ми знаємо, що той спір не був новий в часах Йова?

19. Що Біблія відкриває відносно тих, що були під нападом Сатани?

20. Який народний приклад маємо ми? і як Єгова справлявся із ріжними обставинами?

²¹ Все ж таки, в жадному часі Диявол не зміг відвернути всі сотворіння від Сотворителя. У всіх періодах історії від часу Едену жили вірні чоловіки й жінки, яких невинність до Бога була поза докором і яких Диявол не міг відвернути від правдивого почитання.

²² Так річ малась і з Христом. Хоч Він умер ганебною смертю з рук Сатани, однак Сатана не міг доказати Ним, що невинність до Бога є неможлива річ для людських сотворінь серед усяких обставин, які Диявол може витворити.

²³ Писання указують, що це Христос є тим обіцяним насінням, що має "рощавити голову Вужеві"; і в Одкритті 12: 7-9 являється історія, що Він уже взяв кроки відносно цього діла зараз по приході до свого царства: "І постала війна на небі. Михаїл і ангели його воювали проти змія, і змія воював і ангели його, і не здоліли; ані місця вже не знайдено по них на небі. І скинутий змія великій, вуж вікодавний званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю, і ангели його з ним скинуті." Є многократні докази, що ця подія взяла місце від 1914 р. до 1918 р.

²⁴ Хоч історія здається повтарається від часу до часу, то однак загально люди погоджуються

21. Які важні факти історія показує відносно тих, що Іх Сатана переслідував?

22. Як Христова смерть не піддержала Сатаниної сторони спору?

23. Як Христос активно виступив, щоб "рощавити голову Вужеві"? і коли?

24. Чому теперішні засвоєння в світі дажеко переконують в розмірі й обсязі чини коли поперед?

з фактом, що теперішні занепокоєння у світі є значно більші в обемі й розмірі ніж вони були поперед. Відповідь є, що Сатана вже більше не має доступу до неба, але він був скинутий з неба на цю землю, і всі його злі ангели або біси із ним. Він даліше є невидимим духом-сторожем над непослушними людьми, і з цієї то позиції він іще не усунутий.

²⁵ Кажуть писання: "Горе живучим на землі й на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час." (Откриття 12: 12) Ми знаходимося саме тепер у тім короткім періоді горя. Сатана, знаючи, що його час обмежений для доказання його сторони взову, тепер випускає всю свою лють. На всякім полях підприємства він впливає на провідників і звичайних людей до захланства, самолюбства й насильства; і так цілий світ поринув у переверот. Многі чесні люди роблять точно те, чого Сатана бажає: вони відвертаються від Бога, бо думають, що це Він спричиняє такий смуток, але в дійсності Він тільки дозволяє Сатані доказати, якщо він може, його чванливі привлашчування до зверхности, і брак стійности в людях.

²⁶ Призначений час для такого доказу вже майже скінчився, і Диявол і його демони знають це. Писання в листі Якова 2: 19 кажуть: "Ти

25. Чому тепер є більше захланости, самолюбства й насильства чим в якому іншому часі? і як многі чесні люди попали в палатку Сатани?

26. Що укажуть писання в Якова 2: 19?

віруеш, що Бог один; добре робиш: і біси вірують, та й тремтять.” Вони тремтять, бо їх кінець уже близький.

27 Так хитрі були його наскоки впродовж майже 6,000 літ, що сьогодні многи люди сумніваються самому існуванню Сатани й його злих ангелів. Для них гріх, лукавство й зло, є тільки понятний або умовий стан, яке наслідило людство. Але причина цього їх сумніву є вияснена в 2 Коринтян 11: 14, де ми читаємо: “І не диво: сам бо сатана прикидається ангелом світлим.” Його средства для обманення людства видаються бути дуже невинні. От собі організація Світової Забезпечки, от Об'єднані Держави Народів, от рухи злучених церков і т.п.—все це пляни для засліплення людей до правдивого питання.

ЗДЕРЖАНІЙ І ЗНИЩЕНІЙ

28 Однак так завжди не буде. Одкриття 20: 1-3 каже нам про час, коли архизводитель буде цілком здержаний в його діяльностях. Він буде зв'язаний на тисяча літ, щоб не зводив більше народи й люди, аж прийде знов Божий час на увільнення його на короткий час. Та у міжчасі звідництво, лож і лицемірство продовжуються.

29 Де ж ви стоїте в ції: праві невинности? Чи не піддержуєте ви вашим напрямом ділання су-

27. Який наслідок принесли хитрі напади Сатани? і як Віблія переміла їх?

28. Чи історія все так буде повтарятись?

29. (а) Які питання ми повинні поставити собі? (б) Що тепер смиренні люди роблять, і чому?

перництво Сатани? Многі смирні люди шукають одобрення від Єгови і своїм поступованням доказують, що Диявол—брехун. Один спосіб в який можна осягнути Боже признание є зазначений в 2 Тимотея 2: 15: "Старайся поставити себе вірним перед Богом, робітником без докору, право правлячи словом правди." Тож це при помочи студіювання Слова Божого, яке каже нам про хитрі махінації Сатани, що людина може відперти його. "Противтеся ж дияволу, то й утіче од вас"; оце напominання знаходиться в листі Якова 4: 7.

³⁰ Це не значить, що людина може прийти до стану в якому вона може бути вільна від нападів Диявола. Покиль Сатана не буде цілком зв'язаний, такого стану ніколи не буде. Однак це значить, що людина може дістати охорону до такої міри, що вона не буде зведена в піддержування сторони Сатани в тім спорі. Наша головна боротьба є проти невидимих сил. "Бо наша боротьба не з тілом і кровю, а з князівствами, і з властями та миродержителями тьми віка цього з піднебесними духами злови."—Ефесян 6: 12, Поп. Вер.

³¹ Остаточний кінець Сатані прийде через цілковите знищення його. Про це запевняють нас власні слова Христові до тих, що були зведені лукавим: "Ідіть од мене, прокляті, в огонь віч-

30. (а) Що значить писання Якова 4: 7? (б) З ким провадимо ми боротьбу?

31. Який остаточний кінець спіткає Сатану? і як ми це знаємо?

ний, приготовлений дияволів та ангелам його.” (Маттея 25: 41) Те що є знищене вічним огнем не може бути схоронене нігде; воно пропадає на віки.

“Озеро огняне і сірчане” в яке Сатана, Диявол, буде остаточно кинутий значить вічна смерть. “Се друга смерть.” (Одкриття 20: 10, 14, 15) Що Ісус Христос постаряється, що Сатана, Диявол, не буде вічно жити, то про це написано в листі до Жидів 2: 14: “Він так само спільником [тіла і крові] їх, щоб смертю знищити того, що має державу смерти, це єсть диявола.” Бог Єгова також сказав до Сатани, того невірного “помазаного херувима”: “Я знишу тебе, о херувиме осяйний, зпосеред огнистого каміння . . . ти станешся страховищем і зникнеш по всі віки.” (Езекиїла 28: 16-19, Анг. Вер.) Аж тоді ‘бог цього лукавого світа’ не зможе більше контролювати народи й невидимо панувати над ними. Сатана буде мертвий!

“Тож узбройтесь в зброю знання! Поінформуйте себе! “Бувайте обрізані, пильнуйте, бо ворог ваш, Диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти. Відопрїть його твердою вірою, знаючи, що такі страждання [які прийдуть на вас] доводяться й братам вашим по цілому світі.”—1 Петра 5: 8, 9, Веймот.

32. Які інші заповнення ми маємо в Писаннях, що Сатана буде знищений?

33. Що ми повинні робити, щоб не потрапити під вплив Диявола?

ГОЛОВА V

ЩО ЦЕ ЧОЛОВІК?

ВПРОДОВЖ століть передові люди розуму цього світа застановлялись широко над предметом таких питань, як: Що це чоловік? Чи він посідає безсмертну душу? і. Яка є судьба чоловіка? Люди релігії, науки та хірургії тратять чимало часу й зусилля, щоб вдоволяюче відповісти на ті питання. Учені й хірурги відповідають на ті питання на підставі тих фактів, які вони навчилися зі студії про анатомію чоловіка. Знов релігійні провідники відповідають на ті питання із знання, яке вони дістали в школах богословія або в теологічних семінаріях.

* Учені й хірурги прийшли до заключення, що чоловік є тільки висша форма звірячого життя, посідаючи делікатніший організм і обдарований більшими здібностями орудувати факультетами а ніж які інші форми звірячого життя. Вони не могли знайти в чоловіку ніякого виразного доказу безсмертності, ані вони не можуть знайти ніякого сліду, який би указував, що чоловік по-

1. (а) Над якими питаннями тут дискусія? (б) На підставі якого знання мужі релігії, хірургії та науки опирають свої відповіді?

2. (а) Що є чоловік, після розуміння ученого й хірурга? (б) Що є чоловік після розуміння релігійних провідників?

сідає безсмертну душу. Знов у протилежності цьому релігійні провідники кажуть, що чоловік таки посідає безсмертну душу, і що в цім лежить та велика різниця між чоловіком а іншими формами життя. Вони кажуть, душа—це та безсмертна, безматеріальна, духовна часть чоловіка.

• Тож оця студія над цими питаннями установить відповіді основані на Слові Божім, Біблії, про ті важні запити. Хтось інший може опирати свої відповіді на опінії й писаннях людей, та, хіба такі опінії й писання є сильно основані на Слові Божім, інакше вони не дадуть правдивої відповіді на ті питання. А що тільки правдиві відповіді є бажані, тому цитати з Біблії будуть подані тут, як авторітет для всього, що тут сказано. Псалміст висловив властивий напрям, коли він сказав: “Господи, вкажи мені дороги твої, і навчи, де стежки твої! Веди мене в правді твоїй, і навчи; ти бо еси Бог спасення мого; на тебе цілий день я вповаю.”—Псалма 25: 4, 5.

• Тепер щодо питання: Що це чоловік? Псалміст відповідає на це питання нам у Псалмі 8: 4-8, як слідує: “То що таке чоловік, щоб ти дбав про него? Бо хоч ти зробив його трохи меньшим проти ангелів, то увінчав зате славою і честю. Поставив його господарем над ділами рук твоїх, усє положив еси під ноги його: Овець і волів усїх і також польового звіря, птаство

3. Як можемо дістати правдиві відповіді на наші запити відносно чоловіка?

4. Як є спасаний чоловік в Псалмі 8: 4-8?

піднебесне і риби морські, усе що верстає морськими шляхами." Отті слова в дійсности є про роцтвом, як це апостол Павло показує в листі до Жидів 2: 5-10, і прикладає ті слова до Сина Божого, що стався "чоловік Ісус Христос", і який також називав себе "Син чоловічий", і був увінчаний славою й честю в небесах.—Маттея 16: 13, 27, 28; 1 Тимотея 2: 5, 6.

ЧОЛОВІК-ДУША

Описуючи початок сотворення чоловіка, в 1 Мойсея 2: 7 дуже виразно сказано: "І создав Господь Бог чоловіка з землі польової, і вдихнув йому в ноздрі живе дихання. І став чоловік душею живою." Звідци довідуємося, що чоловік складається з двох річей, а іменно, "з землі польової" і "живого дихання". Злучення тих двох річей (або первенів) творить живу душу або сотворіння, що називаємо **чоловіком**. Якщо ви маєте Біблію, яка містить побічні заваги або відносники до віршів у писаннях, то перечитайте їх в 1 книзі Мойсея 1: 20, 30, і зауважте, що риби, птиці й звіря належать до класи "живих душ" (в котрих то віршах слово "душа" ужите замість "життя"). Біблійна засада, що люди й звіря є душами, також зазначена в словах 4 Мойсея 31: 28, де сказано: "І возьми данину для Господа від тих, що становились у військові лави; одну душу із пятьсот, з людей та з буйної скотини, та з ослів та з дрібної скотини."

5. (а) Як Писання описує чоловіка в часі його сотворення?
 (б) Що це душа? і чи чоловік єдине сотворіння, що є душею?

* Звідци ми бачимо, що твердження релігіоністів, що чоловік посідає безсмертну душу, і цим різниться від звіря, не погоджуються із Писаннями. Біблія показує, що як чоловік так і звір е душами, і що визначність чоловіка можна завдячувати фактові, що він е висшою формою сотворіння, і що в самім початку йому дано царство над низшими формами звірячого життя. (Екклезіяета 3: 18-21) Перший чоловік, Адам, був сотворений, як жива душа (1 Коринтян 15: 45), і нема нігде зазначено, що йому дано безсмертну душу.

† Добреб тут застановитись дальше над цим предметом про душу. В Біблії Версії Короля Якова, англійське слово "душа" переложене з єврейського слова непфеш, а з грецького слова псухе. Слово непфеш являється 745 раз в Єврейських Писаннях, а слово псухе являється 105 раз в Грецьких Писаннях. При помочи аналітичної конкорданції, такої як Юнга, людина може дослідити кожне появлення тих двох первісних слів. Наслідок такого основного слідкування буде, що ви не знайдете й одного тексту в якому б ті первісні слова непфеш (душа) і псухе (душа) мали якибудь звязь або спільність із такими словами, як невмираючий, безконечний, вічний або безсмертний. Нема й одного тексту в Біблії, який би твердив, що людська душа безсмертна.

6. Чи чоловік посідає безсмертну душу?

7. (а) Які е первісні слова, що з єврейського й грецького були переложені на "душу"? (б) Кілько раз ті первісні слова являються в Біблії, і як ми можемо дослідити ті появлення?

Тож тримаймося правди Божого Слова, а не філософії релігійного-ума людей.

* Первісні слова, *непфеш* і *псухе*, є переложені ще іншими англійськими словами в нашій звичайній Біблії. Оскільки ті первісні слова включають у своїм обемі різні уздібности, діяльности й сили сотворіння чоловіка, остільки треба було уживати інші англійські слова, щоб передати властиву думку в нашій мові. Отже часто ті первісні слова є переложені на англійську мову такими словами, як "життя", "ум", "серце" й многі інші.

ДУША СМЕРТЕЛЬНА

* Цей факт, що людська душа смертельна, можна аж надто доказати при помочи уважної студії Писань. Коли б душа безсмертна, то вона не могла б умерти, але Слово Боже, в Езекиїла 18: 4, каже: "Ось бо всі душі—мої, чи душа батькова чи душа синова, — мої вони. Котора душа провинить, тота й умре."

¹⁰ В Еврейських Писаннях знаходиться п'ять чотири тексти в яких слово *непфеш* переложено на "чоловік"; і вони показують, що душу можна умертвити або убити. Приклад цього знаходиться в книзі Йозуя 10: 28-39, Анг. Вер. Там ви знайдете сім випадків де говориться про душу, що вона вбита, умертвена або знищена.

8. Які інші слова ужиті в перекладі слів *непфеш* і *псухе* на англійську мову?

9. Що писання доказує відносно душі?

10. (а) Чи душу можна вбити? (б) Дай приклад в Писаннях.

¹¹ Також признаним фактом є, що всяке живе тілесне сотворіння має життя-кров, яка кружить в тілі його. Пророк Еремія, пишучи проти людей в його часах, що мали на собі кроваву вину, каже: “На полах твоїх знайдено кров душ безвинних бідолах: я не знайшов її тайним слідством, але на всіх тих.” (Еремія 2: 34, Анг. Вер.) Це ясно доказує, що тут вислів “душ” є ужитий в тім самім значінню, що й сотворіння. В Біблії знаходиться багато інших подібних прикладів.

¹² В Еврейських Писаннях знаходиться 243 случаї де слово непфеш є ужите замість чоловіка, як смертельного, підлягаючого ріжній причині смерті, від якої можна спастися й визволитися й життя продовжити. Про один такий приклад читаємо в Псалмі 22: 20, 29: “Сохрани від меча душу мою вбогу, від лаб собачих. Живляться й падають ниць все тучні землі; перед ним поклоняться всі, що в порох повертаються, і хто не вдержить душі своєї живою.” В Грецьких Писаннях слово псухе також є ужите в подібнім змислі.

¹³ Пядесятять трета голова в книзі пророка Ісаїї, в якій міститься пророцтво про терпіння Месії (Христа), подає знамениті приклади, як слово “душа” є ужите в Біблії. Вони знаходяться в Ісаїї 53: 10-12: “Та Господу вгодно було його вбити, то ж віддав його на муки; но як він при-

11. Чи душі мають кров?

12. Кілько раз слово непфеш було ужите замість чоловіка, щоб доказати смертність душі?

13. Що пророцтво Ісаїї 53: 10-17 доказує відносно душі?

несе життя [душу] своє в жертву примирення, то й узрить потомство довговічне, й рука його доведе волю Господню до щасливого успіху. Вдоволений споглядати ме він на працю життя [душі] свого, а ведучи до пізнання його [Бога], він, праведник, слуга мій, оправдає многих, гріхи ж їх понесе на собі. Тим же то я дам йому пай між можними, й з сильними ділити ме здобич, за те, що оддав свою душу на смерть, і до лиходіїв дав себе прилічити, хоч він приймив на себе гріхи многих, і за проступників зробив себе посередником." Наука про викуп доказує, що це душа (Адам) согрішила, і, щоби вікупити чоловіка, відповідна душа (чоловік) мусить бути пожертвована. Христос, через вилиття своєї душі на смерть, постарався о таку ціну викупу за чоловіка. На підставі оцих тверджень в Писаннях можна ясно бачити, що навіть чоловік Ісус Христос був смертельний. Він не посідав безсмертної душі: Ісус, чоловік-душа, умер.

¹⁴ В Грецьких Писаннях знаходиться очевидний приклад де слово "душа" є ужито, як рівна вартість із всяким правом до життя. Про це читаємо в Маттея 10: 28: "І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити й душу й тіло в пеклі [геенні]." Суть цього тексту є, що ми повинні боятися Бога, тому що Він може знищити не тільки тіло (теперішнє життя), але також і будуче життя. Згадане тут знищення в

14. Як слово "душа" є ужито в Маттея 10: 28?

геєнні говорить про ту смерть від якої вже нема воскресення для душі до будучого життя.

БЕЗСМЕРТНІСТЬ

¹⁵ Тепер, коли ми вже переглянули Писання відносно душі, на місці тут застановитись, що Слово Боже навчає про безсмертний і безсмертність. Що чоловік (душа) є смертельний і підлягає смерті, то це було ясно удовіднено. Та зараз виринає питання: Хто посідає безсмертність? і чи вона була коли наділена іншим сотворінням? Слова "безсмертний" і "безсмертність" являються шість раз у Біблії Короля Якова. Тож ми тепер як слід застановимось над кожним таким случаем.

¹⁶ Апостол Павло заявив двічі про Бога, як посідаючого безсмертність. Один раз знаходиться в 1 Тимотея 1: 17, де сказано: "Цареві ж вічному нетлінному [безсмертному], невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні. Амінь." Друге місце знаходиться в 1 Тимотея 6: 16, де сказано: "Один, що має безсмерте, і живе в світі непреступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може; Йому ж честь і держава вічна. Амінь." З повисше наведених текстів можна ясно бачити, що єдиний Бог Єгова є Той, що завжди був безсмертний і в дійсности посідає безсмертність.

15. Кілько раз являються слова "безсмертний" і "безсмертність" в Біблії?

16. Хто єдиний є безсмертний, і посідає безсмертність?

¹⁷ Безсмертність пропонується, як щось, чого правдивий християнин повинен шукати. В листі до Римлян 2: 7 сказано: "Тим, що терпівостю в доброму ділі шукають слави, та чести, та безсмертності [нетління] життя вічне."

¹⁸ Пишучи про церкву вірних християн, яких признано за достойних мати часть в першому воскресенню, Павло каже: "Треба бо тлінному цьому одягнутись у нетління, й смертному цьому одягнутись у безсмерте. Як же тлінне це одягнеться в нетління й смертне це одягнеться в безсмерте, тоді станеться написане слово: Пожертва смерть побідою." (1 Коринтян 15: 53, 54, Поп. Вер.) Отже виходить, що члени церкви не дістануть безсмертності аж в їх воскресенню.

¹⁹ Остання згадка про безсмертність в Біблії знаходиться в 2 Тимотея 1: 10, де сказано: "Тепер же об'явленій через явлення Спасителя нашого Ісуса Христа, що зруйнував смерть і осияв життя і безсмертність [нетління] благовістям." В католицькій Біблії Версії Дуя; слова "безсмертний" і "несмертельність" являються дванацять раз, а це тому, що Версія Дуя містить апокрифічні або підроблені книжки, такі як книга Мудрости або Філезіястуса. В книзі Еклезіастука 17: 29 сказано, "Син чоловічий не є безсмертний." Та ми воліли свідоцтво прийнятих та натхнених апостолських книжок Святої

17. Чи вірні християни посідають безсмертність?

18. Що співучасники першого воскресення отримав?

19. Коли нагода отримати безсмертність була об'язана?

Біблії радше чим опиратися на апокрифічних книгах, що були написані перед "явленням Спасителя нашого Ісуса Христа."

²⁰ Писання виразно показують, що безсмертність з початку належала тільки до Бога Єгови. Пізніше Ісус Христос отримав безсмертність за Його напрям поступовання; і опісля вона була дана, як нагорода, тим, що становлять правдиву церкву або "тіло Христове". Безсмертність—це нагорода за вірність; вона не проходить мимоволі при народженню людини.

²¹ Чоловік, будучи грішним смертельником, його остаточна судьба—смерть. Бог дав звершеному Адамові оцю заповідь: "З того ж дерева, що дає знання доброго й лихого, з того не важитимешся їсти, ато вмиреш певно того ж дня, як скоштуєш із його." (1 Мойсея 2: 17) Адам, не послуховавши цієї заповіді Божої, цим стягнув на себе й на своїх потомків засуд смерти. Як би звершений Адам не согрішив був, тоді, хоч смертельний, він міг був жити вічно на землі, і обдарити таким життям своїх дітей. Гідне уваги є те, що Бог говорив з великим натиском відносно вироку смерти. Він сказав "умреш певно того ж дня". Ніщо тут не указує, що Бог розумів, що грішник Адам тільки позірно умре, але його душа буде жива вічно. Єдиний текст в Біблії, який зазначає, що непослушний чоловік на-

20. Перекажи вкортці біблійно навчання про безсмертність.

21. (а) Яка є остаточна судьба чоловіка? (б) Хто заочоткував був науку про насліддя безсмертної душі, і як цю науку уживали?

певно не умре, знаходить ся в 1 Мойсея 3: 3, де сказано: "І каже змії жінці: Ні бо, не помрете." Звідци можна бачити, що це вуж (Диявол) був той, що започаткував науку про насліддя безсмертної душі. Оце була головна доктрина, якої Диявол уживав через многі віки, щоб звести людей і тримати їх в неволі релігії. І справді вона сталась основним навчанням усіх релігій.

²² Біблія твердить, що люди й звіря умирають всі однаково. В книзі Екклізіаста 3: 19, 20 сказано: "Доля бо людська й доля звіряча однака; як ці вмирають, так і ті вмирають, і одно дихання у всіх, а людина не переважає звіря, бо все марнота. Все йде в одно місце; взялось із персті й усе вернесь у порох."

²³ Описуючи смерть чоловіка, псалміст каже "Вийде дух з його, знов до землі своєї повертає того ж дня самого задуми його марою стали." (Псалма 146: 4) Він іде в несвідомість.

²⁴ Ось так Писання показують, що природна судьба грішного чоловіка є смерть. Але Біблія також представляє й лучі надії. В листі до Римлян 6: 23 сказано: "Плата бо за гріж смерть, дарування ж Боже—життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашим." Вкоротці цей текст описує нам правдиву надію. Коли чоловік звернеться до Бога через Ісуса Христа й шукає смирности й праведности, той чоловік може дістати вічне життя—Софонії 2: 3.

22. Чи смерть чоловіка ріжниться від звірів?

23. Що стається з чоловіком, коли він помре?

24. Яку надію Писання дають чоловікові?

« Отже заключення Біблії відносно питання, Що це чоловік? в просте й розумне. Це не є собі марна філософична наука людей! А понад усе, Писання єдині пропонують дійсну надію для тих, що шукають Господа й роблять змагання ходити Його дорогами.

---

25. По встанові над біблійними відповідями на наші питання, до якого заключення ми приходимо?

ГОЛОВА VI

ПЕКЛО, МІСЦЕ ВІДПОЧИНКУ

В НАДІ

“ЩО за страшний та омерзлий предмет! Я не бажаю говорити про нього. Я не бажаю й чути нічого про страхище. Ми маємо подостатком пекла тут. Прошу не говорити про такий предмет,”—остак викликнула з відразою жінка з якою розмовляв один із свідків Єгови.

“Чи ж можна винувати ту жінку за висловлення в такий спосіб? Ми не винуємо. Це природа на річ не тільки для неї, але й для всіх інших, що були навчені від дитинства вірувати в Бога-зневважаючи релігійну науку про огнище пекло для вічного мучення людських душ у свідомім стані. Але ж ти, читачу, будучи чесною людиною, якого Творець обдарив розумним та розсудним умом, бажаєш знати, що пекло є. Як воно виглядає? Коли, хто й для якої цілі його сотворив або винайшов? Хто туди йде, й як на довго?”

“Перше питання, яке розумний та запитуючий ум ставить собі, є таке: Звідки походить те наше англійське слово “гел” (пекло)? Відповідь мусить бути, що воно походить від старин-

1, 2. Який є загальний погляд про пекло? і які питання вирішують в запитуючих умах?

3. Звідку ми дітали англійське слово “гел” (пекло)? і в чім перекладачі помилувалися?

ного Англо-Саксонського дієслова гелан, що значить заховати, а споріднене воно із німецьким словом гелла (а з новочасним німецьким словом гоелле). Є тільки одно-одніське слово в старинних Грецьких Писаннях, що його переложено на “пекло” в Біблії Короля Якова, а це — шеол. У всіх святих Еврейських Писаннях те слово являється 65 раз, але перекладачі Версії Короля Якова переложили його 31 раз на “пекло”, 31 раз на “гріб”, а тільки 3 рази “яма”, і то без ніякої доброї причини. Католицька Версія Дуя містить переклад слова шеол на “пекло” 63 рази, один раз “яма” (Йова 17: 16), і один раз смерть (Осії 13: 14). Там де слово шеол не є ужите, як от у Псальмі 94: 17 і 115: 17, то в тих місцях Версія Короля Якова каже “тишина”, Версія Дуя (93: 17 і 113: 17) каже “пекло”; а в Приповістях 2: 18 й в книзі Екклезіяста 9: 3, де Версія Короля Якова каже “померші”, там Версія Дуя—“пекло”; і в Ісаїї 7: 11, де Версія Короля Якова каже “глибінь”, там Версія Дуя каже “глибінь пекольна”. В апокрифічних книгах або писаннях у Версії Дуя пекло являється 19 раз більше й є переложене з грецьких слів тафос (місце похорону), гадес і абуссос (абис—безодня). Коли б ви переклали книжку з чужинської мови на англійську й там знайшли чужинське слово хліб 65 раз, то чи ви переложили б його 31 раз на хліб, 31 раз на риба, а 3 рази на мясо? Певно, що ні! Чому? Бо тоді ваш переклад був би недокладний. Бо ж хліб не може бути в

той самий час рибою або мясом, і навпаки. Та сама правда відноситься й до слова шеол. Якщо шеол значить гріб, то він не може бути рівночасно місцем огняних мук і в той самий час ямою.

* Та ви можливо запитаєте: Як же ви знаєте, що шеол значить гріб, а не місце тортур? Це знаємо, бо так пояснює його Біблія, Слово Боже. В 1 Мойсея 37: 35; 42: 38, Яків, один з патріархів й прабатьків Ісуса, оплакуючи страту в своїм сині Йосифу, якого він уважав за помершого, сказав до своїх синів і доньок, які прийшли потішати його: "Пійду у грів [шеол] до сина мого, сумуючи." І знов: "Так зведете смутком моє сиве волосся у грів [шеол]." (Американська Стандард Версія лишила те слово шеол тут непереложене; Версія Короля Якова містить тут "гріб", а знов Католицька Версія Дуя переложила його на "пекло".) А тепер застановімся на хвилину. Чи Яків вірував, що його син Йосиф пішов до місця мук і там переносив вічно муки, і чи він бажав самий піти туди й стрінати його? або чи радше він думав, що його олюблений син помер і знаходився в гробі, тому й він бажав умерти? Коли б він пішов був у те гаряче й огняне місце, його сивий волос не видержав би довгий час. Стань! Думай! Розсуджуй! будь ти католик, протестант, Жид або якої іншої релігії.

---

4. (а) Як ми знаємо, що шеол значить гріб? (б) Подай ілюстрацію для перетра цієї правди.

• Чи добрі люди йдуть до пекла? Так, коли під словом "пекло" ти розумієш біблійне пекло. Хто не знає про Йова або не читав у Біблії про його вірність і невинність до Бога? Серед його страдання й під натиском Сатани й його майбутніх приятелів, Йов заслав до Бога оцю молитву: "О, коли б ти та сховав мене в могилі (по євреськи—шеол; після Дуя—"пекло") і там держав мене, аж покіль гнів твій перейде, й положив реченець, і спогадав знов про мене!" (Йова 14: 13, Анг. Вер.) Якщо шеол значить місце мук і огню, то чи Йов бажав би був йти туди й перебувати аж Бог згадав про нього? Оце питання заставляє нас ужити сили розсудку, радше чим на сліпо легковірити. Очевидно Йов бажав умерти й йти до гробу, щоб більше не терпіти.—Псалма 139: 8.

ДЕ Є ПЕКЛО

• Але ж де знаходиться пекло?—ви може запитаете. Католицька Енциклопедія, Том VII, під словом "Пекло", каже слідує: "Святе Письмо здається натякає, що пекло знаходиться внутрі землі, бо воно описує пекло, як безодню до якої лукаві йдуть..." Але тепер перечитайте, що Біблія говорить про місцевість пекла. Коли велика риба прогинула пророка Йону, щоб спасти його від утоплення, тоді він молився з

5. (а) Чи добрі люди йдуть до пекла? (б) Як молитва вірного Йова є доказом вашої вірності?

6. Шанс релігійного навчання, то де знаходиться пекло? але що Біблія навчає про це?

черева риби оцими словами: "В смутку мойму покликнув я до Господа, й він вислухав мене; з черева присподньої [побічна заувага в Англійській Версії каже-з "гробу"] взивав я, а ти почув мій голос." (Йони 2: 2) Отже де знаходився Йона? Він знаходився в череві риби, яку Бог приготував, щоб вона проковтнула його. Отте тісне, темне місце мало статись гробом пророка, як би Бог був 'не промовив до риби й вона не виригнула Йону на суходіл.' Але аж до того часу він знаходився в пеклі, в своїм гробі або в домовині, де він стільки вартував, що мертвий в шеол. Тож ясно, що пекло не знаходиться в гарячій осередку землі, бо воно не глибше чим гріб.

Але що стається з вояками, що умирають в кровавій війні? Чи вони йдуть до некла або до неба? Відповідь знаходиться в слідуючих писаннях: "Потужні, що упали в бою необрізаних, пійшли у пекло із своєю зброєю, і мечі їх покладено їм під голови їх, хоч беззаконство їх осталося на костях у них, за те, що вони, як силачі, були пострахом у землі живих." (Езек. 32: 27, Анг. Вер.) Тут пророк ясно зазначає, що вояки, що вмирають на війні, бувають кинуті у пекло або гріб, та не тільки вони самі, але й їх зброю кладуть під голови їм у пеклі. І знов: "Хоч би зарились у пренсподню (пекло-Анг. Вер.), то й звідти добуде їх рука моя." (Амоса 9: 2) Як

7. (а) Чи воєни, що умирають на полі битви, йдуть до некла чи до неба, або до неки йдуть? (б) Чи може человек зануритися в пекло?

може чоловік заритися в пекло, коли б в тім місці був буквальний огонь і сірка в череві землі? Тож це так ясно, що біблійне пекло значить домовина, гріб, що навіть маленька дитина може це зрозуміти, але не релігійні теологи.

* Написано в 4 Мойсея 16: 32, 33, про тих, що збунтувались були проти Мойсея, що "роззявила земля уста свої та й проглинула їх . . . і все що було їх, живими під землю (яму—Анг. Вер.)." Тут маємо один случай де слово шеол переложено на "яма", й воно значить гріб, в який землетрус кинув тих бунтівників.

ВИХІД ІЗ ПЕКЛА

* Чи знаходиться в Писаннях приклад, що чоловік пішов до пекла й потім був виратований в відтам? Так; Йона був один. Але Біблія подає ще один приклад, а це про Ісуса. Він пішов до пекла й оставав там три дні, а потім силою Всемогучого Бога Він воскрес. Послухайте, що апостол Петро заявляє про замученого Ісуса Христа. Він наводить із Псалми 16: 10, і каже: "Душа Його не зоставлена в пеклі, а тіло не виділо зотління. Цього Ісуса воскресив Бог; Йому ми свідки." (Діян. 2: 31, 32) Еврейське слово шеол е переложене в Псалмі 16: 10 на "пекло" (Анг. Вер.); але в грецькім цитаті воно звучить гадес. Звідци ми бачимо, що грецьке слово гадес

8. Чи може чоловік вийти у пекло й забрати з собою річи свої?
 9. Чи знаходиться який приклад у Біблії, що чоловік пішов до пекла й ошієли був виратований з відтам? і в Грецьких Писаннях яке е слово, що рiзнається еврейському шеол?

е те саме, що єврейське шеол. Те первісне слово в обидвох мовах значить гріб, стан в якому нічого не можна бачити; от туди Син Божий пішов на три дні.

¹⁰ Але чи ж не кажуть, що Сатана, Диявол, із своїми демонами знаходяться в пеклі й піддувають огонь і завдають муки тим, що в ньому? Так; так навчають релігійні провідники, та вам можливо дивно буде знати, що Диявол ніколи не був у таким місці. Дияволів слуга, цар Вавилонський, пішов до пекла, себто, до біблійного пекла. Пророк Ісаїя, говорячи до невірного Люцифера або Сатани, Диявола, під символом "цар Вавилонський", каже до нього: "Гибінь пекольна зворушилась задля тебе, щоб стрічати тебе при ввіході твоім; всіх велетнів побудила, всіх князів землі; із престолів повставати всім царям звеліла." (Ісаї 14: 9) Як би Диявол був завжди там, то як пекло могло рушитись на зустрічу йому? І знов, у 15 вірші, сказав пророко про нього: "Ти будеш скинутий у пекло — в глибіню преисподню." (Анг. Вер.) Тож ясно, що Сатана піде туди перший раз у битві Армагедон, щоб стрінати смерть, а те пекло уподібнене до безодні, де нін буде звязаний на тисяча літ.—Одкриття 20: 1-3, 7.

¹¹ Многі релігійні ісповідання вірують, що всі ті нещасні, що дістануться до пекла, не мають

10. Чи це правда, що Сатана завжди перебував у пеклі й піддував огонь? і що пророцтво Ісаїя каже про нього?

11. (а) Чи пекло буде вічно існувати? (б) Що це "озере егяне" після власного біблійного пояснення?

вже ніякої надії, щоб вони колибуть відістались з відтам. Одначе Писання навчають відмінно, як от в Одкриттю 20: 13, 14, ми читаємо: "І смерть і пекло дали мертвих, що в них; і суджено їх, кожного по ділам їх." Тут Писання заявляють, що 'пекло видало мертвих, що були в ньому', і що ті померші були суджені по ділам їх. Тепер же треба рішити хто правдивий: Бог чи духовенство? І в 14-ім вірші сказано: "А смерть і пекло вкинуто в озеро огняне. Це друга смерть." Оце є вельми символічна мова. Смерть і пекло—це стан, отже в дійсности їх неможливо кинути в буквально "озеро огняне". Павло каже, що й сама смерть буде знищена. "Пожерта смерть побідою." (1 Коринтян 15: 54, 55) Ніхто не міг би зрозуміти цієї символічної мови, коли б сама Біблія не дала нам вияснення про це, кажучи: "Це", себто, озеро огняне—"друга смерть"; від якого то стану вже нема ратунку або воскресення. І в десятих вірші знаходяться потішajúчі слова, що й самий Диявол буде вкинутий "в озеро огняне й сірчане", що, після Біблії, є "смерть друга", з котрого то стану Диявол вже ніколи не поверне, щоб знущатись над підданими Царя Нового Світа. Це, що Диявол буде "мучитися" в "озері огнянім" значить, що він останеться в "другій смерті" по віки, на завжди.

ГВЕННА

¹² Та дехто запитає, як ви поясните Ісусові

12. Якого толоту виконаня крикуна пекла в їх жарім змаганні доказати, що пекло є місце тортур?

слова в євангелії Марка 9: 47, 48? Той текст звучить, як слідує: "І коли око твоє блазнить тебе, вирви його; краще тобі однооком увийти в царство Боже, ніж, дві очі маючи, бути вкинутим в огняне пекло, де черв'як їх не вмирає, й огонь не вгасає." От цього тексту захопилися крикуни, що навчають про огонь пекольний, як доказ, що таки існує місце тортур в якому лукаві терплять свідомо біль і муки. Однак близьке провірення цього тексту відкриває факт, що те, що там не вмирає, не є сотворіння чоловік, але черваки. І так після їх теорії виходило б, що черваки є безсмертні, що розуміється цілком не погоджується з Писаннями, ані з розсудком. Ісус нічого не сказав, що якебудь сотворіння терпить у тій огні.

¹³ Що ж тоді Ісус розумів? Ісусові слова треба розуміти, що краще для чоловіка позбутись такої дорогоцінності, як око або рука або нога, чим триматися їх і бути знищеним в геєні. Тут текст Грецької Біблії уживає, не слова гадес, але слова геєнна, яке мильно переложили на "пекольний огонь", котре після Еврейських Писань відноситься до "Долини Гінном". Ця долина знаходилась осторонь міста за східними й західними мурами Єрусалиму й була ужита, як місце для спалення трупів, до якої Ізраїльтяни скидали всі відпадки з міста й сміття, і також трупи звірят та злющих злочинців, і там нищили їх

13. (а) Яке ж є значіння Ісусових слів в єв Марка 9: 47, 48?
(б) Що це геєнна, і для чого Жиди уживали її?

через спалення огнем. Одначе ніякого живого сотворіння туди не кидали, тому що це противилось жидівському законі. От такий огонь горів там безнастанно, а Жиди, щоб збільшити силу його, додавали сірку. От для цієї причини Геенна, або Долина Гінном, сталась символом, та не вічних мук, але стану вічного засудження або вічного "прокляття". Її полонінь символічно представляла вічне й цілковите знищення в яке всі здемонізовані вороги Бога й Його царства підуть і з якого вже не буде визволення або воскресення. Тож про Геенну інакшими словами говориться, як про "озеро, палаюче огнем і сіркою". (Одкриття 21:8) Одначе гадес представляє стан із якого воскресення є можливе. Коли б ми прийняли Ісусові слова в значінню буквального огня, тоді треба розуміти буквально, що тільки люди з одною ногою й одним оком зможуть осягнути вічне життя. Порівнай слова в Маттея 23:33, де слово геенна є ужите.

¹⁴ У всіх місцях де пекло переложене з грецького слова геенна, там воно значить вічне знищення або погибель. Завважте слідуєчі слова Ісуса: "І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити й душу й тіло впеклі [геєнні—по грецьки]." Завважте тут, Ісус сказав, що Бог може знищити, а не мучити, тіло й душу, що є безперечний доказ, що Геєнна або

14. (а) Чи вічні муки або вічне знищення є карою тих, що йдуть до геєнії? (б) Як це копірає приповідь про "віщі й козли"?

долина сина Гіннома, це образ або символ цілковитого вигублення або винищення, а не вічних мук. Таке є значіння дієслова знищити. Таку саму думку висказано в приповіді про "вівці й козли". Потім, як Ісус висказав присуд проти "козлів", противників Божого царства й тих, що грішать проти повного світла, Він заявив: "І підуть ці [козли] на вічну кару [коласіс—по грецьки]"; що значить на вічне відрубання, а не на вічні муки. (Маттея 25: 46) Емфатичний Діялот переложив цей текст як слідує: "А ті підуть на аіоніан відрубання; а праведні на аіоніан життя."

¹⁵ Тепер слушно може виринути питання: Що ж ви скажете про "багача", якого Господь Ісус описав, що він пішов до пекла, і "Лазара", що "перенесли його ангели на лоно Авраамове"? (Луки 16: 19-31) Чи це не доказує, що пекольний огонь таки існує в якому знаходяться люди в свідомім стані? Цілком ні! тому це є приповідь, а приповідь, це символічні й фігуральні пояснення якоїсь дійсности. Це нерозумно припускати, що чоловік піде до пекла за те, що він є багатий, або одягається в пишні убрання й має подостатном їди; бо ж нічого подібного не закинуто Дивесові тому заможному чоловікові. З другої знов сторони, було б це смішне вірувати, що, аби хтось міг піти до неба, то він мусить бути жебраком, лежати в брамах якогось багате-

15. Чому це нерозумно й смішно вірувати, що "багатир" пішов до пекла на муки, а "жебрак"—на буквально "лоно Авраама"?

ра, їсти окрушки спадаючі з його стола, мати на собі повно ран, і щоб пси приходили й лизали його. Кілько таких людей є сьогодні в світі? І, даліше, як би той заможний чоловік і знаходився був серед палаючого озера, то як Лазар міг охолодити його язик кроплею води на кінці пальця свого?

¹⁶ Цею приповідю Ісус сказав пророцтво, яке сповняється в новочасних часах від 1918 р. Воно відноситься до двох клас, що існують сьогодні на землі. Той багатир представляв сучасну скрайно-самолюбну класу, духовенство так званого "Християнства", котра то класа відчужилась від Бога й вмерла до Його ласки й тепер переносить муки від проголошеної правди. Лазар знов представляє останок "тіла Христового" і також класу людей, що є доброї волі. Оці, полишивши релігію, отримали Божу ласку й порятку через Його Слово. За подрібним описом цієї приповіді ми відсилаємо читача до книжки "Новий Світ", сторони 359-361, і також книжечки Збігці, які дадуть вельми потішаючу й вдоволяючу відповідь для всіх читачів.

¹⁷ Але ж хто є відповідальний за цю Бога-зневажаючу науку? і яка його ціль в тім? Захитником її є самий Сатана; а ціль його в започаткованню її була, щоб настрашити людей від студіювання Біблії й заставити їх зненавидіти Бога.

16. Вкоротці, наєсені значіння й прикладність тієї приповіді.
17. Хто є відповідальний за цю Бога-зневажаючу науку? і яка ціль цього?

Упавший чоловік не буде мучити навіть скаженого пса, але вбиває його; а однак духовенство приписує Богу, який є любов (1 Йоана 4:16), той злющий злочин, що Він мучить людські сотворіння тільки тому що з причини нещастя вони породилися грішниками. Наука про пекольний огонь була незнана через 4,000 літ від часу упадку Адама. Вона, як і наука про "чистилище", є основана на ложній засаді, що "душа безсмертна". Щоб перетерпіти вічні муки в свідомім стані по смерті, то треба, щоб людська душа була безсмертна й незнищима.

¹⁸ Наука про палаюче пекло, де лукаві мали б мучитися вічно по смерті, не може бути правдива, головню задля чотирох причини: (1) Тому що Писання цілком не навчають про неї; (2) тому що вона не є розумна; (3) тому що вона протривить любові Божій; і (4) тому що вона протривить справедливості. Звідси можна ясно бачити, що пекло або шеол або гадес значить гріб, домовина, стан в який всі йдуть, добрі й злі, очікуючи там на день воскресення; знова ж геєнна—це стан знищення, де Диявол, його демони й всі противники Теократичного Правительства Бога Єгови підуть, із котрого то стану вже нема ратунку або воскресення.

18. Ради яких чотирох причин наука про пекольний огонь в якому лукаві мали б торіти вічно, не є правдива? і що можна ясно бачити із цієї короткої лекції?

ГОЛОВА VII

ЧИ ІСНУЄ ТРИЦЦЯ?

ОСНОВНЕ навчання так званої "зорованої релігії" є знане як "Свята Трійця". Її приймають, як правду св. Письма, отже мільйони чоловіків та жінок свято вірують в неї. Ця наука, вкоротці, твердить існування трьох богів в одному: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий, всі три рівні в силі, сутті й вічності. Католицька Енциклопедія під заголовком "Блаженна Трійця" пояснює її як-слідую: "Трійця, це термін ужитий, щоб відзначити осередну науку християнської релігії .. . [що] в єдності Бога-голови є Три Особи: Отець, Син і Святий Дух, і ці три особи відокремлені одна від другої. Отже після Анатанасієвого Символу Віри, то Отець є Бог, Син є Бог, і Дух Святий є Бог, а однак нема три Боги, але один Бог."

* Така наука, з її поясненнями, є дуже помішана, й навіть вимівка "це таємниця" не задоволяє. Коли мати на увазі слова апостола, що "не єсть бо Бог без ладу" (1 Коринтян 14:33), то зараз можна бачити, що така думка не від Бога. Але ж запитає хтось, коли Бог не є автором цієї помотаної науки, то хто є?

* Початок науки про "трійцю" можна дослідити-

1. Поясни науку про "трійцю".

2. Які гасла підсудують сумніви, що Бог був автором цієї науки?

3. Де наука про трійцю була започаткована, і як вона діяла в "християнській релігії"?

ти назад до старинного Вавилону й Єгипту, й інших старинних мітологій. Ні християни ані Жиди не можуть заперечити, що ті старинні народи почитали демонські боги, і що Божий типічний народ Ізраїля був остережений, щоб він не мішався із ними з причини цього факту. Виходить, що Бог не був автором тієї науки. Є ще інші два цікаві факти: Перший, що релігійніст, на імя Тертудіян, жив у другім століттю в місцевості Карфаген, в Африці, який увів слово "Тринітас" в латинське еклезиястичне письмо, котрий то термін "трійця" не являється ані один раз в натхнених Писаннях. Другий, що та наука була перший раз впроваджена в "Установлену Релігію" через духовника на імя Теофіль, який також жив у другім століттю. В році 325 (по Хр.) собор з духовників стрінувся в місті Ніцея в Малій Азії, й потвердив цю науку. Пізніше її проголосили, як доктрину релігійної організації "Християнства", і від тоді духовенство завжди тримається тієї помотаної науки. Тож очевидно муситься заключити, що це Сатана започаткував науку про "трійцю".

* Та хтось запитає: Що ж зробити з писаннями, які попирають "трійцю"? Чи ж вони не доказують правдивість науки духовенства, що вона ріжниться від "трійці" старинного Вавилону? Всякий чесний і Бога-боячийся чоловік бажає знати правду. Він розуміє, що знання—це

---

4. Яке питання відносно доказу вирішує? і чому над цих предметом треба ширшої розваги?

оборона проти блуду, але щоб досягнути таке знання, то треба представити обидві сторони аргументів і щиро розважити над ними. Тому звернім нашу увагу на головні писання, яких уживають для попертя науки про "трійцю".

* Найперше, являється текст в 1 Йоана 5: 7, і в Версії Короля Якова й Версії Дуя, читаємо: "Бо три їх, що свідкують на небі: Отець, Слово і святий Дух; і ці три одно." Інший знаходиться в євангелії Йоана 10: 30, який каже: "Я і Отець одно." Третій, це слова апостола Павла відносно Ісуса Христа, в 1 Тимотея 3: 16: "Бог явився в тілі." І, четвертий, це добре відомий текст в єв. Йоана 1: 1, іменно: "У почині було Слово, й Слово було в Бога, й Бог було Слово."

* Коли духовенству ставлять запити їх послідовники, як така комбінація, три в одному, може існувати, то вони загально відповідають: "Це таємниця!" Деякі з них стараються пояснити її при помочи трикутника, три-листка, або подобною з трьома головами на одному карку. Все ж таки Бога-божчіся люди, що бажають пізнати Єгову й служити Йому, знаходять дещо трудність любити й почитати помотаного, дивацького та з трьома-головами Бога. Духовенство, що запустило такі погляди, заперечує себе таки зараз, ще добре й не віддихнувши, що Бог сотворив чоловіка у свій образ; бо ж певна річ, що

5. Краще чотири тексти, які звичайно уживають для переклада "трійця".

6. Як духовенство старанно доказати "трійцю"? і як духовні люди відноситься до їх послідовників?

ніхто ніколи не бачив людину з трьома головами.

ОПРОКИНЕННЯ

Правдиві християни взяли становище, що "нехай Бог буде правдивий, хоч всякий чоловік омана." (Римлян 3: 4, Анг. Вер.) Маючи міродайність, що "всьяке слово в Бога—чисте" (Приповісти 30: 5; Псалма 12: 6), і тому що писання наведені тут взяті з Божого чистого Слова, Біблії, тож важна річ є, щоб ми уважно застановились над ними. Із цією думкою на увазі, ми розбиремо слова в 1 Йоана 5: 7: "Бо три їх, що свідкують на небі: Отець, Слово і святий Дух; і ці три—одно."

Тут маємо ясний приклад, як слова були додані до Божого Слова, котрий то додаток є вразно опрокинутий. Відносячися до цього тексту, славний знавець грецької мови, Венямин Вилсон, пише у своїм Емфатичним Діяглоті: "Цей текст відносно небесного свідка не знаходиться в жадному грецькому рукописі, що були написані ранше чим в п'ятнадцятім столітті. Його не наводять жадні грецькі духовні писателі, ані ніхто з початкових латинських вітців, навіть тоді, коли якісь предмети над якими вони розважали, мали б природно заставити їх віднести до його авторитету. Тож очевидна річ, що він підроблений." Правдивість цих слів попирає

7. Яке ж становище бере правдивий християнин? і чому?

8. Які є два факти відносно 1 Йоана 5. 7, що роблять дальні пояснення непотрібні?

факт, що новочасні переклади (окрім римо католицьких версій) не включають цього тексту.

° Наступаючий текст для розваги знаходиться в євангелії Йоана 10: 30: "Я і Отець одно." Читаючи цей текст у віддільнім поміщенні, людина буде оправдана в твердженню, що Бог і Ісус—одно; але ж Єгова радить, "здобувай мудрість, і всім, що маєш, набувай розуму." (Приповісти 4: 7) Оцим правилом треба завжди керуватись, тай не менше в цім случаї. Самий Ісус пояснив значіння тих слів у Йоана 10: 30 в своїй молитві до Отця в ночі перед Його розп'яттям: "Не про цих же тільки молю, а також і про тих, що ради слова їх увірують у мене, щоб усі одно були, щоб світ увірував, що Ти мене післав еси. І славу, що дав еси мені, дав я їм, щоб були одно, яко ж ми одно." (Йоана 17: 20-22, Поп. Вер.) Ісус молився за тих, що мали статися членами Його тіла, себто, церквою. Апостол піддержує цю думку, в 1 Коринтян 12: 12: "Як бо тіло одно, а членів має багато, всі ж члени одного тіла, хоч багато їх, а одно тіло, так і Христос." Пояснюючи цю точку, апостол пише: "Тим що чоловік голова жінки, як і Христос голова церкви, і Він спаситель тіла." (Ефесян 5: 23) А тепер завершивши Єговою, як Головою усіх, апостол дальше пише: "Всякому чоловікові голова Христос, голова жінці чоловік, голова ж Христу—Бог." (1 Коринтян 11: 3) Ясна правда відкриває сама себе,

9. (а) Як правило треба завжди керуватись при слідуванні Вісмі? (б) Як Ісус пояснив значіння Йоана 10. 30, і як апостол показує, що він розумів його так?

себто, як Христос і члени Його тіла вважаються за одно, так і Єгова й Христос вважаються за одно. Всі вони є одно в згоді, цілі й організації. Коли б це не було розумне заключення, Ісус ніколи не був би сказав "Отець мій більший мене" (Йоана 14: 28), отже "не моя воля, а Твоя нехай буде." (Луки 22: 42) Тож всі, включаючи й Ісуса, є цілковито піддані великій Голові, Всемогучому Богу.

¹⁰ Твердження духовенства, що Всемогучий Бог об'явився в тілі людям на цій землі, приводить нас до тексту в 1 Тимотея 3: 16, який каже: "Бог явився в тілі." В побічній заввазі в Емфатичнім Діялоті, в перекладі Веняміна Вілсона, сказано про 16 вірш: "Майже всі старинні рукописи, й всі версії містять слова 'Він що' замість 'Бог' в цім вірші; так і прийнято." Переклад слово-в-слово з грецького, звучить: "Той, що явився в тілі." Американська Стандард Версія уживає "Він що"; інші переклади уживають слова "котрий". Коли б це відносилось до утілення Всемогучого Бога, і так мусіло б бути, що "трійця" правдива, тоді оці слова Йоанові були б ложні: "Бога ніхто не бачив ніколи; єдинородний Син, що в лоні Отця, той проголосив Його." (Йоана 1: 18) Одначе, ті слова роблять ясним факт, що Ісус, будучи в повній єдності з Отцем, міг об'явити або проголосити Його, як словом так і ділом, перед усіма людьми підчас свого по-

10. Чи 1 Тимотея 3: 16 доказує, що Всемогучий Бог явився в тілі?

бути в тілі. Тим то Ісус сказав: "Хто видів мене, видів Отця."—Йоана 14: 9.

"Давид, промовляючи під впливом духа, описує чоловіка сотвореного "меншим проти ангелів". В листі до Жидів 2: 9 ми бачимо ті самі слова про Ісуса: "Бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муки смерти." Коли б "трійця" була правдива, тоді Бог був менший від ангелів у часі свого побуту на землі, що противилося б Його зверхності. Та ми знаємо, що Ісус прийшов на землю, щоб постаратись о викуп через своє звершене чоловіче життя. Аджеж той викуп мусів бути вірний втраті, а іменно, звершеному життю, яке посідав Адам в Едені. Написано про Ісуса, "котрий, будши в образі божому, не вважав хижацтвом бути вірним Богу; тільки умалив себе, принявши вид слуги, будши в подобії чоловічому, і здававшись видом яко чоловік, принизив себе." (Филипян 2: 6-8, Емфатичний Діяглот) Справедливість Бога не дозволила Ісусові, як ціні викупу, статись більшим від звершеного чоловіка, і напевно статись найвищим Всемогучим Богом у тілі.

"Останній вірш під розвагою, який мав би попірати "трійцю", знаходиться в евангелії Йоана 1: 1: "У почині було Слово, й Слово було в Бога, й Бог було Слово." Щоб усунути всяке позірне противоріччя, звернімось до перекладу слово-в-слово, яке являється під етрічками в

11. Чому Ісус будучи на землі, не міг бути Богом?

12. Як уложення слів і граматика в Йоана 1, і показуєть, що там говориться про дві особи?

Емфатичним Діяглоті. Ми читаємо: "У початку було Слово, і Слово було з Богом, і бог було Слово." Завважте тут вставлене речення, "Слово було з Богом." Слово "Бог" написано як властивий іменник в цьому случаю, із родовиком означеним (по англ. "the") перед ним, коли ж у слідуючій реченню "і бог було Слово", ви завважте, що слово "бог" написано малою буквою, як звичайний іменник. Також неозначений родовик (англ. "a") включає в цей вислів, що указує, що ті дві особи співучаствовали одна з другою, а не становили одного й того самого Бога.

¹³ Тверезе роздумування над цим текстом висвітлить й інші правди для ума. Треба пригадати, що 'Бог існує од віків до віків'. (Псалма 90: 2) Якщо це правда, тоді як могло Слово, як Бог, мати початок? Та правдию є, що те Слово—це Ісус Христос, який мав початок, бо ж в Одкриттію 3: 14 Він виразно заявив, що Він був почин сотворіння Божого. Тому про Нього говорить, як про "єдинородного" від Отця. В Йоана 1: 14 сказано: "І Слово тілом сталося, і пробувало між нами [й бачили ми славу Його, славу, яко Єдинородного від Отця], повне благодати і правди." Апостол Павло піддержує цю правду, коли він говорить про Ісуса, як про "перворідень усякого творива". (Колосян 1: 15) Тут знова навчителі про "трицю" мусять боронити себе вимівкою, "це тайна".

13. Як початок сотворіння Ісуса опрєкидає "трицю" замість узевідіає Н?

СВЯТИЙ ДУХ

¹⁴ Так далеко ніщо не говорилося іще про "святого Духа, третю особу трійці", яка мала б бути рівна з Богом і з Христом у силі, сутті, та вічності. У тих чотирох текстах, мильно наведених для попертя "тріїці", то тільки перший вірш містить слова "Святий Дух" (або по англ. "Говст"—упир), але й цей є підроблений. Загальне поняття про "Святого Духа" є, що він є духовна особа. Але ж проста правда відносно цього відкриває, що грецьке слово дух було мильно переложене на упир (говст). Навіть коротка студія Грецько-Англійського словара відкриває, що грецьке слово переложене на "дух" має той самий корінь, що є переложений в інших частях Біблії на "дихання", або "вітер", або "легіт". Як вітер і дихання невидимі для чоловіка, так і дух Божий. Коли чоловік має духа Божого, то це значить, що він уповажнений Богом виконувати якусь припоручену йому роботу. Святий дух—це невидима активна сила Всемогучого Бога, яка порушує Його слуг до виконування Його волі.

¹⁵ Та ради переконання, припустім, що Бог і Христос були одно в рівності, силі й вічності, підчас Ісусового побуту на землі, аж до Його хрещення. Де ж тоді була третя особа з "тріїці", "святий Дух"? Без надумання релігійісти ка-

14. Які є факти відносно "третьої особи" з так званої "тріїці", і що в дійсності це є?

15. Що сталося при хрещенні Ісуса, що спрочкує теорію про "тріїцю"?

жуть, що вони всі три знаходилися в одній особі через цілий той протяг часу. Але ж чи це не правда, що Писання кажуть, що в часі Ісусового хрещення дух зійшов на Ісуса у виді голуба, і зараз потім дух провадив Його? Прихильники "триці" твердять, що всі три особи "триці" виявилися в тім случаю, як про це сказано в тексті в Маттея 3: 16, 17: "І охрестившись Ісус, вийшов зараз із води; й ось відчинилось Йому небо, і побачив він Духа Божого, що спустивсь як голуб, і злинув на Него. І ось голос з неба, кажучи: Це мій Син любий, що я вподобав Його." (Поп. Вер.) Одначе навчителі теорії про "трицю" мусять відповісти дещо на заклопотані питання із цього тексту, от як: Чий голос прийшов був з неба, кажучи, це мій олюблений Син? Чи це був Його власний голос? Де в тім часі бував "Святий Дух", який щойно зійшов на Ісуса? І чи небеса не були отворені для Ісуса впродовж трицять років Його попереднього життя на землі? Справді, коли б Він був Бог, або частию "триці", рівний в силі, сутті й вічності з Богом, то Він мав завжди приступ до небес. Оці й інші рівнож трудні запити переконали духовенство, що найлучше відповідати—це все велика тайна!

¹⁶ Ми годимось, що це була б тайна, як би наука про "трицю" була правдива. Та одна з найбільш таємниць є питання, хто управляв вселенною через три дні, коли Ісус лежав мертвий в

16. Яке заміщання було б постало в уряді, коли б Ісус був Всемогучим Богом в часі Його небути на землі?

гробі? або навіть через трицять і три й пів роки Його побуту на землі, коли Він був менший чим ангели? Коли б Ісус був Бог, тоді підчас Ісусової смерті Бог був мертвий в гробі. Що за чудову нагоду мав Сатана захопити цілковиту владу! Але вже самий факт, що він не міг це доконати, доказує, що це тільки єдинородний Син, Він єдиний, був мертвий. Писання твердять, що Бог "єдиний має безсмертя"; отже, коли б Ісус був безсмертний Бог, тоді Він не міг би був умерти. В часі Ісусового побуту на землі, Диявол робив всякі змагання спричинити Йому смерть; але тепер, коли він доконав цього, він напевно був би не дозволив Йому воскреснути, якби це всемогучий Бог був умер. О, як не доречу це все вглядно "тріїці"!

"Знов пригадуються нам слова Ісуса: "Отець мій більше мене." Це значить "більший" не тільки в уряді, але й в особі. Будучи вірний до своєї обітниці, Отець воскресив свого Сина на третій день. Коли б Єгова й померший Христос були одно в сутті, тоді воскресення було б неможливе. Релігійоністи наводять писання де Ісус сказав до Йоана 10: 18: "Ніхто не бере її [моєї душі] від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її, і маю власть знов прийняти її. Цю заповідь прийняв я від Отця мого." (Поп. Вер.) Цими вони сподіються доказати, що Ісус, "як Бог", міг воскресити самий себе. Одначе, по

17. Який тобто наведуть в доказ, що Ісус не міг оку воскресити себе? але хто є властивий зазначення?

розумному, навіть переклад Версії Короля Якова каже, зате, що Ісус добровільно положив своє життя, Він мав запевнення по заповіді Отця, що Він буде знов пробуджений до життя. Він прийняв життя назад, коли Бог дав Йому його через воскресення. Емфатичний Діаглот каже: "Ніхто не відбирає його від мене, але я самий кладу його. Я маю владу положити його, і маю владу прийняти його знов. Цю заповідь я прийняв від Отця мого." Знов Американська Стандарт Версія каже: "Я маю силу взяти його знов", але в побічному відношенні уживає слово "право" замість сили. Це ясно говорить, що через послухенство до Божої волі Ісус добровільно положив своє життя як викуп, і, як нагороду за вірність, Він знов мав право прийняти життя з рук Отця через воскресення.

¹⁸ Науку про "тріццю" не започаткував ні Ісус ані первісні християни. Ніде в Писаннях нема навіть згадки про "тріццю". Тож, коли це, як кажуть, "є осередна наука християнської релігії", то чи не дивно, що на ту помотану та помішану науку не звернув уваги Ісус Христос, своїм вченням її або навчанням про неї? Та ще дивніше це, що упавші люди сотки літ пізніше запустили цю ідею в свої релігії з поганства і тепер навчають про неї, як правду з св. Письма. Та ясна правда є, що це ще інше змагання Сатани не допустити Бога-боящихся людей пізнати правду про Єгови й Його Сина, Ісуса Христа.

18. Які два давні факти заперечують цю науку? і яка є ясна правда про цю справу?

ГОЛОВА VIII

“ВИКУП ЗА МНОГИХ”

ОДНА з важних наук Біблії скрізь і ясно навчає, що Бог Єгова через Ісуса Христа поstarавсь о викуп за людей, що люблять Бога й мають віру в Нього. Наприклад, Ісус Христос в євангелії Маттея, в двадцятій голові, двадцять восьмим вірші, сказав: “Як Син чоловічий (Ісус Христос) не прийшов, щоб служено йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих.” Ісус багато раз висловився подібно відносно цього, й також Його апостоли. Ще перед часами Ісуса пророки писали про цей дуже важний та милосердний розпорядок Божий, який принесе благословення людям, викуп. Він становить одну з основних правд Божого Слова.

“Викуп містить значіння того, що звільняє або відпускає й дає визволення;” і в Біблії те слово часто відноситься до визволення з клопоту, небезпеки або нещастя. Приклад цього знаходиться в Ісаї 43: 3 (А.С.В.) де читаємо: “Я Єгова твій Бог . . . я оддав у викуп за тебе Єгипет.” Бог знищив воеводів і потугу єгипецьку, тому що вони стояли в дорозі свободи Його народу, і в

1. До якої міри Ісусанія навчають правду про “випук”?
2. В який спосіб вислів “випук” був ужитий відносно старинного Єгипту?

цей спосіб Він визволив своїх людей від тієї держави. Очевидно “викуп” ужитий в цім случаї не відноситься до викупу або визволення від гріха або смерти з причини гріха.

“Викуп за многих”, до якого відносився Ісус у повисше наведених словах в евангелії Маттея 20: 28, значить також визволення або спасення. В Псалмі 49: 6, 7 сказано: “Котрі вповають на свої достатки, і великістю багатства свого величаються. Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викуп Богові за него.” Оце писання погоджується з іншими, які доказують, що “викупу” не можна доконати при помочи багатства або здібністю чоловіка, але за розпорядком Бога. Писання про викуп навчають, що Бог Єгова вислав свого Сина Ісуса Христа на землю, і так через Його смерть постарався о ціну викупу. Через те люди, що мають віру в Його розпорядок, можуть прийти до гармонії з Богом, і, служачи Йому вірно, вони зможуть прийняти дар життя, й увільнитися від наслідкового гріха й від вічної смерти, як наслідок гріха. Відносно цього написано є в листі до Римлян 6: 23: “Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже—життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім.”

“В однім зміслі, викуп, це чин Бога, виконаний для куплення чоловіка через Ісуса Христа. В другім зміслі, викуп є те, що служить як викуп-

3. (а) Відносно якого “спасення” або “визволення” Ісус пристоював вислів “викуп за многих”? (б) Переклади своїми словами науку св. Письма про викуп.

4. Яке є дійсне значіння й ціль слова “викуп”?

на ціна, або дорогоцінна річ, якою викуп буває доконаний, і нею є Ісус Христос.

* Потреба викупу за чоловіка показала в дійсності, що всі люди народилися упавші, грішні; й це признає навіть побожний Давид, кажучи: “Ось бо я в беззаконно родився, і в грісі почала мене мати моя.” (Псалма 51:5) Якщо хтось із грішних людей мав отримати життя вічне, тоді мусіло прийти визволення від вини гріха й смерти, і то через самого Творця, тому що чоловік був і є безпомічний в цім стані. Також, це частина висказаного наміру Єгови, що люди можуть отримати життя згідно із цим, що Ісус Христос заявив в євангелії Йоана 17:3: “Це життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післав еси, Ісуса Христа.” Щоб доконати цю ціль і дати життя людям, то треба було вартісної ціни, викупної ціни, або викупу.

* Те, що було відкуплене ціною викупу, показано словами Бога Єгови до звершеного Адама відносно втрати, яку гріх і непослушенство спричинили: “Вміраючи умреш.” (1 Мойсея 2:17, гл. відносник в Анг. Біблії) Це, що страчено, було звершене людське життя з його правами та земними обітницями. Те й відкуплено, що страчено, а іменню, досконале людське життя з його правами та земними обітницями. Отже хто міг постаратись о потрібний викуп?

5. Покажи потребу викупу.

6. (а) Що було страчено, коли чоловік (Адам) согрішив? (б) Що було відкуплено?

ЯК НАДВАННЯ

Датель викупу є Бог Єгова, Джерело життя, Творець. Самий Ісус сказав (Йоана 3: 16, 17): "Так бо полюбив Бог світ, що Він дав . . . Бог післав [ціну викупу]." (Попр. Вер.) Справедливість була задоволена в терпіннях людства, в справедливій карі за гріх, котра то кара була смерть. Отже викуп, це діло Божого милосердя й любови. Це Його незаслужена ласка для людства. Яка ж добра й дорогоцінна річ могла вподобатись Богу, щоб її ужити як викуп за тих, що оціняють Його доброту й благість?

Ця дійсна й дорогоцінна річ, як ціна викупу, є обявлена в 1 Тимотея 2: 5, 6: "Ісус Христос . . . дав себе на викуп." Відносно Ісусового народження, як чоловіка, писання в Маттея 1: 22, 23 кажуть: "Усе ж це сталося, щоб справдилося, що промовив Господь через пророка [Ісаїю], кажучи: Ось діва мати ме в утробі, і вродить сина, і дадуть Йому імя Емануїл, що перекладом є: З нами Бог." Що Він стався викупом, або визволителем з гріха й смерти, то це показано попереднім 21 віршом: "Він спасе людей своїх од гріхів"; так і апостоля Петро пояснив, в Діяннях Апостолів 4: 12: "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого імя під небом даного людям, щоб ним спастись нам." Зо всіх Його вірних сотворинь в небі вподобалось Богу ужити Того, що був найдоросший Йому, піславши

7. Хто постаравсь є викуп, і чим він був порушений до цього?
8. Наведи Писання в доказ хто стався викупом.

Його на землю статись звершенням чоловіком, і цим чином доконати між іншими річами, діло викупу. Так і сказано в листі до Жидів 2: 9: "Бачимо Ісуса малим чим умаленого від ангелів, за муку смерті увінчаного славою й честю [по Його смерті й воскресенню], щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерті." Справді це був радісний, торжественний клич Йоана Хрестителя, який, коли побачив Його наближаючогося, сказав: "Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи свіста."—Йоана 1: 29.

° Звершене людське життя, яке Ісус Христос віддав на смерть, сталося тією дорогоцінною річю, якою доконано викуп того, що Адам стратив через гріх і непослушенство для себе й також для всіх своїх потомків. Ісусова кров вилита у смерть, і Його людське життя віддане добровільно в жертву—оце становить викуп. Він був набутий тут на землі при смерті Ісуса. Воскреслий і прославлений Христос представив ту викупну жертву за гріх в небі, по Його воскресенню, як духове, безсмертне сотворіння, а не як чоловічий син Божий. Те звершене людське життя, зо всіма його правами й надіями, було положене у смерті, та не зпричини гріха й карі. Ісус не взяв Його назад в часі свого воскресення; бо Він устав як божественне духове сотворіння. Потім, як небесний Отець дав своїйому вірному Синові в нагороду безсмертне ду-

9. (а) Яка річ сталась викупною ціною? (б) Де і як вона була дана? (в) Як і коли вона була представлена перед Богом?

хове життя, то те пожертвоване людське життя осталося тією вартісною річю, що вона мала силу купити, отже сталась викупною ціною. Та вартість звершеного людського життя була ужита в користь вірних людей, що потребували викупу. Оці чудові правди є вияснені в листі до Жидів 9: 24-26, як слідує:

¹⁰ "Не в рукотворену бо святиню [як от в намет Ізраїля входив священник ізраїдський із типічними церемоніями] ввійшов Христос, зроблену взором правдивої, а в саме небо, щоб нині являтись лицю Божому за нас, ані щоб много раз приносити себе, яко ж архиерей входить у святиню по всі роки з чужою кровю; [а то б треба було Йому много раз страдати від настання світу], а нині раз у конці віків явився на знівечення гріха жертвою своєю."

¹¹ Ми бачимо, що через гріх Адам стратив досконале людське життя і по справедливому був засуджений на смерть й остаточно умер, і всі його потомки наслідили гріх і смерть від нього. Бог зробив свого любого Сина звершеним чоловіком, а що Ісус був вірний і пішов на смерть, за те був підвешений силою Божою й вивисшений до неба, і там Він представив перед Богом заслуги або ціну свого звершеного людського життя. Але ж як це все може ділати для добра вірних людей? І як це викупило "многих"?

10. Як це виражено в листі до Жидів 9: 24-26?

11. На які питання тепер потрібно біблійної відповіди?

Добрі це питання, й варта б відповісти на них з Біблії.

¹² Лука 3:38 каже нам, "Адам, син Божий". (Попр. Вер.) Як чоловік і син Божий, Адам був звершений, бо Бог сотворив його таким, бо всі "діла його [Єгови] звершені." (5 Мойсея 32:4) Одначе він не був сотворений бути послухним Богу мимоволі, як от робот-машина, але він міг був вибрати бути послухним своєму Творцю й втішатися благами життя, які Він дав йому, або він міг був вибрати непослушенство й втратити своє життя й всі права до життя. Тож, хоч звершений, його вірність була предметом спроби. Коли він согрішив, Адам перестав бути сином Божим, і ставсь добровільним грішником. "Адама не зведено" (1 Тимотея 2:14); і так за суд смерти за гріх добровільний перейшов на Адама, і у своїм часі він умер; і всі його діти, ми й наші потомки, народилися по тім, як він согрішив.

¹³ Адамові потомки могли вибрати служити Богу, як найлучше вони могли в їх упавшій стані, або могли затвердити свої серця проти Його доброти впродовж їх кількох років життя. До таких упавших людей Божий слуга сказав: "Так вибирайте тепер, кому хочете служити . . . я ж і мій дом служити мем Господеві [Єгови]." (Ісу-

12. Яке було Адамово смеріднення до Бога перед тим і котім, як він согрішив, і коли його діти народилися?

13. (а) Чи люди є вільні вибрати кому вони бажать служити?
(б) Чи можуть ті, що почитать Бога, досягнути життя поза Його розпорядком?

са Навина 24: 15) Але навіть ті, що постановили в своїм умі й серці почитати правдивого Бога, були безсильні досягнути життя вічне для себе без Божого ділання для їх добра. Як про це сказано в листі до Римлян 5: 12, Американський Переклад: "Через одного чоловіка [Адама] гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла, тому що всі люди согрішили."

14 Як звершений чоловік, Ісус займав становище подібне до того, що колись займав досконалий Адам, праведний звершений і безгрішний чоловік. В листі до Жидів 5: 8, 9 сказано про Ісуса: "Хоч і Син Він був, тільки ж навчивсь послуху через те, що терпів, і, звершившись, став усім, що слухають Його, творцем спасення вічного." (Поп. Вер.) Своім безхибним послушенством, Ісус не тільки доказав свою досконалість в організмі, але й свою посвяту до Отця; і за те Він був вивисшений і назначений бути великим Архиереєм, який міг вступити "в саме небо" й предложити вартість своєї звершеної людської жертви за тих, що "слухають Його". В порівнанні із тим, що Адам стягнув смерть на все людство через переступ Божого закону, Ісус, представивши в небі цю викупну ціну, як прославлений Архиерей, знаходиться в позиції увільнити віруючих з Адамових потомків від насліджених немочей в яких вони всі породилися.

14. Щоб показати спосіб ділання викупу за чоловіка, зазначі: (а) уряд Ісуса Христа в цій аґлді; (б) що Ісус Христос досягнув для життя; (в) як та вартісна річ є ужита.

Своєю ціною Він купив їх, викупивши їх від гріха й від смерти, через пропозиції заслуг своєї жертви за них, щоб вони мали праведний стан перед Отцем через Сина—1 Коринтян 6: 20; 7: 23.

ХТО ВИКУПЛЕНИЙ

¹⁵ Чоловік Адам не є заключений між викупленими. Чому ні? Тому що він стався добровільним грішником, був справедливо засуджений на смерть, і умер, аджеж Бог не може відкликати свій справедливий засуд і дати життя Адамові. Він посідав звершене життя й те життя він добровільно стратив. Тому і не зроблено для Адама безпеки у викупі. В протилежності тому, що Адам заподіяв своїй великій родині по нім, то Ісус Христос відкупив віруючих людей подібно-рівною ціною. Цим чином Він знівечив насліджений засуд через уродження проти “многих” з Адамової родини, приложивши в їх користь заслуги своєї викупної ціни, і такі одиниці стають викуплені.

¹⁶ Чи це включає Жидів як і не-Жидів? Так, тому що в листі до Римлян 5: 18 сказано: “Вільний дар [життя через Ісуса Христа] прийшов для всіх людей [не тільки для Жидів, або поган] на оправдання життя.” (Поп. Вер.) В листі до Галат 3: 13 сказано про Жидів, що “Христос ви-

15. Покажи чи Адам був викуплений, і порівняй наслідки його напрямку для задатка із напрямком Ісуса Христа.

16. Чи Жиди й не-Жиди є предметом викупу як загал або поодично? Чи однаково? Безсторонньо?

купив нас од клятьби закону”, а до Римлян 4: 11 сказано про поган, що мають віру, “щоб бути йому отцем усіх віруючих через необрізання, щоб полічено й тим за праведність”; і так своїм напрямом кожна особа рішає чи вона остаточно прийме або відкине користь із жертви викупу Христа. Ті, що добровільно є лукаві й запеклого серця до розпорядків Єгови, не будуть примушені прийняти заслуг жертви й життя, як про це сказано в Йоана 3: 36: “Хто вірує в Сина той має життя; а хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому.” Цим показано безсторонність Єгови, Великого Відкупителя. Основа для воскресення мертвих, що знаходяться в Божій пам’яті й остаточно досягнуть життя вічне, є та сама—викуп. Ісус дав “викуп за всіх” тих, що увійшли в угоду з Богом через Його Посередника. “Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх.”—1 Тимотея 2: 5, 6.

“Викуп кладе на тих, що бажають користати з нього, відповідальність і чудовий привилей. “Жало смерті—гріх” (1 Коринтян 15: 56); отже щоб люди могли спастися від смерті з причини отруї гріха, вони мусять довідатися про милосердя Боже через Ісуса Христа, і увірувати в Його розпорядок. Вірувати значить цілком вповати на такий розпорядок, оцінюючи, що це не-

17. Що люди мусять робити, щоб спастися від смерті з причини отруї гріха? і як Одкровення 7: 14 показує це?

заслужена ласка від Бога для людей, й дати Йому всяке признання за це, і тоді показати своє переконання через посвячення себе Богу, й тоді звідомляти інших про викуп. Таким напрямом ділання люди доброї волі дадуть пізнати себе, як ті "многі", що за них Христос умер, включаючи й "велику громаду" описану в Одкриттю 7: 14 в цьому прекраснім символі: "Се, що прийшли з великого горя [теперішнього], і вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця."

¹³ Віра є основана на вірогідних докозах. Слово Всевишнього Бога, це та вірогідна основа для віри. Воно вияснює розпорядок викупу, і цим уможлиблює вірувати у викупну ціну дану Ісусом. Ті люди доброї волі сьогодні, що увірують в той розпорядок і які стало перебувають в такій вірі, зрозуміють, що Ісус Христос є їх "віковичний Отець": (Ісаї 9: 6) Їх вічне життя на землі, під Божим царством, принесе хвалення єдиному правдивому Богу, Єгови, про котрого намір в Христі Ісусі самий Син заявив, і що повторено в Марка 10: 45: "Бо й Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити й дати душу свою викуп за многих."

18. Як положено основи віри для многих, що є викуплені?

ГОЛОВА IX

“ЦЕРКВА БОЖА”

МНОГІ є суперечні розуміння численних релігійних організацій відносно “церкви”, про яку так багато добрих та потішаючих річей написано в Біблії. Дехто твердить, що їх релігійна організація єдина має виключне право представляти Бога. Вони кажуть, що особа, шукаючи Божої ласки й благословенств, мусить учащати на призначені релігійні молення й попірати ту організацію грішми й іншими річами, й мусить підчинитися приказам кардиналів, єпископів, отців, вікаріїв, пастирів та інших людей, що мають надзир над такою організацією. А знов інші вірують, що треба належати до одної з релігійних організацій, щоб запевнити собі членство в “церкві”, тому що всі такі організації подорожують тим самим шляхом. Ось так чесний і щирий слідувач знаходить трудність у своїй дорозі через ті помішані привлашчування, і зразу він знаходиться в сумніві щодо значіння біблійного вислову “церква”. Що ж це “церква”? як вона служить Божій цілі?

---

1. Яко замінання стрімо чесний слідувач, що старасться знайти правдику церкви?

ЛОЖНА І ПРАВДИВА

* Багато є так званих "протестанських" релігійних організацій, що називають себе "церквою" про яку говориться в Біблії. І Жиди також кажуть, що вони мають перше місце в Божім серці й чесно вірують, що вони як люди будуть виймковим Божим зрядом. Одначе, найбільше знатною між релігійними тілами, що признають себе за Божий канал, є римо католицька церква; отже тут особливше застановимось над її привлащуваннями. Оця під кермою Ватикану організація поширила свій вплив широко: по так знанім "Христіянстві"; на всіх шістьох континентах, й на островах морських можна знайти її священників представників, які відправляють релігійні служби й надзирають над наукою молоді де тільки можливо.

* Католицька наука твердить, що римська церква—це єдина правдива церква, збудована на Петрі (якого Гієрархія признала за першого папу), як її основу; також, що папа є видимим головою церкви, є намісником Петра, непомильний, і єдиний чоловік, що має власть товмачити Біблію. В доказ цього привлащування, вона указує на слова Ісуса до Петра, записані в євангелії Маттея 16: 18: "Скажу ж і я тобі: Ти єси Петр (Петро по грецьки значить "кусок скали"), і на сьому камені (Петрі, тут те слово зна-

2. Хто привлащує собі бути "церквою"? і котра визначна релігійна організація виключно привлащує собі це?

3. Що католицька наука навчає про "церкву"? і де яких текстів в св. Письмі вона часто відноситься для попертя того ж?

чить "маса скали") збудую церкву мою; і ворота пекольні (гадес—гріб) не подужають її." І так, назвавши Петра першим папою й основою церкви, католицька наука твердить, що ватиканська релігійна організація під управою "Святої Колегії Кардиналів" з намістником Петра (папою), як головою її, є тим Божим знярядом, Його церквою, для виконання Його намірів і для благословешня людства. Релігійністи навчають, що завдання церкви є: "спасати душі" і приготовляти людей для "будучого життя".

4 Одначе, в Писаннях нема ніякого доказу, що апостолові Петрові дано колинебудь першенство в християнській церкві. Наприклад, Павло доказує, що він ніяким чином не був підлішим від Петра, і каже: "Думаю бо, що я нічим не зоставсь позаду попередніх апостолів." (2 Коринтян 11: 5, Ам. Стан, Вер.) Петро написав перші свої два листи з Вавилону (1 Петра 5: 13), але нема ніде згадки, щоб Петро колибудь одвідав Рим, як от Павло. Ані ті дванацять апостолів не мали наслідників, бо Ісус заявив, що є тільки "дванацять апостолів Агнця". (Апокаліпсія, або Одкриття 21: 14) Отже привлашування, що папа, як намістник Петра, є головою церкви, не має ніякої підстави в Писаннях або у факті. Люди збудувавши організацію на землі й назвавши її "церквою", і підкресливши, що це правдива Божя церква, то цим вони зناسилують Боже Слово, як це буде показано опісля. Таке зем-

4. Який є доказ, що католицьке привлашування є безосновне?

не тіло не становить "церкви", ані воно ніколи не може бути нею, тому що це не є Божа будівля й не служить Його намірові.

• Церква значить збір людей викликаний зо світа для Божої цілі. Наука про "церкву" була через довгий час великою тайною. Вона перший раз була відкрита для тих вибраних з між людей, що стались членами її. (Марка 4: 11) Є тільки одна й правдива церква, і про неї в Біблії говориться, як про "церкву Бога живого". (1 Тимотея 3: 15) Єгова, через свого Сина Ісуса Христа, є будівничим тієї церкви, бо "більшу честь має, ніж будинок, той, хто збудував його. Всякий будинок будує хтось, а хто все збудував, се Бог." (Жидів 3: 3, 4) Це "святиня й скиня істинна, котру поставив Господь, а не чоловік." (Жидів 8: 2) Правдива церква, це чинник через який Всемогучий Бог замірив оправдати Своє ім'я й дати благословення послушним людям.

• Знаючи дуже добре до якого важного ужиття церква буде заставлена, всезнаючий Бог установив її на випробуваній та досвідченій Основній Скалі. Коли Ісус сказав до Петра, "на сьому камені збудую церкву мою", то Ісус відносився до себе, як до великої Скали на якій ту "церкву мою" Він мав збудувати. Після сирійського рукопису Ісус сказав: "Ти еси Кефас: і на цій скалі [Кефас] я збудую церкву мою." (Переклад Мурдока. В Сирійськiм рукописі знаїменик ти є чоло-

5. Що значить вислів церква? і що є правдива церква?

6. На чім "церква" є збудована?

вічого роду, показуючи, що перший Кефас є чоловічого роду й відносивсь до апостола Петра; але указовий заіменник *цій* є жіночого роду, указуючи, що друге слово *кефас* є жіночий рід й не відносилось до апостола Петра, але до когось іншого. Воно відносилось до самого Ісуса Христа, який є *петра* (по грецьки), або Велика Скала. Апостол Петро увірував в ту "Скалу" й одважно заявив, що Ісус Христос, це небесна Основна Скала, на якій церкву Божу збудовано. Петро сказав: "Він [Ісус Христос], камінь, який ви будівничі відкинули; Він стався каменем угодним. Нема бо спасення через нікого іншого, бо й нема нікого іншого у світі призначеного для людей, як їх єдине средство для спасення." — Діяння 4: 11, 12, Гудспід, гляди також і Петра 2: 3-10.

* Апостол Павло потверджує Петрові слова про Ісуса Христа, що Він Голова тіла правдивої церкви, кажучи: "Христос голова церкви." "І Він голова тілу й церкві, Він початок, перворідень з мертвих, щоб усьому передувати." (Ефесян 5: 23; Колосян 1: 18) Це правда тому, що Ісус Христос єдиний міг бути відповідний для того важного становища в небесній правлючій організації Єгови. Бути головою "церкви", це надто висока позиція, щоб її повірити якомусь незвершеному (хоч би й вірному) сотворінню, яким був Петро, не кажучи вже нічого про наділення

7. Який є інший доказ відносно Основи й Голови церкви? і чому цей погляд є властивий?

цеї відповідальності намістникам римських папів, які навіть не наслідують Петра, що тичиться християнської науки. Ісус Христос "живе по вічні віки" (Одкриття 1: 18), і Він не потребує чоловіка на землі бути видимою головою церкви або Його особистим представником. Ісус Христос, перебуваючи в небі, післав святого духа кермувати церквою на землі. (Йоана 15: 26; 16: 7, 13) Церква, це не є земля організація, але Божя Теократична організація в яку Він збирає вірних одиниць з між людей.

* В типічнім або образівім розумінню, то збір з дванацяти поколінь Ізраїля під Мойсейом був "церквою". (Діяння 7: 37, 38) Більший Мойсей, Ісус Христос, найперше прийняв від свого Отця апостоли (з котрих Петро був один), як дванацять спів-підвалин "церкви". (Йоана 17: 6) Це символічно представлено в Одкриттю 21: 14, де "церкву" порівнано із великим городом: "А мур города мав дванацять підвалин, а на них імена дванацяти апостолів Агнця." Ті дванацять (апостолів) положено, як великі основні каміння "церкви", з Ісусом, як Головним Угольним Каменем. (Ефесян 2: 20) Тим то Біблія говорить про всі чдени правдивої церкви Божої, включаючи й дванацять апостолів і всіх вибраних: "Ви також, як живі каміння, збудовані як духовий дім, бути священством, приносити духові жерт-

6. Хто були перші члени "церкви" зібрані з між людей? й до чого вони є угодібнені?

ви, прийнятні Богу через Ісуса Христа."—1 Петра 2: 5, Ам. Стан. Вер.

ЧЛЕНИ

* Ті взяті в правдиву церкву, це вибрані Богом через Ісуса Христа, що був вибраний найперше. (1 Петра 2: 4; 2 Солунян 2: 13; Йоана 15: 19) Вони не можуть увійти в церкву по своїй власній волі або бажанню, ані вони не можуть вибрати собі місця служення в ній; бо це "Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів." (1 Коринтян 12: 18; Йоана 3: 27) По вибранню "дванацять апостолів Агнца", як основні підвалини, поклик пійшов виключно до ізраїльського народу через три і пів роки, і тоді Бог почав вибирати з між Жидів вірних сотворінь, що мали співтоваришити з Ісусом Христом в небесній церкві. Вони зачали проповідувати слово Господне, і так многих добавлено до церкви. (Діяння 2: 41, 46, 47) Пізніше, в домі Язичника (поганина) на імя Корнелій, Петро мав привилей передати запрошення до церкви перший раз Язичникам, або не-Жидам. Оті Язичники також почали проповідувати Слово Боже, й многих добавлено до церкви. (Діяння 10: 44-48; 15: 14, А.С.В.) Гідне уваги є те, що всі взяті в товариство церкви були, як і Ісус, проповідниками слова.

9. (а) В який спосіб члени є прийнятні в церкву? і як Бог почав вибирати тих членів? (б) Яка є подібність у всіх членах?

¹⁰ По вибранню апостолів, як перших членів правдивої церкви, Бог Єгова дальше вибирав "живі каміння" для своєї церкви. Ця робота вибирання продовжалась через дев'ятьнацять століть від часу Ісусового воскресення й вознесення на небо. Біблія ставить небесну надію для тих покликаних бути частию "церкви", як про це так прекрасно розказують слова апостола Павла: "Наше бо горожанство в небесах, звідкіля ждемо й Спасителя, Господа Ісуса Христа: який переобразить тіло смирення нашого, щоб було подібне до [духового] тіла слави Його."—Філіппян 3: 20, 21, Ам. Стан. Вер.

¹¹ Щоб остаточно бути зєдиненими з Христом в небесній церкві, то апостоли й інші, що були вибрані опісля, мусіли докінчити їх земну подорож вірно аж до смерті, як це Ісус зробив. (1 Петра 2: 21; Одкриття 2: 10) Хоч апостоли й інші вибрані були прийняті в угоду про Царство або небесну церкву, то вони не зараз були забрані до неба й зєдинені з Головою "церкви". Вони спали в гробі аж до першого воскресення в приході Ісуса Христа в 1918 р., до храму Єгови й тоді вони були піднесені до слави з Головою "церкви". (Луки 22: 29, 30; Одкриття 20: 6) Сьогодні на землі лишилось кількох, які є в черзі бути в товаристві з Ісусом Христом в небесній церкві, але й вони мусять скінчити їх земну по-

10. Через як довгий час вибиралось члени церкви? і яку надію поставлено перед ними?

11. Чого вимагається від усіх членів церкви, ніж вони зєднуються з їх головою, Ісусом Христом, в небі?

дорож вірно аж до смерти. Після Божого Слова, хто із них умирає тепер, вони переміняються в “хвилину, в миг ока” до вічного духового життя з Ісусом Христом в Його небеснім тілі або церкві.—1 Коринтян 15: 42-54; Одкриття 14: 13.

¹² В Одкриттю 14: 1, 3, Біблія безперечно предсказує, що остаточне число (членів) небесної церкви буде 144,000 призначені Богом. Тому що правдива церква Божа була представлена в типічному зміслі через дванацять поколінь Ізраїля під Мойсейом, ця небесна церква є уподіблена до дванацять поколінь по 12,000 членів з кожного, під Більшим Мойсейом, Ісусом Христом. (Одкриття 7: 4-8) Отже “церква” є обмежена до цього вибраного й наперед призначеного числа; а в небі вона становить престольну часть або правлюче тіло всесвітної організації Бога Єгови. Про неї говорить в Біблії також, як про “тіло Христове” і як про “невісту” Агнії Ісуса Христа. (Ефесян 1: 20-23; Одкриття 19: 7; 21: 9) Всі інші сотворіння, що приймуть життя з Божої руки через правління Царства, не будуть частью “церкви”, але будуть жити на цій землі під правлінням Ісуса Христа і Його церкви в небесах.

ПОРУЧЕННЯ

¹² Голова “церкви”, Ісус Христос, є названий в Святім Письмі, як “вірний і правдивий свідок”.

12. Як багате членів буде в “церкві”? і що можна сказати про всі інші сотворіння, що отримать життя?

13. Під яким титулом є званий Голова “церкви”? і яку роботу Він виконував на землі, щоб сповнити своє поручення?

(Одкриття 3: 14) Від часу Його помазання аж Його уста були заперті через смерть на дереві, Він посвятив всі свої змагання проповідувати євангелію або добру новину про Царство Боже, заявляючи про величність імя Єгови й співаючи про Його хвалення. Він зазначив виразно своє поручення, як Голови "церкви": "Дух Господа Бога [спочив] на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післав мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а увязненим—відчинення темниці; проповідувати рік примирення Господнього й день відплати Бога нашого, потішити всіх засумованих." (Ісаї 61: 1, 2; гляди також Луки 4: 18-21) Його завдання було проповідувати.

¹⁴ Ісус ясно заявив, що те саме поручення спочивало на членах церкви, до яких Він сказав: "І будете мені свідками . . . до краю землі." Петро потверджує те поручення для "церкви", щоб вона проповідувала в подібний спосіб, як це Ісус робив: "Він ж—рід вибраний, царське священство, нарід святий, люде прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє світло." (1 Петра 2: 9) Тому то Ісус сказав, коли Він одвідав своїх вірних апостолів і учеників зараз перед Його вознесенням: "Йдіть же, й робіть учеників зо всіх народів, хрестящи їх в імя Отця й Сина й святого духа; навчаючи їх." (Маттея 28: 19, 20, Ам. Стан. Вер.) Поручен-

¹⁴ Яка відзначальність спочиває на церкві?

ня проповідувати царство Боже лежить на всіх членах “церкви”, тому що вони всі помазані Божим духом. (Маттея 10: 1-14; Луки 10: 1-12; Йоана 2: 20, 27) Вони мусять служити духовим потребам усіх людей, що шукають життя й благословенств з руки Бога. (Ісаї, 61: 6) Останок із членів тіла Христового або церкви, що іще на землі, служить так, ‘проповідуючи цю євангелію Царства по цілому світу во свідоцтво всім народам.’ (Маттея 24: 14) Ті воскресші члени, тепер зєдинені з Ісусом Христом у храмі, всі доказали свєю вірність через гармонійне проповідування й служення в часі їх побуту на землі, і тепер вони знаходяться по віки в небі з Головою “церкви”, як спів-наслідники й спів-володарі в славній Теократії Єгови.

¹⁵ Із повисше наведених слів можна ясно бачити, що це не є завдання останка членів церкви на землі, що є свідками Єгови, входити в політичний союз з народами цього світа (Йоана 18: 36); ані це не є їх повинність або завдання будувати величезну організацію при помочи байочного майна і прикрашувати її коштовними та величавими будівлями для релігійного почитання під надзором особлившої клерикальної кляси. (Маттея 6: 19-33) Ні, завдання членів церкви, що ще живуть в тілі на землі, є прославити імя Єгови й нести свідоцтво про Його найвисшість і славу. Як? Через доручування духо-

---

15. Яку роботу члени церкви на землі виконують? і яка є їх найважливіша робота?

вого "покарму в пору" тим голодним і прагнущим правди, й запрошувати всіх таких пити "воду життя даром". Їх відповідальність є, щоб імя й Слово Єгови були проголошені в кожній частині світа, де Він зробив таке проголошення можливе; ця робота виконується в такий самий спосіб, як її Ісус виконував, а іменно, від дому до дому, від міста до міста, від краю до краю, і прилюдно. (Марка 1:38; Маттея 11:1; Діяння 20:20, 21) Їх вірність вони мусять доказати через виконання їх поручення проповідувати помімо всякого противенства, і так вони докажуть їх вірогідність, як це зробив Ісус.

¹⁶ Як же церква сповняє Божий намір на землі сьогодні? Через старання, щоб добра новина проповідувалась по Його приказу. Біблії, книжки, книжечки, журнали, брошури, голосні рекорди, прилюдне проповідування, і всякі інші властиві средства, що є згідні з Писаннями, є ужиті в широкій мірі для проповідування вістки Царства. Що це єдиний властивий напрям "церкви" при цим кінці світа, то це ясно показано Ісусовими словами до Його апостолів в євангелії Маттея 24:14: "І проповідувати меться євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." Це є відвічальність правдивої церкви постаратись, щоб таке проповідування виконувалось в той самий

16. Як осталою церкви сповняє своє поручення сьогодні? як довго та робота буде виконуватись? і як правдивих членів церкви на землі можна пізнати?

спосіб, як це Його виконував Ісус; і тільки правдива церква виконує цю роботу сьогодні. Отже звідси ясно можна бачити котра є правдива церква й хто співтоваришить із нею на землі. (Маттея 7: 15, 20; 21: 43) Правдива церква виконує Божу роботу по заповідях Його, й вона буде виконувати покіль ця часть роботи не скінчиться.

ГОЛОВА Х

“ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ”

БОГ ЄГОВА є універсальний та необмежний Верховний Володар. Однак люди, не признаючи цієї правди, установляли свої власні й різні правительства впродовж минулих шість тисяч літ. Будь вони племенні вожди, монархи, або демократичні політичні системи, то мусимо признати, що вони всі були надто невдоволяючі для потреб людських. Це тому, що володарі, як і їх піддані, не добачували єдиного й розумного виходу, а іменно, установлення царства небесного.

• Спiр про пановання над свiтом виринув у часi, коли чоловiк виступив з пiд праведного правлiння Божого й ступив на шорстку дорогу людського правительства пiд Сатаною, як невидимим паном. Тимто Єгова дав своє слово обiтницi, що колись, в далекiй будучностi, Вiн самий установить всесвiтнє царство. Та заява, що була першим пророцтвом, дане чоловiкови, є записана в 1 кн. Мойсея 3: 15. А що це була урочиста обiтниця про “насiння” царства, отже до такого висказаного наміру вiдносимося, як до угоди про царство.

1. Хто є абсолютним Володарем всесвіта? і як люди опрокляли Його, і який наслідок цього?

2. Який великий спiр виринув в горiдi Едем? і як він буде полагоджений?

3 З бігом часу, Бог розширив ту первісну обітницю, зробивши угоду про царство з своїми приятелями Авраамом, Ісааком та Яковом, відносно Насіння для благословення всіх родів землі. (1 Мойсея 17: 7, 8; 22: 16-18; 26: 3-5; 28: 13-15) Пізніше через Якова було відкрито, що те “насіння” обітниці мало прийти через покоління його сина Юду. (1 Мойсея 49: 10) Ще пізніше Бог установив Теократію (що значить, “Богволодіє”) над потомками Якова, що ставсь народом Ізраїля. Одначе, це не було те царство обіцяне в Едені. Воно не рощавило голову Вужа, ані воно не благословило всіх родів землі. Це був тільки прообраз або тип більшого царства, яке мало прийти пізніше.

4 В тім типічнім розпорядку столиця знаходилась в Єрусалимі, включаючи й гору Сион. Палата царя й ковчег Господень знаходились також там. А що тим правительством правив Бог, то сказано, що Його цар сидів “на престолі Єгови”, і з Сиону виходив закон й слово Господнє з Єрусалиму. (1 Паралипоминон 29: 23, Ам. Стан. Вер.; Ісаї 2: 3) Дальше, такого царя люди не вибирали голосами, бо Бог був дійсним Володарем, і Він вибирав й помазував свого власного царя, як свого представника. Тому що

3. (а) В часі розвою “насіня” обітниці, які події перейшли?
(б) Чи Теократичне правління над Ізраїлем було тим обіцяним царством?

4. (а) Чи правительство ізраїльське було прообразом на царство небесне? (б) Коли народ ізраїльський встав збурений, тоді яку обітницю дав Єгова?

Давид був чоловік по серцю Бога, з покоління Юдиного, Єгова зробив віковичну угоду про царство з ним і його потомками. (Діяння 13: 22; 2 Самуїла 7: 12-16) Коли ж те типічне Теократичне правительтво послужило своїй цілі й наблизилося до свого кінця, Єгова сказав: "Скину, скину, скину, й не буде його, покиль прийде той, що має до його право й кому віддам Його!" (Езекиїла 21: 27) Те скинення прийшло в 607 р. перед Хр. Той, що "має право до його", це Ісус Христос, який явився в 29 року по своїн рождистві.

° Два історики, іменно, Маттей й Лука, кожний зокрема слідкували лінію потомків Давида, і кожний з них прийшов до того самого заключення, що Ісус Христос був правильним наслідником. Він справді показавсь бути "Левом з покоління Юдиного". (Маттея 1: 2-16; Луки 3: 23-34; Одкриття 5: 5; Жидів 7: 14) Ангели співали з радости при народженню Того, що мав роцувити голову Вужеві. Опісля, в трицятім році Його віку, коли Він охрестився й був помазаний на Царя небесного Правительтва, дався чути голос з неба, кажучи: "Се Сми мій любий, що я вподобав Його." (Маттея 3: 17) Таке проголошення показало, що Христос був сплоджений з Божого святого духа бути духовим сином; отже звичайний чоловік не міг бути Царем небесного правительтва.—Діяння 13: 33; 1 Коринтян 15: 50.

6. Хто є правдиним наслідником престолу царства небесного, і коли його помазано на Царя?

ТАЙНА

° Одного разу той помазаний Цар сказав, що найменший в царстві небесному буде більший від Йоана Хрестителя. (Маттея 11: 11) Коли так, тоді які є вимоги вступу (до царства)? Хто й кільки осіб зможе увійти в те Царство? Одкриття Йоана обмежує те число до 144,000, що стануться частию того Царства й вийдуть на гору Сион. (Одкриття 14: 1, 3; 7: 4-8) Звідци можна бачити, що Бог ніколи не мав наміру ‘навернути цей старий світ і забрати добрих людей до неба.’ Це тільки мале число знайде вхід до царства, що є “мале стадо” в порівнянні з цілим населенням землі.—Маттея 7: 13, 14; Луки 12: 32.

° Все це може виглядати на тайну для тих, що не мають знання про навчання Біблії. Аджеж—це “тайна Христова”. (Колосян 1: 27, Гудспід) Це тільки “покликані й вибрані й вірні” царювати муь з Тим, що є “Пан над панами, Цар над царями”. (Одкриття 17: 14) Тіло й кров царства Божого наслідити не можуть” (1 Коринтян 15: 50); через те вони мусять статися духовими силами Божими. Так і Христос сказав до Никодима, ‘хіба що чоловік народиться звиш, від води-правди й духа, він не може бачити або увійти в царство Боже.’ (Йоана 3: 3-13, Діялоти; 1: 12, 13; Якова 1: 18) Отті духові сини Божі, прийнявши “духа всиновлення”, можуть сказати: “Сей

6. Кільке членів оєріч Царя буде товаришита з Ним у Царстві?
 7. (а) В який єдиний спосіб людські сотворіння можуть статися частию царства небесного й увійти в нього? (б) В яку угоду вони є взяті, і який славний привилой вони мати муь опісля?

самий дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі, коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові." (Римлян 8: 15-17) Такі наслідники Божі є взяті в угоду про царство, як це сказав Христос: "І я завітую вам, як завітував мені Отець мій царство, щоб їли й пили за столом у царстві моему, і сиділи на престолах, судячи дванацять родів Ізраїлевих." (Луки 22: 28-30) У своїм уряді, як священники й царі Божі, вони царювати муть тисяча літ з Ісусом Христом. (Одкриття 20: 4, 6; 5: 10) Про те "царське священство" говорить апостол Петро, як про "нарід святий", як про викуплені люди, що наслідили Царство, тому що вони приносили овочі його. (1 Петра 2: 9; Маттея 21: 43-45) Всі разом вони становлять царюючу або царську родину Бога Отця.

* Всі повисші точки указують, що те Царство не є земне, але небесне. Воно є невидимою або небесною частию "нового світа". (Ісаїї 65: 17; 2 Петра 3: 13) "Я не од світу сього [старого]", сказав Христос; і знова, "Царство мое не од світа сього." (Йоана 8: 23; 18: 36) Отже Цар Ісус Христос умер в тілі й воскрес, як не видимо духове сотворіння; тим то світ не буде бачити його більше. (1 Петра 3: 18; Йоана 14: 19) Він пішов приготувати небесне місце для своїх другів-членів, "тіла Христового", бо вони також будуть невидимими сотворіннями. Їх "горожанство в

---

8. Чи те царство є земне чи небесне?

небі".—Йоана 14: 2; Филипян 3: 20, Ам. Стан Вер.

* Показуючи даліше, що те Царство є небесне, Єгова каже: "Небо—престол мій а земля—підніжок ногам моїм." (Ісаїї 66: 1) Ісус Христос каже, що Він засів з Отцем на престолі Його. (Откриття 3: 21) Тож це цілком не дорічи думати, що правління того Царства над цілою вселенною буде перепроваджуватись із цього покійного підніжка, землі.

ЙОГО ПІДДАНІ

¹⁰ Якщо це має бути небесне Царство, то хто будуть піддані Його правлінню? В невидимій країні, ангельські сили, мільярди їх, будуть служити як вірні післанці Царя. А на землі вірні мужі з старинних часів, уставши із мертвих, будуть "князями по цілій землі". (Псалма 45: 16; Ісаїї 32: 1) Кількох із тих княжних представників є згадані в одинацятій голові в листі до Жидів. Також "велика громада", що переживе Армагедон, буде даліше "служити день і ніч". (Откриття 7: 9-17) У вірності вона буде "множитися й сповняти землю", і діти її будуть послушними підданими тим Висшим Властям. І нарешті ті "неправедні", що воскреснуть, якщо докажуть їх невинність, будуть радісно підчинятися Теократичному правлінню. (Діяння 24: 15) Знов ті, що покажуться бути бунтівниками або стануть

9. Який є безперочний доказ, що те Царство є небесне?

10. Які сотворіння мати муь нагоду жити під управом того Царства, як Його піддані?

невірні підчас звільнення Сатани при кінці тисяч-літнього царювання Христа, будуть знищені з Сатаною, Дияволом.—Одкриття 20: 7-15.

¹¹ Те царство небесне буде отцівським правлінням, бо його піддані отримують життя від Отця через Христа, царюючого Царя. Отже всі, включаючи й Сми, піддадуться послушно у вірності Богу Єгови. "Твоя, Єгово, величність, і сила, й перемога, й пишнота, . . . твоє, Єгово, царство, й ти висший над усе." (1 Паралипоминов 29: 11, Ам. Стан. Вер.) Не як людське демократичне правительство, вся судівнича власть, законодавча сила й виконавчі повеління перебувають тільки в Теократові. Каже пророк Ісаїя (33: 22, А. С. В.) "Бо Єгова—суддя нам, Єгова—законодавець нам, Єгова цар наш." А однак таке правління не буде жорстоке, диктаторське або гноблюче й автократичне. "Діла Єгови—звершені, всі дороги Його—справедливі."—5 Мойсея 32: 4, Ам. Стан. Вер.

ВІСНІВКА

¹² Якщо те Царство має бути небесне, то чому Йоан Хреститель і Ісус Христос проголосили його, як це подає Версія Короля Якова, "наближилось бо царство небесне"? (Маттея 3: 2; 4: 17) Це вони зробили тому, що помазаний Цар був особисто присутній між ними й проголошу-

11. Яке є правительство царства небесного? і як воно відрізняється в формі від демократії?

12. Чому 1900 літ тому зроблено проголошення, що "царство небесне наближилось"?

вав ту чудову вість про царство. Тож коли сліпі Фарисеї домагались знати, коли прийде царство, Цар відповів: “Царство Боже у вас усередині.” (Луки 17: 20, 21, Ам. Стан. Вер.) Так довго, як Христос знаходився між ними, ученики також проголошували присутність Царства, але нема записано, щоб вони це даліше робили по його вознесенню на небо. Таке проголошення не було відповідне, аж покіль Христос не повернув і був присутний вдруге.

¹³ Відносно цього, апостоли запитали які ознаки мали указувати на поворот Христа, на кінець світа, та на установлення Його царства. (Маттея 24: 3; Діяння 1: 6-8) Христос знав про довгий протяг часу очікування, що є предсказаний в Псалмі 110: 1-3, і Він також знав, що люди не будуть могли бачити те невидиме небесне царство, коли воно буде установлене. Отже Він сказав їм за якими видимими знаками глядіти, що в дійсности було далеко-сягле пророцтво, предсказуючи, що станеться за 1900 літ.

¹⁴ Світ-розбиваючі події, які наступали одні по других скорим ходом від 1914 р., зазначили той 1914 рік, як час, коли Ісус Христос зачав володіти серед ворогів своїх. В тому часі розлютились народи. (Одкриття 11: 17, 18) Народження небесного “хлопяти” або правительства, яке володіти ме всіма народами жезлом заліз-

13. Чому Христос мусів дати певні ознаки, щоб указати на установлення Царства?

14. Якщо 1914 рік зазначив, що царство небесне було установлене, то які світові події доказують це?

ним, виповіло війну в небі, наслідок був, що Сатана був скинутий, який опісля стягнув велике горе на осадників землі й моря, як це було предсказано.—Одкриття 12: 1-12.

¹⁵ Ще один певний знак дав Христос, що мав указувати на установлення Царства, оцей: "І проповідувати меться евангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам." (Маттея 24: 14) Та сама вість, яку проголошено 1900 літ тому, тепер стала відновлена й проголошується від 1914 р., із ще більшим об'ємом чим з початку. Від 1919 р. постійно проголошувалось прилюдно ту вість, як ніколи перед тим, що "царство небесне наближилось" і "Ся евангелія", це вість про Царство, яке установлене в 1914 р.

¹⁶ З установленням Теократичного Правительства у всій його силі й славі, тепер Божа воля виконується в небі. Тим то можна властиво сказати, що Царство вже тут! Якщо це так, то чи це на місці говорити "Господню молитву", включаючи слова, "нехай прийде царство Твоє"? Так, більше чим о що інше це властиво так молитися від 1914 р. тому що Сатана був скинутий з неба на землю, і тепер тільки воля Бога Єгови виконується в небесах. Отже християни будуть даліше молитися, щоб Божа 'воля була виконана на землі, як і в небі'; і вони будуть безнастанно молитися, щоб те царство прийшло у всій

15. Які інші ознаки доказують, що Царство вже прийшло?

16. Коли Царство є вже установлене, то чи не намісці для християнів даліше молитися "Господньою молитвою"?

Його досаді й знищило останки сили Сатани в Армагедоні.

НЕ БУНТІВНИЧІ

¹⁷ Чи це не становить бунту повтаряти “Господню молитву” й проголошувати, що те царство уже прийшло? У відповідь ми питаємо: Чи Христа не обвинувачували за подібне проголошення? Як тоді, так і тепер, тільки релігійне духовенство каже, що вість Царства—це буча. (Йоана 18: 28-32; Луки 23: 1, 2) Жадний справедливий суддя не визнає це за бучу, хоч би виконання волі Божої й значило знищення й усунення теперішніх людських урядів силою взнеслого та величного царства небесного. Нема бо уповажненої влади тільки та, що від Теократа. (Римлян 13: 1, 2) Те царство походить від Бога.

¹⁸ Сама ціль Царства є здушити всякий бунт і привернути праведність по цілій вселенній; і тому Сатана й його лукава організація будуть знищені невідпорною силою Теократичного Правительства. (1 Коринтян 15: 25) Тоді під справедливим правлінням Царства первісна ціль Єгови буде виконана, а іменно, залюднення землі сотворіннями, які будуть служити, славити й шанувати їх люблячого Творця. Все це оправдає ім'я, слово, всевишність і намір Єгови; а що те все доконає царство небесне, отже виходить, що те Царство важніше ніж усі інші річі. На ту важ-

17. Чи проголошення вістки про Царство становить бучу?

18. (а) Яку ціль і намір те царство небесне доконає? (б) Як важність про Царство є показана в Біблії?

ність також указує факт, що це найбільша наука, ба навіть цілий зміст Біблії—це тема про Царство. Пророцтва натхнені Богом, й також приповіді й навчання Христові—всі містять головну тему—"Царство Боже".—Діяння 3: 20-24.

¹⁹ Навіть Творець так полюбив Новий Світ, що Він дав свого єдинородного Сина бути його Царем. (Йоана 3: 16) Так і сотворіння, що жити муть під Його правлінням, мусять перенятися тим Царством, як найважлишою річю їх життя. Син Божий вичерпав себе й помірно став предметом бісовських нападів Сатани, щоб бути відповідним Оправдателем Бога. (Филипян 2: 5-8, Діял. 7: 55; до Жидів 5: 8, 9) Він продав усе, що Він посідав, щоб купити те Царство. (Маттея 13: 44-46) Апостоли, йдучи за прикладом Христа, шукали "перше царства". (Маттея 6: 33) "Цю одну річ я роблю: біжу наперед до високого поклику Царства, не зважаючи на кошті",—так висказавсь про це один із них. (Филипян 3: 13, 14) Люди доброї волі, що надіються жити на землі в Новому Світі, не діляться своїм почуттям і підданством із цим старим світом, сатанським світом, але в їх життю найважливіша річ—царство.

²⁰ Той непоборимий намір Бога Єгови, щоб установити праведне царство в цих останніх ча-

19. Окрім Творця, як сотворіння некажуть їх любов і емпатія до царства небесного?

20. Яке застереження дано нам через пророків, що те царство установлено топер, буде тривати вічно?

сах, сповнився в 1914 р. В надходячій битві Армагедон, воно вдарить повною силою проти цілої організації Сатани, Диявола, й знищить усі часті її, високі й низькі, видимі й невидимі, як це предсказав пророк Даниїл: "А по часах тих царств здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й се царство не перейде до другого народу; воно повалить і поторощить усі царства, а само стояти ме по віки вічні." (Даниїла 2: 44) Та воно не тільки буде стояти вічно, але тому "царству й миру не буде грядиць". (Ісаї 9: 7; Даниїла 7: 14; Жидів 1: 8; Одкриття 11: 15) Це є поза силою уяви слабенького чоловіка поняти ті благословенства, якими те царство наділить усіх тих, що мати муть привилей жити під його праведним правлінням.

"І ось прийшов вершок століть, і те велике питання про царювання над світом має бути поладжене раз на завжди через те Царство. Тож, пробудись, усякий, що бажаєш жити під тим справедливим правительством! (Римлян 13: 11) Не вповай на князів цього старого світа, які установили гидоту у формі світової міжнародної організації в зухвальстві проти правління Божого царства. Слухайте Царя Ісуса Христа й втікайте до гір Царства, покиль іще час! (Матфея 24: 15-20) Час короткий; **"ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ НАБЛИЖИЛОСЯ."**

21. Чому прийшов найкращий час, щоб люди пробудились?

ГОЛОВА XI

УЖИВАННЯ ОБРАЗІВ В ПОЧИТАННЮ

ЗГІДНО з заявою самого Творця, то чоловік був сотворений на образ Бога. Та це не значить, що чоловік посідав той самий вигляд і суть, як його Творець; але як Бог мав всесвітнє царство над усіма сотвореними ділами, так і чоловікові дано привилей мати державу над землею й над усіма її формами життя: птицями, рибою та звірями. Згідно оцих сотворінь він був відповідальний і мав уживати ті самі чесноти, що й його Творець: мудрість, у кермуванні поручених йому завдань; справедливість, в його поведінці щодо інших сотворінь його Бога; любов, в його несамолюбній управі землі й її сотворінь; і силу, у властивім виконанню його влади й в правельнім почитанню Володаря Вселенної в якого образ він був сотворений.—1 Мойсея 1: 26-28.

* Та не довго тривало те царство чоловіка. Заперечивши всесвітнє царювання свого Бога, чоловік установив образи, що ніби представляли його Творця. Замість задержати царювання над тими низшими формами життя, чоловік поставив їх як предмет почитання. Він витісував з дерева й виливав з каменя й заліза боввани-подо-

1. В який спосіб чоловік був сотворений на образ Бога?

2. Як чоловік стратив своє царювання над землею й звірями?

бини, і покланявся перед ними і молився до них. (Римлян 1: 23, 25) Чоловік стратив своє царство.

Однак деякі осадники землі вибрали почитання Всемогучого Бога. (1 Мойсея 35: 2) Щоб схоронити Ізраїльтян від цього релігійного почитання образів, що заперечували Його верховну владу, Він дав їм свій закон і цим заборонив таке ідолопоклонне почитання: "Не мати меш інших богів перед лицем моїм. Не виробляти меш собі ніякого образу, ані ніякої витисаної подобини із того, що на небесах у горі, ані того, що на землі внизу, і того що в водах і під землею, щоб не припадав ниць і не служив їм." (2 Мойсея 20: 3-5, Поп. Вер.) Цей закон був даний їм із хмари й густої темряви й серед блискавиць, і ніякої форми вони не бачили, а це тому, щоб не допустити чоловіка виробляти якийнебудь образ з Всемогучого Бога. Ось так Його закон став перегородою, охороною для людей, що були завжди оточені ідолопоклонними народами.—5 Мойсея 4: 15-23.

ПОЧИТАННЯ ОБРАЗІВ

У всіх случаях ті, що знаходилися поза тим законом, кажуть, що це не самому образу віддається поклон, але тому, що той образ представляє. Це можна розділити на два поняття: (1) як теоричний погляд, і (2) як дійсний чин.

3. Якого сторожа дає поклонникам Бога, серед яких обставини його дано, і ради якої причини?

4. Яка є теорія й практика народів, що не признають відповідальності до закону, який забороняє почитати образи?

Між більше "образованою" клясою, то подобини з богів розуміють, як тільки представництва, як поміч для побожності; знов між менше свідомою клясою, то образ, це дійсність, якому вони приносять кадило, поживу й напиток, і поклоняються й моляться й цілують і почитають його. В Індії, "Ду Бой, один з раних римокатолицьких місіонарів в Індії, звідомив, що звичайні люди без найменшого сумніву почитають самий образ, але більше образована кляса гидотує таким почитанням." В Китаю, "тільки висше образовані уважають святу гору святою, тому що в ній живуть духи, що промовляють з неї. Для менше розвиненого ума сама гора є свята." (Почині і Еволюція Релігії, написав Е. Вашбури Гонкінс, др. Філософ, і доктор прав, сторони 19 і 21) Ось так розуміли й народи, що не признавали ніякої відповідальности перед законом Бога Єгови. (2 Царів 17: 35) Який же напрям взяв Божий вибраний народ, той народ, що йому безпосередно був доручений закон?

"Безнастанно народоні Ізраїля треба було пригадувати, що "Єгова справдішній Бог, живий Бог, і віковичний Цар: Од гніву його тремтить земля, і погрози його не здоляють видержати народи." Він то пригадував їм правду, що "боги, які не сотворили неба й землі, позникають із землі й хпід неба . . . Безумним

5. Про який фонт Ізраїльський народ безнастанно чув напам'ять? і який був напрям того народу і його поводіння відносно беззаконня, і який був наслідок?

виявляє себе кожен мистець у своїму знанні, й кожен плавильник соромить себе бовваном своїм, бо вилите ним—це лож, і немає в йому духа. Це пуста мана, робота облуду; в день караючих навідин вони почезнуть.” (Еремія 10: 10: 15, Ам. Стан. Вер.) Однак помимо цих ясних слів перед Ізраїльтянами, народний обряд гойдався наче величезний маятник годинника, сюди й туди, між властивим відкиненням всякої форми почитання образів а прямим порушенням Божого закону через явне почитання образів з людей, звірів, камінів, і богів поганських сумежних народів. (Езекиїла 16: 17; 2 Царів 18: 4; Суддів 2: 11-17; Діяння 7: 43; Амоса 5: 26) Чи Єгова одобрих або відкинув володарів того народу залежало прямо який крок вони взяли відносно бовванів і ідолопоклонства. Від часу до часу вірні володарі й судді, такі як Гідеон, Давид, Езекия й Йосія, очищували зо всякої нашішки всевишність Єгови, й завертали той народ назад до ласки Бога Єгови. (Суддів 6: 25-27; 2 Самуїла 5: 20, 21; 2 Паралипомином 34: 1-7, 33) Але той народ занадто часто відпадав від властивого почитання Верховного Володаря Вселенної, аж нарешті, і то за ту саму причину, що вони почитали й заперечували найвсшність Єгови, той народ був відкинутий і знищений.—Еремії 22: 8, 9; 5 Мойсея 4: 23-28.

• Одначе Бог не лишився без свідків про свою суверенність. Із проголошенням царства небесного через Ісуса Христа, настав час вибору ще інших людей для Його імя, християнів. (Діяння 15: 14) Тому що перші ученики походили з Жидів, зпершу їх уважали як наросток або секту Юдаїзму, через те, що вони сильно трималися Божого закону протї образів. Оце гидотування ідолськими обичаями відлучило християн в тім столітті й краю, який мав безчисленне множество богів і ідолів, представлені в бовванах з камінів та дерев. Каже Енциклопедія МакКлінтона і Стронга, Том 4, сторона 503: "Первєспні християни не знали образів в їх молєннях: і цей факт ставсь навіть підставою закиду з боку поганів, що християни були безвірними." Їх становище в цім згляді погоджувалось вповні з повноважною порадою апостола Павла, "тим, любі мої, втікайте від ідолського служення." (1 Коринтян 10: 14) Вони були свідцями справдешного й живого Бога Єгови, і вони знали про марноту бовванів: "Знаємо, що ідоли ніщо в світі, і що нема іншого Бога, тільки один. Бо хоч і є так звані боги, чи то на небі, чи то на землі (як многі боги і многі пани); то наш один Бог Отець, . . . і один Господь Ісус Христос." (1 Коринтян 8: 4-6; Ісаї 41: 21-29; 43: 10-12; Діяння 17: 29) Як Його благовістники царства, слуги Єгови були напо-

---

6. Як нові люди вибрані для Божого імя? І як вони відносилися до почитання образів?

минані, щоб вони трималися далеко від ідолопоклонства.—1 Йоана 5: 19-21; 1 Коринтян 10: 7.

НОВОЧАСНЕ ІДОЛОПОКЛОНСТВО

Сьогодні релігійні організації не взяли такого самого становища, як це зробили колись ранні християни. Урядове католицьке становище в цім згляді є зазначене, як слідує: "Християнська релігія дозволила уживати фігури й образи, щоб ними представити Утіленого Сина Божого, святих, і ангелів; і такі подобони є властивою помічю до побожності, бо ж честь віддана їм є тільки відносно, будучи скермована через них до істот яких вони представляють." (Католицька Енциклопедія, Том XII, сторона 742) Зріст і уживання образів вона вияснює в цей спосіб: "Так скоро, як церква вийшла з катакомбів (т. є, з підземних печер), вона стала багатша, вже не боялась переслідування . . . зачала виробляти статуї . . . Ця засада сталась звичайною річю. Перві християни були призначені бачити статуї імператорів, поганських богів і героїв, і інші поганські малюнки. Тож згодом вони зачали малювати річи своєї релігії, і так скоро, як це було в їх силі набути їх, вони виробляли фігури з їх Господа й їх героїв-смільців, без найменшого страху або підозріння щодо ідолопоклонства." (Католицька Енциклопедія, Том 7, сторона 666) "В четвертім сто-

7. Яке є урядове католицьке становище щодо образів? і де було започатковане почитання образів?

літтю християни з римських горожан на Сході приносили подарунки, пахоші, а навіть молитви (!) статуям імператора. Тож природна річ, що люди, які поклонялися, цілували, кадили царським орлам і постатям Кесара (без ніякого підозріння про ідопоклонство), і які з великою старанністю почитали порожній престіл, як його символ, повинні віддати ті самі почести хрестові, образам Христа, і вітареві." (Католицька Енциклопедія, Том 7, сторона 667) Із цим виразним поганським тлом для почитання образів, зараз можна зрозуміти чому кардинал Нюман у своїй книжці "Розвідка про Розвій Християнської Науки", сторона 373, признав, що між многими річами, "... образи в пізніших часах ... всі походять від поганства й були освячені через прийаття їх у [римо католицьку] церкву."

Лише це зусилля доказувати тут, що така честь дана образам, це тільки "відносительна", бо ж в дійсности між менше образованими католиками почитання образів є справдішне; і це признає навіть Католицька Енциклопедія, Том 7, сторона 668, де сказано: "В той самий час муситься признати, що [в часі восьмого століття] ця справа пішла дуже далеко в напрямі почитання образів. Але й тоді це трудна справа уявити, щоб хтонебудь, хіба крайню тупий селянин, міг подумати, що образ може вислухати молитви, або зробити щенебудь для нас. Все ж

8. Але дійсно почитання образів є признамо між майже-образованими католицькими людьми?

таки спосіб в який деякі люди поводяться з їх святими [образами] доказує більше чим тільки відносительну почесь, що католиків навчають відносно них. . . [образи] окрашували вінками, палили їм кадило, й цілували їх. Перед ними світять лямпи, і співають пісні в їх честь. Їх прикладають до хорих людей, ставлять їх вдорозі пожежи або заливу, щоб здержати це нещастя наче магікою." Таке діялось у восьмим століттю; і по дванацяти століть необмежної нагоди про-світити людей Італії, то народний часопис зві-домив в 1944 р., що коли вулькан вибух з гори Везувії, то прості люди складали свої образи на стежці пливучої лави, щоб здержати неща-стя. Аж до сьогодні несвідомі католицькі люди в Мексіко, в Центральній Америці й Південній Америці поступають точно так, як католицькі люди поступали в восьмим столітті, ба навіть щоденно ставлять перед ними офіри з поживи та напитку.—Псалма 115: 8; Аввакума 2: 18, 19.

• Але чи молитви заслані через ангелів і свя-тих у "відносительнім" почитанню є уповажне-ні? Ні! Молитву треба звернути до Бога, який сказав: "Я Єгова—це ім'я мое, і не поступаюся славою моею кому іншому, величчю моею—бо-ванам." (Ісаїя 42: 8, Ам. Стан. Вер.) Замість мо-литися до образів Ісуса, святих або ангелів, то молитву треба звернути до "Нашого Отця, що на небі" і через живого Ісуса Христа, а не через

9. Чи "відносительно" почитання Бога при помощи образів є уповажнено в Писаннях? і як в молитві треба говорити до Бога?

мертві предмети з дерева або каменя. (Маттея 6: 6-15; Йоана 15: 16; 14: 13) Така "відносительна" честь для Бога через ангела була опрокинута оцими словами: "Ні, глянь . . . Богу кланяйся." (Одкриття 19: 10; 22: 8, 9; Колосян 2: 18) В Кесарії й в Листрії апостоли Петро й Павло докорили були інших за поклонення їм, як "відносительне" почитання Бога. (Діяння 10: 24-26; 14: 11-18) Всяке таке "відносительне" почитання при помочи образів, як видима поміч для поклонника, прямо противиться християнській засаді, що є зазначена в 2 Коринтян 5: 7; "бо ходимо вірою, а не видінням."

ПОЧИТАННЯ ІНСТИТУЦІЙ

¹⁰ Почитання образів-іконів,—це ніщо інше тільки демонізм; і виконування такого обряду провадить у сіль тих, що йдуть таким напрямом. Написано є: "Почали служити божищам їх, котрі для них сіткою стались. Синів своїх і дочок своїх в жертву бісам приносили." (Псалма 106: 36, 37; 5 Мойсея 7: 16; 32: 17) Ті біси (демони) також поставили перед людьми ще інші подоби опріч тих з камінів і дерев, щоб їх почитав і величав чоловік. От політичні організації привлащують собі божественне право й власть, і тому вони доказують, що послушенство до тих полатаних земних політичних організацій —це "відносительне" послушенство й почитан-

10. Де знаходиться джерело почитання образів? і які інші подоби установлено опріч з дерева й каменя?

ня Бога. І всі релігійні організації твердять, що почитання Бога мусить виконувати через одну або другу з тих многих релігійних організацій, з їх великими й малими клерикальними системами, як "представниками" Бога. Це також образи, діло рук людських, і є призначені на знищення зо всіма іншими формами почитання образів-іконів.—Михея 5: 13; 2 Мойсея 22: 20; Софонії 2: 11.

¹¹ Всякого часу люди, які вибирали почитання живого Бога замість образів, ставались предметом нападу через лукавих демонів і людей. Ще від часу трьох вірних єврейських синів, які під загрозою смерті відмовилися поклонитися або почитати золоту подобину державну (Даниїла 3) і опісля ранні христіяни, що воліли померти на огні або бути роздерті дикими звірями на арені в Римі радше чим признати якубудь подобину за бога, і аж до нашого часу, свідки Єгови також відмовилися салютувати людям, прапорам або почитати тоталітарну державу. В цім нашім двацятім столітті це принесло їм увязнення на багато літ у плінних таборах й вязницях, і подібні терпіння які переносили вірні поклонники Єгови в минувших віках. Але вони, як і тамті, піддержують верховну власть Єгови, і мають запевнене визволення через Нього.

---

11. Який напрям завжди мали поклонники Єгови до образів? і з яким наслідком?

12 В порівнянні із цим, люди, які не бачуть нічого супротивного в почитанню образів-іконів, не мати муть ніякої труднощі поклонитися й почитати найбільший бовван зо всіх. Ісус Христос перестеріг про це, кажучи, що рівнобіжно з проголошенням установаження Його царства, повстане "гідота спустіння", що буде привлашувати собі право й владсть володіти землею. (Маттея 24: 14, 15; Одкриття 17: 11) Взнявши свій початок в 1919 році, в Лігі Народів, та гідота підноситься в останнім виді, як міжнародна організація для мира й безпеки й стоїть, як великий бовван, як підробка замість установаженого царства Божого. Прямо у вічі проголошення Царства, релігія бунтівничо відкидає Боже царство й виквалює слабонькі змагання чоловіка занянувати над землею. Оце становить явний бунт проти Бога, і, у вічу знання, воно стається тугею упертістю й ідолопоклонством, що провадить до смерті. (1 Самуїла 15: 23; 2 Мойсея 22: 18) В часі знищення того огидного боввана, його поклонники будуть докорені оцими словами: "Де ж боги їх, скеля, що на неї вповали . . . Нехай встануть і допоможуть вам, нехай будуть вам охорочною." (5 Мойсея 32: 37, 38) Всі, що будуть піддержувати й почитати того боввана, наражаються на гірке розчаровання й смерть.

12. Який великий бовван підноситься тепер, хто буде почитати його, і який гасідек це принесе для поклонників того боввана?

¹² Це всесвітня верховна власть Єгови тепер знаходиться в суперечці, але Він заявив, що люди будуть знати, що Він—Всемогучий Бог, хоч це буде доконано через знищення всіх, що відмовляться признати ту правду. (Псалма 83) Будь той бовван дерево або камінь, або організація людська, або яке інше подобіє; і чи те почитання або хвалення буде пряме або "відносительне", всі такі почитання бовванів протидіаються Божому законі й заслугоють на знищення від Нього в Армагедоні. Коли всі ті, що заперечують верховну власть живого Бога й всякі підроблені насмішки в Божого царства будуть зметені геть, і коли всесвітнє правління Єгови буде установлене раз на завжди через Нього царюючого Царя й Нього царство, тоді чоловік вже не буде більше почитати й устанавляти образів з людей, звірят або організацій. Тоді прийде час, коли послухний чоловік знов, на образ Божий, уживати ме своєї власти над цією кулею земною, звернувши свої власні хвалення й хвалення всіх інших до Бога.—Псалма 150: 6, Ам. Стан. Вер.

12. Як Єгова установить свою верховну власть? і як чоловік буде оне уживати Богом-дале царство над землею?

ГОЛОВА XII

ДОРОГА ДО БОГА ЧЕРЕЗ МОЛИТВУ

ЗДАЄТЬСЯ, що загальний настрій цього звихненого, нещасного світа є, брати всі добрі річі як належитість, плисти без найменшого опору, а потім, коли виринуть нещасні обставини, шукати рятунку в молитві. Коли ж такі молитви бувають не зараз вислухані, тоді повстає відчуття, що Господь занепав у своїм ділі. Але цей факт, що молитви о здоров'я, мир і добробут бувають невислухані, хоч і висказані в щирості до Бога, в якого вірують як Всемогучого, заставляє думаючих людей стати й поважно призадуматись над цією важною справою. Шукаючи правдивої дороги, вони запитують: Як ми повинні молитися? До кого ми повинні звертати наші молитви? Чи є які особливі вимоги для упавших людей, щоб дістатись до Всемогучого? Тай чому молитися зовсім. Відповіді на такі питання, і на многі інші рівнож важні, знаходяться в Біблії, в книзі знання, для тих, що хочуть аби їх молитви були вислухані. Тому що все життя залежить від Творця, то необхідним є для тих, що бажають жити, навчитися, як мож-

1. Як здається, який є загальний настрій до молитви? і які важні питання приходять на ум відносно цієї справи?

на приступити до Нього в молитві, як треба уживати молитву, і що вона може доконати.

² Для роду людського молитва не є нова річ. Вже в самім початку стало ясным для праведно думуючих людей, що многі завдання, які вирінали в їх житті, не могли бути розв'язані їх власними силами. Тим то Еремія писав: "Знаю, Господи, що людська дорога не в Його волі, й не здолеє сам про себе чоловік давати напрям ступням своїм." (Еремії 10: 23) Праведний чоловік Авель можливо перший зауважав це. Він то приніс принятну жертву певно разом зі словами благання й хвали. По Авелю наступили многі інші, що шукали Бога при помочи молитви. Між такими був горем-прибитий Давид. Будучи окружений ворогами, які переслідували його, він молився: "Господи, вислухай молитву мою, нахили ухо до благання мого! Вислухай мене по вірності твоїй, по справедливості твоїй!" (Псалма 143: 1) І, коли Бог визволив його, Давид виповів слова, що стались потіхою для нас сьогодні, кажучи: "Господь близько до всіх, хто кличе його . . . в правді." (Псалма 145: 18) Пророк Йона, в темряві черева великого кита, напевно зрозумів це, що він не мав сили утікти із того положення, яке він уважав за безнадійне. Каючися, "молився Йона Господеві з черева кита. І повелів Господь киту викинути Йону на сушу." (Йони 2: 1, 10) Тай сьогодні люди мусять зрозуміти їх залежність від Господа.

3. Де виявся почин молитви? І які приклади маємо в доказ цього?

В часі молитви не потрібно прибирати якоїсь особлившої постави або міни. Певна річ, що це годиться приклякнути на коліна, шукаючи в молитві Господа, як це Даниїл безнастанно робив нім його кинуто до левіної ями, бо таке положення указує на властиву покору. Павло сказав, "того ж то приклоняю коліна мої перед Отцем" (Ефесян 3: 14); але коли він далі сказав, "всякою молитвою і благанням молячись всякого часу" (Ефесян 6: 18), то під цим він ледви чи розумів потребу всякого часу клячіти. Самий Ісус сказав до своїх учеників, "і як стоїте молячись, прощайте . . ." (Марка 11: 25); знов в іншій випадку Божі слуги. "здіймаючи в гору руки свої, і кланялись падали ниць до землі перед Господом." (Неемії 8: 6) Та це не в поставі річ. Людина може молитися навіть в ліжку в ночі, при їді, або коли вона виконує своє щоденне завдання.

Одначе, тут треба підкреслити, що це Єгова, а не якийсь чужий поганський бог, що може вислухати молитви своїх слуг. Дуже визначний приклад цього доказу знаходиться в 18 голові 1 книги Царів, де пророки поганського бога Баала благали їх бога безнастанно, хоч надармо, щоб огонь зійшов з неба. І хоч вони молилися від рані до вечора, Баал не міг відповісти на їх молитву. Потім пророк Ілія помолився до справдешного Бога, Єгови, який "може зробити

3. Яка є властива постава в часі молитви до Господа?

4. Які случаи показують хто може відповісти на молитву?

геть більш над усе, чого просимо." (Ефесян 3: 20), і Єгова вислухав і післав огонь, який цілковито спалив жертву, хоч вона була навмисно змочена водою, як охорона проти якоїсь підступної штуки.

⁵ Один Єгова може вислухати молитви людей, силою бо своєю Він може проникнути й розуміти думки наших сердець. Будучи в неволі, пророк Неемія сумував про розбитий стан мурів ерусалимських. Того думки перервав цар, якому він служив як чашонос, і який домагавсь знати причину сумуючого лиця Неемії. Та нім він відокрив своє бажання відбудувати ті мурі, "Неемія молився до Бога небесного" (Неемії 2: 4), і хоч тієї молитви не чув цар, зате її чув і вислухав Бог. Це бо до Нього всі люди мусять прийти, якщо вони не бажають бути між тими, що "просять і не отримують, тому що погано просять." (Якова 4: 3) Добре про це сказав Давид: "Ти слухаєш молитву нашу; до тебе прийде всяке тіло."—Псальма 65: 2.

⁶ Але що всяке тіло є упавше й грішне, то як тоді хтось може приступити до досконалого та праведного Бога? Біблія ясно говорить (Римлян 3: 10), що "нема праведного нікого"; а в Приповістях 15: 29 сказано: "Далекий Господь од безбожних, молитву ж праведних він слухає." Коли ж це тільки молитви праведних Він

5. Хто може вислухати молитву й як бистре є його розуміння думок?

6. Як це сталося, що упавші й грішні люди можуть звернути їх молитви до зверхнього й справедливого Бога?

вислуховує, і нема нікого праведного, то чіі молитви бувають вислухані? Ті люди, що їх молитви до Єгови були вислухані й відповіджені, являються в усіх Еврейських Писаннях і також в Грецьких Писаннях, всі вони мали щось спільного, що уможливило їх розмову з Богом. Без виїмку, вони всі мали непохитну віру в існування Єгови, і в Його силу й готовість допомогти тим, що шукали доріг Його. Вони вірували, що Він годен сповнити свої обітницї, без рїжницї, як неможливі вони можуть здаватись з людської точки погляду; і за таке вірування Бог почислив їх за праведних. І так, коли віра Авраамова скріпила його надію, що Бог дасть йому сина в його старім віку, Бог "полічив йому те за праведність." (1 Мойсея 15: 6) Віра є основана на знанню Божого Слова.

В призначенім часі Бог післав свого єдиного Сина, Ісуса Христа, що дав своє життя, щоб воно послужило як викуп за людство від гріха. Отже ті, що прийняли цей розпорядок любови, отримали новий спосіб приступу до Бога в молитві, що є єдиною дорогою тепер отвореною для чоловіка. На це указав Ісус, коли сказав: "Ніхто не приходить до Отця, як тільки мною." (Іоана 14: 6) Противні релігійні аргументи мимоволі перегороджують всякий вступ молитвам перед Єгову "задними дверима", як от засилання молитов через

7. Якї інші розпорядки зроблене, що люди можуть приступити до Бога, і яку суету це звання відкриває?

римського папу, або через безчисленні "святі", а навіть через Марію, матір Ісуса. Ані одно писання не указує, що молитви треба засилати через когонебудь із них. Ісус сказав: "Коли чого просити мете в імя мое, я зроблю."—Йоана 14: 14.

ЧОМУ НЕВИСЛУХАНІ

Тож і не дивно, що так багато людських молитов не приносять ніяких наслідків, коли вони відмовляються ужити єдине средство для наближення (до Бога) о яке постарався Єгова. Є ще й інші причини ради яких Бог відкидає їх молитви. Хоч Він завжди готовий вислухати молитви тих, що шукають чинити Його волю, однак Він не любиться в молитвах лукавих, або тих, що відвертають свої лица від сповнення Його праведних законів. "Хто ухо відхилиє, щоб не слухать закону, того й молитва—хіба лиш гидота." (Приповісти 28: 9) В цю клясу мусять входити ті духовники, що нехтують Божим законом, "не вбивати меш", і що виповідають довгі молитви, щоб держава, в якій вони случайно живуть, була як найуспішніша в убиванню життя. Чи Єгова ласкаво глядить на такі спорючі собі сторони? "Як ви умножете молитви ваші, то я їх не чую, ваші бо руки повні крови."—Ісаї 1: 15.

° Ісусові ученики розуміли важність молитви

8. Чому так багато молитов не принесли бажаних наслідків?
 9. (а) Що Ісус дав своїм ученикам, як відповідь на їх просьбу, щоб навчити їх молитися? (б) Які важні точки Він навіз з початку, етже ще можна сказати про многі молитви є мир?

Й просили Його навчити їх, як молитися. Ісус дав вказівки, що стались необхідні для християнів сьогодні. (Луки 11: 1-4) Коли ми розважаємо над тими вказівками, ми повинні бажати приноровити себе до них, хоч би мусіли змінити наш теперішній спосіб молитви. Деякі вказівки знаходяться в 6 голові євангелії Маттея. Ісус сказав: "І коли молишся, не будь таким, як лицеміри; бо вони люблять молитись, стоячи в школах та по розхідних улицах, щоб їх бачили люди. Істино глаголю вам: мають вони нагороду собі. Ти ж, коли молишся, увійди в хатину твою та, зачинивши двері, помолись Отцю твоему потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно." Коли тут Ісус навчав своїх послідовників молитися потайно, то цим Він сильно опрокинув марноту прилюдних молитов для цілі, щоб бачили люди й прийняли від них пошани й похвали. Тим що більшість молитов за перемогу, мир і добробут виповідають високовзнеслою мовою по радію й в часописах, то очевидно, що їх ціль є звернути увагу на тих, що виповідають такі молитви. Вони отримують нагороду, якої вони шукають, т. е, похвали від людей. Бог не слухає їх ані він не ділає в їх користь.

¹⁰ Не було б це намісці припускати, на підставі Ісусових слів, що всякі молитви виповіджені поза хатиною, є лицемірні. Самий Ісус молився

10. Чого неможливо є заключити з напам'янання, щоб "увійти в хатину твою"? і чому?

інакше в багатьох випадках, отже Той, що дає звершений взіреть, не робив би цього, коли б це була невласлива річ. Він молився в присутності інших, та не на те, щоб звернути увагу на себе, але щоб дати свідоцтво про славу Божого імя й царства. Отже коли Ісус віддав прилюдно подяку Богу нім Він покормив п'ять тисяч людей (Маттея 14: 19), коли Він молився в присутності своїх учеників у багатьох випадках, і коли Він молився прилюдно про просвіщення інших (Діяння 1: 14), то ні Він ані Його ученики не пояснювали слів Ісуса, "увійди в хатину твою", що молитися треба так, щоб ніхто інший не чув і не бачив. Щодо молитви, яку інші чули, Ісус сказав до Бога: "Я ж знав, що всякого часу мене чуєш, тільки задля народу, що навколо стоїть, сказав, щоб увірували, що Ти мене післав." — Йоана 11: 42.

"Як же молитесь," Ісус далі навчав своїх учеників, "не говоріть багато, як погани; бо вони думають, що за довгі молитви будуть вислухані. Не приподоблюйтесь ж до них; бо Отець ваш знає, чого вам треба, перш ніж просите в Него." Погани, як от Лами й Буддисти, уживали молебного колеса, або порожньої бочки в яку вони склали свої молитви, і скільки раз те колесо обернулося з такою молитвою стільки раз вона мала бути діяльною. Сьогодні, мільйони людей наслідують такий са-

11. (а) Як погани "довго моляться" і ті сьогодні, що "є приподоблені до них"? (б) Що будуть робити щирі одиниці, що зрозуміють це?

мий спосіб при помочи рожанців та часто-повторених молитов з молитвенників. Ті ж, що щиро бажають молитися в гармонії з Божою волею, і, бачучи, що до такого звичаю якраз Ісус відносився, такі радо слухати муть Його напominання: “Не говоріть багато [не повтарайте часто], як погани . . . не приподоблюються ж до них.” Вони будуть уважати далше на Його вказівки.

ВЗІРЦЕВА МОЛИТВА

¹² Його дальші слова указують на взірцеву молитву; та не таку, що її треба швидко без на думання переказати, не зважаючи на її значінна або зміст, але як таку, що указує до кого молитва повинна бути звернена, і про що християнин може властиво молитися. Він сказав їм молитися в цей спосіб: “Отче наш, що на небі! Нехай святиться імя твое. Нехай прийде царство твое. Нехай буде воля твоя, як на небі, так і на землі. Хліб наш щоденний дай нам сьогодні. І прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим. І не введи нас у спокусу, а ізбави нас од лукавого.”—Маттея 6: 9-13.

¹³ Оця взірцева молитва не є самолюбна з усіх точок погляду. Іменуючи Бога, як “Отче наш” —цим признаємо, що є ще інші діти Всевишнього, і так думки засилаючого молитву бувають

12. Яка була ціль взірцевої молитви, яку дав Ісус? і вкоротці, що вона містила?

13. Як ця молитва нахилила до несамолубства? і хто властиво може кликати (Бога) “Отче наш”?

забрані геть від його особистих бажань. Далше, це указує, що хто так молиться, той прийняв викуп через Ісуса Христа і стався духовним сином Бога. Останок з таких синів Божих іще знаходиться на землі. Від 1918 р., до них прилучується все-збільшаюча громада людей доброї волі. Вони також властиво можуть кликати Єгови, "Отче наш", тому що в тисячлітнім царюванню Христа, вони стануться земними дітьми Життя-дателя Ісуса Христа, отже технічно вони знайдуться в позиції як "внуки" Бога. У Писаннях часто говориться про діда, як про отця.

¹⁴ Тим що оправдання імя Єгови й Його верховної влади є найбільша наука Біблії, через те Його імя й Царство знаходить перше місце в тій взірцевій молитві. Хоч те Царство уже є встановлене в небесах, то воно іще має виступити й цілковито знищити цілий світ лукавства Сатани. Аж до того часу слуги Божі будуть безнастанно молитися, щоб воно прийшло. Хоч такі річі, як покара і охорона є потрібні для життя, то однак просьба о ті річі бере другорядне місце. Їм дано дозвіл просити про щоденну пайку тих життєвих конечностей, тай примати її з подякою Єгові, який знає всяку нашу потребу ним ми про неї просимо.

¹⁵ "Нехай буде воля Твоя," сказав Ісус. Світові провідники самолюбно моляться, щоб Господь

14. Як та молитва показує порядок відносно важних річей?

15. В чім різниться молитва провідників цього світа від молитви послідовників Христа?

поміг їм виконати їх особисті пляни запанувати над світом, і в цім духовенство помагає їм молитися о перемогу. В ніякому часі Ісус не молився про успіх або продовження якоїнебудь держави цього світа, але, як раз противно, Він сказав: "Я про них молю [про учеників], не про світ молю." (Іоана 17: 9) Яка ріжниця, хоч би й весь народ призначив "День Молитви" й спільно всі молилися, щоб воля того народу була признана й сповнена Богом? або, яка вартість в тім, коли б і "Родина Народів" зійшлася й просила о Боже благословення на її задуми? Самий зміст молитви або й множество їх не мають впливу на таку справу. Молитви, що не є в гармонії з Божою волею, ніколи не є вислухані Ним. Але, коли одно з його вірних сотворінь властиво молиться, кажучи, "тільки ж не моя воля, а Твоя нехай буде," або коли воно каже, як олюблений Давид, "навчи мене творити волю твою! Ти еси Бог мій" (Псальма 143: 10) така молитва не тільки дійде до небесного престола Єгови, але й буде ласкаво вислухана. "Много бо pomoже молитва праведного ревна."—Якова 5: 16.

¹⁶ Згідно з Ісусовими вказівками, така одиниця просить о прощення своїх провин, гріхів. Це не значить, що вона може добровільно йти лукавим напрямом, і тільки через повторення тих слів, вона стає увільнена від усяких дальших відповідальностей за минушість і може повто-

16. Що треба результи під просьбом, "прости нам наші провини"?

рити таке. дукавство, коли дістане нагоду. Ця молитва є взірцем тільки для тих, що щиро стараються йти за вказівками Господніми, але котрі переступають Його праведні вимоги ізза їх упавшостей і через те вони не можуть йти звершеним напрямом ділання. "Просіть, то й приймете [прощення]," сказав Ісус. (Йоана 16: 24) Такі переступи бувають прощені через Ісуса Христа й такі гріхи стають очищені Його кровю. Але, щоб отримати прощення через Боже милосердя, то й самому треба бути милосердним до тих, що провиняються проти нас, і треба прощати їм по Божій милости. "Блаженні милостиві, бо такі будуть помилувані."—Маттея 5: 7; 6: 14, 15.

"Єгова ніколи не є винуватий за спокушування Своїх слуг до гріха, бо всякі спокуси походять від лукавого Сатани. Вислів, "не введи нас у спокусу, а ізбави нас од лукавого" звучить краще, "не покинь нас у спокусі, а ізбави нас від лукавого." (Гляди Маттея 6: 13, Діялот і А.С.В.) Без милуючого провідництва Єгови й Його охорони, Його слуги знайшлися б в милосердю противника, Диявола, який, "як лев рикаючий, ходить шукаючи кого пожерти." (1 Петра 5: 8) Єгова не полишає їх в силі спокусними й в його спокусі, але запрошує їх молитися до Нього о поміч в часі потреби. Слова в євангелії Маттея 6: 13, "Бо твое есть царство й сила й слава по віки. Амінь,"—це додані слова,

17. Як спокуси приходять на слуг Ваших?

і в новочасних перекладах Біблії вони не являються.

¹⁸ Коли праведний Ной вийшов з ковчега потім, як потопні води упали, його перше діло було збудувати жертівник і принести жертву з молитвою до Єгови із вдячності за визволення Його й Його родини. Для Бога, Ноева молитва й прийнята жертва були як "любі пахоці". (1 Мойсея 8: 21) Так і тепер, зараз перед Армагедоном, вірні слуги Господні йдуть від міста до міста й дають ласкаве запрошення для всіх, що хотять слухати. І яке це запрошення? Слова пророчі, що знаходяться в Захарії 8: 21; 22, дають відповідь на те питання, кажучи: "І будуть приходити осадники одного міста до осадників другого та казати: Ось, ходімо туди, помолитись перед лицем Господнім й шукати ласки в Господа сил небесних; і скажуть ті: пійду й я. І приходити муть многі племена й сильні народи шукати Господа в Єрусалимі [в Новім Єрусалимі, Його Теократичнім Правительстві], й благати Господа." Чи ви будете між тими "многими племенами" щоб "шукати Господа Саваота," котрі, представлені через Ноя й його родину, переживуть бурю Армагедону й принести муть "любі пахоці", т. є, молитви до Єгови через цілу вічність? Якщо так, тоді залишіть повторення суєтних молитов цього вмираючого старого світа, але моліться й завжди шукайте царства Божого через Його Сина, Ісуса Христа.

18. Поясни, як люди живучі тепер на землі, подібні до Ноя й його родини, і як це запрошення доручується їм.

ГОЛОВА XIII

ШАБАС:

В ТІНІ Й В ДІЙНОСТІ

“БО шість день творив Господь небеса і землю, а смого дня спочив.” (2 Мойсея 31:17) Його відпочинок або здержання від роботи прийшов тому, що Він ужив той творчий тиждень свій згідно зо своїм наміром, отже Він перестав творчу роботу відносно землі. При вершку своєї докраної роботи, Він поглянув на свою докінчену роботу на землі, “і бачив Бог, що все, що сотворив, було вельми добре.” (1 Мойсея 1:31) Тож ізза такої причини Бог Єгова міг був чути відсвіжений, себто, міг відчути приємне вдоволення із виконання своєї волі. Але ж це тільки відносно нашої землі, що Він перестав творчу активність, докінчивши свою роботу до бажаної міри. Бо ж це ні розумно ані згідне з Писаннями думати, що Він перестав бути чинний відносно решта Його вселенної.

* “Так докінчено небеса й землю з усім войнством їх. І докінчив Бог шестого дня діло своє, що сотворив; і спочив на семий день від усього

1. (а) Яко було особисте досвідчення Творця в семий день творчого періоду? (б) В якім аспекті Він відпочив від всієї своєї роботи в той семий день?

2. Як довго тривав той день? і чи він уже скінчився?

діла, що сотворив. І благословив Бог день семих, і зясував його святим: того бо дня спочив од усіх діл своїх, які вчинив і зробив.” (1 Мойсея 2: 1-3) Цей “семий день” в який Бог перестав ділати відносно нашої планети, не треба розуміти, як день з 24 години. Цей семий день є споріднений з попередніми шістьма днями творення; і всякі зізнання указують, що тих шість попередніх днів були багато довші чим тільки 24 години кожний. В дійсности, вони становили великі періоди часу з тисяч літ довгі. Коли змірити довжиною “семого дня” впродовж якого Бог відпочиває від роботи, то кожний із тих днів був по 7,000 літ довгий. А що чоловік був сотворений при кінці шестого дня, отже виходить, що його поставлено на цій землі при кінці 42,000 літ приготування землі. І так з бігом часу великий цикл із сімох “днів” буде становити 49,000 літ. Біблійний нарис-часу указує, що трохи більше чим тисяча літ із того великого циклу остається іще до сповнення.

ДЕНЬ СЯТИЙ

• **Ша-бат**—це виключено єврейське слово ужите в 1 Мойсея 2: 1-3, яке переложено на “спочинок”, і англійське слово **шабат** є взяте із нього. Деякі релігійністи твердять, що при самім початку чоловіка Бог наложив закон про субітний день на свої людські сотворіння; отже вони покликуються на текст в 1 Мойсея 2: 1-3, як їх по-

3. З якого слова переложено слово “відпочив”? і яка трудність вирнає, коли призначати семий день із 24 години?

міч і доказ. Нехай же такий чоловік і всі інші зауважать, що той день, який Бог поблагословив і освятив тоді не був день із 24 години. Це був і ще є "семий день", якого протяг часу є рівний шістьом попередніх днів творчого тижня. Релігійісти, що тримають шабас сегого дня, кажуть, що чоловік був сотворений по звірятах в шестім дні, який був 24 години довгий. Якщо так, тоді перший повний день існування чоловік пережив в суботу, в день відпочинку, і який не тільки не докінчив, але навіть не почав тижневої роботи, отже він відпочив нім почав працювати. Одначе, Біблія ясно вказує, що Божий семий день є довший чим від заходу до заходу сонця, як от в 1 Мойсея 2: 4 слово день неможливо розуміти, як період з 24 години, про який там сказано: "Це початок настання небес і землі, як сотворено їх, того дня, як сотворив Бог Єгова небо й землю." (А.С.В.) Як це писання заявляють, то "семий день" іще продовжається, відносно спочинку Творця, Бога Єгови.

З початку того дня Бог благословив його, признавши його добрим і на свою славу й для добра вірних сотворинь. При його кінці, яких тисяча літ від тепер, цей день знова буде поблагословенний, бо попередній стан прокляття буде цілковито усунений. Він освятив цей день для своєї святої цілі, бо ж від самого початку його Він призначив його на оправдання себе, як Творця всього, що є добре, і що він (той день)

4. Як Єгова благословив і освятив семий день?

оправдає Його як Вседержителя й Охоронителя такого добра. Дальше кінець цього "семого дня" докаже, що Його первісний намір у сотворенні цієї землі й поставленні чоловіка на ній не був знівечений; але славно здійснений, доказуючи вповні Його Божество, найвисшість і всемогутність. При кінці цього "семого дня" земля буде прекрасним раєм усюди, як город Еден. Вона буде наповнена праведними людськими сотворіннями, всі в гармонії з Творцем і ділаючи, як Його представники, маючи царство над птицями, рибами та іншими живими сотворіннями, що повзають по землі.

° Коли Бог поблагословив звершеного Адама й Еву і дав їм божественний мандат сповнити землю праведними потомками й підневолити землю й царювати над живими сотворіннями, то Бог не включав тоді заповіді відносно святкування дня шабасу-суботи. Спокуса Сатани, і гріх Адама й Еви, не мали нічого спільного з поламанням закону відносно субітного дня з 24 години. Коли Бог не дав їм такого закону в Едені перед тим, як вони согрешили, то певна річ Він не дав їм такого закону й по вигнанню їх з Едену, як грішників. Нема написано, що Він зробив так. —1 Мойсея 2: 15-17; 1: 28.

° Що ж тоді значить число сім, яке являється

5. Чому нема підстави вірувати, що Бог заповів Адамові й Еві тримати семий день?

6. Як Ной звернув свою увагу на число "сім"? а однак чому нема нічого, що указувало б, що він підлягав законі про субітний день?

61 раз в самій першій книзі Мойсея? Наприклад про Ноя сказано; що він і його родина й звіря увійшли в ковчег в часі сегого дня періоду. "І сталося по семи днях, що вода потопня поняла землю." (1 Мойсея 7: 1-10) Ковчег Ноїв осівся на горі Арарат сімнацятого дня сегого місяця в тім самім році. Пождавши якийсь час нім води упади, Ной випустив ворона й голубицю. Голубиця вернулась назад. "І пождав іще других сім день, та й послав знов голубицю, із ковчеха." Потім, як вона повернула до нього із оливним листком в її дзюбі, Ной "пождав іще других сім день, та й послав знов голубицю, і не вернулась уже до його тоді." Будучи замкнені цілий соняшний рік у ковчезі, Ной і його родина й звірята вийшли з ковчеза охорони. (1 Мойсея 8: 4) Повисша історія показує, що Ной поділив час на періоди із сім день, одначе це не доказує, що він і його родина святкували шабас в семий день і не робили ніякого діла. У віковічній угоді яку Бог зробив зараз потім і назначив її символом райдугою, в той час Він не згадав про святкування шабасу; і повторивши божественний мандат Ноеві й його синам, Він не заключив ніякого приказу відносно святкування шабасу. Та це не тому, що вони вже тримали тоді закон шабасу даний їм, так що той закон не потребував повторення; але напевно тому, що ніякої установи про шабас не положено іще на людях до того часу.—1 Мойсея 9: 1-17.

7 Слова в 1 Мойсея 26: 4, 5, не становлять доказу, що Авраам був під законом відносно святкування шабасу. Божі закони дані йому не включали нічого про субітний день або святкування шабасу. Божі заповіді для Його послужних сотворінь не є ті самі всякого часу, бо декотрим сказано робити одні річі, а іншим заборонено чинити їх. От це тільки Авраамові дано приказ принести його лютого сина в огняній жертві, але нікому іншому з Божих слуг від часу Авраама не дано такого приказу. Авраамові сказано також обрізатись перший раз в його 99-тім році віку; аджеж ніхто з послідовників Христа не потребує обрізуватись тепер.—1 Мойсея, головн 17 і 22.

8 Оцей останний доказ стоїть проти всякого аргументу, що Авраам був під установою шабасу по приказу Бога. Хоч на семий день в тижні можна глядіти, як особливше зазначений Богом з Його ласки, все ж це не доказує, що Він наклав закон про семий день на Авраама, Ісаака та Якова. Тож, коли закон про субітний день не відносився до них, тоді й полатати того закону вони не могли через не додержування шабасу. Тай Авраамова праведність не залежала від святкування шабасу більше чим від того, що він був перший обрізаний.—Римлян 4: 3-13.

7. Чому 1 Мойсея 26: 4, 5 не є важний аргумент, що Авраам був під законом про шабас?

8. Чому це не було беззаконням для Авраама, Ісаака й Якова не святкувати тижневого шабасу?

УВЕДЕННЯ ДНЯ ВІДПОЧИНКУ

Єврейське слово **шабас** значить "перестати; відпочити", а знаходиться воно в 2 Мойсея 16: 23, і там воно зазначає час уведення закону про **шабас** для Жидів. (2 Мойсея 16: 23-30) Тим, що в субітний день чудотворною силою здержано падання манни, Бог насильно впровадив закон **шабасу** про семий день, який Він проголосив Жидам. А що той закон був даний без ніякої формальности у пустині, через те той закон про **шабас** був заключений в кодексі законів, який Єгова формально дав Жидам через Мойсея, коли Він установив закон-угоду при горі Гореб. Він стався четвертою з Десяти Заповідей, яку зазначено оцими словами: "Памятай день субітний, щоб святкувати його. Шість день можна тобі працювати й робити всяке діло твоє. День же семий субота Єгові Богу твоїму: в той день не робити меш ніякого діла, ні син твій, ні донька твоя, ні слуга свій, ані служниця твоя, ані твій скот, ані чужиниця, що в твоїх воротах: бо в шістьох днях Єгова творив небо й землю, море і всьо в них; і відпочив сегого дня, тимто благословив Єгова субітний день, і святив його." —2 Мойсея 20: 8-11, А.С.В.

¹⁰ Тепер зауважте історію в 5 Мойсея 5: 1-15: "І скликав Мойсей всього Ізраїля, і промовив до

9. Коли й кому був даний перший раз тижневий **шабас**? і в що він був закладений?

10, 11. Який доказ Мойсей дав, що Авраам, Ісаак, і Яків не були під Четвертою Заповіддю? і чому напевне негани не були під такою заповіддю?

них: Слухай, Ізраїлю, установи і присуди, що про них промовляю сьогодні в слухи ваші; навчітьесь їх і держить і сповняйте їх. Єгова наш Бог зробив умову з нами на горі Горєб. Цеї умови Єгова не зробив з нашими отцями [Авраамом, Ісааком та Якова], а з нами, з нами, що тепер тут що остались. Єгова промовляв до вас лице в лице на горі із середини поломя . . . Я Єгова, Бог твій, що вивів тебе з Єгипту, з дому неволі . . . Держи день суботу свято . . . І памятай, що ти був рабом в Єгипецькій землі, і що вивів тебе звітіля Єгова, твій Бог, рукою потужною і правицею простягнутою; тим Єгова і заповідав тобі допильновувати день субітний."—А.С.В.

¹¹ В тих словах виразно сказано, що Ізраїлеві праотці, включаючи між ними найбільш визначні, Авраама, Ісаака і Якова, і дванацять синів Якова—всі отті не були під цією закон-угодою. Ті прабатьки не були обов'язані чинити те, що Четверта Заповідь каже, а іменно, держи субітний день святий через повний відпочинок в нім. Але ж, як це Мойсей дальше сказав до їх потомків: "І обявив він [Бог] вам свій завіт . . . і написав їх на двох камяних таблицях. А мені заповідав Єгова того часу навчати вас устанів і присудів, щоб ви сповняли їх на землі, що до неї прийдете, щоб дістати її в державу." (5 Мойсея 4: 13, 14, А.С.В.) Ось так заповідь про шабас сталась складною частию Божої угоди з Ізраїлем, і її неможливо відлучити від угоди. Погани ніколи не були під Божою Четвертою Заповіддю

тієї угоди. "Він звіщає слово своє Якову, устави свої й присуди свої Ізраїлю. Жадному народові не вдіав того, і присудів його вони не пізнали." —Псальма 147: 19, 20.

¹² Той шабас був відріжняючим нарисом закон-угоди, яку Єгова зробив тільки з Ізраїлем. "Суботу ж мою мусите держати; бо це знамя між мною й вами в роди наші . . . Між мною й синами Ізрайлевими знамя се віковичне. Бо шість день творив Єгова небеса й землю, а смого дня відпочив."—2 Мойсея 31: 13-17, А.С.В.; Гляди також Езекиїла 20: 12, і Нсемії 9: 13, 14.

ЧІ ХРИСТІЯНИ ПІД ЗАКОНОМ ШАБАСУ

¹³ Чому Ісус сповнив жидівський закон про шабас, а особливо тим, що Він вчашав до синагогій в той день і проповідував? (Маттея 12: 1, 9; Марка 1: 21; Луки 4: 16, 31) Чому Павло йшов до синагогій в субітний день "по його звичаю" й проповідував і студіював з Жидами там? (Діяння 13: 14, 44; 16: 13; 17: 2; 18: 4) Ми відповідаємо, "Послав Бог Сина свого, що родивсь від жєни і був під законом щоб ви-купив тих що під законом. (Галат 4: 4, 5) Отже Ісус був зобовязаний сповняти той закон як довго Він жив у тілі. Він був обрізаний в тілі й обходив пасху й інші празники. Аджеж те, що Він святкував жидівський шабас не значить, що й Його

12. Як Божі пророки доказали, що а між усіх людей шабас тільки відносився до Ізраїльтянів?

13. Чому це гедилось для Ісуса сповняти такий закон? але чому Ісусове святкування не зобовязувало християнів?

послідовники мусять так робити; не більше чим те, що Він був обрізаний і тримав жидівські празники, тому й Його ученики мусять ці річі виконувати. Він сказав: "Не думайте, що я прийшов закон або пророків знівечити; не прийшов я знівечити, а сповнити." (Маттея 5: 17) Те що Він прийшов сповнити такий закон і пророків, доказує, що закон-угода й субітні завдання не зобов'язували Його учеників, що йшли за Ним.

¹⁴ Нищення закону через поламаання Божої закон-угоди вельми різниться від сповнення його й усунення з дороги й знесення зобов'язань з Його учеників. Певна річ, що "сповнення пророків" зробило їх пророцтва річю минувшини й вже більше не треба було їх сповняти. Так і сповнення закону зробило його річю минувшини й увільнило Його учеників від Його вимог. Отже, щоб сповнити закони й пророків, Ісус народився Жидовином і "знайшовся під законом". Наприклад, закон приказував, що-річно святкувати посху над заколеним агнцем. Ісус не знищив святкування пасхи, але усунув її з дороги сповненням її тим чином, що Він самий стався дійсним пасхальним Агнцем, "Агнець Божий що бере гріхи світа."—1 Коринтян 5: 7; Йоана 1: 29; також Ефесян 2: 13-15.

¹⁵ Так як Ісус ходив до синагогі в субітний день і проповідував зібраним там, як і на це Він був помазаний Божим духом (Ісаї 61: 1-3; Луки

14. Як сповнення закону й пророків різниться від знищення їх?
15. Чому Ісус ходив до синагогі в субітний день?

4:14-21), так само і апостол Павло ходив до синагогій і проповідував у субітний день, коли Жиди збирались там.

ТІНЬ І ДІЯНОСТЬ

¹⁶ В листі до Колосян 2:12-18, апостол Павло пише до послідовників Христа: "Встали вірою в силу Бога, котрий воскресив Його з мертвих. І вас, що були мертві в провиних і в необрізанню тіла вашого, оживив з Ним, простивши вам усі провини, знищивши рукописання, наукою, що була проти нас, і взяв його з середини, прибавши на хресті. Нехай же оце ніхто не судить вас за їжу або за напйток, або поглядом свят, або нового місяця, або суботи. Се тінь того, що настане, тіло ж Христове." В листі до Галат 4:9-11 він питає зведених одиниць: "Як вертаєтесь до немочних та мізерних первотин, котрим знов наново служити хочите? Ви вважаєте на дні, місяці, пори й літа. Боюєсь за вас, що може марно працював коло вас." Тим що Бог забрав жидівську закон-угоду з її Десятьома Заповідями з дороги, прибавши її до дерева на котрому Христос умер, то християни мусять отримувати не тінь закон-угоду, але діяносьть.

¹⁷ Показуючи, що Божий "семий день" відпочинку продовжується через 7,000 літ, Павло пи-

16. (а) Що Павло каже Колоссянам про закон-угоду, і чи вона могла судити їх своїми написами? (б) Що ж тоді християни мають святкувати?

17. Що Псалміст Давид говорить про Божий відпочинок? І як довго він вже існував в часі коли Давид писав?

ше, в листі до Жидів 4: 9: "Оце ж оставлено ще суботування людям Божим." В інших сумежних текстах Павло не відносить ся до смого дня шабасу з 24 години. Навпаки, він наводить слова з 1 Мойсея 2: 2, де сказано: "І Бог спочив на сьмий день від усіх діл своїх"; котрий то факт почався здійснювати поперх 4,000 літ перед Христом. Дальше Павло відносить до Божих слів в 4 Мойсея 14: 28-35, що невіруючі Жици мали вигинути в пустині й не ввійти в Обіцяну Землю; і цю запряглу заяву Бог зробив поперх 1,500 літ перед Христом. Тоді Павло навів слова Давида в Псалмі 95: 7-11: "Сьгодні, як почувете голос його, щоб не стали тверді серцями, як в Мереві, як у день Масси в пустині! Як батьки ваші спокушали, пробували мене . . . Так шо я поклявся в гніві моім, що не ввійти їм у впокій мій!" Ця Псалмша Давидова була написана в 1,077 році перед Христом. Отже від 4,000 р. перед Хр., до 1,077 р. перед Хр., Бог Єгова дальше говорив про свій відпочинок, який за часів Давида уже був 3,000 літ довгий. Тоді що?

¹⁸ Тоді самий Павло писав і говорив про вхід у Божий відпочинок; що робить Божий час-відпочинку до Павлового часу більше ніж 4,000 літ довгий, бо Павло писав до Жидів більше ніж 40 років по народженню Христа. Дальше, Павлові слова про вхід християнів у Божий відпочинок ще відносяться й сьгодні, в 1940 р., що є майже

18. Як довгий був день відпочинку Божого в часі коли Павло писав? і як можна обчислити, що він буде сім тисяч літ довгий?

6,000 дiт вiд часу згаданого в 1 Мойсея 2: 2. I ось битва Армагедон уже близько й Христове тисячлiтнє царювання зачнеться зараз потiм, у котрiм то часi вiдкуплене людство дiстане привилей увiйти в Божий вiдпочинок. Все це продовжує Божий вiдпочинок на 7,000 лiт. I це становить довжину "семого дня" в якiм Вiн вiдпочив, освятивши той день на оправдання себе, як Творця.

¹⁹ Iз цеi точки погляду тепер можливо зрозумiти лист до Жидiв 3: 13-19 i 4: 1-11, з якого ми тут наводимо: "Входимо бо в вiдпочинок ми, що увiрували, яко ж сказано: [около 1500 лiт перед Хр.] Та що поклявся я в гнiвi моiм, що не ввiйдуть у вiдпочинок мiй, хоч дiла вiд настання свiту скiнченi [около 4,000 лiт перед Хр.] . . . То знов означає якийсь день "сьогодня" кажучи в Давидi, [около 1,000 лiт перед Хр.] по стiльки лiтах, яко ж було сказано: Сьогодні, як почуєте голос Його, не закамeняйте серцець ваших. Бо коли б Йозуя [наслiдник Мойсея] був дав iм вiдпочинок, то не говорив би був про iнший день пiсля того [около 400 лiт опiсля, в Давидовiм часi]. Оце ж оставлено iще суботування людям Божим. Хто бо ввiйшов у вiдпочинок Його, той вiдпочив од дiл своїх, яко ж од своїх Бог. Стараймося ж увiйти в той вiдпочинок, щоб хто не впав тим же робом у недовiрство [як невiруючi Жиди]." — Жидiв 4: 3-11, А.С.В.

19. Як же тeдi ми повиннi розумiти Павловi слова в листi до Жидiв 4: 3-11?

²⁰ Отже христіяни, що кожного дня уживають віри й послушенства через Христа, отримують шабас, себто, Божий шабас або відпочинок. Вони не вивисшують ніякого дня в тижні понад другий день. (Римлян 14: 4-6) Вони пильно тримаються їх віри й стараються бути вірними в Божій активній службі, як Його свідки, так щоб не відпасти й перестати тішитися повним відпочинком з Богом продовж Його дня, який іще не скінчився.

²¹ Маймо на увазі це, що жидівський закон-угода була установлена, як “тінь будучих благ, а не самий образ річей”. (Жидів 10: 1) Які ж будучі блага той жидівський тижневий шабас представляв? Будучи семий день у тижні, той тижневий шабас представляв останню 1,000 років Божого дня-відпочинку із 7,000 літ. Ту тисячу літ Бог призначив для Господа Ісуса Христа, щоб Він царював в тім часі без перешкоди з руки диявольської організації чи то в небі чи на землі. Ті 1,000-років царювання Ісуса Христа, передказані в Одкритті 20: 1-6, почнуться по звязанню Сатани; інакше сказати, по Армагедоні, котра то битва, як це всі признаки указують, зачнеться в часі нашої генерації.—Одкриття 16: 14-16.

²² То буде славний субітний день для людства.

20. Коли і як христіяни святкують шабас?

21. Будучи семий день у тижні, що той тижневий шабас представляв?

22. Для кого це буде славний субітний день? і хто буде Його Господом?

Це буде шабас про який Ісус говорив пророчо, коли Він сказав: "Субота ради чоловіка постала, не чоловік ради суботи. Тим Син чоловічий— Господь і суботи." (Марка 2: 27, 28) Ісус Христос був більший ніж храм в Єрусалимі в якому жидівські священники під старою закон-угодою опоганили той субітний день через виконування їх жертвенних завдань, а однак вони були безвинні. (Маттея 12: 1-8) Ісус Христос є головою великого рухового храму Божого, що збудований з "живих камінів", т. є, з Його учеників. Отже Бог назначив Ісуса Христа бути Господом позатипічної суботи, а іменно, 1,000-літнього періоду Царства.

²³ Тому що жидівський шабас представляв цей шабас Царства, Ісус в тижневій день шабасу робив многі діла сцілення й визволяв віруючих людей, що були поневолені Дияволі. Він сціляв сліпих, оздоровляв калік, і коли релігійністи опрокинули його за сцілення недужої жінки, Він сказав: "Сю ж дочку Авраамову, що в'язав сатана, бач, вісімнадцять років, чи не годилось одзволити од в'язила сього в день субітний?" (Луки 13: 16) Цим Ісус предсказав, які чудові діла визволення й помочи Він творити ме в 1,000-літнім шабасі, коли Він царювати ме, як Господь, а навіть воскрешати ме мертвих з їх гробів. Бог зробив або посвятив той будучий субітний день для чоловіка, для добра чоловіка,

23. Як тоді будуть справлятися із тими, що додержують шабасу, і з тими, що заляють Його?

а не для гнету чоловіка. Отже віруючі й послужні люди тоді на землі ввійдуть у відпочинок від невольничої праці й від рабства гріха, Сатани, тоталітарного правління й релігії. А що Бог приказав, що ламателі старої закон-угоди мали бути повбивані, то це представляло, що хто не святкувати ме шабасу Царства вірою й не здержуватись ме від самолюбних діл гріха й релігії, такі будуть витрачені Господом суботи й будуть знищені на віки.—2 Мойсея 35:2.

“Ось так, при кінці 7,000 років шабасу або дня відпочинку Єгови, Його земні сотворіння й людство будуть звершені на ній, будуть чисті й вельми втішатись Його благословенствами, так як Він закінчив свою роботу при кінці шестого творчого дня. Предбачивши це, Бог Єгова міг був спочити через цілий той довгий субітний день. (1 Мойсея 3: 15) І так, завдяки Його царству під Христом, всі земні діла Єгови покажуть Його архітворчість і будуть вічним оправданням Його імя. Його добра ціль у сотворенні цієї землі не піде в нівеч, і в цій перемозі успіху Він прийде до кінця свого 7,000-літнього шабасу-дня вельми відсвіжений.

---

24. Який же буде наслідок при кінці великого субітного дня Єгова, і чому Він тоді буде вельми відсвіжений?

ГОЛОВА XIV

“НЕ ПІД ЗАКОНОМ, А ПІД БЛАГОДАТТЮ”

ОДИН з найвизначніших студентів Теократичного закону, апостол Павло, писав до християн в Римі: “Не під законом бо ви, а під благодаттю.” (Римлян 6: 14) До єврейських християн взагалі, він писав: “Сталося ж знищення попередньої заповіді за її неміць і невжиточність. Нічого бо не звершив закон, а введено лучшу Надію, якою наближуємось до Бога.”—Жидів 7: 18, 19, Мофат.

Щоб упевнитись чий закон був відложений або усунутий, Павло писав до необрізаних християнів з поган в Ефесії, кажучи: “Тим же пам’ятайте, що ви були колись погани в тілі, звані необрізани від тих, що називають себе обрізаними, хоч тільки у плоті, людськими руками. В тім часі ви не мали спільности з Христом, були чужі для громади Ізраїля, і чужі завітові обітвання, не маючи надії і без Бога в цілім світі. Але тепер через ваше зеднання з Ісусом Христом, ви, що були колись далеко, приблизились через кров Христа. Він бо мир ваш. Він зеднав

1. Чи християни знаходяться під законом Мойсея, і чи їх надія залежить від нього?

2. Що Павло писав до Ефесян відносно чий закон був відложений або внесений?

дві частини, і розвалив середню перегородню стіну, і своєю людською природою положив кінець ворожнечі між нами (Жидами та поганями), і УСУНУВ ЗАКОН з його правами й уставами, щоб зробити мир і отворити з двох частей одного нового чоловіка, поєднавши їх із собою, і щоб знищити ворожнечу між ними своїм хрестом і в однім тілі примирити з Богом." (Ефесян 2: 11-16, Гудспід) Це доказує, що це закон Єгови був знесений або усунутий.—Гляди також лист до Колосян 2: 13-17, щоб упевнитися, що це не чоловік стер закон Божий, над яким тут застановляємось.

* Закон, що був прибитий до дерева Христової смерті, це закон Мойсея. Його названо "законом Мойсея", не тому, що він започаткував його; бо цього Мойсей не зробив; але тому, що він був посередником в дорученні закону від Бога народові Ізраїля. (2 Мойсея 34: 27, 28; Йоана 1: 17) Той "закон", будучи Теократичний, і будучи доручений серед славних та страшних подій при горі Синай, здавалось би, що він мав бути сталий, триваючий поза відкликання й вічний, як і його Законодавець. Тому це многі й дивуються, коли довідаються, що Єгова зніс такий закон і привів його до кінця, і тепер жадні сотворіння на землі, навіть Жида, уже не знаходяться під ним. Деякі релігійністи, побоюючись, що таке знесення цілої закон угоди втворю-

---

3. Чому таке усунення дивує деяких релігійністів? І яким аргументом вони відповідають?

рить злий моральний вплив, ставлять дивний аргумент. Вони кажуть, що два закони дано Жидам: (1) Божий закон, написаний Ним, і (2) Мойсеїв закон, написаний ним. Дальше кажуть вони, один з них був моральний закон, а другий церемонійний закон; і що церемонійний був знесений, а моральний лишився в Десятьох Заповідях. Вони твердять, що коли Павло сказав до християннів "не під законом ви, а під благодаттю", то він розумів церемонійний закон, а не Десять Заповідей, які включають закон шабату.

Такі релігіоністи наводять слова Ісуса: "Не думайте, що я прийшов знівечити закон або пророків; не прийшов я знівечити, а сповнити. Тим, хто поламле одну найменшу з сих заповідей, і навчить так людей, той звати меться найменшим у царстві небесному; а хто сповнить і навчить, той звати меться великим у царстві небесному." (Маттея 5: 17-19) Ті згадані небеса й земля, що перейдуть, це невидима й видима організація Сатани. Ісусові слова не кажуть, що Мойсеїв закон не може бути знесений покіль сатанські "небеса й земля" не будуть знищені в Армагедоні. Ані Ісус не сказав, що буквальный небеса й земля не перейдуть при кінці світа аж покіль всі живі на землі не будуть сповняти Десять Заповідей що до йоти й титли.

4. Дехто, що противиться цьому, наводить які слова з Ісусової проповіді на горі? і чи той закон міг перейти нім небо й земля перейшли?

⁵ Та дехто може сказати: Ісус під словом закон напевно розумів Десять Заповідей, тому що в своїй проповіді на горі Він віднісся до Шестої Заповіді відносно вбивства і до Семої Заповіді відносно чужолоства. (Маттея 5:21, 27) Це правда; але ж у повній Його проповіді на горі Ісус відносився й до інших частей Мойсейового закону а не тільки до Десять Заповідей. Він звернув увагу на справу приносів дарів на вівтар, і щоб неморальній жінці дати розвідний лист, і щоб не клястися, і про "око за око, зуб за зуб", і щоб любити свого ближнього, як себе самого. Як доказ цього, порівняй Маттея 5: 23, 24, 31, 33, 38, 43 із 5 книгою Мойсея 16: 16, 17; 24: 1; 4 Мойсея 30: 2; 2 Мойсея 21: 23-25; 5 Мойсея 19: 21, і 3 Мойсея 19: 18. Отже під словом закон Ісус розумів не тільки Десять Заповідей, але й решта закону Мойсея; і ті Десять Заповідей не мали віддільного місця в закон-угоді.

⁶ Тож замість казати, що закон-угода, включаючи й Десять Заповідей, була так вічна, як і буквальні небеса й земля, Ісус сказав оце: Що закон був типом і що його типи й тіни благословенств мали сповнитися в будуччині в позатипічних дійсностях. Вони мали сповнитись до останньої йоти й титли нім повний кінець прийде на диявольський світ через знищення його демонського "неба" й політичної, комерційної

5. В Ісусевій проповіді, до чого відноситься "закон", і чому?

6. Щож тоді значать Ісусові слова в Маттея 5: 17, 18? і як ми бачимо той факт сьогодні?

“землі”. Довго перед тим нім такі лукаві небеса й земля перейшли, типи й тіні “закону” мали почати сповнитися, а це мало значити, що закон мав бути знесений з його типами, щоб зробити дорогу для введення позатипів або дійстостей через Ісуса Христа. Ми тепер знаходимося при кінці світа й можемо бачити, що сповнення закону почалось дев’ятнадцять століть тому. В тому часі закон був усунутий через прибиття його до дерева на якому Ісус помер, як позатипічний “Ангель Божий, що бере на себе гріхи світа.”—Йоана 1: 29, 36.

Ісус сказав ту проповідь на горі в другім році Його місійної роботи. В той час “закон” іще зобов’язував Жидів. Ісус прийшов, та не щоб знищити закон, але почати позатипічну дійсність. Письменники, Фарисеї та Садукееї, ради переказів, переступили Божі заповіді й знівечили їх; вони самі нищили закон і навчали людей ламати заповіді. А однак ті люди вдавали за найбільших сповнителів закону й через те уважали себе за праведних. Вони називали себе “синами царства”, себто, признавали себе бути в лінії до царства Месії. Через їх беззаконство та лицемірство, Ісус дав оцю осторогу своїм слухачам: “Коли ваша правда не переважить письменників та Фарисеїв, то не ввійдете в цар-

---

7. Щодо закону, чому Ісус прийшов? і чому праведність письменників та Фарисеїв не була вистарчальна, щоб увійти в царство?

ство небесне." (Маттея 5: 20) Така праведність мусіла прийти, та не через сповнення закону, але через віру в Христа.—Филипян 3: 5-9.

* Тож, коли закон-угода була іще в силі над Ізраїлем, Ісус додержував і навчав про закон і самий старавсь сповнити його. Його слова повисше наведені, що бути "найменшим у царстві небеснім", як навчитель ламання закону, значать не бути в царстві зовсім. Ніхто із Жидів не повинен був думати, що коли закон був у силі, то дорога до царства небесного провадила через ламання й навчання інших ламати закон угоду. Той закон представляв християнську дійсність в будуччині; отже хіба що чоловік є в гармонії з тим законом, інакше він не може увійти в небесне царство. Щож коли він поломить закон в найменшій справі й навчає інших так чинити, то він не знайдеться в царстві зовсім, тому що він поповнив і навчав беззаконня взглядом Бога. Звідци бачимо, що Ісусові слова до Жидів під законом ніяк не значили, що ті з кляси "царства небесного" дальше знаходяться під "законом" від часу Ісусової смерті на дереві. Вони не підлягають тому закону, і їх великість або їх маленькість не можна мірити додержуванням Мойсейового закону, по Фарисейськи.—Діяння 15: 5.

---

8. Як ламатель закону є названий "найменший в царстві небесному"? і чи це значить, що християни знаходяться під законом?

ЯК БЕЗНАСТАННИЙ

• Шабатісти, що розділюють той "закон" на дві частини, кажуть, що тільки церемонійний закон був знесений, але моральний закон, уставлений в Десяти Заповідях, мав бути сталий, вічний. Вони відсилають нас до другої книги Мойсея 31: 16, 17, відносно Четвертої з Десяти Заповідей, а іменно: "І допильновувати муть синове Ізраїлеві суботи, щоб святкувати суботу в родах: Заповідь на віки. Між мною і синами Ізраїлевими знамя се віковічне. Бо шість день творив Господь небеса й землю, а смого дня спочив." Одначе, ужиття висловів на віки й віковічне дотично тижневого шабасу, неможливо пояснити, що Четверта Заповідь як і інші девять, мали існувати вічно й тому вони відносяться до Христових учеників. Ті Десять Заповідей не завжди існували для людей, а навіть для Жидів. Посередник закон-угоди з Ізраїлем, Мойсей, сказав про це ясно в 5 Мойсея 5: 1-21. Десять Заповідей мали свій почин, та не з прабатьками, Авраамом, Ісааком та Яковими дванацятима синами, але з Ізраїльтянами, що були живі й присутні при горі Гореб, коли Мойсей посередкував закон-угоду між ними. Тож коли Десять Заповідей не існували до того часу для прабатьків, тоді це не повинно настрашати ані засмутити нас, що ті Десять Заповідей були знесені від часу Христової смерті.

9. Як сабатісти уживають 2 Мойсея 31: 16, 17, в їх аргументі? І чи Десять Заповідей завжди існували перед Мойсейом?

¹⁰ Закон угоду не можна розділювати на часті, так що одна частина може бути усунена, як от церемонійна частина, а інша частина, так звана "моральна" частина, може остатися. Яків 2: 10, 11, робить цю точку ясною, кажучи: "Кожний бо, хто увесь закон заховає, та згрішить в одному, станеться у всьому винуватий. Хто бо сказав: Не чини перелюбу, Той сказав і: Не вбивай. Коли ж не зробиш перелюбу, а вбеш, остався еси переступником закону." Отже, пристусовуючи це питання до вічного існування Десяти Заповідей і решта Мойсейового закону, що ми бачимо? Оце: що коли б четверта Заповідь про день шабасу була "вічним заповітом" з Ізраїлем, і як знамя "вічне", тоді всі Десять Заповідей і цілий Мойсеїв закон мали б бути також вічним заповітом, який мав тривати так довго, як і Четверта Заповідь. Тож розумно, що коли решта угоди усунено, то й Четверта Заповідь пішла із нею також.

¹¹ Отже, як на довгий протяг часу треба розуміти слова на віки й віковічне, як це вони були ужиті в 2 Мойсея 31: 16, 17, і наведені повисше? Вони не значать вічно в тім змислі, щоб їх неможливо усунути. В єврейській мові слово безконечний є оглягм, а слово по віки це л оглягм; і ці єврейські слова є ужиті відносно жидівського священства,—священства, яке походить від Мойсейового брата Арона. В 2 книзі Мойсея 40:

10. Чому закон-угоди не можна ділити на часті й тоді усунути деякі її часті? отже як довго мала існувати Четверта Заповідь?
11. Відносно когось іншого єврейське слово "на віки" і "віковічне" були ужиті?

15 сказано: "І буде їх помазання вічне [оглягм] священство в роди їх." У 3 Мойсея 6: 18, 22 сказано: "Увесь музкий пол між синами Ароновими їсти ме її. Установа віковічна [оглягм] в роди ваші про жертвопалення Господне. І сьвященник із синів його помазаних намість його мусить се приносити; установа віковічна [оглягм]." (Гляди також 3 Мойсея 25: 46, за л оглягм у значінню вічний.) Повисші закони відносно священства мали фізичні або тілесні основи; себто, вони вимагали, що сьвященники й первосьвященники мусіли походити від Арона по тілу.

¹² З біблійного ужиття слів **безконечний, вічний, по віки**, відносно Аронового священства й їх урядових завдань, людина могла б подумати, що вони мали існувати й бути в силі цілу вічність. А все ж сьогодні Аронове або левітське священство зникло й стало бездільне. Тимбільше, апостол Павло пояснює, що Бог Єгова, який перше установив Аронове або левітське священство, потім зніс його й більше не признав його по смерті й воскресенню Христа. Ісус Христос стався Божим первосьвященником, та не "по закону тіла" або по закону, що признавав рід Арона, Левіта, а по новім закону Бога й сили клятьби Божої. Отже Ісусове священство є висше від Аронового. Воно є по чину або уряду Мелхизедика, який був царем-сьвященником.

---

12. Будучи ужиті відносно священства, чи ті слова значили, що Аронове священство мало існувати вічно? і чому Христове священство є висше?

салемським довго перед Ароновим священством. Так Павло й пояснює, в листі до Жидів 7: 11-24; і ми бачимо, що в дванадцятім вірші він каже: "Коли бо переміняється священство, мусить конче і переміна закону бути." (Гудспід) Отже, коли Христос пожертвував і представив Богу свою людську жертву, як Божий Первосвященик, тоді перший закон і його Аронове священство були знесені.

¹³ Це також значить, що стара закон-угода якої той священничий порядок був частю, була знесена. Виходить, що й десять Заповідей були знесені також, які становили часть закон угоди. Ужиття єврейського слова **оглягм**, переложене на **безконечність, вічність і по віки**, у звязку Четвертої Заповіді й відносно тижневого шабасу, не становить аргументу проти знесення Десять Заповідей стільки, що воно не аргументує проти знесення левітського священства. Слово **оглягм** (від **аглям**, що значить **завити, заховати, або закрити**) тільки означає **невидимий або непевний час, чи то відносно вічності, або обмеженої міри часу, якого границі є заховані від чоловіка й незнані наперед для чоловіка**. Що робить Христове священство **безконечним**, то те, що воно має **безсмертність**, отже "силу **безконечного життя**."—Жидів 7: 16, 24, 25.

13. (а) Отже чому слово "по віки" відносно Четвертої Заповіді не становить аргументу проти знесення Десять Заповідей?
(б) Чому вічність Христового священства не скінчиться?

ПРАВЕДНА АКТИВНА СИЛА ДАНА З БОЖОЇ ЛАСКИ

¹⁴ Та ми не повинні думати, що закон угода з її Десятьома Заповідями була відложена на бік і на її місце не поставлено нічого в життю й для керівництва Божих посвячених людей. Ісус Христос, ділаючи як Божий Архиерей в предложенню своєї людської жертви за гріхи, стався Посередником нової угоди, “лучшої угоди”, чим була стара закон-угода Мойсея. Та стара угода з її Десятьома Заповідями, написані на камінних таблицях, не привела жидівського народу до звершення або праведности. Зате християни під новою угодою бувають праведні або оправдані через Посередника Ісуса Христа. Його жертва на підставі якої ця нова угода є основана, дійсно зносить або усуває гріхи в Божих очах. Та слава, з якою ті Десять Заповідей були вирізані на камінних таблицях, не давала запевнення, що колись та угода в неозначенім часі не перейде; бож сама слава при тій угоді була тимчасовою славою.

¹⁵ Нова угода має лучшого Посередника, лучшу жертву й силу на праведність, що є сильніша від Десять Заповідей, що були вирізані буквами на камені. Вона має силу, що ніколи не перемине. Сила її для праведности, це Божий дух або активна сила. Така активна сила оживлює, коли ж написана стара закон-угода показала Ізраїльтя-

14. Що взяло місце в життю християнів замість старої закон угоди? і чому вене так лучше?

15. Чому слава нової угоди є більша чим слава старої закон угоди? і хто є її слуги?

нів як ламателів угоди, як грішників, і цим призначила їх на смерть. Посвячені християни, що знаходяться під новою угодою, стались її урядниками або слугами. Вони дістають вишкол для служби, та не від релігійної та теологічної семінарії, але від Бога Єгови через Христа. Апостол Павло показує, що закон угода з її написаними Десятьма Заповідями Божим палцем, була усунута, а на її місце прийшла нова угода з її життя-даючим духом, кажучи:

16 "Мої уздібнення приходять від Бога, який дав мені силу бути слугою нової угоди,—угоди, що не від написаного закону, але від духа; бо написаний закон вбиває, а дух оживляє. Коли служення смерти, письмом вирізане на каміннях, було одягнене в славу, стільки, що сини Ізраїлеві не могли дивитись на лице Мойсейове задля минаючої слави на його лиці; тож служення від духа мусить бути одягнене в ще більшу славу. Коли ж у славі знайшлось служення, що осуджує, тим більше славне служення, що оправдує [з огляду на переходячу славу, те, що було славне, не мало слави ніякої]; коли те, що минає, в славі, то багато більше в славі те, що пробуває."

17 Опісля Павло показав, що сила праведности під новою угодою не знаходиться в усунених Десять Заповідях, а що нею є Божий дух, який

16. Чому нова угода повинна мати більшу славу чим стара угода?

17. Як же тоді Павло описує силу християнина для праведности під новою угодою?

перетворює правдивих християн на подобіє Боже. Дальше Павло каже: "Господь же Дух; де ж Господень Дух, там воля. Ми-ж усі відкритим лицем, поглядаючи як у дзеркало, на славу Господню, преобразуємось у той же образ від слави в славу, якож від Господнього Духа." —2 Коринтян 3: 5-18. **Мофат.**

¹⁸ З цієї точки погляду ми можемо оцінити силу дальших Павлових слів: "Коли ж водетесь духом, то ви не під законом." (Галат-5: 18) Християни руководяться духом або активною силою Бога в гармонії з Його святим Словом. Цей факт доказує, що вони не знаходяться під старою закон-угодою з її Десятьома Заповідями, але знаходяться під новою угодою, з Божої ласки або благодаті. Під нею вони перетворюються духом, який з Божої ласки був запущений в нову угоду. І так вони приносять овочі Божого духа в їх життя. (Галат 5: 13-23) Проти приносу таких овочів Божого духа, Десять Заповідей нема. Його дух в посвячених людях є настільки сильний, що вони можуть видати цей законний овоч праведности без Десять Заповідей.

¹⁹ Хоч не під "законом", а під благодаттю Божою, вірні християни дальше слідкують закон-угоду, властиво. Чому? Тому що начерки старинної закон-угоди—це "тінь будучих благ", і ті будучі блага належать до Христа й Його

18. (а) Чим християни поведуться? і чому вони не під законом?

(б) Проти яких овочів нема закону?

19. Чому християни студіюють дальше стару закон-угоду? і чому вони мають право наводити із неї й заповіді її?

служби й царства. Християни признають той закон, як "тінь будучих благ", і вони бачуть Ісуса Христа, "як Архидіакона грядущих благ." (Колосян 2: 17; Жидів 10: 1; 9: 11) Типи й тіні закону становлять важну частку Божого Слова правди, і християни мусять студіювати їх, як докладні начерки, що указують наперед на наміри Божі відносно Його Христа. Павлова ціла книжка до Жидів містить натхнений доказ цього факту. Отже християни мають право наводити частини з тої закон-угоди і її Десять Заповідей, оскільки й Павло мав право відноситись до Десяти Заповідей, як піддержку того, що він писав. За прикладами такого наведення гляди Ефесян 6: 1-3 і до Римлян 13: 8-10.

"Божі заповіді для християнів є подані в писаннях Павла й інших учеників Христових; наприклад, заповідь проти ідолопоклонства знаходиться в 1 Коринтян 10: 14; Галат 5: 20; Колосян 3: 5 і 1 Йоана 5: 21. Але що Друга Заповідь з Декальогу була тінею або першим зразком вимог для християнів проти ідолопоклонства, тому вони мають право наводити Другу Заповідь, як попертя або як скріплюючий доказ чому вони відмовляються давати ідолопоклонські почести людям і стягам. Скріпивши апостолові писання цитатами з Десяти Заповідей, Павло цим не ствердив, що християни знаходяться під силою

20. Чи це, що Павло наводить із Десяти Заповідей, є доказом, що християни є ще під закон угодою? і чому його слова віднесло "благодати" стелять неважко?

Десяти Заповідей і решта закону Мойсея. Павло лиш ужив ті Заповіді, як піддержку або скріплючий доказ, що він давав правдиві напоминання християнам, щоб вони кермували собою угодно перед Богом. Закон-угода з якої він наводить, була "тінь будучих благ", в якій знаходиться правильний взірець для поведінки християнина в тім спорідненню, яке християнин має до Бога під Його новою угодою через Ісуса Христа, Посередника. Тим то слова апостола Павла остаються не заперечені: "Благодаттю бо ви спасені через віру; і се не од нас: се Божий дар; не від діл, щоб ніхто не хвалився."—Ефесян 2: 8, 9.

ГОЛОВА XV

ПОВОРОТ ГОСПОДА

ПРО поворот Господа асно навчають многи писання. До апостола Йоана Ісус сказав: "Так, прийду хутку!" І той ученик з молитвою відповів: "О прийди, Господи, Ісусе!" (Одкриття 22: 20) Павло писав: "Вже бо незабаром ось, ось Градуший прийде, і не загається." (До Жидів 10: 37) Також Петро говорив про одкриття Ісуса Христа.—1 Петра 1: 13.

* Ісус Христос приходить, та не як чоловік, але як славне духове сотворіння. Він тепер є сьєвом Божої слави, виразний образ Його особи, і сидить по правиці Маєстатности на висотах. Христос був вивисшений понад ангели, так що коли Отець знов увів Його в вселенну, Він сказав: "Нехай поклоняться Йому всі ангели Божі." (Жидів 1: 2-6) Отже цей раз Він приходить не в покорі, не подібний до чоловіка, але в славі своїй, й всі ангели з Ним—Маттея 25: 31.

* Дехто має мильне поняття відносно повороту Царя. Читаючи обітницю, яку ангел дав Марії, що Ісус, Син Вишнього, наслідить престол Його Отця Давида, вони заключають, що Він

1. Які писання доказують про поворот Христа?
2. Який є Його теперішній стан в порівнянні з Його першим приходом?
3. Чому Він не буде сидіти на земному престолі?

сидіти ме на буквальному, земному престолі. (Луки 1: 32) Але ж Давидів престіл був типом або прообразом на престіл Царя Єгови. От Соломон засів був на престолі Господа Єгови, як цар замість Давида його отця. (1 Паралипоминон 29: 23) Коли б Ісус мав сидіти на земному престолі, як чоловік; тоді Він був би низший від ангелів, як і чоловік є низший від ангелів. (Псалма 8: 4, 5) Завдання суду й царювання призначено Йому може виконати тільки могутній духовий цар, який є висший, і несхожий на царів землі.—Псалма 89: 27; Одкриття 3: 21.

“Дехто мильно надіється, що символічні заяви Біблії сповняться буквально. Вони надіються побачити прославленого Ісуса грядущого на білій хмарі де всяке людське око зможе побачити Його. Вони не добачують Господніх слів, які Він вивів перед своїм відходом: “Ще трохи, й світ мене більше не видіти ме.” (Йоана 14: 19) Тим що ніхто із земних людей не бачив Отця, і ніхто з людей не може бачити Його, то й вони не побачуть прославленого Сїна.— 2 Мойсея 33: 20; 1 Тимотея 6: 16.

“Та дехто може навести слова ангелів: “Сеї Ісус, узятий од вас на небо, так прийде, як виділи ви Його, сходячого на небо.” (Діяння 1: 11) Але зауважте це, що той текст не каже, що Він прийде в такім самім вигляді, або в такім самім

4. Що доказує, що людське око не буде бачити Його?

5. Що значить, що Його прихід подібний до способу в який Він відійшов?

тілі, але тільки в такий самий спосіб. Спосіб Його відходу був тихий, як злодія, без трубного голосу або публичної вистави, але з вісткою—'ви будете свідками мені до найдальших країн землі'—що бренила в ушах учеників. (Діяння 1: 8) Його свідки єдині бачили Його відхід. Тож розумно, що тільки Його вірні ученики тепер точно зауважають Його поворот

ЯК СПОСТЕРВЖЕННЯ

Такий поворот можна побачити тільки очима розуміння, коли очі бувають просвітчені відкриттям Божого Слова. Христові приход і присутність не можна бачити через Його фізичну близькість, але при помочи світла Його актів суду й сповнення біблійних пророцтв. Це світло розходить на схід і захід, усюди. Ті що мають далекий зір, як орли, можуть бачити правди Його судів і вони збираються до тіла духової поживи про яку старається Господь. —Маттея 24: 26-28.

У двадцять четвертій голові євангелії Маттея, грецьке слово паросія у віршах 3, 27, 37, 39 є переложене словом "прихід". Воно є переложене на "присутний" в Емфатичнім Діяглоті, і в Ротергамі й в Версії Юнга й у відноснику Американської Стандард Версії. В новочасній Версії Мофата те слово є переложене на "прибув". Значіння слова паросія є більше акуратне ніж зви-

6. Як пізнаємо поворот Христа?

7. Яке є значіння грецького слова паросія, яке часто переложено на "прихід"?

чайне значіння англійського слова "прихід". Це не значить, що Він є в дорозі, або обіцяв прийти, але що Він прийшов і є присутній. Слово "паросія" переложимо на "присутний" в листі до Филипян 2: 12, де читаємо: "Тим же, любі мої, яко ж завсіди слухали ви мене, не тільки в моїй присності [парусія] між вами, а тепер ще більше в моїй відсудності [апусія] із страхом і трепетом про своє спасення дбайте."—Гляди Анг. Вер., і також 2 Коринтян 10 голову, і 10 вірш.

* Не треба Христу бути видимим в Його присутності, як і Його Отець не є видимий для людського ока. Єгова був присутний з Його людьми коли вони подорожували з Єгипту до Обіцяної Землі, а всеж таки Він був невидимий. На своїй смертельній постелі Йосиф сказав: "Я вмираю, Бог же навідається до вас із землі цієї в землю, що про неї клявся отцям вашим Авраамові, Ісаакові й Якові." (1 Мойсея 50: 24) В кожному случаю Він був невидимий, де Біблія каже, що Він одвідав своїх людей—Книга Рути 1: 6; Луки 19: 44.

* Сьогодні доказів Христової присутності є повно навкола нас, а всеж таки так знане "Християнство" не бачить їх. Як же Він являється своїм правдивим послідовникам, а не світові? Для них Він дав оцю чудову обітницю: "Бла-

---

8. Який факт про присутність Єгови помагає розуміти присутність Христа?

9. Як повернувший Господь ослугує своїм людям?

женні слуги ті, котрих, пан прийшовши [ельтон] знайде їх пильнуючих: на правду кажу вам, що підпережеться та й посадить їх за стіл, і, приступивши, послугувати ме їм.” (Луки 12: 37) Господь Ісус є датедем цієї духової поживи, або покарму у пору, хоч Він й уживає видимого знаряду або чинника на землі, щоб проголосити її.

ПРИЗНАЧЕНИЙ СЛУГА В ЙОГО ПОВОРОТІ

¹⁰ Чинника, якого Господь уживає до рознесення або роздавання Його правди, Він назвав “вірним і розумним слугою”. “Який єсть вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши [елтон] пан його, застане, що робить так. На правду кажу вам: Що поставить його над усім добром своїм.” (Маттея 24: 45-47) Це ясно показує, що Господь уживати ме одну організацію, а не многі й ріжні спорючі собі секти для рознесення Його вістки. Той “вірний і розумний слуга”—це громада, що йде за прикладом їх Провідника. Той “слуга”—це останок Христових духових братів. Божий пророк, указуючи на них, каже: “Ви свідки мої—говорить Господь—ви й слуга мій, що я його вибрав.”—Ісаї 43: 10, Анг. Вер.

10. Якого чинника Господь уживає для роздавання духового покарму?

¹¹ Від 1918 р., той "слуга" кляса зачав доручувати Божу вість сліпому "Християнству", яке даліше кормиться релігійними людськими переказами. Ця проголошена правда виконує діло розділення, як це було предсказано, і ті, що приймають правду, стають по стороні Господа, а інші лишаються. Ті ж, що були щасливі зрозуміти що бере місце, й котрі стали за Теократію, тепер посідають невисказану радість. Світло Божої правди не є ограничене до маленього місця, або одного кутка світа. Воно проголошується по цілому світу. За двацять сім років, від 1919 р., до 1945 р. свідки Єгови рознесли більше ніж 470 мільонів книжок і книжечок, сотки мільони журналів та обіжників, і доручили мільони устних свідоцтв, у 88 мовах. Тільки Божим духом і Божою силою могло це свідоцтво доручитися у вічу світового противенства та гонення; і те свідоцтво даліше проголошується й збільшається.

¹² Ісус сказав: "Як же дні Ноеві, так буде й прихід [паросія] Сина чоловічого." Ця подібність не тільки є правдива в тім, що люди поринули цілком у прожорство, п'янство й віддаються й женяться, будуються, і не знають про час в якому вони живуть; але вона також схожа щодо свідкування про Царство, яке тепер дається. Ной був проповідником правди перед потопом,³ а свідки Єгови є такими тепер, перед

11. Як шире є проголошення правди, і який наслідок це приносить?

12. Як теперішні дні є подібні до днів Ноя?

надходячим знищенням цього світа в Армагедоні. Петро каже: "Прийде ж день Господень, як злодій в ночі [отже тихо й неспостережено]; тоді небеса [Сатанини невидима організація] з шумом перейдуть, первотини ж, розпечені розтопляться, і земля [Сатанини видима організація] і діла на ній погорять."—2 Петра 3: 10.

¹³ Впродовж многих літ перед 1914 роком щирі студенти Біблії розуміли, що 1914 рік зазначив кінець поганським часам. Той рік зазначив кінець неперерваному правлінню Сатани, отже час, коли Христос, праведний володар світа, прийняв владу. (Езекиїла 21: 27) Тоді настав початок сповнення пророцтв одні по других, що доказує, що царства світа (нового світа) стались царствами Господа нашого й Його Христа." Небесні сили віддаючи подяку, сказали: "Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що еси, і був, і прийдеш, що прийняв еси силу Твою велику і воцарився еси."—Одкриття 11: 15, 17, А.П.В

¹⁴ Наспів уже час, щоб Єгова оправдав свою владу над всесвітнім царством. Єгова стався царем. Царство Боже, представлене через хлопця, народилося в 1914 р. Існуюча організація Диявола старалась прогинути те ново-народжене правительство. Потім наступила війна в небі. Диявол і його ангели були скинуті на землю. Тоді переможні ангели сказали: "Тепер на-

13. Як 1914 рік є зазначений, і про що свідкували ангели?

14. Що наступило по народженні Божого царства в небі?

стало спасення й сила й царство Бога нашого, й власть Христа Його."—Одкриття 12: 10, А.С.В.

ПРИХІД ДО ХРАМУ

¹⁵ В той час на землі ніхто не знав, що Господь мав "негайно прийти до храму". Єгова через Малахію предсказав своє нагле появлення в храмі, а потім додав: "Хто ж видержить день приходу Його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо—огонь розтоплюючий і як те зілля очищуюче." (Малахія 3: 1, 2, А.С.В.) Як колись Ісус очистив був храм в Єрусалимі три й пів роки по своїм помазанню Божим духом бути Царем, так і тепер три й пів роки потім, як Він узав власть як Цар в осени 1914 р., Він прийшов до духового храму й зачав очищувати Його. Це сталося на весну в 1918 р. Це зазначило початок періоду судження й оглядин Його посвячених послідовників. Павло писав: "Оце ж сьвідкую перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явленні Його і царстві Його." (2 Тимотея 4: 1) Померші християни, що спали в гробах, воскресли в духових тілах і прилучилися до храму. Живі помазані християни на землі не могли попередити тих, що послули сном смерті, але мусіли дальше перебувати в своїй невинності аж до їх смерті. Коли ж вони будуть зеднані з храмом через смерть, то вони не потребувати муть спати сном смерті,

15. (а) Як був зазначений Господень прихід до храму? (б) Який є порядок воскресення з духа-народженої класи?

і очікувати на поворот Господа, але вони негайно перемініться до духового життя. Їх земна праця скінчиться, але їх служення без утоми буде дальше продовжатися.—1 Солунян 4:15, А.С.В.; 1 Коринтян 15:51, 52; Одкриття 14:13.

16 Многі правди про Господне царство були висказані приповідями. У приповіді про мина й таланти показано, що Христос поручив добро свого царства в руки своїх невірників-слуг на землі нім Він відійшов у далекий край, небо, щоб прийняти там владу царства. Повернувши по довгому часі, Він розпочав суд над своїми слугами на землі. Вірним слугам Він дав більший привилей і радість Господню. Невірних Він викинув у надвірну темряву. Жителі цього світа зненавиділи Царя нового світа, який збурих Сатану, Диявола, і за те вони мають бути повбивані.—Луки 19:12-27; Маттея 25:14-30.

17 Суд над Божими людьми продовжується, і так пророцтво говорить: "Господь [Єгова] є у святому храмі своєму, на небесах престол Господній; очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських." (Псалма 11:4) Деякі християни, що самолюбно сподівалися бути на весіллі, були виключені, як це представлено через п'ять необачних дівиць, тому що їм забраквало розуміння й радості Господньої й через те їх світло не сияло. (Маттея 25:1-13) Інші ж, що й увійшли на весілля, були викинуті геть за

16. Вкореці, що приповідь показує про мина й таланти?

17. Як показано негідність деяких людей до правди Царства?

те, що не затримали їх одежи тотожності через вірне свідкування про Царство. (Маттея 22: 1-14) Христос прийняв своїх вірних послідовників у стан храму, як поклонників і слуг Божих, і одобрює їх дальшу присутність там.

¹⁸ Суд-спроби великим Суддею продовжуються й обіймуть усі народи. Будучи присутній на престолі своєї слави, як представник Єгови в храмі, Ісус Христос розділює людей на дві класи, назвавши їх вівцями і козлами. Оце розлучення відбувається саме тепер, хоч про це многі не є ще свідомі. Їх напрям до свідків Єгови й Його вістки про Теократичне правительство відкриває їх напрям до Царя. Гонителі, противники, й байдужні, що дадуть себе пізнати як козли, є засуджені на знищення, яке буде тривати вічно; підчас коли смирні, справедливого успосіблення люди й доброї волі до Бога, Його "вівці", оці знаходяться в лінії до життя вічного.—Маттея 25: 31-46.

ОДКРИТТЯ

¹⁹ Судьба всіх живучих людей буде вскорі вирішена. "Прийде бо Син чоловічий в славі Отця свого з ангелами своїми; і тоді віддасть кожному по ділам його." (Маттея 16: 27) Остаточне одкриття Царя уже наближається. Нещастя Армагедону, яке є більше ніж те, що впало на Содому й Гомору, уже при дверях. "Котрого ж дня

18. Які інші писання показують, що присутність Царя, це час суду, і які дві класи стали об'явлені?

19. Який буде наслідок в васі остаточного відкриття Царя?

вийшов Лот із Содома, линуло огнем та сіркою та й вигубило всіх. Так же буде й в день, котрого Син чоловічий відкриється." (Луки 17: 29, 30) Таке відкриття Його невидимої присутності через виконання присудів, не вийде на їх благословення, але на їх знищення. "В одкриттю Господа Ісуса з неба з ангелським силами, в огні поломяному, даючи відомщення тим, що не знають Бога й не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа. Вони приймуть муку, погибель вічну від лица Господнього і від слави потуги Його."—2 Солунян 1: 7-9.

²⁰ Наближення тієї події заставляє самолюбних і боязких вязатися й шукати сховку в різних збіговищах людських організацій, ради охорони. Та це не принесе їм ніякої пільги. (Одкриття 6: 15-17) Сподіючись раннього кінця, вони ляментують з переляку, що вони стратять їх лихо-набуту наживу й їх світські передові становища. Їх очі бачуть Його присутність на хмарах клопоту, навкруг Його. (Одкриття 1: 7) Та єдину безпеку знайде той, що прийме погордженого Царя й Його царство. Ісус остеріг, кажучи: "Пильнуйте, по всяк час молячись, щоб удостоїлися втекти від того всього, що має настати, і стати перед Сином чоловічим."—Луки 21: 36.

²¹ Сьогодні люди доброї волі з між усіх народів стають по стороні Теократії. Це велике стадо Господніх "інших овець" через їх проголо-

20. Яке джерело охорони не принесе пільги?

21. Як люди доброї волі виганять Царя?

шення Царства, витають нового Царя, як колись множество людей витало Ісуса при візді в Єрусалим. (Луки 19: 37-40; Одкриття 7: 9, 10) Як колись Фарисеї домагались, щоб докорити тій товпі, так і сьогодні релігійністи стараються заглушити й здушити ту вість. Та дарма, їх змагання не вдалось і не вдасться.

²² Христос прийшов перед Його тисячлітнім царюванням, щоб поставити всіх ворогів своїх собі під ноги: Він вхопить стародавнього вужа, Диявола, і звяже його на тисяч літ. Через усунення релігії, через привернення правдивого почитання, і через установлення Божого правительства на землі, Він обявить свою царську силу й гідність яку Він доказав в Його першій приході. Він ставсь новим Суддею світа, Провідником і Чинovníком для людей. (1 Коринтян 15: 25, 26; Одкриття 20: 1-3; Ісаїї 55: 4) Оправдання Його Отця імя й верховної власти—це Його велика радість, і також усіх тих, що не соромляться Його присутністю.—Йоана 17: 1; 1 Йоана 2: 28, Діяглот і Ротергам.

22. Яка є ціль Христового приходу, і як це буде доквано?

ГОЛОВА XVI

ЗІБРАННЯ ЖИДІВ

—МИНУВШИХ І ТЕПЕРІШНИХ

ПІДЧАС коли друга світова війна лютувала, і нацистські збройні орди загарбували край за краєм, страшні звіти протискались на світ, свідкуючи про факт, що Жиди знов знайшлися в печальних муках. Цей раз це не було тільки переслідування й гноблення, але масове вигублення. Тож від коли боротьба притихла, й мир до певної міри настав, узято перепис з жидівського населення в Центральній Європі. Цей звіт показує, що перед війною їх населення сягало числа 7,000,000 душ, но в 1946 р., в тій же області, те населення начислено 1,400,000 осіб. Тож жидівське питання сталося ще раз міжнародним.

² Тепер, хоч друга світова війна скінчилась, все ж таки сила проти-Семітизму є ще велика. Із цими свіжими терпіннями в умах людей, всі сионістичні організації роблять всякі можливі змагання вплинути на передові держави, щоб вони робили щось. Вони домагаються, щоб Палестину обернути в жидівську державу, як сталий дім для жидівського народу.

1. Які події виставили жидівське питання іще раз наперед?
2. Чого домагаються Жиди від провідничих сил світа?

³ Біблійні пророцтва доказують поза всякий сумнів, що ізраїльський народ був колись Божим вибраним народом. Правовірні Жиди, а навіть многі релігійністи так званого "Християнства", вірують, що біблійне пророцтво предсказує, що Жиди будуть наново зібрані до їх "Святої Землі Палестини". Вони кажуть, що наспів уже той час, що їх змагання в тім напрямі становить сповнення пророцтв.

⁴ Роздумуючи над минувшими й теперішними досвідченнями Жидів, многі питання виринають в умах розумних людей. Тому що Жиди одного разу були зібрані разом, як Божі люди, то чому вони були відкинуті й розкинуті? Чому і ким вони були переслідувані через ті многі століття? Чому така філя проти Семітів заливає світ сьогодні? Чи вони будуть наново зібрані в Палестині, і чи біблійні пророцтва попирають такий рух? Якщо ні, то який є властивий напрям який Жиди повинні взяти, щоб бути зібрані як вільні люди?

⁵ Звичайно розуміють, що Жиди належать до раси людей, що тепер говорять єврейською й юдейською та еспансько-жидівською мовою. Від Авраама й його внука Якова, ця раса була знана, як Євреї. (1 Мойсея 14:13; Діяння 6:1; 2 Коринтян 11:22) Єгова змінив імя Якова на

3. В які пророчи біблійні предсказання вірують многі Жиди й Язичники?

4. Застановляючись над минувшими і теперішними досвідченнями Жидів, які питання насуваються на ум?

5. Поясни первісний почин Ізраїльтянів.

Ізраїля; отже Якові потомки були знані також, як сини Ізраїля, або Ізраїльтяни. Яків (або Ізраїль) мав дванацять синів, що стались головами дванадцяти поколінь Ізраїля.—1 Мойсея 32: 28; 35: 23-26; 49: 28.

Саме перед своєю смертю Яків покликав дванацять синів перед себе й кожному з них вивів пророцтво. Юда був четвертий олюблений син, і йому то наділено особлиwsze благословення в цих словах: “Юда! Тебе возхвалять рідне браття ревно . . . В Юди не похитнеться берло між коліними, докіль мир постане в людях, чаяння в народах.” (1 Мойсея 49: 8-10) Це пророцтво показує, що дійсний визволитель Ізраїля вийде з покоління Юдиного. Він мав бути цим довго-ожиданим Месією, насінням Авраама. Одно з його імен мало бути “Шілог”, що значить мирний відпочинок.

Імя “Жид” або “Юдей” походить від імя Юда, що значить “слава Єгови”. Многі вірують, що тільки ті, що походять від Юди, це правдиві Жиди, але Єгова признає за Жидів усіх Ізраїльтянів, що були вірні, без ріжниць на покоління з якого вони походили, і котрі мали віру в Божу обітницю дану Юді. Правдивий Жидовин—це той, що має Авраамову віру й посвятився служити й славити Бога Єгову.

-
6. Яке пророче благословення наділено Юді, і що воно значило?
7. По писанням, хто є дійсні Жиди?

ВИБРАНІ ЛЮДИ

* Увиконанню своїх намірів, Єгова zorganizував синів Ізраїля в особливий, святий, вибраний народ. Це Він зробив для особливої цілі, а іменню, ради свого власного імя. Мойсей сказав до них: "Бо ти нарід святий в Господа Бога твого; тебе вибрав Господь, Бог твій, щоб ти був народом насліддя зміж усіх народів, що на землі." (5 Мойсея 7: 6-8) Той народ, zorganizований в державу з Єговою, як їх Богом і Найвисшим Володарем, мав Теократичне правительство. Отже він був ужитий для виробу пророчих тинів і тіней на більші будучі благи. (5 Мойсея 18: 15-18) Мойсейові сказано згромадити синів Ізраїля коло гори Синай. Там Єгова установив закон-угоду з ними. Підстава на якій вони мали отримати благословення з тієї угоди мала бути їх вірність. Коли закон і десять заповідей дано їм, Єгова сказав до них: "Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем."—2 Мойсея 20: 3.

* Тим що всі Божі закони є звершені, то чому Він дав цей звершений закон для упавших людей і приказав їм додержувати його? Є пять головних причин чому той закон був даний:

(1) Він послужив, як додаток, т. е, тимчасовий додаток до обітвиці, яку Єгова дав Авраамові,

8. (а) Чому сини Ізраїля були zorganizовані у вибраний народ? і який протек вони руководились? (б) Де установленно закон угоду, і які обставини Жиди мусіли стрінути, щоб прийати її благословення?

9. Чому закон угоду дано Жидам?

що ‘через нього й його насіння будуть усі роди землі благословенні.’—1 Мойсея 12: 1-3; Галат 3: 19

(2) Його ужито, щоб випробувати Ізраїля в їх привилею показати любов і посвяту до Єгови.
—2 Мойсея 20: 20.

(3) Поганські сумежні народи навкола Ізраїльтян святкували демонську релігію; тож при помочи закону установлено правдиве почитання, щоб схоронити Божих людей від сітей демонських.—5 Мойсея 7: 16, 25.

(4) Від часу до часу Ізраїльтяни занехували додержувати закон і падали в демонську релігію й ставались невірниками поганських народів. Тоді вони квилили до їх Бога Єгови й Він вислуховував їх і визволяв їх. Коли б Жиди були підчинялись Божій волі, вони були б пізнали, що це неможливе для упавших людей сповнити Божий звершений закон. В дійсности, той закон побільшив їх гріхом-проклятий стан, указуючи їм на потребу відкупителя й Месії.—Римлян 3: 19, 20; 5: 20.

(5) Чому той закон був даний, то це дальше відповідає апостол Павло, вірний Жидовин: ‘Закон був доданий задля гріху й переступів, доки прийде насіння, котрому обітниця дано. Тим же закон був нам учителем, щоб привести нас до Христа, щоб вірою нам оправдатися.’—Галат 3: 19, 24.

ВІДКИНУТІ

¹⁰ Нарешті, по впливі більше ніж 900 літ-ласки, вони стались вельми лукаві та бунтівничі. Їх останній пануючий цар, Задекія, робив негодні діла в очах Бога. Він глузував з пророків, яких Єгова вислав, і погорджував словами Божими, висказані пророками, і знущавсь над пророками. (2 Паралипоминон 36: 12-16) І так Божий гнів запаливсь проти них, і нарешті прийшов його декрет: "Ти ж, негідний, безбожний князю Ізраїлів, що на тебе прийшов день твій, і твоїй безбожності настав кінець . . . Здійми з голови корону, скинь царський вінець! се вже минулось: угоду пійде низьке, униз високе! Я скину, скину, скину, й не буде його, покіль прийде той, що має до його право й кому віддам його!" (Езекиїла 21: 24-27) Цей Божий чин узяв місце в 607 р перед Хр. Це зазначило кінець Жидам, як політично вільним і Теократичним людям. На них напали Вавилонці й забрали в неволю, і потім Єрусалим лежав спустошений впродовж сімдесять років.—2 Царів 25; 2 Паралипоминон 36.

¹¹ При кінці сімдесять років спустошення Єрусалиму, останок з вірних Жидів почав вертатись домів і відбудовував храм і також місто Єрусалим. З бігом часу повернувші Жиди піддались впливові рабів і їх людським переказам та релігійним установам; і так вони стались жертвою

10. Коли й чому типічне царство Жидів було збурене?

11. Коли й для чого природні Ізраїльтяни були відкинуті Богом Єговою?

"рабінізму". Це допровадило їх до боротьби проти Ісуса Христа, і відкинувши Його, вони домагались розп'яття Його на дереві, в 33 р., по Його рождестві. Трицять сім років пізніше Єрусалим, як це предсказав Ісус Христос, був знищений римськими збройними ватагами, а в 73 р., по Хр., остання жидівська твердиня, в Масаде, була знищена й Жиди були розкинуті по всіх краях землі. Тому що вони не були правдивими Жидами в серці, і не були обрізані в серцю вірою в Месію, якого Єгова післав в Своїм Сині, зате Єгова відкинув їх як своїх людей, і відпустив їх без храму, священника або жертви.—Римлян 2: 28, 29; Маттея 23: 37, 38.

ЗІБРАННЯ ОСТАВКА

¹² Відкинувши цілком жидівський народ, чи це значило, що ніхто з Жидів ніколи не дістане нагоди спастися до життя? Ні. Треба пам'ятати обітницю дану Юді, що "жезлю [т е, право володіти] не відступить від Юди, ані законодавець з між колін його, поки прийде Шіло; і до нього будуть зібрані народи." (Анг. Вер.) "Шіло" — титул даний Ісусу Христу, бо Він також походив з покоління Юдиного. В 33 р., по Хр., Ісус Христос віхав в Єрусалим і представив себе, як їх Цар і Месія. Замість радісно прийняти Його, вони пішли за їх священниками й рабами й кричали, 'розпни його; нехай Його кров впаде

12. (а) Чи всяка нагода для Жидів дістати спасення й життя пропала а їх відкиненням? (б) Коли прийшов їх правдивий Месія? і як вони прийняли Його?

на нас і наші діти! (Маттея 21:5, 9, 42; 27:22) Одначе маленький останок прийняв Його й осягнув дану обітницю. Апостол Павло каже: 'Ізраїль не осягнув того, що шукав, але ті, що їх Бог вибрав, осягли. Решта із них стали запеклі й сліпі, і осталися такими аж до сьогодні.'—Римлян 11:7, 8, Гудспід.

¹³ У світі тих фактів, то чи Жидам потрібно сьогодні їх ріжних свят, обрядів та установ, які вони мали в старинних часах? На це апостол ще раз відповідає: "[Бог] простивши вам усі провини, знищивши рукописання наукою, що була проти нас, і взявши його з середини, прибивши на хресті. Нехай же оце ніхто не судить вас за їжу або за напйток, або поглядом сьвят, або нового місяця, або суботи. Се тїнь того, що настане, тіло ж—Христове." (Колосян 2:13, 14, 16, 17, Гудспід) Ті, що є Жидами в серці, живуть дійсною вірою в Месю або Христа, а не "тінею" минувшини.

СИОНИЗМ

¹⁴ Тому що по цілому світі існує дух проти Семітів і діяльність проти Жидів зі сторони так званих "християнів", для того зорганізовано многі чинники для їх помочи. В 1897 р., перший Сионістичний Конгрес, який скликав Теодор Гецель, відбувся в Базелі, Швайцарії, де зійшлося 206 делегатів. Той собор зазначив народ-

13. Що апостол Павло говорить про жидівські релігійні обряди сьогодні?

14. Коли і де Сионізм був зорганізований?

ження руху, що тепер називають “Сионізмом”, щоб “сотворити для Жидів дім у Палестині, забезпечений публичним законом.”

¹⁵ Ціль Сионізму є, щоб отворити й zorganizувати Палестину в жидівську державу, і так постаратись Жидам о сталий дім, і щоб ради цієї цілі відкликуватись до правительств інтересуючих, і так досягнути їх піддержку й співдіяльність. Многі жидівські провідники вірують, що Біблія поширає їх привлаштування відносно зібрання їх до “Святої Землі Палестини”. Як доказ цього, вони наводять писання, як от з книги Еремії 32: 37, де сказано: “Ось, я позбіраю їх знов із усіх земель куди їх повиганяв у мойму гніву й палкій ярості і великій досаді та й верну на се місце, і дам їм жити в безпеці.” (Гляди також Ісаї 40: 1, 2) Вони не розуміють того, що в першій мірі, або мініятурі, сповнення тієї обітничі відносилось до жидівського останка, який повернув з Вавилону в 537 р., перед Хр., і що більше або повне сповнення відноситься до “Ізраїля Божого”, що складається з Жидів у серці, або духових Ізраїльтянів, які виходять із поневолення цьому вавилонському світу. (Галат 6: 16) Від 1919 р., вони були зібрані в земний стан ласки Бога Єгови, як Його свідки й як амбасадори Його царства, яке устанавлено руками Його Месії.

15. Яка є ціль Сионізму? і які докази з Писань вони подають для попертя того ж?

¹⁶ Коли британська армія на 9 грудня, 1917 р., визволила Єрусалим з рук Турків, і коли британський секретар закордонних справ, Балфор, видав "Балфорову Заяву", тоді Жиди відчули, що їх довго ожидана надія сповниться. Ліга Народів поручила мандат над Палестиною в 1922 р., Британії. В той час британське правительство видало урядовий "Білий Папір", подаючи в нім наміри британського правительства відносно Палестини, і також в 1939 р. В цім другім урядовім папері з 1939 р, було сказано: "Правительство Його Величності тепер заявляє невідклично, що це не є намір його зробити Палестину жидівською державою . . . а радше установити жидівський дім або околицю в Палестині". В дійсности так пізно, як в 1946 р., ця так звана "обіцяна Земля" сталась краєм несповнених обітниць, дані світом.

¹⁷ Многі державні мужі стали прихильні тому рухові, щоб заохотити Британію змінити її напрям в здержанню дальшої іміграції до Палестини. Др. Ізраїль Голстен, голова сионістичної організації в Америці, сказав: "Палестина—це справа життя й смерти для Жидів." І президент Труман і інші зробили заклики по війні в 1945 р., в користь Жидів, але Британія відкинула їх. Нарешті піддано думку, щоб організація Обед-

16. (а) Коли й чому Жиди відчули, що їх надія мала сповнитися? (б) Яку заваду Британія мала відносно іміграції Жидів до Палестини?

17. Яку відповідь Британія дала на заклики многих державних мужів? і як інші задивляються на жидівське питання?

наних Народів справилась із цим питанням. Всім відомо, як політично-сильні Араби ненавидять Жидів. Звіти з 1946 р., показують, що коли Жидів полишать в Європі, тоді настане масове самогубство, а знов коли пішлють їх до Палестини, настане масова різня. Агітація за й проти стала напружна з обох сторін.

ПОСТІЙНЕ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

¹⁸ Коли б зібрання Жидів було від Бога Єгови, то чи Він радився б і ділав через володарів цього світа (Сатаниного світа), щоб виконати Його намір? Ісусе сказав: "Царство мое не од сього світа" Завважте це також, що в кожному краю, в яких переслідування було найлютіше, там правительство в силі було під католицькою фашистською, нацистською або тоталітарною контролею. Найбільшим ворогом Жидів сьогодні — це Римо Католицька Гієрархія. Чому? — ви можливо запитаєте. Видимі факти подають відповідь. Колись Жиди становили вибраних людей Єгови, названі Його імям. Потім, як вони були відкинуті й розкинуті, вони стались головним предметом нападу Сатани, бож це ціль і втіха Сатани зневажати, чернити, переслідувати й нищити всіх людей або організацію, що мають якубудь звязь з імям Єгови. Як свій головний знаряд, Диявол, Сатана, уживав Католицьку Акцію до нападу на старинних типічно-вибраних

18. (а) Чи це зібрання Жидів до Палестини є сповненням біблійного проректва? (б) Яке є головне джерело всіх проти-Семітичних рухів?

людей Єгови, як це він нападає й на теперішніх позатипічних вибраних людей, іменно, свідків Єгови. Якщо більше Жидів буде зібрано до Палестини в будучині, то це буде тільки політичний або гуманітарний (людський) чин, а не Боже провидіння, як сповнення Його пророцтва. Божі обітниці відносно повернення сповняються тепер на Його духових Ізраїльтянах, себто, свідках Єгови, що становлять останок вірних послідовників Його Месії.

ВЛАСТИВИЙ НАПРЯМ

¹⁹ Ми тепер живемо в останніх днях цього лукавого світа, котрий то час предсказав пророк Єгови в книзі Даниїла 2: 44: "А в часах тих царів Бог небесний установить царство, яке ніколи не розпадеться; таї те царство не перейде в руки інших людей; воно поведить і поторощить усі ті царства, а само стояти ме вічні віки." (Анг. Вер.) Властивий напрям Жидів сьогодні, що бажають спасення й життя, є: покинути релігію рабів і всі політичні рухи, і стати на стороні Божого царства й указати ту віру, яку Авраам і пророки указали. "Не вповайте на князів, на сина чоловічого; нема в його спасення!" (Псалма 146: 3) Шукайте шляху про який Єгова постаравсь і вповайте на Нього. "Всяк бо хто призове імя Господне, спасеться."—Римлян 10: 12, 13.

19. Як Жид може отримати спасення й життя в теперішніх часах?

²⁰ Дійсність і пророцтва доказують, що природні Жиди ніколи не будуть уже вибраними й наново зібраними людьми. Вони, як народ, явно відкинули Месію, Його правду й Його царство. Це марна надія, що вони мусять бути зібрані до Палестини й масово навернуті до Ісуса Христа перед Його другим приходом і як знак раннього установлення Його царства. Боже царство було установлене в 1914 році, бо тоді Ісус Христос прийняв владу Царства по правиці Його Отця, і то без ніякого масового навернення природних Жидів до Христа. Багато їх терпінь вони стягнули на себе їх торговельним та бунтівничим напрямом. Вони завжди будуть предметом нападів Сатани й Його агентів аж Армагедон очистить землю зо всіх противників Месії-Христа. Отже їх єдина надія, це прийаття ними Месію Єгови, Ісуса Христа, і так прийти під охорону Його царства.

20. Коли скінчиться переслідування Жидів? і яко є їх єдине джерело охорони?

ГОЛОВА XVII

ХТО ЦЕ СВІДКИ ЄГОВИ?

УСЮДИ говорять проти свідків Єгови. Чому? Причина є та, що люди є мильно поінформовані й уперені. Всяке питання має дві сторони: Чесні люди, що є справедливого успосіблення, бажають чути правду. Ось тому вони й питають: "Хто це свідки Єгови?" Про це питання кожному належиться почути сторону свідків Єгови. Всяка справедлива людина погодиться, що чейже свідки Єгови мають краще уздібнення подати факти з їх історії—чим це можуть їх противники. Щоб розібрати справу неоднорічно, тут подаємо удовіднення з історії до якої мають приступ усі.

Свідки Єгови становлять тіло або гурток людей, що посвятилися чинити волю Всемогучого Бога, під провідництвом Його Сина, Ісуса Христа. Вони то зєдинелися для цієї цілі, щоб спільно проголошувати, що Той, якого єдиного імя ЄГОВА, є Цар. Вселенної, що Він—Автор і Творець сталого небесного правительства справедливости для землі про яке Ісус Христос навчав своїх учеників молитися до Всемогучого Бога.

1. (а) Що кожний чесний чоловік бажає довідатися про свідків Єгови? (б) Хто має найкращу здатність переказати факти про свідків Єгови?

2. Хто це свідки Єгови? І для якої цілі вони зійшлися разом?

Кожному одному вони указують на єдиний путь до того царства, що раз на завжди забере місце всіх земних правительств, які вскорі будуть знищені Єговою в битві Армагедон.

³ Хоч Бог Єгова мав своїх свідків на землі впродовж усіх шістьдесять століть, то це тільки оцими часами вони згуртувались в організацію для виконання роботи по цілому світу. В 1872 р., в Америці, в місточку Алгенії, біля Питсбургу, Пенсилванія, чоловік Карло Тез Росель розпочав був біблійне зібрання, яке постійно сходилось на слідкування Писань про царство Єгови й другий прихід Ісуса Христа. В кількох роках потім подібні гуртки студентів Біблії, із таким же заінтересованням, гуртувались всюди в Зєдинених Державах. У своїм часі такі зібрання студентів Біблії організувались і в інших краях. Наслідуючи курси студіїв начеркиєні головним відділом в Зєдинених Державах, ті збори ставали одностайні й студенти набували один ум по цілому світу про те, що Всемогучий Бог навчав у своїм Слові.

⁴ З бігом часу видано друковані студії св. Письма, яких уживали такі студенти, а доручували їх від дому до дому особливіші представники, в многих краях в цілі поширення розуміння Біб-

3. (а) Через як довгий час Єгова мав активних свідків між людьми? (б) Як і коли організовані свідки зазначено в цих часах?

4. (а) Як інші були втягнуті в розуміння біблійних правд і як вони помагали іншим дістати те знання? (б) Як широко та робота й організація розширилась?

ллі між усіма людьми. Як наслідок цього, по цілому світу організувались інші школи або збори таких студентів. Від того часу свідки Єгови були і далі є міжнародною організацією. Їх можна знайти в кожному народі під сонцем.

⁵ В 1884 р., зареєстровано законне тіло цього міжнародного товариства згідно з законом держави Пенсильванії. Оця добродійна корпорація, знана як Товариство Вартової Башти Біблії й Брошур, і її правлюче тіло, свідки Єгови, співтоваришать нерозлучно від того часу. В 1909 р., той зареєстрований головний відділ став перенесений з Пیتсбургу до Нью Йорку (Брукліну) і тоді сформовано товариство добродійної корпорації й ужито її для поширення по цілому світу видавничі твори свідків Єгови. Тепер вона є знана, як Нью-Йорська корпорація, себто, Інкорпораційне Товариство Вартової Башти Біблії й Брошур. В інших краях, як от у Великій Британії й Канаді, те Товариство зареєстровано, як Міжнародне Товариство Дослідників Біблії.

ІІ ІМЯ

⁶ Від самого початку їх новочасної організації, свідків Єгови називали різними іменами. Їх вороги й несвідомі люди неправильно називали їх "сектою, росалістами, зорінцями-тисячліття,

5. Що становить законну опіку-сагу для свідків Єгови, і яка є її історія?

6. (а) В цих часах, якими неправдивими іменами називали свідків Єгови, і хто це робив? (б) Яке правдиве ім'я дає їм, і хто дав його й чому?

рутерфордцями, тощо. Хоч впродовж півстоліття ті слуги Всемогучого Бога не уживали ніякого виразного імя, називаючи себе тільки християнами, все ж таки їх приятелі й заінтересовані називали їх "біблійними студентами" або "міжнародними дослідниками Віблії". В 1931 р., їх представники з многих країв, зібрані на конвенції в Америці, постановили, що вони 'бажають бути знані й кликані імям, яке уста Господа Бога виrekli, а це свідки Єгови': "Ви свідки мої, говорить Єгова." (Ісаїї 43: 10; 44: 8, А.С.В.) Опісля всі місцеві збори або громади свідків Єгови по цілому світу заявили, що вони признають це Богом дане імя. (Гляди річну Книжку, Свідків Єгови в 1941 р., стор. 30-35.) Правдою є, що оцими часами такі люди, як Ч. Т. Росел і У. Ф. Рутерфорд брали визначну участь в цій світовій роботі, як свідки Єгови, як і колєнь в старинних часах, Ісус Христос, Павло, Петро, Йоан Хреститель, Мойсей, Авраам, Ной, Авель і многі інші стались визначні в роботі, як свідки Єгови. Одначе на ділі, й по писанням, то це тільки самий Бог ЄГОВА утвердив і дальше утверджує або висвячує своїх свідків, і як доказ цього Він дав їм свое імя.—Времії 15: 16.

СПОСІБ БЛАГОВІСТВУВАННЯ

Спосіб навчання й благовіствування, якого уживають свідки Єгови, є простиий. Інакше ска-

7. (а) Як і по чім прикладі свідки Єгови преповідають? (б) Чому свідки Єгови преповідають в цей парвільний спосіб, і як в цім вони візняються від духовенства?

вати, вони уживають первісного способу проповідання, яке установив Великий Свіден Бгови, Ісус Христос. Він і Його апостоли проповідували прилюдно й також від дому до дому, (Діяння 20: 20) Кожному правдивому християнському слугі євангелії дано заповідь ступати їх слідами й робити, як вони робили, (1 Петра 2: 21; Луки 24: 48; Діяння 1: 8; 10: 39-42) Тому що свідки Бгови несуть ту вість людям; отже їх спосіб благовістування різниться дещо від релігійного духовенства, які вимагають, щоб люди приходили до них і расідали в їх ногах і слухали їх проповідей.

Свідки Бгови не тратять часу ані грошей на будування величавих церковних будинків і не запрошують до них людей, щоб вони вислухали їх проповідей. Досвіди й історія доказують, що не всіх людей можна досягнути в той спосіб, бо ж не всі заходять до таких будинків. У многих країнах більше ніж половина населення не належить до ніякої релігійної організації. Мільони із тих, що належать до церков духовників, не заходять до них. Многі із тих, що не йдуть до духовників, цікавляться правдою Слова Всемогучого Бога й приймають охотно вість в їх домах, коли занесе їм слуга Ісуса Христа. Отже свідки Бгови утановили безплатні студії Піблії в людських домах. Вони пішли навіть дальше чим

8. (а) Чому свідки Бгови не будують і не уживають коштовних катедрів і храмів для їх благовістування? (б) В яких інших місцях свідки Бгови слухають тим, що не мають нагоди прийняти вісти в їх домах?

це: вони стараються о нагоду, щоб люди могли отримати ту вість на прилюдних місцях і вулицях. Там, по цілому світу, свідки Єгови стоять щоденно й доручують Слово життя в друкованій формі, коли вони (люди) переходять мимо вулицями.—Діяння 17: 17-22.

* Книжки й книжечки свідки Єгови уживають в їх цілі благовіствування для вигоди людей. Такі видавництва містять правди з Біблії в сталій формі для студії заінтересованих людей. Сьогодні люди не можуть спромогтись, щоб проповідник перебував з ними годинами а то й днями, як це колись бувало, або й недавно. Замість устної проповіді до якої мало людей має приступ, свідки Єгови доручують літературу з викладами Біблії. Оцю літературу вони не друкують ані не доручують з самолюбства ради торговельної наживи, або щоб нагарбати великі суми грошей. Аджем таку літературу доручують тільки на підставі датків. Ті люди, що не всилі дати якубудь датку на цю працю, але цікавляться нею, можуть дістати таку літературу даром на підставі, що вони бажають посідати її. (1 Коринтян 9: 11-14) Такі датки прийняті за доручену літературу, є ужиті як поміч для покриття коштів видання й доручення більше такої літератури. Всякий недобір покривають свідки Єгови.

9. (а) В їх ділі проповідування, чому й замість чого, свідки Єгови уживають літературу? (б) Чи свідки Єгови продають книжки, ані вони розносять, і, кели ні, то як вони виконують цю роботу?

¹⁰ Кожний один із свідків Єгови є слугою євангелії. Хто не проповідує євангелії, як це Ісус Христос проповідував, той не є свідком Єгови. Це, що хтось називає себе слугою євангелії, не робить його проповідником. Це його проповідання в гармонії з Божим відкритим Словом, що робить його слугою євангелії. Свідки Єгови становлять товариство з таких слуг євангелії. Це тіло або гурток місіонарів. Це група євангелістів, усі благовістники, як колись у первісних зборах апостоли й ученики Ісуса Христа були благовістниками, кожний один із них. (Діяння 2: 44-47; 5: 42) Кожний активний благовістник має свій збір людей доброї волі, яким він ослужує в їх домах в приписаній йому території. Такий слуга євангелії йде до людей; вони не мусять шукати його, щоб довідатися про Боже царство.

¹¹ Свідки Єгови сьогодні не йдуть до теологічних семінарій або релігійних університетів, щоб там приготувитися до їх євангелської служби, ані цього не робив Ісус Христос ні Його апостоли, ані ніхто інший із свідків Єгови, що виконували Богом-дане служення, навіть много століть перед часом Ісуса Христа на землі. Одначе сьогодні вони отримують відповідний і правильний курс вказівок і вишколу перед їх висвя-

10. (а) Чому кожний свідок Єгови є слугою євангелії? (б) Якої групи кожний свідок є частиною й де він служить?

11. (а) Як і чому свідки Єгови приготувані до роботи, як слуги євангелії? (б) Де й з якого учебника свідки Єгови побирять вказівки?

ченням на слуг Бога Єгови й Ісуса Христа. В кожному аборті або громаді свідки Єгови перепроводжують студії для навчання слуг євангелії і для студентів, що приготавляються для євангелської служби. Їх головним учебником є Біблія. Ці й інші курси науки, вільні від всяких релігійних переказів та догмів, добре узброюють студента для доброго діла служення в яке він сподіється ввійти. Тимбільше, студент набуває дійсний досвід під провідництвом дозрілого слуги євангелії, щоб той вишкіл був повний.

¹⁸ Хоч шкільні класи для слуг євангелії й студентів, що приготавляються до тієї служби, відбуваються без перерви, все ж таки студент мусять віддати багато часу на приготування себе до того служення нім він стане вповні узброєний приступити до тієї місії. Деякі набувають їх вишкіл скоріше чим інші. Щоб набути потрібне знання, треба студіювати багато місяців, а деякому, то й кілька років; інші знов набувають знання в кількох місяцях. Скільки кому часу потрібно цілком залежить від пильности та адібноети студента. Та в кожному случаю студент мусять покавати, що він посвятив себе Єгови чинити Його волю під провідництвом Ісуса Христа, і що він є відповідний навчати й проповідувати. Оця є перша вимога нім студент є признаний й висланий, як сталий вневячений слуга євангелії свідків Єгови.—2 Тимотея 2: 24, 25.

18. (а) Як довго свідки Єгови приготавляються до тієї служби?
(б) Нім він слушать як один із свідків Єгови, які вимоги він мусять стрігати?

ВИСВЯЧЕННЯ

¹⁰ Кожний, такий слуга євангелії, висланий проповідувати, є висвячений або уповажнений в першій мірі Богом Єговою. (Ісаїї 61: 1, 2) Ісус Христос був висвячений в такий же спосіб під час Його хрещення в ріці Йордан. (Луки 4: 17-19) Однак зареєстрований законний слуга-тіло свідків Єгови видає кожному слугі євангелії поручальні папери. Вони показують, що він уповні уповажнений проповідувати, і що він був висвячений згідно з установами організації, основані на Біблії.

¹¹ Це служення євангелії не є обмежене тільки для дорослих або старих людей. Жінки й чоловіки мають йти на полє служби, на вулиці й від дому до дому. (Річля 2: 28, 29; Діяння 2: 16-18) Молоді не тільки дозволяється проповідувати, але й запрошуюється її це робити. (Псалма 148: 12, 13) Всі діти свідків Єгови повинні виростати в напаминанню й науці Господній, і так вони виховуються на слуг євангелії від молоденького віку. Діставши такий повний вишкіл, вони можуть увійти в те служення, якщо цього вони бажають, хоч би вони були іще дітьми або молоддю. Знатними вайрцями в старині були Самуїл, Еремія, й Тимотей, яких вірність як свідків Єгови в дуже молодечім віку є доказом, що й діти властиво можуть бути слугами євангелії.

10. (а) Хто і як висвячує свідків Єгови на благовістників?
 (б) Який земний донат власти вони мають, як проповідники?
 11. Кому дано цей поклик бути слугою євангелії й привилей благовістувати, як свідок Єгови?

(1 Самуїла 1: 24; 2: 11; 3: 1; Еремія 1: 4-7) Апостол Павло заявив, що це він вислав Тимотея, як слугу евангелії. (1 Коринтян 4: 17) Павло напівнув Тимотея, щоб ніхто не гордував його молодістю.—1 Тимотея 4: 12.

¹⁵ Хоч література, яку свідки Єгови розносять, коштує більше видрукувати й рознести ніж за неї отримують датку, то цю організацію піддержують добровільними датками свідки Єгови й люди доброї волі. Слуга евангелії, що проповідує частково, покриває кошт літератури яку він розносить і приймає датки за неї на покриття коштів рознесення. Знов повночасний слуга евангелії отримує літературу за менше чим вона коштує, щоб датки, які він приймає, помогли йому в конечностях одержання. Оці згідні з Писаннями апостолські поступки Павло описує в 1 листі до Коринтян 9: 7-14. Вдодатку, повночасні слуги евангелії, які виконують особлившу місійну роботу як свідки Єгови, можуть віднести до Товариства кожного місяця о малу грошеву поміч, щоб піддержати себе в своїй спеціальній роботі.

✓ ¹⁶ Свідки Єгови не стараються повернути цілий світ. Це не їх намір ані завдання, щоб повернути кожную особу в світі до Християнства. Ад-

15. (а) Де свідки Єгови беруть гроші на виконання їх роботи?
(б) Як свідки Єгови одержують себе в часі благочестування, деякі поінчасно, а інші частинно?

16. (а) Чи свідки Єгови стараються повернути цілий світ до християнства, а коли ні, то чому ні? Ради якої цілі свідки Єгови несуть вість до людей?

жеж вони признають, що це неможлива річ повернути лукавих та безбожних. Вони стараються допомогти наблизитися до Всемогучого Бога тільки тим людям, що є доброї волі й праведні у серці, по Його заповідях. (Псалма 97: 11) Була б це неможлива річ установити Боже славе царство, коли б воно залежало від навернення цілого світа, бож многі люди ніколи не стануть по стороні Єгови й Його царства, без ріжниці як довго й як постійно евангелія може проповідуватись між ними. Це, що свідки Єгови проголошують Боже царство й дорогу до нього, це тільки свідоцтво всім людям, як лукавим так і праведним. Всякий, що має добре серце, приймає цю вість. Ругателі й безбожні відкинуть те свідоцтво, як негідне довіря. >

¹⁷ Хоч дехто противиться, що свідки Єгови проповідують в неділю, в день відпочинку "Християнства", все ж таки вони дальше проповідують у той день, як Ісус і Його апостоли й ученики проповідували в жидівський день шабасу. Це найвідповідніший день для виконування місійної роботи від дому до дому, тому що більше людей можна знайти в дома, тай Ісус сказав, що це згідне з законом робити добро в шабас або в день відпочинку. (Луки 6: 6-9) Як духовенство проповідує в той день з їх казальниць, так і свідки Єгови властвують проповідують в той самий

17. (а) Чому свідки Єгови проповідують від дому до дому в неділю? (б) Який є доказ, що така активність свідків Єгови в неділю не є порушенням закону проти торгування в неділю?

день, йдучи від дому до дому. А що вони приймають датки від декотрих людей за родучену літературу, то це не робить їх роботи комерційною або крамарською більше чим те, коли духовенство збирає гроші в часі недільної служби в церкві. Тож закони, що забороняють продавати й купувати в шабас або неділю, не відносяться до недільного проповідування євангелії свідків Єгови.

"Нераз ложно закидають свідкам Єгови, що вони є проти католиків, протестантів, Жидів і інших. Та свідки Єгови не є проти ніякої особи, що случайно є католиком, протестантом або Жидом. Ані вони не противляться нікій особі з причини її релігії. Свідки Єгови люблять усіх людей доброї волі до Всемогучого Бога Єгови, без різниці на їх расу, вірування або народність. Їх любов вони показують безсторонно через допорування по домам правдивої вістки відносно дороги до вічного життя під Божим царством. Апостол заявив, що в цей спосіб можна побудити інших до любови. (Жидів 10: 24, 25) З другої знов сторони, свідки Єгови нападають на ложні засади всіх релігій і відкривають на яв такі теорії та перекази людські, що шкодять правді Божого Слова, Біблії. Одначе вони не нападають невинних людей доброї волі, що стали засліпле-

18. (а) Чи свідки Єгови нападають на католиків і інших релігійних людей через їх супротивні вірування, а коли ні, то яке є відношення свідків Єгови до таких людей? (б) Як свідки Єгови справляються з ложними теоріями та обрядами усіх релігій, і з яким наслідком?

ні або ув'язнені їх впованням на ложні науки якоїбудь релігії. Знов люди доброї волі показують їх оцінення любови, яка приходить від свідків Єгови, через студювання Біблії з такими свідками. Виявлення релігійних блудів і відкриття біблійних правд не обурює чесної людини, що бажає служити Богу.

¹⁹ Хоч свідки Єгови не тримають спису членів, як це роблять релігійні організації, вони однак тримають записки діяльного проповідування всіх свідків Єгови. Кожний один робить постійно рапорт за своєї діяльності, і організація тримає записки такої виконаної роботи кожним слугою євангелії. Тимбільше, це не є чоловіком-створена організація до якої може прилучитися той, що стає свідком Єгови. Це Бог Єгова притягає своїх слуг до себе. (Йоана 6: 44) Коли хто стане так притягнений і співтоваришить з Божими слугами на землі, такого Товариство признає за нового слугу. Воно уповажнює його благовістити в території приписаній йому. Присутність особи із свідками Єгови показана її роботою як слуги євангелії. Хто ж активно не проповідує, як один із свідків Єгови, той не є з організацією. Так довго, як одиниця активно проповідує з тією організацією, її признається, що вона з нею.

19. (а) Чи свідки Єгови записують членів, як от релігійні організації, і які записки вони тримають? (б) Чи це можливо прилучитися до земної організації під контролею свідків Єгови, і хто дає себе пізнати, що він один із свідків Єгови?

НАДІЇ Я ВИДИ

20 Не всі свідки Єгови надіються пійти до неба. Аджеж тільки розмірно мале число, "маленьке стадо" із них пійдуть туди. (Луки 12: 32) Всемогучий Бог, який розставляє всіх членів у своїй організації по вподобі своїй, обмежив те число "тіла Христового" до 144,000 членів, які царювати муть з Ісусом Христом в небесному Божому царстві. Тільки маленький останок, достаточний доповнити те стадо, тепер живе на землі. Та безчисленне множество вірних осіб, що тепер працюють як свідки Єгови, часом бувають названі, як Його "інші вівці", або "Йонадаби", тому що вони були представлені через Йонадаба, що співтоваришив із царем Егуем. (Йоана 10: 16; 2 Царів 10: 15-28; Еремії 35: 8, 18, 19) Оці не мають надії бути в небі. Їм обіцяно життя вічне на землі, включаючи й привилей підневолення, й окрашення й заселення землі, якщо вони, як свідки Єгови, докажуть їх вірність Йому перед Його битвою в Армагедоні. Йонадаби, це токож свідки Єгови, хоч вони не становлять останка "тіла Христового", як і колишні вірні мужі й жінки були Його свідками нім Всемогучий Бог з Ісусом Христом, як їх Головою, почав вибирати те "тіло Христове". (До Жидів, голова 11; і 12: 1) Оскільки кожна особа є посвячена чинити волю Всемогучого Бога, як послідовник Ісуса

20. (а) Чи всі свідки Єгови сподіються пійти до неба, і яку будучу службу ті, що не пійдуть до неба, сподіються дістати від Всемогучого Бога? (б) Хто це Йонадаби? і чи вони є свідками Єгови, і чому?

Христа, і свідкує про Єгови, то її властиво можна назвати свідком Єгови; звідци виходить, що й його "інші вівці" або Йонадаби також є свідками Єгови.

²¹ Той що співтоваришить із свідками Єгови або станесь один із свідків Єгови, не може й не сподіється отримати якубудь самолюбну користь. Той, що станесь одним із свідків Єгови, не користає особисто й по світському рівні, ані не буває він соціально вивисшений. Навпаки, він мусить відкинути від себе всі такі світські рівні й змагання, щоб статись одним із свідків Єгови й рости в ласці Всемогучого Бога. (Йоана 15: 18-21) Але ж це, що свідок Єгови не отримує світської або тимчасової користі, не значить, що він не отримує ніякої особистої користі за те, що він ставсь одним із свідків Єгови.

²² Хоч з матеріальної точки погляду Бог обіцяв своїму вірному слугі тільки його щоденний хліб, або його конечні життєві средства, зате він отримує многі духові благословення ним царство Боже цілковито усуне комерційну організацію цього світа. Найбільші між тими благами є високий привилей бути амбасадором Всемогучого Бога й вічного Теократичного правительства й проголошувати про праведність між усіма

21. Якнх матеріальних користей не сподіється той, що ставсь свідком Єгови?

22, 23. (а) До якої міри перед Армагедоном Всемогучий Бог обіцяв матеріальну поміч тому, що зробив угоду служити йому? (б) Які є вдоволення й благословення того, що вірно служить Єгови?

народами. Інші блага, це “полювання” за Господніми загубленими вівцями й “ловлення” людей доброї волі; зрощення таких людей в науці й напоминання Господнім аж вони дійдуть до повного зросту як свідки Єгови; також умове вдоволення, що людина увільнена від страху, розкошей та тягарів цього теперішнього лукавого світа, який Всемогучий Бог знищить в Армагедоні; також знання, що людина ходить дорогою праведности, яка провадить до життя вічного. Що більше, вона мати ме вдоволення побачити воскресення з мертвих у царстві Божому. Силою Всемогучого Бога й рукою Ісуса Христа, померші, що не померли в лукавстві, воскреснуть на цій землі й дістануть нагоду доказати їх вірність до Єгови в Його царстві, по Армагедоні.

²² Нарешті, понад усі інші блага, вона вдоволена побачивши закон і ім'я свого небесного Отця оправдані через знищення лукавого світа Сатани зо всіма його прихильниками. Потім наступить невизовне перебрання повної власти й суверенности над цілою землею Єговою, рукою Його Царя й Сина, Ісуса Христа. Це навіки заповнить свобідне й повне почитання Єгови по цілій землі для всіх Його вірних свідків і слугів.

ГОЛОВА XVIII

САЛЮТИ ТА ПОЛІТИКА

В ЦІЙ повоєнній ері різні світові уряди притягати муть людей, щоб вони піддержували організацію Об'єднаних Народів. Їх змагання зєдинити так людей спричинить, що політичне питання, й політичні обов'язки й церемонії, як от салютування, піднесуться до висшого рівня ваги й зацікавлення. Як звичайно, володарі прикажуть усім людям брати участь в таких діяльностях. Вони не мати муть взгляднення, щоб звільнити від таких зобов'язань тих амбасадорів та міністрів, що домують в їхніх державах. (Откриття 13: 15-17) За те, що сумлінні люди відмовляться брати участь в таких політичних та релігійних здвигах, вони будуть мусіли відповісти кілька інтересних питань. Стараймось тут предбачити деякі із тих питань, і даймо відповіді на них з точки погляду Біблії, щоб цим дістати висказання Божої волі про ці важні справи.

² Міністер є той, що виконує службу в якомусь уряді. Амбасадор, це міністер високої ранги, і в наших часах він завжди буває замешканим агентом чужинецького правительства. Як міні-

1. Чиєї співдіяльності світські власти будуть надіятися й вимагати в повоєнному періоді, і чому, і з яким наслідком?

2. (а) Хто це міністри й амбасадори? (б) Чому й для кого свідки Єгови є амбасадорами й міністрами?

стер так і амбасадор служать їх пануючому суверенові в чужім краю. Свідки Єгови сьогодні є міністрами й амбасадорами царства Всемогучого Бога, Його Теократичного уряду під Ісусом Христом. Писання ясно показують, що послідовник Ісуса Христа є свідком Єгови, і, яко такий, він є міністром і амбасадором Божого царства. (2 Коринтян 5: 20; Ефеса 6: 20. Порівняй Еремії 49: 14 із Амдіем 1.) Тому що правительство Єгови, будучи вічним, отже є найбільше з всіх правительств, то виходить, що його міністри або амбасадори повинні мати ті самі права й винятки, що й міністри цього світа.

• Амбасадор чужинської держави по законам цього світа є звільнений від податків і підданства правительству того краю в яким він перебуває. Він звільнений від усяких політичних зобов'язань. Та держава в якій він перебуває не має власти накладати на нього ніяких тягарів або обмежень у виконанні його завдань. Тимбільше, і ради тих же причин, міністри релігій є виняті від тягарів правительств, які звичайно накладають на всіх людей. Причини для таких винятків є ті, що із діяльності таких міністрів пливають блага й добро для людей і урядників, а це звільняє правительство від певної роботи та відповідальності. Кажуть, що вплив на людей із проповідування підносить гаразди й мораль.

3. (а) Амбасадори й міністри звичайно бувають звільнені від чого? Чому? (б) Чи свідкам Єгови належить таке звільнення, і коли так, то чому?

Також твердять, що це приносить так велике добро, що воно оправдує такі звільнення. Свідки Єгови, проповідуючи єдину вість дійсної надії для людей, мають право до тих виїмків, які дістають усі міністри релігії.

Час, енергія й життя свідка Єгови є виключно посвячені на службу Всемогучого Бога. Він увійшов в угоду або контракт із Всемогучим Богом, щоб вірно виконувати Богом-дане йому діло благовістування так довго, як він живе, і ніколи не відвертатись від нього. Коли б він відвернувся від такого приписаного завдання й наймився служити другому панові, й виконував іншу роботу приписану світською державою, або здержався від благовістування із послухенства до примусового наказу заборони, такий чоловік в очах Єгови стає ламателем угоди й гідний смерти. (Римлян 1: 31, 32; Діяння 3: 23) Тому що ніхто з людей не може простити слугі євангелії за невірність у виконанню його умовин угоди з Єговою, тому то й ніхто з людей не може правильно вимагати, щоб такий слуга євангелії поламав свою угоду з Єговою. Поступове правительство дає такі уступки слугам євангелії, і таким чином не допускає до такого подожження.

4. (а) Кому й чому свідки Єгови віддали свій час, силу й життя, й для чого? (б) Який наслідок був би, коли б свідки Єгови занехали їх угоду, й чому ніякий чоловік не може прислужувати їх занехати її?

• Єгова вибрав своїх свідків зо світа бути амбасадорами для людей землі вкористь свого царства, отже вони не є частю цього світа. А що їх підданство належить до Всемогучого Бога й Його царства, тому вони не беруть участі в місцевих, народних або міжнародних виборах або політиці. Від цього вони вийняті законом Всемогучого Бога, який велить їм оставати непоганеними від світа. (Якова 1: 27) Як Ісус Христос і Його апостоли, що дали приклад до наслідування, вони у світі, але не зо світа. (Йоана 17: 16, 17; 15: 17-19) Ще інша причина чому вони держать себе далеко від світа є та, що Диявол є невидимий володар його, і вони знають, що бути приятелем світа значить статись ворогом Всемогучого Бога.—2 Коринтян 4: 4; 1 Йоана 5: 19; Якова 4: 4.

ВИВНЯТТА

• Це що свідки Єгови проповідують діяльно, як слуги євангелії, дає їм право бути вийнятими від військової служби й від вправи у збройних силах держав в яких вони домують. Цей стан вийняття свідків Єгови також звільняє їх від виконування правительственной роботи, якої вимагають від сумлінних спротивників до бойової й небойової служби, тому що свідки Єгови є

5. (а) Чи можуть свідки Єгови брати участь у світській політиці, і чому? (б) Як і хто дав приклад для свідків Єгови наслідувати.
6. (а) Яка діяльність свідків Єгови дає їм право звільнення від військової служби? (б) Які причини свідки Єгови дають для воги з цим огляді?
кого звільнення?

слугами євангелії, а не релігійними, політичними або академічними паціфістами. Вони привлашують собі неутральність і права неутральності ізза свого стану, як амбасадори царства Всемогучого Бога. Оце є точно така позиція, яку взяв Ісус Христос і його апостоли. (Йоана 18: 36) Опріч того, таку позицію взяли в Римі початкові християни, яких правительственні власти кидали львам.

Звершений і найвисший закон Всемогучого Бога завжди звільняв Його слуг євангелії від виконання незвичайних державних робіт. Адеж в першій конскрипційній акті ізраїльського народу, силою якого примусово забирали людей до війни, були втягнені умовини для звільнення священників і левітів, що виконували священничі завдання. Слухнячість Ізраїльтянів до всіх начерів того примусового закону була властива, тому що їх було Теократичне правительство, тай конскрипція була по приказу Бога. (4 Мойсея 1: 47-54; 2: 33; 26: 62) Ідучи за цим взірцем, просвітчені народи, що називають себе християнськими, впродовж многих століть звільняли слуг євангелії від військових зобовязань. Сьогоня один із провідничих членів організації Обеднаних Народів, т. є, Зединені Держави Америки, признали свідків Єгови за релігійну організацію й її слуги євангелії є вииняті

7. (а) Від кого прийшло перше звільнення слуг Єгови від такої військової служби й громадських зобовязань? (б) Ідучи за таким прикладом, що зробили просвітчені народи в новочасі?

від військової справи й служби в збройних силах.

• Ради ще одної причини слуга Всемогучого Бога й послідовник Ісуса Христа приписує собі звільнення від військової справи й служби: він знаходиться в армії Ісуса Христа, служить як вояк призначеного Чинovníка Єгови, Ісуса Христа. (2 Тимотея 2: 3, 4) А що воєнна зброя воїна Ісуса Христа не є тілесна, для того він не є уповажненний його вождом воювати тілесною зброєю цього світа. (2 Коринтян 10: 3, 4; Ефесян 6: 11-18) Даліше, будучи вписаний в армію Ісуса Христа, він не може дезертирувати сил Єгови, щоб прийняти обовязки вояка в якійнебудь армії цього світа й бути безвинним за дезерцію й не потерпіти кари виміреної для дезертирів Всемогучим Богом.

• Цей факт, що якась там урядова рада самовільно й нерозсудно відкидає право звільнення свідків Єгови від військової служби, ніяк не доказує, що той проповідник, що на правду й дійсно проповідує, не є слугою евангелії. Його дійсний стан, як слуги евангелії, не є розв'язаний або уневажнений таким самовільним урядовим відкиненням звільнення його від військової служби. В такому случаї мильно поінформовані або упереджені члени тієї ради через накиннення своєї особистої та лихо-вигвореної овінії, за-

8. Як інші причини віддають адекватне свідку Єгови в його призначуванні до звільнення від військової служби?

9. Як відслідкувати до правдивих призначувань свідків Єгови, і з яким наслідком?

місць оправдати таке відмовлення, вони ламають закон. Вони є ті, що помиляються, а не слуга євангелії, який уперто твердить, що він є вільний від військової служби законом краю й законом Всемогучого Бога. Навіть суди до яких зроблено відозву проти вирішень тих свавільних рад заявили, що свідкам Єгови належить таке саме трактування й взглядження, як і добре-відомому ортодоксальному (правовірному) духовенству, щоб схоронити рівну справедливість під законом.

¹⁰ Ті, що їх поклясовано як слуг релігії, себто, ортодоксальне духовенство й свідків Єгови, будучи виїняті від військової служби, ніяким робом не помагали (уживанням зброї) виграти минувшу війну. Зате проповідування свідками Єгови в часі війни дало обслугу й велику потіху людям усіх народностей. Жадна правдива людина не може доказати, що вони (свідки Єгови) не зробили стільки добра для людей, що й ортодоксальне духовенство. З точки біблійного погляду, то свідки Єгови потішали й даліше потішають духово хорих, і помагають сумуючим, що їх олюблених осіб забрала смерть, і потішають умово терплячих, що були ранені. Це вони робили й даліше роблять, несучи потішаючу вість про царство Всемогучого Бога кожному домі в усіх народах. Оттакою добродійністю вони під-

---

10. (а) Як свідки Єгови помагали людям в часі війни, і в яким наслідком? (б) Як діяльність свідків Єгови відносно цього можна порівняти із діяльністю духовенства?

держали й даліше піддержують добру відвагу, віру й надію мільонів, і то без ріжниць чи вони ходять до церков слухати духовників або ні. Така робота свідків Єгови дала більшу дільгу людям в цій минувшій війні, чим робота релігійного духовенства.

ВІДМОВА ПОКЛОНІТЬСЯ ІДОЛАМ

¹¹ Зараз потім, як нацисти прийшли до сили в Німеччині, як часть їх пляну звербувати людей, вони установили політичну церемонію салютувати свастиці-прапорові, й витати Гітлера, що вони примусово накинули на всіх осадників того краю. Свідки Єгови, ізза законних причин і св. Письма, відмовилися салютувати тому прапорові або витати Гітлера. Остаточо за це вони були переслідувані. Діти були забрані від родичів; чоловіки були увязнені в плинних таборах і також вірні жінки. Деякі з них були повбивані за їх вірність до Бога Єгови, тому що вони відмовилися брати участь в таких патріотичних обрядах. Оці факти є добре відомі для всіх властиво поінформованих людей. Де тільки нагайка нацистів та фашистів перемогла у великій части світа, там подібні бісовські обряди та наслідки слідували. Підчас коли фашисти й нацисти успішно поступали з своїм пляном, щоб запанувати над світом, тоді, яко міру проти фашистсько-нацист-

11. (а) Які патріотичні церемонії витворились в тоталітарних краях, і як свідки Єгови були дотикнені цим в тих краях? (б) Що сталося в тім самім змислі в демократичних краях, і які наслідки це принесло для свідків Єгови?

ського заговору, введено подібний патріотичний рух в демократичних краях. Переслідування вірних християн, свідків Єгови, в тих краях, а головне в Зєдинених Державах Америки, дійшло до того самого степеня, що й в країнах під пануванням Восі. В Зєдинених Державах хто відмовився салютувати прапорові, на того напала юрба людей без ніякого вздержання в своїй лютості. Дітей забирали від родичів. Тисячам молоді заборонено право побирати науку в народних школах за те, що вони відмовились салютувати державному прапорові. Все це допровадило до вершіка переслідування, коли Найвисший Суд Зєдинених Держав, на 3 червня, 1940 р., признав примусове салютування прапорові як законне, не неконституційне. Три роки опісля, на 14 червня, 1943 р., той самий Найвисший Суд змінив своє вирішення в користь свободи почитання.

¹² Свідки Єгови не салютують ніякому прапорові жадного народу. Історія показує, що вони не тільки відмовилися салютувати прапорові Зєдинених Держав і інших демократичних народів, але також вони відмовилися салютувати фашистському прапорові, німецькому прапорові, й ніпонському прапорові. Їх становище по цілому світу в цім питанню погоджується з Писаннями. Заборона салютувати кому—не-

---

12. (а) Чи свідки Єгови салютують прапорові якоїсь держави? і чому? (б) В старинних часі, що сталось з Ізраїльтянами, що переступили заповіді Всемагучого Бога?

будь є основана на законах Всемогучого Бога, про що говориться в 1 Коринтян 10: 14 і в інших місцях в Грецько-Християнських Писаннях і також в Еврейських Писаннях. В 20 голові 2 Мойсея, написано є: “Я Єгова Бог твій, що вивів тебе з землі єгипецької, із дому рабства. Не мати меш інших богів опріч мене. Не виробляти меш різьбляних обличей, подібних на висоті в небі, або внизу на землі, або у воді під землею: не поклонятися меш ся перед ними, ані служити їм; бо я Єгова Бог твій, ревний Бог, що навідою за беззаконня отців на їх дітях, до третього й четвертого покоління на тих, що ненавидять мене, а показую милість мою до тисячей із тих, що люблять мене й дотримують заповіді мої.” (2 Мойсея 20: 2-6, Ам. Стан. Вер.) Тому що Ізраїльтяни добровільно поломали ту заповідь і звернулись до ідолів, образів або символів, за те Єгова покарав той народ і усіх тих, що були в угоді з Єговою й повинні були бути вірними Йому. —2 Мойсея 32: 1-8, 30-35.

¹³ Прапор якогонебудь народу—це символ або образ пануючої над ним влади. Многі народні прапори мають на собі подобини із річей в небі, як от звіди, сонце, місяць і т. п., знов інші містять подобини річей на землі, як от орди, льви, вужі, рибу, тощо. Всі такі подобини є включені в 2 Мойсея 20: 2-6. Люди й народи, даючи

13. (а) З яких символів складаються народні прапори? (б) Яке є відношення людей до народних прапорів, і яку церемонію це доказує?

підданство, звичайно уважають державний прапор за святу річ. (Гляди Енциклопедію Америка, Том 11, стор. 316) Без різниці чи всі люди задивляються на салютування прапоріві, як на релігійну або святу церемонію, все ж таки це є політична церемонія при помочи якої поклоняються або салютують символіві, прапоріві.

¹⁴ Салютування прапоріві якогонебудь народу—це чин признання сили спасення такому прапоріві й державі, яку він представляє. Той, що салютує, цим чином мовчки признає, що його спасення приходить від тієї річи, яку той прапор представляє, а іменно, від держави, яку той прапор представляє. Правдивий амбасадор Ісуса Христа й слуга Єгови присягнув на всякий час своє незламане підданство Всемогучому Богу Єгові, через своє посвячення й зроблення угоди, і через те він не може приписувати сили спасення ніякому іншому суверенові або світській власті. Його спасення або визволення від зла й ворогів, видимих і невидимх, приходить від усе-живучого Найвисшого Царя, Єгови, й Його Сина, Ісуса Христа. (Псальма 3: 8; 20: 5-7) Отже жадний свідок Єгови, що приписує силу спасення тільки Йому, не може салютувати ніякому прапоріві жадного народу без нарушення заповідей проти ідолопоклонства, як це зазначено в Його Слові.—1 Йоана 5: 21.

14. (а) Що включає чин віддання салюту? (б) Чому свідок Єгови не може приписати сили спасення жадному прапоріві?

¹⁵ Це, що свідки Єгови відмовляються салютувати прапорам, не є наслідок приватного й мильного вияснення Писань. Ані це не становить перекручення заповідей Всемогучого Бога. До такого заключення вони прийшли по розказу Бога Єгови, який відкриває значіння своїх заповідей усім людям в угоді з Ним. Також, це заключення можна поперти дійсними случаями, що були записані в Біблії, в яких інші вірні слуги Єгови відмовилися поклонитися або салютувати образам або символам, будь вони річи або люди. Всемогучий Бог, олобривши напрям взятий такими вірними слугами, цим чином постаравсь для свідків Єгови сьогодні про приклади до наслідування, а це становить доказ, що їх заключення є добре.

¹⁶ Старинний перський абсолютний володар силою свого декриту приказав, щоб кожна особа в царстві поклонилась його першому міністрові, Гаманові. Гаман був представником переслідування Ізраїля Амалакійцями, котрих то Амалакійців Бог Єгова засудив на винешення. Мардохей, вірний Жидовин, будучи вірний угоді з Єговою, відмовився віддати такий поклін по наказу. Через те зроблено приготування, щоб повісити Мардохея і вигубити всіх Жидів. За

15. Чи це, що свідки Єгови відмовляються салютувати прапорам і є наслідок приватного тлумачення або перекручення Писань? і чому?

16. (а) Які є два визначні случаи в Біблії, що поширюють погляд свідків Єгови відносно салютування? (б) Тими случаями, яку засаду поступовання Єгови показав своїм свідкам? і чому та сама засада відноситься до свідків Єгови сьогодні?

його вірність разом з Естерею, Бог Єгова збавив його й Жидів від погуби. (Книга Естери голови, 3, 4 і 5) Раньше, нім перська імперія запанувала над світом, диктаторський імператор Вавилону виробив боввана. Він велів виставити його на прилюднім місці й дав приказ, щоб на даний знак всі люди в імперії поклонилися тому бовванові політичної держави. Та три вірні Евреї, свідки Єгови, відмовилися сповнити приказ володаря. За те він кинув їх в огню піч, сім раз гарячіше розпалену ніж звичайно. Та за їх тверду постанову бути послухними Йому, Бог Єгова визволив їх з огняної печи, без ушкоди. (Даниїла, голова 3) Цим робом Всемогучий Бог показав, що хто в угоді з Ним, той не може салютувати прапорові жадного народу. Оці доповідання вірних чоловіків і жінок не були записані для марної цілі. Натхнений писатель показує, що "усе ж це прикладами сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов."—1 Коринтян 10:11, А.С.В.

¹⁷ Хоч ні один із свідків Єгови не салютує прапорові жадного народу, однак Він шанує добрі засади представлені таким прапором держави в якій він живе. Таку пошану він показує тим, що він не кидає зневаги на неї через мильну поведінку. Вдодатку, він показує пошану для прапору й держави через своє добровільне послу-

17. (а) Чи свідки Єгови шанують прапор народу де вони дому-
ють, і чому і як вони доказують це? (б) Чому свідки Єгови повин-
ються всім праведним законам якогонебудь народу?

шенство до всіх гідних законів того краю, що не противляться законам Всемогучого Бога. Він погоджується зо всіма добрими законами, тому що це добре й властиво так робити для Бога-боячогося послідовника Господа, Ісуса Христа. Свідки Єгови сповняють такий закон не тому, що він включає кару проти тих, що нарушать його. Суди многих вільних та просвічених народів заявили, що це не становить беззаконності або зневаження прапору, коли свідки Єгови відмовляються салютувати такому прапорові.

¹⁸ Свідки Єгови не противляться нікому хто салютує або бажає салютувати прапорові якогонебудь народу. Тимбільше, вони не противляться нікій особі, що бажає служити в збройній силі якоїнебудь держави. Також, свідки Єгови не противляться змаганням якоїнебудь держави здвигнути армію примусовим вербуванням людських сил. Якщо особа бажає салютувати прапорові або вступити в збройні сили якоїнебудь держави, вона має право це зробити, й свідки Єгови уживають це за невластиву річ, щоб противитися змаганням такої особи, або осуджувати таку особу. Вони не стараються повернути світ від салютування прапорам або від ношення зброї. Вони тільки держать себе невртральними

18. (а) Чому свідки Єгови не протидіаються нікій особі, що бажає салютувати прапорові або служити в збройних силах? (б) Чи свідки Єгови стараються повернути світ на свій погляд щодо салютування прапорові й ношення зброї? Яка є їх ціль в протидіауванню?

й сповняють умовини своєї угоди, як амбасадори Божого царства, тай вони заявляють їх причини чому вони відмовляються поламати їх подданство Всемогучому Богу Єгови. Люди, що не є в угоді слухати Єгови, і не бажають бути свідками Єгови, таких не переконується взяти таке становище. Навіть кожний із свідків Єгови мусить самий для себе вирішити яке становище він займе в цім питанню, й в тім інші свідки не перешкаджають і не змушують його.

НЕ БУНТІВНИЧІ

19. Свідки Єгови не є ворокобниками, ані вони не займаються бунтівництвом в тих краях, де вони живуть. Вони не є бунтівниками, тому що вони в тих державах ділають, як амбасадори Божого царства. Всі просвітчені народи заєвняють свободу почитання Всемогучого Бога, котре то почитання вимагає, щоб правдивий слуга Єгови був міністром Його царства. Люди усіх християнських народів були навчені молитися, нехай Боже царство прийде на землю. Тож ті, що ділають як міністри і проголошують наближення відповіді Всемогучого Бога на ту молитву, не противляться правительству держави в якій вони так проповідують. Як діяльність світських амбасадорів чужинецьких урядів не протиділає інтересам країв в яких вони дому-

19. (а) Як можна доказати, що свідки Єгови не займаються розвертеним роботом й не є бунтівниками? (б) В якім виселі свідки Єгови є надібні до амбасадорів, яких світська держава везлає до другої держави?

ють, так і діяльність свідків Єгови не протиділає ніякому краєві в якому вони перебувають.

« Це що свідки Єгови проголошують присуди Бога Єгови знищити всі лукаві правительства цього світа й установити Його вічне царство праведности, то це не значить, що свідки Єгови будуть мати участь у виконанню присудів знищення й в установленню того нового вічно-триваючого правительства. Вони не мати муть участі в жадній цім ділі. Вони ділають тільки як післанці Єгови, щоб звістити по цілому світу Його обіцяне царство. Він не уповажнив їх бути виконавцями. Це тільки Його Головний Вожд, Ісус Христос, ділаючи під керовництвом Єгови, виконає таке знищення. (Езекиїла 9: 1-7; Одкриття 17: 14) Для когонебудь із свідків Єгови старатись брати участь у знищенню правительства при помочи сили або якого іншого незаконного насильства, то це противиться законові Всемогучого Бога. Тимбільше, те віковічне царство Єгови не буде установлене на землі свідками Єгови. Вони не виконають ніякого явного акту в збудованню такого правительства. Єгова уже установив Його в небесах рукою Ісуса Христа, свого Царя. (Ісаї 9: 6, 7; Даниїла 2: 44; Псалма 2) Видимими представниками того невидимого правительства будуть єдині вірні пророки, судді й свідки, згадані в Слові Єгови. (Жи-

20. (а) На кого свідки Єгови надіються, що він знищить гонірішні лукаві правительства й установить царство Єгови? (б) Хто буде видимими володарями й князями того Теократичного правительства?

дів голова 11; Луки 13: 28-30) Вони всі померли перед смертю й воскресінням Ісуса Христа. Доказавши свою невинність і вірність до Єгови, Він замірив дати їм раніше й краще воскресіння, щоб вони могли взяти їх урядові завдання під Царем Ісусом Христом, як Ного сими. (Ісаїяма 45: 16) Вони будуть земними князями й володіти муть розумно й справедливо.—Ісаїя 32: 1.

²¹ Релігійні вороги, що ложно обвинувачують свідків Єгови, як супротивників правительств цього світа з причини їх становища як амбасадорів, уперто твердять, що свідки Єгови повинні повинуватись усім розказам володарів цього світа. Такі релігійні твєдрять, що ті володарі становлять “висшу власть” про яку згадує Біблія й якій всі повинні підчинятися. Але ж ті “висші власти” згадані в листі до Римлян 13: 1-5,—це головні володіючі чинники громади Всемогучого Бога, або невидиме правлюче тіло Божого Царства. Апостолова згадка про висші власти не відноситься до володарів цього лукавого світа під управою Сатани, що є видимі для людського ока. Ті “висші власти” про які спімнув апостол—це Бог Єгова й Ісус Христос, а Ісус Христос—це великий Міністер Єгови.

²² Многі, що наставали, щоб свідки Єгови по-

21. (а) На що назирають противники свідків Єгови відносно всіх приказів світських правительств? (б) Хто це “висші власти” яким свідки Єгови підчиняються? і чому?

22. Як світські володарі тємчачь Ісусові слова записані в Марка 17: 17? і як те тємчачєння можна порівнати з апостольськими діяннями, як свідків Єгови?

лемали їх угоду з Богом Єговою, змагались, що вони мусять повинуватися приказам правительствених урядників цього світа, тому що Ісус сказав: "Оддайте кесарове кесарові, а Боже Богові." (Марка 12: 17; порівнай із Маттея 22: 21) Вороги свідків Єгови неправильно й самолюбно товмачать слова Ісуса для своєї цілі із наміром заставити свідків Єгови віддати кесарові те, що належить до Бога. Свідки Єгови, як Ісус Христос, відмовляються віддати "Кесарові" те, що належить до Бога. Навіть Пилат не міг знайти вини в Ісусі в тім, що Він назвав себе Царем і відмовився дати підданство Кесарові. (Луки 23: 2-4) Так і в свідків Єгови, послідовниках Ісуса Христа, не можна знайти вини, які рівнож так підчиняються Богу. Вони поправді кажуть: "Більше треба коритись Богу, ніж людям."—Діяння Апостолів 5: 29.

ГОЛОВА XIX

"КОНЕЦЬ СВІТА"

ТЕ, що колись уважали за дивовижне, тепер сталося грізною можливістю. Ось так в 1945 р., люди задивлялися на пересторогу святих Писань про кінець світа, по вибуху другої атомічної бомби над Ніпоном. Страшна втрата життя й майна заставила осадників землі призадуматись глибоко над цим, що можливо, на решті, чоловік випадково знайшов щось, чого він не зможе контролювати і остаточно це принесе кінець родові людському. Але ж це тільки одна із многих подій, що взяли місце від 1914 року й які заставили щирих, Бога-боящихся людей, призадуматися чи ми не живемо в "останніх часах" перед знищенням світа. Щоб дістати відповідь, треба звернутися до Божого Слова й слідувати пророцтва відносно часу й побачити чи ті події сьогодні пасують.

* Питання відносно кінця світа найперше виринуло в умах апостолів Ісуса, які запитали Його: "Скажи нам, коли це буде? й який знак Твого приходу й кінця світу?" (Маттея 24: 3; Марка 13: 4; Луки 21: 7) У відповідь Ісус. предсказав багато ознак, які мали зазначити час Його при-

1. Яке важке питання виринуло есхати роками? і де можна знайти відповідь?

2. Хто першим поставив таке питання, і як Ісус відповів?

ходу й установлення царства. При кінці "часів поган" наспіла пора для тих ознак явитися.

* "І топтати муть Єрусалим погане, доки сповняться часи поган." (Луки 21: 24) "Часи поган" указують на період часу в котрім не було представничого уряду Єгови на землі, яким був, наприклад, нарід ізраїльський, але в котрім то часі погани панували над світом. Отті "часи" уже бігли в часі Ісуса, бо ж такі обставини існували тоді. Чи ж не був тоді Єрусалим підневолений Римові, а перед тим Греції, Персії, та Вавилонові? Так. Тож коли розпочались часи поган і як довго вони тривали?

* Супротив загального вірування, Єгова не царював над цілою землею від коли чоловік збунтувався в Едені. Божественна Історія відкриває, що пізніше тільки один нарід був під Божим провідництвом і розпорядком, а це нарід ізраїльський, якого Єгова ужив для витворення пророчого рухомого образу з правительства, яке колись мало заволодіти над цілою землею, і становити Царство. З причини невірности Ізраїль стратив свою верховність і був забраний в неволю до Вавилону, в 607 р., перед Хр. і так закінчилося те місцеве Теократичне правління на землі.

3. (а) Яке пророцтво показує, що кінець світа наступить по певній перерві часу? (б) Поясни "часи поган".

4. Де знаходиться Теократичне правління, і коли воно закінчилося?

• Вскорі потім, як неволя вавилонська почалась, Єгова дав і виконав пророчий сон відносно поганських часів і привернення Теократії Єгови. Той пророчий сон указував на велике дерево, що виростало на землі й сягало під небеса й давало життя й притулок для всіх сотворінь. По словам пророцтва, то один святий з неба дав оцей приказ: "Зрубайте се дерево . . . аде головного його кореня полишіть в землі; він же нехай в залізних та мідяних ланцюгах [закований] в траві на полі зрощується . . . доки не мине над ним сім часів." (Даніїла 4: 10-17) В протягу одного року те пророцтво почалось сповняти в малій мірі на сновидцеві Навуходозора, який серед пихи втратив розсудок і престол, а опіся скитався, як звір по полю. По скінченню сім років він прийшов знов до себе. В цім Єгова ужив царя вавилонського, щоб представити більше сповнення пророцтва, а іменно, зрубання Сатани, як правильного володаря землі й привернення Теократичного правління.—Гляди Голову 18 в книжці "Правда Визволить Вас".

• "Сім часів"—це сім буквальных років у случаї Навуходозора, який втратив свій престіл. Ті сім років рівняються 84 місяцям, або, на підставі Писань, кожний місяць мав 30 день, отже разом 2,520 день. В Одкриттю 12: 6, 14, говориться про 1,260 день, або як "час, часи й полови-

5. (а) В якім пророцті Єгова зазначає часи поган і привернення Теократичного правління? (б) Які два сповнення те пророцтво має?

6. Як треба читати "сім часів" і коли вони скінчаться?

на часу", або, як $3\frac{1}{2}$ часи. Отже "сім часів" складаються із двох раз по 1,260 день або 2,520 день. Езекиїл, вірний пророк Єгови, писав: "День за рік, день за рік; кажу, визначив я тобі." (Езекиїла 4: 6) Коли пристосувати це правило, тоді 2,520 день представляють 2,520 років. Отже, коли Боже типічне царство з його столицею Єрусалимом перестало існувати в осени 607 р., перед Хр., тоді, числячи часи поган від того року, то 2,520 літ кінчатся в осени 1914 р., по Хр.

КОНЕЦЬ "ЧАСАМ ПОГАН"

Кінець часам поган зазначає час звільнення символічного скованого данцюгами пня дерева. Це, розуміється, не значить повернення Сатани до влади, як правильного володаря над чоловіком, бо ж він був "богом цього світа" впродовж минулих шість тисяч літ. Ані це не значить, що він знов буде у ласці Божій, і що йому буде дана влада над праведним чоловіком в Новім Світі. Диявол був засуджений на смерть, і той засуд буде виконаний. Ані поворот природних Жидів до Палестини, що наступив по першій Світовій Війні, не може значити, що те царство буде повернене тілесному Ізраїлеві, бо ж такий рух Жидів був політичний і соціальний без думки про царство Боже. Ні; звільнення з данцюгів пророчого дерева-пня не значить повернення Сатани до Божої організації, ані повернення

7. Чого не треба розуміти під звільненням данцюгів навколо пророчого кореня? але який наслідок вишеш із цього?

Жидів до їх краю, але це значить, що прийшов час на повернення Теократії Єгови. Отже наслідок був, що новий паросток виріс, т. є, Царство під Ісусом Христом. Це—нове Теократичне правительство, “новий Єрусалим, що сходить від Бога з неба.”—Одкриття 21: 2.

* Коли Ісус знаходився на землі, тоді іще не наспів був час для Отця установити Царство; хоч Ісус доказав свої уздібнення, як Цар. По смерті на дереві й Його воскресенню з мертвих, Ісус був вивисшений до неба й там Він очікував на кінець часу поган ним Він засів на престолі власти. Це в 1914 р., при кінці періоду очікування, оце пророцтво мало сповнитися: “Єгова пошле жезло сили твоєї з Сиона: Царюй серед ворогів твоїх.” (Псалма 110: 1, 2, А.С.В.) Такий чин зазначив початок кінця для старого світа й народження нового Теократичного уряду для нашої землі. Від тоді світ Сатани уже не оперує без перешкоди, тому що “часи поган” уже вийшли. В останній книзі Біблії Ісус Христос уподобив ті події до двох великих ознак в небі й народження й окороновання “хлопяти”: Потім наступила війна в небі, в якій Божа організація й Сатанина знайшлись в завязтій боротьбі. З яким наслідком? Цілковите очищення небес з Диявола й його демонських орд, через вигнання їх на землю. (Одкриття, 12 голова) Певна річ, що ті

8. Як Одкриття 12 описує подію в небі при кінці часів поган? і що це значило для Сатаниного світа?

духові річи були невидимі для чоловіка; однак вони вельми дотикнули його.

° Прямий наслідок боротьби в небі ставсь ще іншою ознакою, що світ скінчився, т. є, першою видимою ознакою: “Бо встане нарід на нарід і на царство, й буде голоднеча, й помир, і трус по місцях.” (Мат. 24: 7) Сатана, розлютившись проти успішного народження Теократичного Правительства, рішивсь знищити всіх людей нім вони довідаються про ново-установлене Царство. Оце була причина ради якої народи поринули у війні від 1914 р. до 1918 р. Це був перший случай в історії, що так велика боротьба взяла місце. Нім вона закінчилась, трицять народів стали втягнені до неї, і війна бушувала у всіх частях землі. Направду “розлютились народи” (Одкриття 11: 18); тай воювали вони, та не за якусь справедливу причину царства Єгови й проти Сатани, а щоб самолюбно панували над світом. Це становить безперечний доказ, що часи поган скінчилися, правління Диявола стало перерване, й окороновання Ісуса Христа взяло місце.

¹⁰ Ті горя й злидні не закінчилися із заперестанням ворожнечи. Зараз по першій Світовій Війні на землі настала голоднеча, а головно в Європі. Так велика була голоднеча, що треба було організувати ратункові средства в дотикнутих обла-

9. Яка була перша видима ознака, і як вона доказала кінець “часу поган”?

10. Які інші ознаки зазначили “початок гора”?

стях. Пошесть також взяла свою пайку жертв. Від самої еспанської енфлюензи згинуло двацять мільйонів людей в протягу кількох місяців; і то помимо новочасного знання медицини, ця втрата життя була більша чим за чотири роки війни. Також від 1914 року настали більші землетруси чим колибудь в історії, і деякі з них спричинили велике знищення майна й життя, як от в 1923 році тряс в Ніпоні спричинив смерть 99,331 особам. А однак Ісус сказав: "Все ж це почин горя."—Маттея 24: 8.

¹¹ Правдиво свідкує історія з минулого пів століття про це все! Ще світ не віджив був від першої Світової Війни, а вже в 1939 році народи знов поринули в другу війну. Тай тепер були ті самі противні сторони й ті самі причини: запанувати над світом; але коли змірити її бойові сили й зброю, видатки грошей і наслідки її на цілий світ, втрату життя й майна, то ця Друга Світова Війна перевисшила далеко більше свого попередника. Пошести, голоднечи й революції йшли в слід за нею, забираючи дальші жертви людського життя, спричиняючи злидні й терпіння. Справді світ аж корчиться від мук під гноблячою рукою свого невидимого пана, Сатани.

ПРОГОЛОШЕННЯ ЦАРСТВА

¹² Народження царства було широко проголошене. Вже в 1884 році, під Господнім керовницт-

11. Які події по першій Світовій Війні доказують, що те горе продовжується?

12. До якого важного знаку Ісус віднесвся в Маттея 24: 14? і до якої міри він був виконаний?

вом; свідки Єгови, між іншими біблійними правдами, проголосили важність 1914 року. По якомусь часі перерви в їх благовістнуванню в часі першої Світової Війни, ті слуги Єгови були знов згуртовані й зреорганізовані, і їм поручено виконувати іще більшу роботу. (Маттея 24: 31) Цей раз проголосити: "Царство наблизилося" у сповнення Ісусової пророцтва: "І проповідувати маєтсья євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Маттея 24: 14) Так вірно виконували це свідки Єгови, що від закінчення першої Світової Війни до цього видання, доручено майже пів біліона книжок і книжечок про цей предмет, опріч журналів, безплатних брошурок та публичних викладів, у 88 мовах. Тепер, в цім повоєнним періоді, ця робота дальше розширюється до всіх людей, народів і язиків.

¹³ Сатана й його релігійні піддані любили б зробити кінець проповідуванню цієї євангелії. Але ж цього вони зробити не можуть, тому що ця вість приходить від Єгови; все ж таки вони чернять її й переслідують. Ісус знав про це, коли сказав: "Коли мене гонили, і вас гонити муть." (Йоана 15: 20) Таке знущання над правдивими христіянами прийшло до вершка в цих "останніх часах". (Маттея 24: 9) Перша Світова Війна дала нагоду для такого переслідування, але ж з приходом тотальних держав противенство до Царства намножилося. Ставшись жертвою нацист-

13. Як реалістичні й істинні відносілись до вістки?

сько-Фашістського-Ватиканського наступу, свідки Єгови потерпіли неописані муки апродовж дванацяти довгих літ в часі нацистського правління. Многі запечатали свідоктво своєю кровю-життям. Ані те переслідування не було обмежене до Європи, яку загарбали нацисти й фашісти; але по цілому світу, як в Ніпоні, Австралії й Канаді, а навіть Америка бачила сотки случаїв насильств з рук юрби проти них. Все це тільки тому, що свідки Єгови звіщали про Царство Боже.

¹⁴ Ісус дав іще одну ознаку: "На землі переполох народів у заколоті; . . . І омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються." (Луки 21: 25, 26) Для многих людей будучність здається е безнадійною. "Ми прийшли до роздорожа й ніхто не знає виходу,"—так писав добре відомий новочасний історик. Страх і невпевність обгорнули світ. Щоб сяк-так поліпшити ті обставини, народи тепер звернулись до пляну міжнародної співдяльності, як средства мира та безпеки.

"ГИДОТА СЛУСТІННЯ"

¹⁵ Не зважаючи на Ісусову пересторогу, провідники цього старого світа кинулись будувати

14. Які новесні обставини були предсказані для кінцінних народів? І який напрям вони були оменукали вадити?

15. (а) Що Ісус сказав про "гидоту слустіння"? І чому вона е названа так? (б) Як на першу Лігу Народів задумалися, що показувало, що вона була гидота слустіння?

верховний уряд для цілого світа. Не знають вони, що цим чином вони беруть спільність в гідоті, яка спричиняє спустошення й через те засуджена на невдачу. “Оце ж, як побачите гідоту спустіння . . . стоячу на місці святому . . . тоді, хто в Юдеї, нехай втікає на гори.” (Маттея 24: 15, 16) Єдине Боже царство є гідне займати “святе місце”, тому що воно цілком є посвячене на честь, славу й оправдання Єгови. Поставити щонебудь замість його значить поставити гідоту перед Богом, отже така річ є засуджена на знищення. А однак велика більшість людства надіється й вповає на таку організацію. Многі глядять на організацію Обеднаних Народів, як на політичний вираз Божого царства на землі, й цим чином нехтують словами Ісуса: “Царство мое не од світа сього.” Чи ж не так задивлялись на стару Лігу Народів? У травню, 1919 р., “Рада Федерації Церков Христа в Америці”, видала оцю заяву: “Ліга Народів,—це політичний вираз Царства Божого на землі.” Протестантизм живо попірав ту Лігу; але Римо Католицька Гіерархія була виключена із гнізда Ліги, і через те вона виступила, щоб знищити її; і це вона доконала при помочи тоталітарних наступів, і тому Ліга вступилась із сцени в часі другої Світової Війни.

¹⁶ Одначе пророцтво указує, що та Ліга, “звбір” або сотворіння, поверне зо стану неісну-

16. Як Одриття, 17 голова, описує певоеинного зьвіра? і, після рахуби, яку в черги світову силу він становить?

вання, та цей раз вже із "зорованою релігією", включаючи й Римо Католицьку Гієрархію, у сідлі. "І я бачив жінку, що сиділа на зьвірі кармазинному, повному імен хули, в котрого сім голов і десять рогів. Зьвір, котрого ти бачив, був [т. е, стара Ліга] і вже нема його [будучи без життя в часі другої Світової Війни]; а має він вийти з безодні [як організація Обеднаних Народів] . . . А зьвір, котрий був, і котрого нема, — він восьмий, та з сімох, і в погибель іде." (Одкриття 17: 3, 8, 11) В людській історії аж до 1914 року існувало сім великих світових імперій, а останна із них—Англьо-Американська імперія. Та зауважте, що пророцтво каже, що має бути ще восьма імперія, яка виринє із сімох попередніх. Ця Ліга була започаткована в семій імперії, а тепер нова організація, Обеднані Народи, дістають попертя й піддержку від цієї семої імперії. Навіть престіл того нового правительства знаходиться в Америці.

¹⁷ Чоловік ставсь тільки заставом в руках могутнього духа-демона, Сатани, який тепер згромаджує свої сили до Армагедону. Армагедону? Люди часто мильно називали світові війни Армагедоном. Та Армагедон, це не боротьба собі між капіталом і комунізмом, як дехто побоюється. З другої знов сторони многі тепер жураються, що якась немилосердна сила при помочи атомічної енергії, може знищити народи й нашу

17. Як многі задивляються на Армагедон? і що Писання каже про нього?

землю. Але ж кінець світа не значить буквальне спалення землі. (Екклезіяста 1: 4; Ісаїї 45: 18) Це не принесло б кінця для лукавих духів, хоч це може погубити людство. Битва Армагедон — це битва Єгови в якій всі лукаві сотворіння будуть усунені з вселенної, тому її називають “битвою великого дня Бога Всереджителя”. (Одкриття 16: 14-16) Вона цілком знищить невидимі й видимі часті сатаньської організації, і так це буде ОСТАННІЙ кінець цьому лукавому світу. Ісус описав його так: “Буде бо тоді мука велика якої не було від настання світа до сього часу й не буде.” (Маттея 24: 21; також побач Софонії 3: 8) Дев’ятьнадцята голова Одкриття символічно описує Царя Ісуса Христа, як їдучого на білім коні на чолі великого небесного війська Єгови, і що Він судить і воює по справедливості. Хто може спротивитися такій потузі? Новочасна наука з її ново-винайденою “космічною силою”, поблідне на ніщо перед могутнього силою, яку звільнить Єгова й Його Цар в останній битві Армагедон.

¹⁸ Скрайне напруження світових обставин із наближенням кінця годі заперечити. Ісус перестеріг усіх людей доброї волі до Єгови, щоб вони утікали до царства організації (символічно представлену через гори) ради безпеки, коли та “гідота” появиться. Можлива користь з цього є описана словами: “Шукайте Господа, всі ви

---

18. Зогляду на скрайне напруження в світі, що люди доброї волі повинні робити?

покірні в землі, що певнете закони його; шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього." (Срфонії 2: 3) Підчас, коли світ бориться в муках з причини його горя, і підчас коли вість Царства болючо разить організацію Сатани, свідки Єгови й всі доброї волі співтовариші радуються й веселяться помимо терпінь, бо вони бачуть, що визволення наближилось. Вони так поступають, як Ісус сказав: "Якже зачнетесь се діяти, випростуйтеся і підіймайте години ваші; бо наближилось викуплення ваше."—Луки 21: 28.

ГОЛОВА ХХ

"НОВА ЗЕМЛЯ"

НОВА земля! Що це може значити? Чи може спалення нашої планети, а на її місце сотворення нової кулі? Ні, не це; бо Боже Слово запевняє: "Земля стоїть собі по віки." (Екклезіяста 1: 4; Псалма 78: 69; 119: 90) Все ж таки власні слова Творця запевняють, що має бути "нова земля": "Ось бо я творю нове небо й нову землю, а попередущі підуть в непамять, і не приходити муть на думку." (Ісаїя 65: 17) Тож коли це не буде нова куля земна, то що це значить "нова земля"? Які обставини будуть на ній, і коли і як вона зачне існувати? Безсумніву, що многі подібні питання виривають у вашім умі, коли ви застановляєтесь над будучою "новою землею".

Вислів "земля", як він ужитий в Біблії, не завжди відноситься до цієї матеріальної маси земної кулі. Наприклад, у Псалмі 96: 1 дано приказ: "Співай Єгови, вся земло!" (А.С.В.) Тож це не буквальній землі дано такий приказ, а розумним людським слугам Всевишнього, що живуть на землі. (Гляди Псалма 66: 4; Аввакума 2: 20) У подібний спосіб вислів "нова земля" є

1. Чи "нова земля" значить нова планета?

2. В якому зміслі "земля" і "нова земля" є ужиті в Писаннях?

ужитий, щоб указати не на планету, але на особлившу клясу осадників землі, які діляють як людські представники небесного Творця. Тож властиво тут можна сказати, що Божий звершений син Адам служив в Едені, як "жива земля", або видима часть Творцевого першого світа. "Перший чоловік з землі земний." (1 Коринтян 15: 47) Коли б Адам позістав був слухняний своєму Творцю, він безсумніву був би займав пророчу позицію і передав своїм потомкам Божий звершений закон, силою якого рай Еденський мав розширити ся на цілу землю. Одначе через свій непослух Адам стратив на віки привилей служити Богу, як Його земний представник.

• Одначе Всемогучий Бог таки мати ме на землі праведних, вірних представників, людей із досконалими серцями через яких Його справедливі прикази й безконечні благи будуть плисти до людського роду. Та не з між гріхом-обтяжених володарів, що живуть сьогодні, вони будуть вибрані, а з між людей, що давно померли! Неймовірно це, скажете ви? Так, неймовірно для тих, що не познайомлені з Божими намірами. Та ми застановімся, що Біблія відкриває про це. В одинацятій голові в листі до Жидів є вичислені імена деяких із "тьми свідків", що жили перед приходом Ісуса. (Жидів 12: 1) Схоронені записки про їх життя говорять про них, як про гідних людей і посвячених, що виключно надіялися на

---

3. Яку обітницю Бог дав вірним старинним мужам? і чому вони дістають таку нагороду?

будучий "город [Церство], що має основи, котрого будівничий і творець Бог." (Жидів 11: 10) Через вірність аж до смерті вони заробили собі обітницю на "лучше воскресення", привернення до життя, та не до неба, але як звершеного серця мужі, що будуть служити в призначенім уряді.—Жидів 11: 35; Діяння 2: 34; Маттея 11: 11.

* Многі з вірних старинних людей мали привилей бути праотцями чоловіка Ісуса, і так говориться про них, як про "отців". (Римлян 9: 5; 15: 8; Діяння 3: 13) Одначе сьогодні ті Ісусові "отці" помиралі і також інші вірні мужі старинні, як і вони, підчас коли Ісус оставсь вповні живий. (Жидів 11: 13; Діяння 2: 29; Одкриття 1: 18) Чи можуть вони повернути до життя? Так, та тільки через життя-привертаючу силу Ісуса, який сказав: "Я воскресення й життя." І такі мужі, названі "отцями" і їх співтовариші вірні, мусять статися дітьми "віковичного Отця" (життя-дателя) Ісуса Христа, через воскресення. (Ісаї 9: 6) Отже Боже Слово пророчо говорить до Ісуса Христа Царя: "На місці батьків твоїх." [Псалма 45: 16] І для якого особлившого завдання ті послушні слуги є назначені? На це питання відповідають останні слова тексту: "Зробиш їх князями по цілій землі."

* Ось та "нова земля"! Нова, видима правлю-

4. Як "отці" ставуться синями? і яке отаколице заховано для них?

5. Що ж тоді є "нова земля", як вона різниться від теперішньої "землі" і коли вона буде установленна?

ча організація сотворена рукою Божою. (Ісаї 66: 22) Велика це різниця між цією "новою землею" а лукавою, диявольською "землею", що володіє сьогодні! (1 Петра 3: 10, 13) Справедливість, доброта й правість будуть відзначувати кожний рух тих "князів", як вони будуть ділати у звершеній гармонії з їх Царем-Батьком, Ісусом Христом. В Ісаї 32: 1 предсказано є: "Буде час, що на царстві сидіти не правий, та й князі його правити муть по справедливості." (Ісаїя 85: 11) Коли ж ми можемо сподіватися установалення тієї "нової землі"? Кожна кришка доказів у сповненню біблійного пророцтва указує на поворот тих пророків, як правильних володарів землі, в близькій будучности, ба навіть в цій генерації.—Луки 21: 25-32; 13: 28; Одкриття 18: 20.

"ІНШІ ВІВЦІ"

• "Нову землю" і її Царя привітає "велика громада" людей "зо всіх народів, родів і язиків". (Одкриття 7: 9) Оці люди тепер живуть і слідкують пильно Боже Слово, бажаючи набути правдиве знання. (2 Тимотея 2: 15; Приповісти 2: 1-6) Вони є ті любимці праведности, що вийшли з цього світа у великій горю, і посвятили своє життя цілком на службу "їх Богу і Агнцеві". (Одкриття 7: 10, 14, 15) Через Ісуса Христа оці смиренні люди доброї волі були названі "інші

6. Хто це "велика громада"? і як вона відрізняється від решти людей?

вівці", тому що вони не належать до небесного "малого стада"; їх надія на будуче життя лежить в райській землі. (Йоана 10: 16; Маттея 6: 10) В цих часах вони радо беруть участь у відповідальностях, які спочивають на кожному християнинові, а це 'проповідувати цю євангелію царства.' (Маттея 24: 14) Радо вони йдуть від дому до дому, на вулиці і на прилюдні зібрання, і повідомляють люблячих-правду католиків, протестантів, Жидів, і тих, що цілком не визнають ніякого релігійного вірування, про Божу дорогу до Життя.—Одкриття 22: 17.

Неймовірно воно може звучити, що многі з тих "інших овець" можуть ніколи не померти. Вони були представлені через родину Ноя, яка, ізза своєї віри й праведних діл серед тодішнього розворотного світа, осталася живою з Ноем впродовж потопу. (1 Мойсея 6: 18, 22; 7: 1) Як за днів Ноя, так і сьогодні лукавство залило землю. (1 Мойсея 6: 5, 11; Маттея 24: 37) Мільйони забули Бога, й стараються піддержувати цей старий світ. Однак "інші вівці" памятають про їх Творця, держаться сильно своєї віри, й цілком відступають від сатанських чинників, що володіють тепер. Ревно вони проповідують про наближення Армагедону, і також благословенства Царства потім. Будучи вірними аж до Армагедону, ті "інші вівці", що шукають смирности, будуть схоронені, як колись ті, що пере-

7. Чому сказано, що многі з "інших овець" можливо ніколи не померуть?

жили потом за днів Ноя, в позатипічному ковчезі, себто, в Божій організації й вийдуть на землю очищену зо всякого зла. (Софонія 2: 1-3; Ісаїя 26: 20; Маттея 25: 31-40) Ті з "інших овець", що вмирають тепер, мають запевнення "воскресення життя" і будуть тішитися многими земними благами по обітниці. Погляньте тепер очима в будучність і побачите схоронені благи в Новім Світі.

ОБСТАВИНИ В НОВІМ СВІТІ

* Очищення лукавого правління вигладжує стежку для правління "нової землі де правда домує." Тоді від сходу й заходу й зо всіх сторін прийдуть поклонники, що переживуть Армагедон, щоб втішатися милим співтовариством Авраама Ісаака, Якова та інших князів. (Маттея 8: 11; Луки 13: 29) "Що ж ми маємо робити тепер?"—запитають ті "інші вівці" в пошукуванню за божественним провідництвом від "нової землі". "Переробляйте старого світа повзуни, гармати та бомбовики на земіші!"—ось така буде відповідь; бо ж всі знаряди знищення мусять бути перероблені на знаряд для добрих цілей. (Ісаїя 2: 4; Михея 4: 3) В Новім Світі ця планета ніколи не буде підчинена спустошенню війною, з її марнотравним пролиттям крови, з її немилосердною брутальністю, і її страшними наслідками, бо ж тоді "не підійме меча народ на народ, і не будуть учитися воювати."

8. Яким приклом найперше буде тішитися "велика громада" під "новою землею"?

• Тай чому б тоді мали бути війни? Тоді осадники землі не будуть подінені на противні собі чинники через гірку расову або народну або релігійну різницю. Всі такі перепони до вічного мира й єдності будуть усунені. Одно тільки почитання останеться: чисте і непорочне і праведне почитання справдішного Бога вселенної, Єгови. Таке зєдинене почитання їх Творця зєднає разом тих, що жити муть по Армагедоні на землі. — Ісаїї 66: 23; Захарія 14: 16.

• Тоді, із закінченням війни, СВОБОДА прийде у повнім значінню того слова. Настане свобода від страху, бо тоді не буде уже атомічних бомб, ані диявольські небеса не будуть висіти, як грозяча хмара над людьми. Не потрібно буде тоді збройних сил для "схоронення міжнародного мира", ані місцевої поліції, щоб підневолювала злочинства й тримала порядок; бо тоді беззаконність і розлука із нещасними випадками, як пожежи й заливи—всі промнуть із старим світом. (Ісаїя 11: 9) Ані не буде тоді міліони безробітних та скитальців, що безцільно мандрують від одного міста до другого, бо Єгова обіцяв, що тоді "кожне буде сидіти у себе під виноградиною й під фіговиною й не буде ніхто лякати." — Михея 4: 4; Езекиїла 34: 25.

• Голоднечи й посухи, разом із пайкованням поживи, й чорна біржа, перестануть існувати на

9. Чому воєний світ буде без війни?

10. Чи буде причина лякатися, коли "нова земля" володіти мо?

11. Яких вісн можна сподіватися в буквальной землі, і в яких наслідков для чоловіка?

всякий час, таї свобода від недостатків здійсниться. Єгова дає запевнення, що тоді "земля дасть плоди свої". (Псалма 67: 6; Езекиїла 34: 27, 29) Ця куля земна, увільнившись від прокляття наложеного на неї, прийме "новий" вигляд, і розвинеться до райської слави й краси, якої людський ум тепер не може собі уявити. (Псалма 96: 11, 12; 1 Мойсея 3: 17, 18; 2: 8, 9) Праведні люди будуть уповаженні знов "підневоляти землю" й зацарювати над низшими створіннями, бо тоді навіть звіря польові будуть в мирі одні з другими і з їх сторождом, чоловіком.—Ісаїя 11: 6-9; 65: 25; 1 Мойсей 1: 28.

¹² Тимбільше, Новий Світ буде світом без недуг, бо сціляюча сила Божественного Лікара буде звернена до цієї землі. (Маттея 4: 23; Псалма 103: 2,3) Болі й печаль зникнуть і світле здоров'я, не заплямлене раком, інфлюензою, або й болем зубів, зацвита в кожній душі. (Одкриття 21: 4) Це значить, що старість з її зморшками, сивим волосом та немічю, уступиться геть. Це значить, що жива, енергічна молодість, яка так швидко зникає сьогодні, станеться долею кожної людини. Щоб тішитися цими благословенствами вічно, то треба усунути найбільшого ворога людського—смерть. Таї це Єгова, Джерело Життя, обіцяв зробити. (Псалма 36: 9; 1 Коринтян 15: 26) Описуючи цей взнеслий стан Нового Світа, Господне написане Слово предкажує: "І бачив я нове небо й нову землю . . . І

12. Що тоді станеться з недугами, старістю й смертю?

обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерті більше не буде; ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже; перше бо минуло.” (Одкриття 21: 1-5) Це не сон, це не пропаганда, щоб зібрати гроші для піддержання чоловіком-зробленого “лучшого світа”, але це правда. Такі обставини напевно прийдуть, бо Господь даліше сказав до Йоана: “Напиши: сі бо слова правдиві й вірні.”

¹³ Але й це ще не все, бо “інші вівці” будуть також мати великий привилей сповнити Божий мандат (поручення). Ця земля була сотворена не на знищення, але на вічне заселення праведними й звершеними чоловіками й жінками. (Ісаїя 45: 12, 18; Приповісти 10: 30; Ісаїя 60: 21) Для цієї цілі Бог приказав звершеній парі в Едені: “плодіться й множитеся, і сповнійте землю.” (1 Мойсея 1: 28) Через гріх, Адам й Ева стались несправедними і втратили нагоду приводити на світ праведну расу. Одначе Божий намір ніколи не піде в нівеч; його божественне припоручення дане праведним людям приводити потомків свого рода, буде виконане. (Ісаїя 14: 24, 27; 55: 11) Але коли, і як?

¹⁴ Зараз по потопі Ноевого часу, Єгова повторив тим, що пережили потоп, свій божественний мандат, “бувайте плодючі і множайтесь і залюднюйте землю.” (1 Мойсея 9: 1) Хоч їх і почи-

13. До чого відноситься вислів “божественний мандат”, і коли він був перший раз даний?

14. Хто виконає божественний мандат? і коли й серед яких обставин?

слено за праведних за їх віру, то в дійсності родина Ноева не могла виповнити той мандат. (Жидів 11:7) Чому? Тому що Ісус не прийшов був ще, щоб увільнити їх від наслідженого гріху й засуду. (Римлян 5:12; 1 Йоана 1:7) Отже те нове повторення божественного мандату зараз по потопі становило маленький взірець на дійсне сповнення через тих, що їх представляли сини й невістки Ноеві, а іменно, "велику громаду", що переживе Армагедон. (1 Коринтян 10:11) На такій то очищеній землі, вільній від Сатаниного злого впливу, і через усунення гріху заслугами Христової жертви даної за них, ті переживші-Армагедон люди, під розпорядком Царя й Його князів, будуть женитися й роджати діти в праведності, на славу Божу. (Приповісти 28:28) Їх потомки будуть родитися на дорозі до життя; отже тоді ніхто не зазнає смутку через смерть немовляток. (Ісаїя 65:20) Кожна дитина, вихована в "науці й напаминанню Господнім" буде мати повну нагоду дістати життя через Христа Царя; а хто не буде бажати служити Єгови, той погине, по справедливості.—Ісаїя 38:19; Ефесян 6:4; Псалма 145:20.

ПОВОРОТ ПОМЕРШИХ

¹⁵ Сповнення божественного мандату відносно наповнення землі не дійде до такої міри, що це буде невігідно й неможливо помістити тут во-

15. Коли доконає тисячлітнє царювання? і що статеться при кінці його?

скресших з мертвих, що знаходяться в гробах. Сповнення землі виключати ме перетворення її в рай подібний до Едену; на що не буде потрібно повну тисяча років Христового царювання. Впродовж того часу Диявол буде в "безодні" вергнений туди в несвідомім стані, тай його погубна організація не буде існувати. (Одкриття 20: 1-4) Це вимагати ме великої наукової роботи впродовж тисячлітнього царювання, коли то біліони "неправедних" померших, що потребувати муть знання про Божий закон, зачнуть уставати з своїх гробів. (Одкриття 20: 5) При самім кінці того періоду Сатана буде випущений. (Одкриття 20: 7) Тому що стан ума позістане незмінний, для того Диявол знов буде старатися захопити верховну владу від Єгови над вселенною, і змагати меться звернути всіх людей проти Бога. (Одкриття 20: 8) Делкі дадуться звести, а ті, що затримують їх невизнаність в тій останній сиробі віри, мати муть часть в остаточнім оправданню імя Єгови. Ті що попірати муть Сатану, будуть разом з Дияволом кинуті в "озеро палаюче огнем і сіркою, що єсть смерть друга." (Одкриття 21: 8; 20: 10, 14, 15) Для них не буде воскресення.

¹⁶ Тоді, в тім без-лукавства світі, Всемогучий Бог, через своє Царство й розпорядок "нової землі", зілеє на біліони звершених осадників землі щедрі божественні благословенства, які наповнять їх серця неугасимою втіхою. Оце бу-

16. Як довго новий світ Бога буде існувати?

де світ без смерти, без недуги, без смутку й сльозей, і без релігійного замішання. (Одкриття 21:4) Це буде безпечний Бога-почитаючий світ, повний любови й радості й всіх бажаних річей, і тривати ме не тисяча літ, або мільюм, або навіть біліон років, але по віки вічні.—Псалма 72:7.

"Оце буде СВІТ БЕЗ КІНЦЯ. (Ісаїя 45:17; Ефесян 3:21) Чи ви любили б жити в нім? Коли так, тоді старайтесь бути одною з Його "інших овець", беріть участь в проголошенню вістки про те серце-звеселяюче Царство, і запевніть собі Божі благословенства, Його провідництво й охорону, підчас коли ваші кроки провадять вас до повного здійснення будучого життя напереді.—Псалма 148:12, 13; 145:10-13, 21.

17. Як людина може дістати життя в "новім світі без кінця"?

ГОЛОВА ХХІ

ВОСКРЕСЕННЯ

ВІД часу, коли перший смертельний чоловік умер смертю, аж до цієї хвили безчислені мільйони пішли в передчасні могили. Недуги й пошести відалися в життя людства. Дикість війни, нещасні випадки, пожежи, заливи, й подібні нещастя поспішно гнали людство до ворожої країни, смерті. Стрічаючись із цією грізною дійсністю, многі щирі люди запитують: "Чи нам призначено жити кілька цих злидених літ на цій землі, і потім йти до гробу, щоб ніколи не повернути? Чи є надія для тих, що пішли до гробу, що вони знов жити муть?"

Шукаючи за вдоволяючою відповіддю, людина доброї волі розумно глядить до правдивого джерела, яким є Боже Слово. Там вона знаходить слова потіхи й розради. Там вона бачить, що старинні мужі, Авраам, Йов і Ісаїя, запалили в собі надію, що вони будуть жити знов на цій землі серед більше щасливих обставин. Йов у своїй печалі свідкував, що "зміна" прийде і що Бог покличе і він відозветься до Нього з гробу. Він сказав: "О, коли б ти та сховав мене в преи-

1. Які були нещасні обставини людства? і які питання часто вони запитували?

2. Де люди доброї волі шукають відповіді на свої питання? і які слова потіхи вони знаходять відносно надії немершких?

сподній і там держав мене, аж покіль гнів твій перейде, й положив реченець, і спогадав знов про мене! Засне людина, та чи знов оживе коли небудь? Через усі дні визначеного мені часу дожидав би я, покіль прийшла б мені зміна. Ти кликнув би, а я дав би відповідь тобі, й ти подав би ласку твору рук твоїх." (Йов 14: 13-15) Ісаїя також висказав свою віру в Божу силу, кажучи: "Та мерці твої оживуть, устануть мертві тіла!" (Ісаїя 26: 19) "Потоптана буде смерть по всі віки, й повтирає Господь сльози з усіх лиць." (Ісаїя 25: 8) Про ще іншого вірного приятеля Божого написано є: "Вірою привів Авраам . . . що із мертвих силень Бог воскресити."—Жидів 11: 17, 19, Гудспід; гляди також Луки 20: 37, 38.

* Що вповання оттих і інших людей з подібною вірою напевно принесуть овочі у своїм часі, то ми маємо це потішаюче запевнення від первенця з мертвих, самого Ісуса: "Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його, і повиходять." (Йоана 5: 28, 29) Павло також, на горі Марса, заявив: "Бог . . . подаючи певноту всім, воскресивши Його [Ісуса] з мертвих." (Діяння 17: 30, 31) Ось так піднесення Ісуса з мертвих було доказом або запевненням для людей, що вони можуть з довірем вповати на обітниці Божі, що Він воскресить померших.

4 Воскресення Ісуса не є собі омана або уява, як це релігійоністи того часу змагались неуспіш-

3. Яке дальше запевнення є дано тим, що в гробах?

4. (а) Які змагання були зроблені, щоб перекрутити воскресення Ісуса? (б) Який доказ ми маємо, що Він вийшов із гробу?

но перекрутити вихід Сина Божого із гробу. (Маттея 27: 62-66) Павло міг з довірем свідкувати про це важне питання воскресення, тому що він бачив на власні очі воскресшого Господа, в його дорозі до Дамаску. Та не тільки те, але він покликується ради нас на свідків, що бачили Ісуса воскресшого з мертвих: "І що явився Кифі, а опісля дванацятьом. Після того явився пяти сотень братам разом . . . Після того явився Якову, а потім усім апостолам. На останок же всіх, мов якому недорідку, явивсь і мені." (1 Коринтян 15: 5-8) Гляди також Діяння 13: 29-37 і Маттея 28: 5-9, 16.

* Сатана й демони, коли їм не вдалося знищити чоловічу віру в воскресення, старались затемнити правдиве значіння цієї науки. Вони спонукали навчати й поширювати мильне вірування про це людьми, "котрі проти правди согрешили, говорячи, що воскресення вже було, і перевертають деяких віру." (2 Тимотея 2: 18) Переконувати й навчати, що воскресення вже було, то це провадило інших у блуд і остаточно робило їх невідповідними до життя. Пізніше, поганська наука про "насліддя безмёртності усіх душ" була введена й принята в так звану "християнську" релігійну організацію. Вірування в таке навчання нівечило правдиву християнську віру, що по смерті всі люди йдуть до гробу, "де нема ні роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудро-

5. Не змігши знищити людської віри у воскресення, які дальше плани Сатана зробив і з якими наслідками?

сті." (Екклезіяста 9:10) Оце баламутило правду, що померший мусить оставитися в гробі аж до назначеного Богом часу воскресити його, по установленню Божого царства.

° Ніхто з лоальних, вірних старинних мужів не воскрес перед приходом Ісуса на землю; ані вони не вірували, що чоловік насліджує безсмертну душу. Противно, Писання говорять про них, що вони померли й сплять сном смерті в невідомості, із котрого то смертного сну вони пробудяться в назначенім часі Єговою. До Мойсея Господь сказав: "Се ти спочнеш з батьками твоїми." (5 Мойсея 31:16) Давид також знав, що він мусить спати сном смерті, бо Бог сказав йому: "А як сповниться твій час . . . ти спочнеш з отцями твоїми." (2 Самуїла 7:12) Пізніше, в день Пятидесятниці, Петро підніс свій голос, і сказав: "Дайте говорити явно до вас про протця Давида, що вмер і поховано його, і гріб його у нас до сьогодні . . . Бо Давид не зійшов, на небеса." (Діяння 2:14, 29, 34) Хоч вони були мертві в часі Петра, одначе час мусить колись прийти, що вони знов устануть до життя. Та нім їх воскресення прийде, то інші мусять воскреснути перше з мертвих. У своїм часі згробу виходити муть по назначенім порядку.

ПЕРВЕ ВОСКРЕСЕННЯ

° Ісус перший воскрес з мертвих, і тому про

6. (а) Як пояснено стан смерті старинних мужів? (б) Покажи, що вони не пішли до неба.

7. Хто був перворідеш з мертвих, і чи Він устав як людське сотворіння?

Нього писання говорять, як про “перворідня з мертвих”. (Колосян 1: 18; 1 Коринтян 15: 20) Цей перворідень із мертвих не встав з гробу, як людське сотворіння, але устав як духова особа. Отже Він був також перворіднем із тих, що воскреснуть до неба. “Він був умертвлений по тілу, но ожив духом.”—1 Петра 3: 18, Веймот.

* Одначе Божа воля була, що Ісус не мав бути самий в Його небеснім воскресенню, але що інші мали бути зєдинені з Ним. (Йоана 14: 3) Писання говорять про тих, що мати муть спільність з Ісусом Христом не тільки в Його терпіннях, але й в Його воскресенню: “Бо котрих наперед узнав, тих наперед і призначив бути подобним образу Сина Його, щоб Він був первородним між многими братами.” (Римлян 8: 29) Ось так нова дорога й нова надія відчиналась для послідовників Сина Божого, тих, що мали статися Христовими братами; а та надія була, що вони можуть статись учасниками небесного життя в часі їх воскресення з мертвих. “Як Христос устав із мертвих . . . так і ви в обновленню життя ходили. Коли бо ми зєднані з Ним подобием смерти Його, то й подобием воскресення будемо.” (Римлян 6: 3-5) “Подобие Його воскресення”—це небесне воскресення, яке Ісус мав; і, як Ісус, так і співучасники Його муеять померти вірними аж до смерти. Апостол Павло висказав цю надію своїм співтоваришам святим, що він уста-

8. (а) Чи Ісус буде єдиний в Його небесному воскресенню?
 (б) Що це значить “на подобіє Його воскресення”, і як багато людей мати ме часть в нім?

не до життя в небі. "Я також вірю, . . . що хто підніс Господа Ісуса із мертвих, той піднесе й мене також як Ісуса, й мене поставить із вами в Його присутності." (2 Коринтян 4: 14) Це—перше воскресення, що до часу й важности; і "Блаженний і святий, хто має часть у першому воскресенню." (Одкриття 20: 6) Писання також указують, що число тих, що мати муть часть в першому воскресенню, не є велике, а лише "маленьке стадо" (Луки 12: 32), і що воно є ограничене до Господа Ісуса й 144,000 членів церкви Божої.—Одкриття 7: 4; 14: 1, 3.

° Тож питання виринає: Коли вони вийдуть зі стану смерти? Павло, коли наближався до кінця свого життя на землі, писав до Тимотея, і так кинув світло на цю справу, кажучи, що він боровсь доброю боротьбою й що він небаром скінчить свою подорож, і що він додержав віри; і тому що він мав віру в небесне воскресення в день Господень і в Його явленню, "На останок готовиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення його." (2 Тимотея 4: 8) Павло знав, що не тільки він, але також "всі ті, що люблять явлення Його" мусять спати сном смерти до другої присутности Господа. Тож виразно сказано є, що ніхто з апостолів Ісуса і інші їм подібні не встануть з мертвих аж у другім приході Христа. "Той

---

9. Як апостол Павло висказав свою надію, і коли це мало здійснитись?

день", якого вони виглядали, це день Господа Ісуса, який зачався з приходом Його до храму чинити суд в 1918 р.

¹⁰ Павло напминав своїх товаришів не сумувати за тими, що послули, але надіятися на Бога, тому що Він обіцяв їм воскресення, так як Він запевнив Ісуса, що Він не полишить Ісусової душі у гробі. Перечитайте слова потіхи й надії в першій листі до Солуння 4: 13-15: "Не хочу ж, браття, щоб ви не відали про тих, що впокоїлись, щоб не скорбіли ви, як інші, що не мають надії. Бо коли віруємо, що Христос умер і воскрес, так Бог і тих, що послули в Ісусі, приведе з Ним. Се бо глаголимо словом Господнім, що ми, которі зостанемось живими до приходу Господнього, не попередимо тих, що впокоїлись." Ясно це значить, що перве воскресення є запевнене тим вірним послідовникам, що померли або сплять в Господі, й що воно візьме місце "у приході Господа". Дальше, це значить, що коли таке воскресення прийде, тоді на землі будуть жити іще деякі одиниці із тієї небесної класи; що вони будуть заняті ділом проповідування євінгелії в часі, коли Він прийде судити; і що вони будуть проголошувати вість про Його присуди. Це також значить, що вони "не попередять тих, що послули". (Діялот) Та славна надія, яку поставлено перед тими, що сплять в Ісусі, тоді здійсниться: "Сам бо Господь з повелінням, з голосом архангелським і з трубою Бо-

10. Яке є значіння слів в першій листі до Солуння 4: 13-15?

жою зійде з неба, і мертві в Христі воскреснуть найперше." (1 Солуння 4: 16) А що це буде духове воскресення, тому таке воскресення буде невидиме для людського ока, як і Ісусове воскресення було невидиме. Воно є описане вповні в 1 Коринтян 15: 42-54.

¹¹ Але що з тими буде, що колись ідуть до неба, котрі є останком і живуть на землі в приході Господа? Коли вони скінчать свою земну службу в смерті, то чи вони мусять спати в смерті як і ті, що померли перед приходом Господа Ісуса до храму? Богодухновенна історія в 1 Коринтян 15: 51, 52 відповідає: "Ось тайну вам глаголю; Всі не впокоїмось, всі ж перемінемось. У хвилину, у миг ока, за останною трубою—бо затрублять, і мертві повстануть нетлінними, і ми попереминяємося." Отже ті з небесної кляси, що помруть в цей день невидимої присутності Господа, бувають нагло перемінені, "у миг ока", і вони вже не сплять сном смерті, але зараз перемінюються при смерті. Вони воскреснуть в душі.

ЗЕМНЕ ВОСКРЕСЕННЯ

¹² Тому що Писання ясно кажуть, що тільки 144,000 одиниць опріч Ісуса Христа будуть мати участь у першому воскресенню, то чи це не є доказом, що ніхто інший не вийде з гробів своїх?

11. Яка є подія небесної кляси, що лишилась на землі аж до приходу Господа?

12. (а) Хто інший устане з мертвих? і де вони будуть жити?
(б) Хто це ті, що „робили добро“, і ті, що „робили зло“?

Ні; бо має бути іще земне воскресення. Велика більшість з людства знайде життя тут на землі серед райських обставин. (Псальма 72: 6-8; Ісаїя 2: 4; 60: 13; Езекиїла 36: 35) Слова Ісуса є правдиві: "Всі, що в гробах почують голос Його, і повиходять: котрі добро робили, в воскресення життя, а котрі зло робили, в воскресення суду." (Йоана 5: 27-29, А.С.В.) Ті, що "робили добро", включає таких людей, як Авраам, Давид, Даниїл і інших, що "загороджували пашу левам, гасили силу огню, втікали від острого меча . . . не прийнявши збавлення, щоб краще воскресення одержати." (Жидів 11: 33-35) Вони будуть "князями по цілій землі", і тому вони будуть перші з людей, що воскреснуть; отже будуть мати краще воскресення від решта людства. (Ісаїя 32: 1; Псальма 45: 16) Ті, що "робили добро" включати муть також "інші вівці" клясу, що можуть померти в цім часі через їх посвяту до Бога й Його царства. Як здається, то вони будуть пробуджені зараз по битві Армагедону. Знов ті, що "робили зло", це ті, що не мали віри ані знання про Бога й робили зло тому, що вони були неспівомі й народилися в гріху й вирости в беззаконно. Вони мати муть часть у загальному воскресенню всіх людей, яким поручені будуть заслуги Христової жертви. Потім, як вони устануть з гробів, вони вже не будуть брати участи у вихованню дітей, тому що слова в евангелії Луки 20:31-36 будуть відноситися до них.

¹³ Видіння того земного воскресення являється в Одкриттю 20: 12-15: "Бачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і розгорнуто книги . . . і суджено мертвих з того, що написано в книгах по ділам їх. І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і пекло дали мертвих, що в них; і суджено їх, кожного по ділам їх." Ті "малі й великі" мусять ждати на призначений час для їх виходу з гробів, і вони всі будуть суджені по їх будучих ділах на землі у Божому царстві, і тоді на ніяке круте діло не буде дозволено. "Бог призначив день, в котрий судити ме вселенну правдою через Чоловіка, котрого наперед постановив." (Діяння 17: 31) Той призначений день не є двацять чотири години довгий, а це протяг часу про який Петро говорив: "Тільки ж одно се нехай не буде перед вами тайне, любі, що один день у Господа, як тисяч літ, а тисяч літ, як один день."—2 Петра 3: 7, 8.

¹⁴ Той "день" буде досить довгий, тай нагода буде велика для тих, що вийдуть з гробів, щоб стати на суд по ділам їх. Вимоги положені є, що "хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." (Йоана 3: 36) Вирішення судове проти таких людей буде неприхильне. Це було б нерозумно тай незгідне з Писаннями казати, що життя вічне буде дане всім людям, навіть тим, що відкинуть з погордою милосерний розпорядок Бога Єгови. Безсумніву,

¹³ Хто устане з мертвих в призначений день, і як довго тривати ме той день?

¹⁴ Покажи, що вічне життя не буде дане всім людям.

що будуть і такі, що остануться добровільно лукавими й непоправними, які "поснуть сном вічним, і вже не прокинуться, говорить Господь." (Еремія 51: 39) Знов ті, що увірують, спасуться. (Римлян 10: 9, 10; Йоана 3: 36) В часі царювання Христа вони повернуть з ворожої землі й, як будуть послухні, побачуть сповнення обітниць: "Останній ворог зруйнується— смерть." (1 Коринтян 15: 26) При кінці тисячлітнього царювання Христа, коли вони успішно перейдуть останній суд-пробу, вони досягнуть право до життя або оправдання від Бога Єгови, і про таких ми читаємо: "А остальні мертві не ожили, доки не скінчиться тисяч років." (Одкриття 20: 5) Аж тоді скінчиться земне як і небесне воскресення. Пісні хвали залунають в честь Бога Єгови, який тоді дасть слухняним з людства перемогу над смертю через нашого Господа Ісуса Христа.—1 Коринтян 15: 57.

"Отже віра у воскресення наповняє віруючого славною надією. Він знає, що прийде час і гроби стануть порожні, і тоді "смерти більше не буде; ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже." (Одкриття 21: 4) Ті в особливішій ласці віруючі, яких Бог сплотив до надії "першого воскресення"—вони відкладають всякі запутуючі річі, що перешкаджають їм в досягненню життя, і, як апостол Павло, вони кажуть: "Вважаю все за сміття . . . аби тільки досягнути воскресення мертвих."—Филип'ян 3: 8-11.

15. Що ж тоді віруючий робити не?

ГОЛОВА XXII

СУДНИЙ ДЕНЬ

ДУЖЕ мало є таких предметів, щоб противник так цілковито помішав і людей взагалі засліпив, як предмет відносно "судного дня". Многі з добрим-наміром і щирі люди виглядають судного дня з великим страхом і умовними муками тому, що вони відчувають, що щось станеться їм або їх олюбленим, коли той день прийде; таї це помимо факту, що Писання говорять про нього, як про радісну оказію. Послухайте молитви подяки Царя Давида, коли він роздумував над тією щасливою подією. Псалма 96: 10-13 (А.С.В.) каже: "Звіщайте між народами: Єгова царює! І круг земний стоїть твердо, не похитається; він судить народи у правоті. Нехай звеселиться небо й возрадується земля! Нехай заграє море й повня його! Нехай возрадуються поля й все, що росте на них! Тоді звеселиться перед Єговою всяка лісна деревина. Бо йде, він бо йде судити землю! Він буде судити круг земний в справедливості, і народи у вірності своїй."

* Згідно з цими Писаннями, то судний день

1. (а) Який вплив має замішання про судний день, яке загально існує в умах щирих людей? (б) Як Писання пояснюють питання про судний день?

2. Чи Давид хвацав в часі його роздумування над судним днем?

—це подія над якою вся природа, жива й нежива, радіє. Давид не страдав умово, коли він застановлявся над тією славною подією. Ані ніяка інша особа доброї волі до Бога не має причини лякатися Його судного дня.

* Тисячлітний день суду, про який говорять Писання, не включає всіх судів Єгови відносно людства. “Судний день” відноситься тільки до одного із тих многих судів. (2 Петра 3: 8; Одкриття 20: 4) Наприклад, він не відноситься до суду членів тіла Христового, про який говориться в 1 листі Йоана 4: 17 і Одкриттю 2: 10: “У сьому звершена любов, щоб мати одвагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому.” “Будь вірний аж до смерти, а дам тобі вінець життя.”—А.С.В.

* Ані він не відноситься до суду народів про який описує пророк Софонія 3: 8 (А.С.В.): “Оце ждїть мене, говорить Єгова, аж до дня як я устану, щоб пустошити; бо я постановив позбирати народи, поскликати царства, щоб на них досаду мою зігнати, стрясти на них жар гніву мого; від огню бо ревності моєї погине вся земля.” Це відбудеться нім Христове тисячлітнє царювання без перерви зачнеться.

* Бачучи, що “судний день” відноситься тільки до одного особлившого суду Єгови, то це

3. Чи “судний день” згаданий в Писаннях включає всі суди Єгови відносно реду людського?

4. Чи цей “судний день” відноситься до суду народів?

5. Які доцільні питання мусиме зрозуміти, щоб гаразд оцінити судний день?

важне, щоб ми вирішили який це суд, коли він візьме місце, де він візьме місце, і до кого він відноситься. Щоб упевнитися хто буде тим суддею, ми мусимо застановитися над Його уздібненнями, і як він виконуватиме присуди, і які будуть наслідки при закінченню. Це тільки потім, як ми дамо відповіді на ці питання для нашого власного вдоволення й в гармонії з Писаннями, аж тоді в дійсності ми зможемо оцінити Господень судний день. Тож пошукаймо за відповідями на наші питання з'єдиного достовірного джерела, Божого Слова.

° До цієї точки ми тільки застановлялись, чим той "судний день" не є. Тепер довідаємось чим він є. В книзі Діяннях Апостолів 17: 30, 31 (А.С.В.) Господь через апостола звертає нашу увагу на судний день оцими словами: "Отже не вважаючи на часи незнання, Бог тепер повеліває всім людям усюди каятися; бо призначив день, в котрий судити ме світ правдою через Чоловіка, котрого наперед поставив, подаючи певноту всім, воскресивши Його з мертвих." (Анг. Вер.)

' Тут є п'ять важних точок в цім тексті, що відносяться до "судного дня": (1) Самий Єгова призначив той день. (2) Ціль його, щоб судити світ у праведності. (3) Єгова вибрав і назначив суддю. (4) Тим суддею є Ісус Христос. (5) Єгова запевнив цей "судний день" воскресенням Ісуса

6. Де в Писаннях ми знаходимо опис судного дня?

7. Які п'ять важних точок ми знаходимо в Діяннях 17: 31?

Христа. Отже правда про судний день є утверджена поза всякий можливий сумнів.

* Єдина точка, що може бути дещо неясна в цім тексті, то це "світ", який буде суджений. Який світ? Чи може теперішній лукавий світ над яким Сатана, Диявол, є володарем? (2 Коринтян 4: 4; Йоана 14: 30; 1 Йоана 5: 19) Або, що це за світ? Це не може бути теперішній лукавий світ, тому що він вже був суджений і зівстав за-суджений. В євангелії Йоана 12: 31 читаємо: "Тепер суд світу сього; тепер князь світа цього прожинеться геть." Також у другім листі Петра 3: 7 читаємо: "Нинішні ж небеса й земля тим самим словом заховані, і на огонь зберігаються про день суду й погібелі безбожних людей." Отже той згаданий світ, в якому праведні суди Господні візьмуть місце, це Новий Світ праведности до якого Петро відносився в тринадцятім вірші тієї самої голови, коли він сказав: "Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує."

ЩО, КОЛИ, І ДЕ ВІН Є?

* Так далеко вкортці ми бачили, що "судний день" відноситься до протягу часу в якому Бог Єгова засяде судити всіх людей або ціле людство в Новому Світі праведности через Його назначеного Суддю, Ісуса Христа. Це перша 1,000

8. (а) Яка точка вимагає трохи більше висвітлення в тім тексті?
(б) Який світ має стати на суд?

9. (а) Вкортці перекази, що ми довідаємся про судний день аж до цієї точки. (б) На яке питання той котроткий епис відповідає?

літ Нового Світу, а не день з 24 години; бо ж "один день у Господа, як тисяча літ, а тисяча літ, як один день." В другім листі Петра 3: 7, 8 нам дано пересторогу, щоб ми не були несвідомі про той начерк часу. Виходить, що хто не буде в Новім Світі, той не буде вмішаний в той суд. Всі сотворіння, що бажають жати його благоденства, мусять бути в Новому Світі. Оце пояснення відповідає на наше питання: Що це є "судний день"?

¹⁰ Друге питання: Коли "судний день" людства візьме місце? Звернувшись до Псалми 110: 1, 2 (А.С.В.) ми читаємо: "Єгова сказав мойому Господеві: Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги! Жезло сили твоєї пришло Єгова із Сиона: Царюй серед ворогів твоїх!"

¹¹ Тут Єгова Цар предвічності каже нам, що через якийсь час потім, як Його помазаний Цар або Суддя Ісус Христос вознісся на небо, там Він буде бездільним щодо установа Царства; але коли призначений час Єгови прийде, тоді Він зветься Йому виступити й царювати. Вірш 6 каже: "Він зробить суд між народами", що указує, що Він є Суддею й Володарем. Той час, коли Єгова поручить свойму Синові, виступити до діла, зазначає початок "дня Єгови". Апостол Йоан відноситься до того часу, коли Суддя й Цар Нового Світа перебере власть, оци-

---

10, 11. По яким першим чині Царя Христа зачнеється тисячлітний день суду?

ми словами: "Царство цього світа сталося царством нашого Господа, і Його Христа; і царювати ме Він по вічні віки." (Одкриття 11: 15, А.С.В.) Сповнення пророцтв евангеліїв Маттея 24, Марка 13, Луки 21, і численні інші писання, фізичними фактами, уловідняе ясно, що Ісус Христос став окоронований, як Цар Єгови, в осени 1914 року. Цей факт був ясно уловідений нам розпочаттям першої Світової Війни й сповненням інших ознак, що є вичислені в тих пророцтвах. Той рік зазначив час, коли Цар Єгови виступив до діла проти організації Сатани. На весну в 1918 р., Він прийшов, як Післанець Єгови до храму й почав судити найперше "дім Божий", а опісля народи цього світа. (1 Петра 4: 17; Маттея 25: 31, 32) Виконання присудів проти тих народів візьме місце в битві Армагедон, коли то Він 'сповнить землю трупами' і рощавить їх невидиму голову, Сатану, Диявола, звязавши його на тисяча літ. Тоді зачнеться Новий Світ праведности, а з ним тисячлітний день суду.—Одкриття 20: 1-3, 11-15.

¹⁸ Наше трете питання, "Де той суд візьме місце?" є добре відповіджене в умі всякого, що пильно слідував з нами аж до цієї точки. Він відбудеться на землі; бо на нєї Суддя й Цар зверне свою увагу. "Нехай він судить правду пригнобленим людям; нехай спасає дітей бідолашного, а гнобителя нехай він розтопче. В дні його зацвите праведники, і буде достаток спокою, аж по-

12. Де той судний день візьме місце?

ки місяця не стане. І буде він царювати від моря до моря, і від ріки аж по краї землі."—Псалма 72: 4, 7, 8.

ХТО БУДЕ СУДЖЕННЯ

¹³ Питання 4: "Хто буде суджений?" Ми вже довідалися, що на суд стануть ті, що жити муть на землі в Новому Світі. Писання ясно показують, що в Новому Світі не тільки ті люди будуть жити, що перебудуть Армагедон, і котрі жили в часі установаження Нового Світа й могли прийняти його умовини, але також багато з тих, що померли й пішли в гроби перед його установаженням. Отже той суд дотикне живих і мертвих. В Діяннях Апостолів 10: 42 читаємо: "І повелів нам проповідувати народові й свідкувати, що Він призначений від Бога бути Суддею живим і мертвим." (А.С.В.) І в другому листі до Тимотея 4: 1 читаємо: "Оце ж свідкуємо перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явленні Його й царстві Його." Також в Йоана 5: 28, 29 (А.С.В.) читаємо: "Наближається час, що всі в гробах почують голос Його і повиходять; ті що робили добро, у воскресення життя; і ті, що робили зло, у воскресення суду." Оце свідоцтво усуває всякий можливий сумнів, що мертві як і живі є заключені в нім.

¹⁴ Не всі люди, що жили й помиралі на землі впродовж минулих шість тисяч літ, вийдуть з

13. Над ким той суд відбудеться?

14. (а) Чи всі люди, що жили й вмирали на цій землі досягнуть судний день? (б) Коли ні, то чому ні?

гробів своїх на суд в цей "судний день". Адам, наприклад, вже відбув свій остаточний суд в городі Еден, де він зівстав засуджений. (1 Мойсея 3: 17-19) Також ті релігійністи не вийдуть з гробів своїх про яких Господь Ісус сказав, що вони не зможуть утічи від суду Геєнни, ставшись насінням Вужа: "Змії, роде гадючий! як утічите від суду Геєнни?" (Маттея 23: 33, Діяло) Апостол Павло відносився до деяких із них, коли він писав: "І інших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за іншими йдуть слідом." (1 Тимофея 5: 24) Ті, що померли лукавими поза можливість справити їх або навести, й поза викупом Христової жертви, такі не будуть пробуджені з гробів на суд в Новому Світі. (4 Мойсея 35: 31) "Егова хоронить усіх, що люблять його, а лукавих він погубить." (Псалма 145: 20, А.С.В.) Ті, що согрішили проти духа святого, будуть виключені геть. "Тим кажу вам: Усякий гріх і хуля проститься людям . . . хто скаже слово проти духа святаго, не проститься йому ні в сьому віку, ні в будучому." (Маттея 12: 31, 32, А.С.В.) Все це доказує, що цей суд звучується до живих й мертвих з людства, що можуть прийти під заслуги викупної жертви Ісуса Христа, Судді.

¹⁵ В часі судження народів по приході Божого Писланця до храму, люди бувають відлучені одні від других, як вівиці й козли. Ті схожі на козли люди не оціняють Божого Царства, але відкида-

15. Хто це ті "живі", що їх Христос буде судити?

ють вість про Царство Його посланців, і не дають їм ніякої помочи ані милости, такі будуть знищені в надходячій битві Армагедон. Ті ж слухачі, що уподібнені до овоць, що радіють з приходу Царства й чинять добро остальнім членам Христового тіла на землі, ті будуть зібрані по боці ласки Судді. Ця кляса уподібнена до овоць буде схоронена живою в часі судної битви Армагедону, подібно, як Ной й його родина пережили потоп, й увійде в Новий Світ без умирання. Будучи вірними Богу й Його Цареві Нового Світа, вони будуть одобрені впродовж цілих тисяча років судного дня й остаточно вони дістануть вирок, що вони посідають право до життя вічного. Переживши Армагедон, вони будуть тими "живими", яких Ісус Христос судити ме.

¹⁶ Ще одна благородна кляса, що отримає благословенства суду в Новім Світі—це вірні слуги Божі, що жили перед смертю й воскресенням Ісуса, многі з котрих є згадані в листі до Жидів, в 11 голві, і про котрих апостол Павло каже в 39 і 40 віршах: "І всі ті, одержавши свідчення вірою, не прийняли обітування, тим що Бог лучше щось про вас провидів, щоб не без нас осягли звершення." Отті не можуть увійти в їх нагороду перед прославленням церкви, або як Павло називає її "нас", і котре то прославлення почалось по приході Судді до храму. Вони отримають нагороду тим, що будуть видимими пред-

16. Хто перший з немерших людей осягне призначений суд?

ставниками на землі небесного Судді. Господь, через Псальміста, каже про цю клясу: "На місці батьків твоїх будуть сини твої; зробиш їх князями по цілій землі." (Псальма 45: 16) Чі відносно тих князів пророк Ісаія 32: 1 каже: "Ось цар володіти ме в праведності, тай князі його правити муть по закону." (Поп. Вер.)

"У своїм часі, коли всі обставини на землі будуть приготовані, прийде година, коли Суддя дасть своє слово помершим, щоб вони встали, і тоді "всі в гробах почують голос Його, і повиходять . . . ті, що робили зло у воскресення суду." (Йоана 5: 28, 29, А.С.В.) Між ними буде й розбійник до котрого Ісус на дереві сказав: "Направду кажу тобі сьогодні: ти будеш зо мною в раю."—Луки 23: 43, Ротергам; Ламза.

УЗДІБНЕННЯ СУДДІ

¹⁸ Писання аж надто удовідняють, що Ісус Христос буде справедливим Суддею в той день. В евангелії Йоана 5: 22 читаємо: "Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синові."

¹⁹ Тепер ми застановимось над уздібненнями Судді ради нашої власної потіхи й супокою ума. Писання кажуть про Нього, що Він служив Богу, свому Отцеві, у страсі Божому; що Він навчивсь послушенства через терпіння; і що хто стріне вимоги Його прихильного суду, той отримає вічне життя. Та нехай Писання говорять за

17. Хто тоді встане у воскресення суду?

18. Хто буде суддею в той судний день?

19. Які уздібнення є того високого уряду?

себе. В листі до Жидів 5: 7-9 сказано: "Котрий за днів тіла свого приносив молитви й благання до Того, хто міг спасти Його від смерти, з великим голосінням і слізми почуто Його за страх Його перед Богом. Хоч і Син Він був, тільки ж навчився послуху через те, що терпів, і, звершившись ставсь усім, що слухають Його, причиною спасення вічного." Пророк Ісаїя (11: 1-4, А.С.В.) предсказав: "І вийде пагонець із кореня Ессейового й вітка виросте з кореня Його. І спочине на йому дух Єгови, дух премудрості й розуму, дух ради й кріпости, дух знання й страху Єгови. І сповниться страхом Єгови; і судити ме він не як око бачить, і не, як ухо чує—присуд давати. По справедливості судити ме вбогого, а справи злиденних на землі по правді рішати." Такого суду людські уломности та обмеження не зможуть перевернути. Уздібнення Судді за певняють, що Він як слід розгляне всякі обставини, що дотикати муть кожної одиниці на суді.

** Як же той суд великого дня буде відбуватися над людьми? Одкриття 20: 11, 12 (А.С.В.) описує знищення цього старою світа, й говорить про початок тисячлітнього судного дня, кажучи: "І бачив я престол великий білий, і Сидячого на ньому, від котрого пиця утікла земля й небо, і місяця не знайдено їм. Також бачив я мертвих, мали і великих, що стояли перед Богом, і розгорнуто книги; ще іншу книгу розгорнуто, то єсть життя; і суджено мертвих з того,

20. Як той суд відбувається над людьми доброї волі?

що написано в книзі, по ділам їх." Вони не будуть суджені по їх минулих ділах, але по їх ділах в часі судного дня, і на тій основі вони будуть випробувані. Ті ж, що будуть слухняні Цареві й Судді, будуть поступово піднесені з їх упавшого стану до людського звершення, пізнаючи всякого часу праведність від Судді й через Його земних князів. При кінці тисячлітнього судного дня прийде останна спроба на всіх живучих осадників землі, щоб вирішити хто буде записаний в книзі тих, що мати муть право до вічного життя на землі. Ця останна спроба прийде через звільнення Сатани, Диявола, з його в'язниці.—Одкриття 20: 7-9.

"Всякий, що тоді піддається спокусі й звітництву Сатани, буде признаний за негідного, отже буде засуджений на "другу смерть", що символічно представлена через "озеро огняне". Написано є: "А коли кого не знайдено написаного в книзі життя, то вкинуто його в огняне некло." (Одкриття 20: 14, 15) Всі ж ті, що опруться противникові й остануться вірними в їх невинності до Бога Єгови, отримають признання Його Судді. Через Нього вони отримають дар—право до життя вічного в людським звершенім стані на райській землі.—Луки 20: 35, 36.

21. Які будуть два наслідки останньої спроби суду?

ГОЛОВА XXIII

ПОСВЯЧЕННЯ—ДОРОГА ДО ЖИТТЯ

БЛАЖЕННА була доля першого чоловіка! Він був звершений, тішився правом до життя і мав стичність з своїм Творцем. Будучи обдарований мірою мудрости, справедливости, любови й сили, він був на подобіє свого Творця, і образом Бога в тім, що він посідав царство над низшими звірями. Йому дано прекрасний дім, Рай; дрегарну помічницю, Еву; і божественний приказ або мандат розширювати той город до всіх країв землі й наповнити її праведними сотворіннями, все на славу Богу. (1 Мойсея 1:26-28) Чудові це благослованства! Чудова нагода! Чудова будучність!

² Одначе, замість оцінити все те, що Бог дав йому, чоловік вибрав самолюбний напрям, і, через непослушенство, стратив усе. Тенер засуджений і непокаяний, він був вигнаний з раю на прокляту землю і на ній він мав мозольно працювати на сяке-таке існування, аж поверне у порох. (1 Мойсея 3:17-19) Оттаку нещасну долю він передав своїм потомкам, про що й читаємо: "Як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх

1. Якими благословенствами та надіями тішився перший чоловік?
2. Через його непослушенство, що прийшло на Адама і його потомків?

людей увійшла [через того], в кому всі згрішили.” (Римлян 5:12) Як наслідок, сьогодні велика більшість роду людського не тільки спішить широкою дорогою, що провадить до знищення (Маттея 7:13), але здається вона вдоволена цим, відходячи чим раз дальше від своєї подібності до Бога й від надії на життя.

³ Одначе є кількох щирих одиниць, що не погоджуються з цими лихими обставинами. Такі одиниці плачуть і стогнуть ізза релігійної гідоти, яка діється в “Христіянстві” і вони є змучені й обтяжені власними немочами та недостачами. Будучи чесні, вони є голодні й прагнущі праведности; і, бажаючи прийти в гармонію з своїм Творцем, вони “шукають Господа чей намацають Його та знайдуть.”

ПРИХІД ДО БОГА

⁴ Щоб знайти Бога, людина мусить перше прийти до Ісуса; бо ж “ніхто не приходить до Отця, як тільки мною [Ісусом].” (Йоана 14:6) Але ж ніхто не може прийти до Ісуса хіба що його притягне Отець. (Йоана 6:44) Як же Бог притягає таких чесного-серця одиниць до Ісуса? Він приводить їх у стичність з правдою яка міститься в Його Слові, Біблії. Будучи смирні й покірні, такі одиниці, почувши правду Божу й Його наміри, вони каються й змінюють свій стан ума відносно гріху й цього лукавого світа.

3. Як писання говорять про тих, що не погоджуються із теперішніми лукавими обставинами?

4. Що заставляє їх до покаєння?

“Не у всіх [людей] віра”; однак оскільки чесного серця одиниці приймають таке знання, остільки вони набувають віру. “Віра приходить через слухання, слухання ж через слово Боже.” (Римлян 10: 17) І що це є віра? “Віра ж єсть підстава того, на що вповаємо, доказ річей невидимих.” (Жидів 11: 1) Це значить, що знання Біблії дає людині сильне запевнення, що Бог існує й що Він нагородить тих, що пильно шукають Його, і що Біблія є правдивий і певний провідник чоловіка. (Жидів 11: 6; Йоана 17: 17; Псалма 119: 105) Далше, це значить прийняти Ісуса не тільки як Навчителя й Провідника, але й як свого Спасителя й Відкупителя. (Маттея 1: 21; 20: 28) Така віра заставляє людину змінити її напрям ділання, покаятися й стати нововірцем.—Діяння 3: 19; Маттея 13: 15.

° Поступаючи в значню й розумінню, така одиниця тоді чує, що Ісус каже: “Коли хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться себе самого, й візьме своє ярмо; [грецьке—стаурос], та й іде слідом за мною.” (Маттея 16: 24) Це значить, що така людина зракається своєї власної волі й годиться або посвячується чинити волю Богу, як це Ісус зробив. Посвятитися значить відокремити себе; а щоби бути прийнятною Богом, то людина мусить віддати себе безумовно. Ніхто не може сказати: “Господи, я буду чинити Твою волю, але—.” Ні! бо це було б

5. Що це віра, як її можна набутти, і в що людина мусить вірувати?

6. Як людина показує свою віру?

самолюбство й указувало б на брак віри. Хто має віру, той оціняє, що це не чоловік кермує його стопами, а Бог, який посідає звершену мудрість, справедливість, любов й силу, і знає найлучше; отже служити Йому, це не тільки правильно, але й розумно. І так він указує свою віру через свою угоду чинити Божу волю, будучи вдоволений яке б то місце Бог не мав для нього.

ХРЕЩЕННЯ

• Ісус прилюдно визнав своє посвячення чинити волю Його Отця через охрещення у воді (Псалма 40: 8; Жидів 10: 7; Марка 1: 9-11); і Він велів своїм ученикам "навчати всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і святого духа." (Маттея 28: 19) Отже кожний один, що згодився чинити волю Божу, повинен охреститися.

• Можливо хтось скаже: "Я був охрещений іще маленьким через покроплення водою: чи це не вистарчає?" Ні, не вистарчає. Чому? Слово переложене на хрещення в англійській Біблії хоподить з грецького слова *баптізен*, що буквально значить занурити під воду, або покрити водою. Для цієї то причини невчасні і більше точні переклади, як от Діялоут і Ротергам, ужили слів "занурення" й "зануритель", замість "хрестити" і хреститель". Даліше, хто посвячує себе чинити волю Божу, той годиться зречися своєї власної волі, статись мертвим до неї; і тому

7. Яке прикладне означення повинен поставити зробити, як це показав прикладом і приказом Ісуса?

8. Які факти показують, як треба виконати хрещення?

тільки занурення у воді є властивим символом того. Занурення під воду представляє смерть для волі-тієї людини, а піднесення її представляє, що вона встала, щоб жити для виконання Божої волі.

* Окрім того кандидати хрещення хрестяться в "імя Отця, і Сина, і святого духа", що значить вони мусять признати Єгови не тільки за свого Життя-дателя, але також як Всевишинього, якому вони винні підданство й службу; Вони мусять признати ту часть, яку Син виконує в намірах Єгови, і що Він зробив для них; вони також мусять признати святого духа як діяльну силу Божу, що помагає їм у виконанню їх посвати, й що вони свякого часу ділатимуть згідно з нею. Це тільки занурення у признання цих правд становить властивий символ посвати; і тільки таке хрещення водою основане на Писаннях.

ДОРОГА ДО НЕВЕСНОЇ СЛАВИ

* Всі ті, що із віри у Бога Єгови й Ісуса Христа посвячуються чинити волю Божу, і опісля вірно виконують їх посвату, отримають нагороду життя вічне. (Римлян 6: 23) Але ж те життя не буде однаке для всіх. Біблія ясно навчає, що деякі із них, 144,000, мати муть участь в небесній славі з Ісусом Христом (Одкриття 14: 1, 3) коли ж інші будуть тішитися благословенствами життя тут на землі. (Михея 4: 1-5) Бог наді-

9. Хрещення треба виконати у признання яких правд?

10. Яку надію отримати перед тим, що згодивсь чинити волю Божу? і що рішає цю справу?

ляє своїми дарами згідно з своїми намірами й по своїй вподобі; і Його сотворіння з подякою приймають їх, бо всі Його дари—незаслужена ласка.—2 Коринтян 9: 15.

¹¹ Бог призначив час для всякої цілі. (Екклезіаста 3: 1) Він дав своїм сотворінням на землі нагоду отримати небесну нагороду від 29 року по Христі, аж до 1931 року, котрий то протяг часу названо “день спасення”. (2 Коринтян 6: 2) Він почавсь з Ісусом Христом в Йордані й тепер скоро приходить до свого кінця. Впродовж того протягу часу небесна надія була знана всім, що посвятилися Богу. Тому що “тіло й кров царства Божого наслідити не може” (1 Коринтян 15: 50), отже такі посвячені мусять народитися, як Божі духові сини, сплоджені Його духом до небесної надії, нім Бог може дати їм славу нагороду.

¹² Щоб такі одиниці могли ступити на небесну дорогу, вони мусять пожертвувати всі людські права до життя й надії, як це Ісус зробив. (1 Колосян 3: 1-4) Але Ісус, будучи звершений, мав приступ до Бога й посідав право до життя, як людське сотворіння. Однак послідовники Його, будучи не звершені й грішні, і тому під засудом, не мають приступу до Бога, не посідають права до життя ані не мають тіла прийнятого для жертви. Як же тоді Архиерей Єгови, Ісус Христос,

11. В якому часі головню стримували небесну надію ті, що посвятились?

12. Які уздібнення мусять мати той, що бажає бути нежертвованим з Христом?

може пожертвувати їх? Це Він робить при помочи оправдання їх; себто, через приписання їм праведности. Як же це виконується?

¹³ Найперше, таке сотворіння мусить вірувати в Божий розпорядок, що значить вірувати в пролиту кров Христа; і про це читаємо: "Оправдавшись вірою." (Римлян 5: 1) Ісус Христос тепер ділає, як покровитель, покривши гріхи такої особи заслугами Своєї жергви, і так вона стає "оправдана кровю Христа". (Римлян 5: 9, 19) Бог, зауважавши віру такого сотворіння й пристосувавши в його користь заслуги Христової жергви, приписує йому праведність і числить його за оправданого. "Бог же той, що оправдує."—Римлян 8: 1-4, 33.

¹⁴ Тепер такі одиниці знаходяться в стані смерти з Ним, себто, з Ісусом Христом; тепер вони мають приступ до Бога через Ісуса Христа, і, маючи прийнятне тіло й право до життя на землі, вони представляють його на жертву. Бог приймає їх на жертву через свого Первосвященника й признає їх за своїх синів зсилає на них свою діяльну силу або святого духа, щоб зростити їх, як духових синів з надією до життя в небесах. Божий святий дух не ділає на них зокрема від Його Слова правди, і тому про таких говорить, як "народжених з води [правди] і духа" (Йоана 3: 5); і про них сказано: "Схотів бо, то й породив нас словом правди." (Якова 1: 18) Як

13. Які чинники входять в оправданія?

14. Які степені людини мусять керейти ніж станеться духовим сином?

подія в Йордані зазначила початок Ісуса, як духового сина (Маттея 3: 17), так Пятидесятниця зазначила початок синовства Його послідовників (Діяння 2: 3, 4, 17); бо там вони були охрещені святим духом.—Діяння 1: 5.

¹⁵ Таке новородження від святого духа (Тита 3: 3-5) становить поклик і ставить їх в лаві до небесної слави з Ісусом Христом. (2 Солунян 2: 13, 14) Тепер вони дістають нову надію, нові наміри, нові споріднення. "Тим же, коли хто в Христі, той нове сотворіння; старе минуло; ось стало все нове." (2 Коринтян 5: 17) Ісус Христос, будучи Помазанником, такі нові сотворіння, ставшися членами Його тіла, приймають Його помазання. "І ви помазання маєте від Святого; ви всі знаєте це." (1 Йоана 2: 20, 27, Діялот) Про цей чин також говорить, як про хрещення в тіло Христове. "Бо одним духом усі ми в одно тіло хрестились." (1 Коринтян 12: 12, 13) Дух святий, що ділає на таких одиницях, є завдатком або запорукою їм їх останньої нагороди. (Ефесян 1: 13, 14) "Любі, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будимо; знаємо ж, що, коли явиться, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть."—1 Йоана 3: 2.

ОСВЯЧЕННЯ

¹⁶ Нім такі члені тіла Христового отримають їх небесну нагороду, то вони мусять бути перенесені з цього світа і статись образом їх Голови,

15. Який стан є тих, що були сплюджені з духа?

16. Що це освячення, і як його можна доконати?

Ісуса Христа, доказуючи їх вірогідність через виконання їх посвяти вірно аж до смерті. Оце діло перетворення Писання називають "освячення." "Така бо воля Божа, освячення ваше." (1 Солунян 4:3) Як воно виконується? Так, що Творець і сотворіння мають участь в цім ділі. "Освятуйте себе . . . Я Господь, що освятив вас." (3 Мойсея 20:7, 8) Бог достарчає правду, яка освячує. "Освяти їх правдою Твоєю; слово Твоє правда." (Йоана 17:17) Його святий дух або діяльна сила є також помічю для сотворіння. З другої знов сторони, сотворіння мусить пильно студіювати Боже Слово, щоб відновити свій ум (Римлян 12:2), мусить пристосувати те своє знання (Маттея 7:21), і не сміє опертися або засмутити Божого святого духа, але всякого часу мусить йти за проводом його.—Римлян 8:14; Ефесян 4:30.

"Будучи покликані бути чистими й освяченими (Римлян 1:7), вони мусять бути святими, як і Бог святий. "Яко Покликавший вас святий, і ви святі у всьому життю будьте." (1 Петра 1:15) Це значить, що вони мусять бути цілком віддані Богу й праведності. Вони мусять звернути їх любов до небесних річей, і умертвити свої упавші хотіння. (Колосян 3:2, 5) Кожний із них мусить 'берегти серце своє старанно; бо з нього зиходить життя'. (Приповісти 4:23) Життя згідне з їх угодою—це справа важна, тому їх дальше наминається: "Із страхом і

17. Як і інші наминання дано посвяченим особам?

трепетом про своє спасення дбайте."—Филипян 2: 12.

¹⁸ Будучи послідовниками Ісуса Христа, вони також мусять потішати всіх сумуючих (Луки 4: 17-21), проповідувати євангелію Царства (Маттея 4: 17) і шанувати імя Єгови. (Йоана 17: 4, 6; 1 Петра 2: 9) Чинячи так, вони стягнуть на себе ненависть Сатани і його світа, як і Ісус стягнув. (Йоана 15: 19; Одкриття 12: 17) Аджеж, "всі, хто хоче благочистиво жити в Христі Ісусі, гонені будуть." (2 Тимотея 3: 12) Одначе, коли вони будуть відпирати Сатану й його світ, і задержуть свою невинність аж до смерти, такі мають запевнення, що вони осягнуть "вінець життя", безсмертність, божественну природу.—Одкриття 2: 10; 1 Коринтян 15: 53, 54; 2 Петра 1: 4.

¹⁹ Бажаючи чинити добро й отримати життя, й любити Єгову за те, чим Він є, і за всі Його добродіяства для нас, і, бажаючи побачити Його й їх Голову, Ісуса Христа, і понад усе, мати участь в оправданню імя Єгови (Приповіді 27: 11)—такі посвячені одиниці не мають нічого іншого до вибору, як тільки виконати їх угоду посвятити. Коли б вони подалися назад, то це нап'ятувало б їх, як ламателів угоди, гідних смерти й вічної погібелі.—Римлян 1: 31, 32; Жидів 10: 38, 39.

18. Яку роботу послідовники Ісуса Христа мусять виконати, і серед якої проби вони мусять остатися вірними?

19. Що є порушальним силою тих духових силів? і чому вони не сміють податися назад?

ПОСВЯЧЕНІ "ІНШІ ВІВЦІ"

²⁰ Сьогодні, посвячені християни, що мають таку небесну надію й є вірні до їх місії проповідувати євангелію—цих Єгова уживає в кермуванні своєї праці на землі для проголошення Його імя й Царства. Тепер на землі лишився тільки останок із них, знаний як "вірний і розумний слуга". (Маттея 24: 45-47) Коли їх порівняти з цілим тілом Христовим, то вони є тільки останок (Одкриття 7: 4-8; 12: 17), тай число їх що день зменшається, коли вони один по одному кінчать їх подорож у смерті. Одначе робота благовістя все збільшається, тому що число людей склонені до правди збільшається, яким дано земну надію; вони то лучаться з останком і мають все більшу участь у праці. Ісус говорить про них, як про свої "інші вівці", відріжняючи їх від овець, що мають небесну надію, яких Він називав "малим стадом". (Луки 12:32) Всіх оцих Він також мусить привести, щоб вони остаточно становили одно стадо під одним Пастиром.—Йоана 10: 16, А.С.В.

²¹ Щоб ті "інші вівці" могли отримати нагороду життя вічне на землі й благословенства Царства; вони також мусять посвятитися Богу через Христа. Вони також мусять виконати їх посвяту вірно, прищорувити себе до Божої міри праведності, як найлучше вони можуть. Чинячи так, вони мають надію "ніколи не побачити смерти" у тілі.

20. Яку роботу кермують ті християни на землі? і хто прилучється до них у все-збільшаючим числі?

21. Чого вимагається від Його "інших овець"?

ГОЛОВА XXIV

СЛУЖЕННЯ ПРАВДИВОМУ БОГУ

ЄГОВА, Датель всякого доброго й звершеного дару, дав людству один особливий дар незмірної вартости—Свое написане Слово. Слідкуючи його, людина пізнає Бога. Те що ви навчилися в цій книжці, не є перекази людські. Ви можете віднести до котрого небудь перекладу Біблії, і переконаєтесь, що всі доктрини або науки мають одну й ту таму основу. Вони різняться від релігійних вірувань і людської мудрости. Одначе правота й прямість засад Єгови ніколи не змінюються, тай вони завжди є розумні й справедливі. Його Слово завжди правдиве. Сатана зробив визов Божому Слові, й многі люди роблять те саме; але воно ніколи не поверне до Бога в порожні. (Ісаїя 55:11) З вашої власної студії, чи не скажете ви: "Єгова є Бог правди"? (5 Мойсея 32:4) Сподіємося, що так, бо маючи віру в Єгову й Його розпорядок для життя, людина може вірувати цілим серцем в ті чудові речі, які Бог об'явив нам; і вони правдиві.

* Та чи станемо на цім? Ні! якщо ми підемо

1. Що ваше слідування цій книшці удеїдило відносно правдивої науки? і чому ви можете вірувати, що ті добрі речі є правдиві?
2. Що ви мусите дальше робити, як кре до навчає апостол Павло? і чому це виїде на добре ваше?

за напаминанням апостола, яке він дав у листі до Жидів в шестій голіві, у віршах від одного до третього: "Тим же, залишивши початки Христового слова, ідімо до звершення, не кладучи знов основин покаяння од мертвих діл і віри в Бога, науки хрещення, і положення рук, і воскресення мертвих, і суду вічного. І це зробимо, коли Бог дозволить." Чи погодимося з апостолом, і скажемо: "І це ми зробимо" також? Себто, чи ми будемо слідкувати далше і пійдемо "до звершення"? Ви щойно скінчили студіювати голівні науки й "початки Христового слова". Чому не приступити тепер до глибших правд і стати цілком вільним від усіх переказів людських? Ви уже увільнились від тортур та таємничих наук, яких навчають численні релігійні організації; пізнавши основні навчання поданих у Біблії, ви в дійсности можете чути вільні від ярма невиясненої релігії. Тому то Павло також сказав у листі до Галат 5: 1: Стіймо "у волі оце, котрою Христос визволив нас", і "нехай Бог буде правдивий".

Тепер застановімся, як та воля прийшла. Вона прийшла при помочи уважної студії простих наук Божого Слова. Ісус сказав: "Правда визволить вас" (Йоана 8: 32); Аджеж при помочи знання й виrozumіння Божого Слова ви можете увільнитись від неможливих і нетямущих релігійних переказів "теперішнього лукавого світа".

---

8. Як ви отримали цю вільність? І чому іншому Бог отворив приступ до цієї свободи? І чого треба, щоб вони дістали її?

Апостол Павло, пишучи до Римлян, як про це подано в десятій голові його листа, указав, що люди мусять найперше чути правду нім вони можуть увірити в неї. Свідки Єгови стараються допомогти іншим почути про неї, а що Господь каже, що Він не глядить на лице людини, тому свідки Єгови проповідують “впору й не впору” всім кого стрінуть. Ця правда отворена для всіх народностей, багатих і бідних; “Всяк бо, хто призове ім'я Господнє, спасеться.” (Римлян 10:13) Але найперше вони мусять чути; інакше, як нови можуть увірувати? Віра приходить через слухання; а слухання через проповідників.—Читай до Римлян 10:10-18.

4 Коли чоловік увірує в щось, то про те він розкаже іншим. Якщо ваше серце переповнене радістю, то про це розповідаєте своїм приятелям і близьким. Тим то й Павло сказав: “Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасення.” (Римлян 10:10) Якщо ви на правду віруєте в Слово Боже й вповаєте на Його ласкавий розпорядок для життя, який Він зробив для вас, тоді ви визнаєте перед іншими людьми те, що ви знаєте й віруєте, Нову надію ставиться перед вами. Ваш цілий погляд про світові обставини тепер змінився, тому що Слово Боже обявило вам значіння теперішніх клопотів. Ви не можете здержати цю “добру неви-

---

4. (а) Повірнивши в Слово Боже цілим серцем, що тепер треба робити? (б) Як апостол Павло показав, що так поступити в властивим кроком?

ну" від ваших ближніх; не самолюбно ви бажаєте звіщати про неї!

* Ця добра новина містити ме більше значіння для вас самих, якщо ви звіщати мете її іншим, бо ж це більше щастя давати, ніж приймати." Ви бажати мете йти за прикладом Ісуса Христа, і проголошувати "прилюдно і по домам", що "царство наближилось". Ви посвятите своє життя на виконання волі Божої й будете цікавитися приверненням правдивого почитання Бога між іншими, стараючись цим виконати ваше посвячення. Ви будете чути, як Ісаїя чувсь, іменно: "Господь Бог дав мені язик для навчання." (Ісаїя 50: 4, Ам. Перек.) Несамолюбні одиниці, що знають правду, бажують ужити свій язик для навчання інших і проголосити світові добрі речи про які вони навчилися зі Слова Божого. І пророк Захарія відчув те саме, коли він писав своє пророцтво, кажучи: "От які вчинки вам чинити: Говоріте правду одно одному." (Захарія 8: 16, Ам. Вер.) Хто любить правду й праведність, той не може здержатись від проголошення іншим про неї, але розголошувати ме цю добру вість, "нехай Бог буде правдивий"!

* Чоловік витворив багато теорій впродовж тисячі літ, а однак не міг збагнути тайни життя! Його традиції й нові здогати провадять на манівці, на блудну стежку. Коли людство взагалі

-
5. Який награв є християнський і згідний з Божими заповідями?
6. Ядучи за людськими планами, де це запровадити? і як можна досягнути життя вічне?

не приймає Божого Слова, то через цю причину ви не повинні відкинути його. Наслідкування людських плянів—запровадить вас до смерті. Щоб осягнути життя вічне, треба знати Бога Єгови й Його Сина Ісуса Христа. Знати їх—“це життя вічне”. (Йоана 17:3; 3:16) Ви бажаєте життя! Отже служіть Богу й живіть! Слово Єгови каже: “Бо в тебе [Єгови] джерело життя.” (Псалма 36:9) Про воду того Джерела, Одкриття 22:17 каже: “Хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя даром.” Набудьте собі цей дар і тоді запросіть інших також, кажучи: “Прийди!”—Римлян 6:23.

Пізнавши перші засади Христової науки, і позбувшись людських правил і способу життя, поступайте в перед у студії Господнього Слова. Інші підручники, які б читати вам, є “Правда Виявить Вас” і “Царство Наближалося”, оба видані Товариством Вартової Башти Біблії й Брошур. В часі студії, співтоваришіть зі свідками Єгови, людьми, що вірують і студіюють правду, яка міститься в Слові Божому. Добрий Пастир, Ісус Христос, уже положив своє життя за своїх “овець” і відчинив їм дорогу до життя вічного; і Він дбає про своїх “овець” і збирає разом усіх тих, що люблять праведність. Він знає хто вони є; і ті, що люблять праведність, люблять і Ісуса Христа, і придуть до Нього. Вони

7. (а) Які інші біблійні підручники рекомендують вам, і в якій послідовності співтоваришіть? (б) Що бере місце з місцями Доброго Пастира?

почують голос Його, і всі Його "вівці" становити муть одно стадо й під одним Пастиром. Тож згромаджуйтеся з ними й живіть!—Йоана 10: 11, 14, 16.

* З усіх родів, племен і язиків велике згромадження бере місце на землі під провідництвом Доброго Пастиря. В дійсності, це є "дивовижня робота", однак ця робота мусить бути виконана перед останочним знищенням диявольської організації й установленням праведної "нової землі" під "царством небесним". Ви прошені прийти й співтоваришити зі свідками Єгови, де б вони не знаходилися; і ви можете, як бажаєте, допомогти в виконанню заповідей Господніх: "Йдіте ж і навчайте всі народи." "Ця євангелія Царства проповідувати меться по цілому світу во свідоцтво всім народам." Ви маєте сусіди, приятелі й близькі; навчайте їх! Бог дав вам язик для навчання, і, посідаючи знання, ви маєте нагоду ужити Його.—Маттея 28: 19, А.С.В. 24: 14.

* Перечитавши уважно цю книжку, "Нехай Бог Буде Правдивий", ви тепер є уздібнені навчати інших про те, що ви навчилися й віруєте у вашім серці. Ви можете доказати те, що ви віруєте. Всі тут наведені писання подано для вашої вигоди, тай питання є подані в друку для

8. (а) До якого розміру ця "дивовижня робота" збирання овець виконується? (б) До чого ви прошені прийти? і яку нагоду ви тепер маєте?

9. (а) Чому ви тепер можете навчати інших? і який вплив це робить на многих, коли розкавати їм цю правду? (б) Чому ви не повинні внохочуватись, коли б хтось не схотів слухати абе відвернусь від вас?

вашої студії. Підчас коли ви розказуєте іншим людям про ті добрі речі, які ви вже знаєте, слідкуйте даліше Слово Господне й приготуйтеся на більше здібного слугу для Христа. Взавши такий шлях у життю, ви також зможете помогти многим іншим людям втішатися цими правдами, і допоможете їм зрозуміти Всевишнього, "Бога правди". Цим чином ви прилучитесь до великої пісні: "Звеселіться, народи, з людьми Його!" (Римлян 15: 10, Рот.) Йдучи вперед з цією великою роботою, як слуга євангелії, не знеохочуйтеся цим, якщо хтось відмовиться слухати вас, або, вислухавши, одвернеться від вас. "Що бо, що не увірували деякі? Хіба невірство їх віру Божу оберне в ніщо? Нехай не буде так. Ні, нехай Бог буде правдивий, усякий же чоловік омана, яко ж написано: Щоб оправдився Ти в словах Твоїх, і побідив, як судити мешся."—Римлян 3: 3, 4, Поп. Стан. Вер.

¹⁰ Служачи так справдішному Богу, ви мусите сподіватися противенства від релігійоністів і переслідування від тих, що люблять цей старий, лукавий світ. "Згадайте слово, що я сказав вам: Не більший слуга па́на свого. Коли мене гонили, і вас гонити муть. Коли мое слово хоронили, і ваше хоронити муть." (Йоана 15: 20) Небійтесь! Будьте мужні в Богу, слідкуйте даліше Його Слово, і проголошуйте Його! І понад усе, "нехай Бог буде правдивий."

10. (а) Веручи який шлях, чого можна сподіватися від "теперішнього лукавого світа"? (б) Який повинен бути наш настрій і ради якої Бога-шануючої цілі?

СПИС ЦИТАТИВ З СВ. ПИСЬМА

1 Мойсея	Сторона	49: 28	200	26: 62	231
1: 1	26	50: 24	189	30: 2	174
1: 20, 30	59			31: 28	59
1: 26-28	130, 293	2 Мойсея		35: 31	288
1: 28	158, 265	3: 14	36		
1: 31	155	3: 41, 15	22	5 Мойсея	
2: 1-3	157	3: 15-21	31	4: 2	12
2: 2	165, 167	5: 2	21	4: 13, 14	162
2: 4	157	6: 2, 3	22	4: 15-23	131
2: 4, 5, 7, 8, 9,		6: 2-8	31	4: 23-28	133
15, 18, 19,		6: 3	22, 24	5: 1-15	161
21, 22	27	6: 7	31	5: 1-21	177
2: 7	59	7: 4, 5	21	6: 13	14
2: 8, 9	265	9: 14-16	32	6: 16	14
2: 15-17	158	16: 23	161	7: 6-8	201
2: 17	66, 96	16: 23-30	161	7: 16	138
3: 4	67	20: 2-6	236	7: 16, 25	202
3: 15, 49, 118	170	20: 3	201	8: 3	14
3: 17, 18	265	20: 3-5	131	16: 16, 17	174
3: 17-19	288, 293	20: 8-11	161	18: 15-18	201
6: 5, 11	262	20: 20	202	19: 21	174
6: 18-22	262	21: 23-25	174	24: 1	174
7: 1	262	22: 18	140	31: 16	273
7: 1-10	159	22: 21	139	32: 3, 4	28
8: 4	159	31: 13-17	163	32: 4	100, 124,
8: 21	154	31: 16, 17	177, 178		304
9: 1	266	31: 17	156	32: 17	138
9: 1-17	159	32: 1-8,		32: 37, 38	140
12: 1-3	202	30-35	287		
14: 13	199	33: 20	28, 187	Ісуса Назина	
15: 6	146	34: 27, 28	172	10: 28-39	61
17: 7, 8	119	35: 2	170	24: 15	100
Голова 17, 22	160	40: 15	178		
22: 16-18	119			Суддів	
26: 3-5	119	3 Мойсея		2: 11-17	133
26: 4, 5	160	6: 18, 22	180	6: 25-27	133
28: 13-18	119	19: 18	175		
32: 28	200	20: 7, 8	301	Кн. Руті	
35: 2	131	25: 46	179	1: 6	189
35: 23-26	200				
37: 35	71	4 Мойсея		1 Самуїла	
40: 8	20	1: 47-54	231	1: 24	220
42: 38	71	2: 33	231	2: 11	218
49: 8-10	200	14: 28-35	166	3: 1	218
49: 10	119	15: 22, 33	74	15: 23	140

2 Самуїла		22: 20, 29	62	143: 1	143
5: 20, 21	133	25: 4, 5	58	143: 10	152
7: 12	271	36: 9	265, 308	145: 10-13, 21	269
7: 12-16	120	40: 8	296	145: 18	143
1 Царів		45: 16	123, 243,	145: 20	267, 288
Голова 18	144	260, 278, 290	290	146: 3	209
2 Царів		49: 6, 7	95	146: 4	67
10: 15-28	224	51: 4	9	147: 19, 20	163
17: 35	132	51: 5	96	148: 12,	
18: 4	133	65: 2	145	13	219, 269
Голова 25	203	66: 4	258	150: 6	141
1 Паралипоменон		67: 6	265		
29: 11	124	72: 4, 7, 8	287	Приповісти	
29: 23	119, 187	72: 6-8	278	2: 1-6	261
2 Паралипоменон		72: 7	269	2: 18	70
34: 1-7, 33	133	78: 69	258	4: 7	86
Голова 36	203	Пс. 83	141	4: 23	301
36: 12-16	203	83: 17, 18	29	10: 30	266
Несмія		83: 18	24	15: 29	145
2: 4	145	85: 11	261	23: 7	48
8: 6	144	89: 27	187	27: 11	302
9: 13, 14	163	90: 1, 2, 13	25	28: 9	147
М. Естери		90: 2	89	28: 28	267
Голова 3, 4, 5	239	98: 17	70	30: 5	85
Мова		94: 17	70	30: 5, 6	12
1: 6-11	50	95: 7-11	166		
14: 13	72	96: 1	258	М. Еклезіаста	
14: 13-15	271	96: 10-13	281	1: 4	256, 258
17: 16	70	96: 11, 12	265	3: 1	298
Псалми		97: 11	231	8: 18-21	60
Пс. 2	242	103: 2, 3	245	8: 19, 20	67
3: 8	28, 237	104: 1-4	28	9: 3	70
8: 4, 5	187	106: 36, 37	138	9: 10	273
8: 4-8	58	109: 1, 2	24		
11: 4	194	110: 1	25	Еклезіастикуса	
12: 8	85	110: 1, 2	24, 249,	17: 29	65
16: 10	74		285		
20: 5-7	237	110: 1-3	125	Ісаї	
		110: 6	285	1: 15	147
		113: 17	70	2: 3	119
		115: 4-8	137	2: 4	263, 278
		115: 17	70	7: 11	70
		116: 11	7	8: 19, 20	10
		119: 90	258	8: 20	10
		119: 105	295	9: 6	104, 260
		139: 8	72	9: 6, 7	242

9: 7	129	Еремія		Авдія	
11: 1-4	291	1: 4-7	220	1	228
11: 6-9	265	2: 34	62	Йоани	
11: 9	264	10: 10-15	133	2: 1, 10	143
12: 2	24	10: 23	143	2: 2	73
14: 9	75	15: 16	214	Михей	
14: 12-14	48	22: 8, 9	133	4: 1-5	297
14: 15	75	32: 37	206	4: 3	263
14: 24, 27	266	35: 8, 18, 19	224	4: 4	264
25: 8	271	49: 14	228	5: 2	39
26: 4	24	51: 39	280	5: 13	139
26: 19	271	Езекиїла		Аввакума	
26: 20	263	4: 6	248	2: 18, 19	137
29: 13, 14	12	6: 7, 10, 13, 14	31	2: 20	258
32: 1	123, 243, 261, 278, 290	9: 1-7	242	Сефонїї	
33: 22	124	16: 17	133	2: 1-3	263
38: 19	267	18: 4	61	2: 3	67, 257
40: 1, 2	206	20: 12	163	2: 11	139
41: 21-39	134	21: 24-27	203	3: 8	256, 282
42: 8	82, 137	21: 27	120, 192	Захарїї	
43: 3	94	28: 12, 13	47	8: 16	307
43: 10	190, 214	28: 14	47	8: 21, 22	154
43: 10-12	134	28: 16-19	56	14: 18	264
44: 8	214	32: 27	73	Малахїя	
45: 12, 18	266	34: 25	264	3: 1, 2	193
45: 17	269	34: 27, 29	265	3: 22	11
45: 18	256	36: 35	278	Маттея	
50: 4	307	Даниїла		1: 2-16	120
Гелова 53	62	2: 44	129, 209, 242	1: 21	97, 295
53: 10-12	62	Гелова 8	139, 239	1: 22, 23	97
55: 4	196	4: 10-17	247	2: 13-23	39
55: 11	266, 304	7: 14	129	3: 2	124
57: 15	25	Осїї		3: 16, 17	91
60: 13	278	11: 1	39	3: 17	120, 300
60: 21	266	13: 14	70	Гелова 4	46
61: 1, 2	15, 42, 114, 218	Йоїла		4: 4, 7, 10	14
61: 1-3	164	2: 28, 29	219	4: 8, 9	46
61: 6	116	Амоса		4: 17	124, 302
65: 17	122, 258	5: 26	183	4: 23	265
65: 20	267	9: 3	78	5: 7	153
65: 25	265				
66: 1	123				
66: 23	261				
66: 28	264				

5: 17	164	23: 37, 38	204	Лукм	
5: 17, 18	15	Голова 24	286	1: 30-35	38
5: 17-19	173	24: 3	125, 145	1: 32	187
5: 20	176	24: 3, 27, 37,		2: 8-14	39
5: 21, 27	174	39	188	3: 21-23	40
5: 23, 24, 31,		24: 7	250	3: 23-34	120
33, 38, 43	174	24: 8	251	4: 14-21	164
Голова 6	148	24: 9	252	4: 16-21	15, 42
6: 6-15	138	24: 14	115, 116,	4: 16, 31	163
6: 9, 10	30		126, 252,	4: 17-19	219
6: 9-13	150		262, 309,	4: 17-21	302
6: 10	262	24: 14, 15	140	4: 18-21	114
6: 13	153	24: 15, 16	254	6: 6-9	221
6: 14, 15	153	24: 15-20	129	10: 1-13	115
6: 19-33	115	24: 21	236	11: 1-4	148
6: 33	128	24: 26-28	188	12: 32	121, 224,
7: 13	294	24: 31	252		275, 303
7: 13, 14	121	24: 37	262	12: 37	190
7: 15, 20	117	24: 45-47	190, 303	13: 16	169
7: 21	301	25: 1-13	194	13: 28	261
8: 11	263	25: 14-30	194	13: 28-30	243
10: 1-14	115	25: 31	186	13: 29	263
10: 28	63	25: 31, 32	286	16: 19-31	79
11: 1	116	25: 31-40	263	17: 20, 21	125
11: 11	221, 260	25: 31-46	195	17: 29, 30	196
12: 1-8	169	25: 41	56	19: 12-27	194
12: 1, 9	163	25: 46	79	19: 37-40	197
12: 31, 32	288	27: 22	205	19: 44	189
12: 46-50	38	27: 62-66	272	20: 34-36	278
13: 15	295	28: 5-9, 16	272	20: 35, 36	292
13: 44-46	128	28: 19	296, 309	20: 37, 38	271
14: 19	149	28: 19, 20	114	Голова 21	286
15: 1-9	13			21: 7	245
16: 13, 27, 28	59	Марна		21: 24	246
16: 18	106	1: 9-11	296	21: 25, 26	253
16: 24	295	1: 21	163	21: 25-32	261
16: 27	195	1: 38	116	21: 28	257
20: 28	42, 94,	2: 27, 28	169	21: 36	196
	95,	4: 11	108	22: 28-30	122
21: 5, 9, 42	235	9: 47, 48	77	22: 29, 30	112
21: 43	117	10: 45	104	22: 37	15
21: 43-45	122	11: 25	144	22: 42	87
22: 1-14	195	12: 17	244	23: 1, 2	127
22: 21	244	Голова 13	286	23: 2-4	244
22: 41, 42	37	13: 4	245	23: 43	290
23: 33	78, 288			24: 27, 44-46	16
				24: 48	215

Имена		15: 17-19	230	7: 43	133
Гелова 1	35	15: 18-21	225	10: 24-26	138
1: 1	84, 88	15: 19	111, 302	10: 38	41
1: 1-3	35	15: 20	252, 310	10: 39-42	215
1: 12, 18	121	15: 26	110	10: 42	257
1: 14	89	16: 7, 13	110	10: 44-48	111
1: 17	172	16: 24	153	13: 14, 44	163
1: 18	87	17: 1	197	13: 23	120
1: 29	98, 164	17: 3	96, 308	13: 29-37	272
1: 29, 36	41, 175	17: 4, 6	302	13: 33	120
2: 4	38	17: 4-11	36	14: 11-18	138
3: 3-13	121	17: 6	110	15: 5	176
3: 5	299	17: 9	152	15: 14	111
3: 13	128, 808	17: 16, 17	230	16: 13	163
3: 16, 17	97	17: 17 14, 295, 301	88	17: 2	163
3: 27	111	17: 20-22	127	17: 10, 11	118
3: 36	103, 279	18: 28-32	46, 115, 122	17: 17-22	216
4: 24	27	18: 36	40	17: 29	134
5: 22	290	18: 36, 37	38	17: 30, 31	271, 283
5: 27-29	278	19: 26		17: 31	279
5: 28, 29	271, 287, 290	Димитри		18: 4	163
5: 39, 46, 47	15	1: 5	300	20: 20	315
6: 44	223, 294	1: 6-8	125	20: 20, 21	116
6: 62	36	1: 8	188, 215	24: 15	123
8: 23	122	1: 11	187	Римляни	
8: 23, 58	36	1: 14	149	1: 7	301
8: 32	305	Гелова 1, 2	37	1: 20	27
8: 44	49	2: 3, 4, 17	300	1: 23, 25	131
10: 11, 14, 16	309	2: 14, 29, 34	273	1: 31, 32	229, 302
10: 16	224, 262, 308	2: 16-18	219	2: 7	65
10: 18	92	2: 29	260	2: 28, 39	204
10: 30	84, 86	2: 29	260	3: 3, 4	9, 310
11: 42	149	2: 31, 32	74	3: 4	85
12: 31	284	2: 34	260	3: 10	145
14: 2	123	2: 41, 46, 47	111	3: 19, 20	202
14: 3	274	2: 44-47	217	4: 3-13	160
14: 6	146, 294	3: 13	295	4: 11	103
14: 9	88	3: 20-34	128	5: 1	299
14: 13	138	3: 23	229	5: 9, 10	299
14: 14	147	4: 11, 12	109	5: 12	101, 267, 294
14: 19	122, 186	4: 12	97	5: 18	102
14: 28	87	5: 29	244	5: 20	202
14: 30	46, 284	5: 42	217	6: 3-5	274
15: 16	138	6: 1	199	6: 14	171
		7: 37, 38	110	6: 23	67, 95, 297, 308

8: 1-4, 33	299	15: 47	259	2: 20	110
8: 14	301	15: 50	120, 121,	3: 14	144
8: 15-17	122		298	3: 21	269
8: 29	274	15: 51, 52	194, 277	4: 30	301
9: 5	260	15: 53, 54	65, 302	5: 23	86, 109
Голова 10	306	15: 54, 55	76	6: 1-3	181
10: 9, 10	280	15: 56	103	6: 11-18	232
10: 10	306	15: 57	280	6: 12	55
10: 10-18	306			6: 18	144
10: 12, 13	209	2 Коринтян		6: 20	228
10: 13	306	3: 5-18	183		
10: 17	295	4: 4	36, 46,	Филиппи	
11: 7, 8	203		230, 284	2: 5-4	37, 128
12: 2	302	4: 14	275	2: 5-11	34
13: 1, 2	30, 127	5: 7	138	2: 6-8	88
13: 1-5	143	5: 17	309	2: 12	189, 302
13: 8-10	181	5: 20	228	3: 5, 6	34
13: 11	129	6: 2	298	3: 5-9	176
14: 1-6	168	9: 15	298	3: 8-11	280
15: 8	260	10: 3, 4	232	3: 13, 14	128
15: 10	310	10: 10	189	3: 20	123
		11: 5	107	3: 20, 21	112
1 Коринтян		11: 14	54		
4: 17	220	11: 22	199	Колосси	
5: 7	161			1: 15	35, 89
6: 20	102	Галат		1: 16-18	35
7: 23	102	1: 7-9	18	1: 18	109, 274
8: 1-6	134	1: 13, 14	17	1: 27	121
9: 7-14	220	3: 13	102	2: 8	17
9: 11-14	218	3: 19	202	2: 12-18	165
10: 7	134	3: 19, 24	202	2: 13-17	165
10: 11	139, 267	4: 4	38	2: 13, 14,	
10: 14	134, 184,	4: 4, 5	163	16, 17,	205
	236	4: 9-11	165	2: 17	184
11: 3	86	5: 1	305	2: 18	138
12: 12	86	5: 13-23	183	3: 1-4	298
12: 12, 13	309	5: 18	183	3: 2-5	301
12: 18	111	5: 20	184	3: 5	184
14: 33	8, 82	6: 16	206	1 Солуняи	
15: 5-8	271			4: 3	301
15: 20	274	Ефесляи		4: 13-15	276
15: 25	127	1: 13, 14	300	4: 15	194
15: 25, 26	197	1: 20-23	113	4: 16	276
15: 26	265, 280	2: 8, 9	185		
15: 42-54	113, 277	2: 11-16	172		
15: 45	60	2: 13-15	164		

2 Салунит		7: 16, 24, 25,	180	3: 21, 22	44
1: 7-9	196	7: 18, 19	171	4: 17	286
2: 13	111	7: 26	41	5: 8	153
2: 13, 14	300	8: 2	108	5: 8, 9	56
		9: 11	184	5: 13	107
1 Тимотей		9: 17, 23, 24	43		
1: 17	26, 64	9: 24-26	99	2 Петра	
2: 5, 6, 59, 97, 103		10: 1	168, 184	1: 4	302
2: 14	100	10: 7	296	1: 19-21	19
3: 15	168	10: 12, 13	43	3: 1	19
3: 16	84, 87	10: 24, 25	232	3: 2	19
4: 12	270	10: 37	186	3: 7	284
5: 24	288	10: 38, 39	302	3: 7, 8	279, 285
6: 16	64, 187	Гал. 11	123, 243, 289	3: 8	282
		11: 1	295	3: 10	192
2 Тимотей		11: 6	295	3: 10, 13	261
1: 10	65	11: 7	267	3: 13	122, 284
2: 3, 4	232	11: 10	260		
2: 15	55, 261	11: 13	260	1 Иоанн	
2: 18	272	11: 17, 19	271	1: 7	267
2: 24, 25	218	11: 33-35	278	2: 20, 27	115, 300
3: 12	302	11: 35	260	2: 28	197
4: 1	193, 287	11: 39, 40	289	3: 2	300
4: 8	275	12: 1	224, 259	4: 16	81
				4: 17	282
Мл. Тита		Якова		5: 7	84, 85
3: 35	300	1: 17	28	5: 19	220, 284
		1: 18	121, 299	5: 19, 21	195
Жидів		1: 27	230	5: 21	184, 237
1: 2-6	186	2: 10, 11	178		
1: 7, 14	28	2: 19	53	Одириття	
1: 8	129	4: 3	145	1: 7	196
2: 5-10	59	4: 4	230	1: 18	110, 260
2: 6-9	44	4: 7	55	2: 10	112, 282, 302
2: 9	88, 98	5: 16	152	3: 14	36, 89, 114
2: 14	56			3: 21	123, 187
3: 3, 4	108	1 Петра		5: 5	120
3: 13-19	167	1: 13	186	5: 10	122
4: 1-11	167	1: 15	301	6: 15-17	196
4: 3-11	167	1: 25	19	7: 4	275
4: 9	166	2: 3-10	109	7: 4-8	113, 121, 303
5: 7-9	291	2: 4	111	7: 9	261
5: 8, 9	101, 128	2: 5	111	7: 9, 10	197
6: 1-3	304	2: 9	114, 122, 302	7: 9-17	123
7: 11-24	180	2: 21	112, 215		
7: 14	120	3: 18	43, 122, 274		

7: 10, 14, 15	261		256	20: 7-15	124
7: 14	104	17: 11	140	20: 8	268
11: 15	129, 286	17: 14	121, 242	20: 10, 14,	
11: 15, 17	192	18: 20	261	15	56, 268
11: 17, 18	125	Голова 19	256	20: 11, 12	261
11: 18	250	19: 7	113	20: 12-15	279
Голова 12	249	19: 10	138	20: 13, 14	76
12: 1-12	126	20: 1-3	54, 196	20: 14	76
12: 6, 14	247	20: 1-3, 7	75	20: 14, 15	292
12: 7-9	52	20: 1-3,		21: 1-5	266
12: 9	49	11-15	286	21: 3	249, 265
12: 10	193	20: 1-4	268	21: 4	265, 269,
12: 12	53	20: 1-6	168		280
12: 17	302, 303	20: 4	282	21: 8	78, 268
13: 15-17	227	20: 4, 6	122	21: 9	113
14: 1, 3	113, 121,	20: 5	268, 280	21: 14	107, 110
	275, 297	20: 6	112, 275	22: 8, 9	138
14: 13	113, 194	20: 7	268	22: 17	262, 308
16: 14-16	168,	20: 7-9	292	22: 20	186

Chief Office and Official Address of
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY, INC.
INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION

124 Columbia Heights, Brooklyn 2, New York, U. S. A.

Addresses of factories and publishers:

America (U. S.), 117 Adams St., Brooklyn 1, N. Y. **Argentina, Calle Honduras 5646-43, Buenos Aires. **Australia, 7 Beresford Road, Strathfield, N.E.W. **Austria, Postamt 104, Fack 60, Vienna. **Belgium, 28 Ave. Gen. Eisenhower, Schaerbeek - Brussels. **Bolivia, Avenida José Carrasco 100, La Paz. **Brazil, Rua Lúcio Cardoso 330, Rio de Janeiro. **British Guiana, 5 Croal Street, Georgetown, Demerara. **British Honduras, Box 257, Belize. **British West Indies, 21 Taylor St., Woodbrook, Port of Spain, Trinidad. **Burma, 53 Signal Pagoda Road, Rangoon. **Canada, 40 Irwin Ave., Toronto 5, Ontario. **Chile, Avenida Lyon 2094, Santiago. **China, P.O. Box 1908, Shanghai. **Colombia, Avenida 23, No. 18-24, Bogotá. **Costa Rica, Apartado 2043, San José. **Cuba, C y 23, La Sierra, Marianao, Habana. **Cyprus, P.O. Box 490, Nicosia. **Czechoslovakia, Kamýcka 224, Suchbát u Prahy. **Denmark, Søndre Fasanvej 54, Copenhagen - Valby. **Dominican Republic, Apartado 996, Ciudad Trujillo. **Ecuador, Apartado 2066, Quito. **Egypt, Post Box 287, Cairo. **El Salvador, Apartado 401, San Salvador. **England, 34 Craven Terrace, London, W. 2. **Finland, Vainamoinenkatu 27, Helsinki. **France, Boite Postale 23-16, Paris 18^e. **Germany (Soviet Zone), Wachturmstrasse 17/19, Magdeburg. **Germany (U.S. Zone), Am Kohlheck 116, Wiesbaden-Dotzheim, Hesse. **Gold Coast, Box 760, Accra. **Greece, 16 Tenedou St., Athens. **Guatemala, 16a Calle Poniente No. 5A, Guatemala. **Haiti, Post Box B-185, Port-au-Prince. **Hawaii, 1228 Pensacola St., Honolulu 14. **Honduras, Apartado 147, Tegucigalpa. **Hungary, Gvadányi-u 8, Budapest XIV. **India, 167 Love Lane, Bombay 27. **Italy, Via F. Vegesio 20, Milan. **Jamaica, 151 King St., Kingston. **Lebanon, P.O. Box 1122, Beirut. **Liberia, Monrovia. **Luxembourg, 14, Rue Antoine Meyer, Luxembourg. **México, Calzada Melchor Ocampo 71, México, D. F. **Netherlands, Koningslaan 1, Amsterdam-Z. **Newfoundland, Post Box 521, St. John's. **New Zealand, G. P. O. Box 20, Wellington C. 1. **Nicaragua, Apartado 182, Managua, D. N. **Northern Rhodesia, Box 5, Lusaka. **Norway, Inkognitogaten 28 b., Oslo. **Nyassaland, Box 23, Blantyre. **Palestine, Post Box 1399, Jerusalem. **Panama, Box 274, Ancon, C. Z. **Paraguay, Río de Janeiro y Esq. Mary Lyons, Asunción. **Peru, Ramon Danino 256, Lima. **Philippine Republic, 104 Roosevelt Road, San Francisco del Monte, Quezon City. **Poland, Ul Rzgowska 24, Lódz 7. **Puerto Rico, 704 Calle Lafayette, Pda. 21, Urb. Hip., Santurce 24. **Romania, Str. Alion No. 22, Bucuresti 1. **Siam, Box 87, Bangkok. **Sierra Leone, Box 124, Freetown. **South Africa, 623 Boston House, Cape Town. **Southern Rhodesia, Box 1089, Bulawayo. **Surinam, 50 Gemeenlandsweg, Paramaribo. **Sweden, Luntmakargatan 24, Stockholm. **Switzerland, Allmendstrasse 33, Berne. **Uruguay, Joaquín de Salterain 1244, Montevideo. **Venezuela, Avenida los bucares 22, Cementerio, Caracas. **West Africa, 71 Broad St., Lagos, Nigeria.